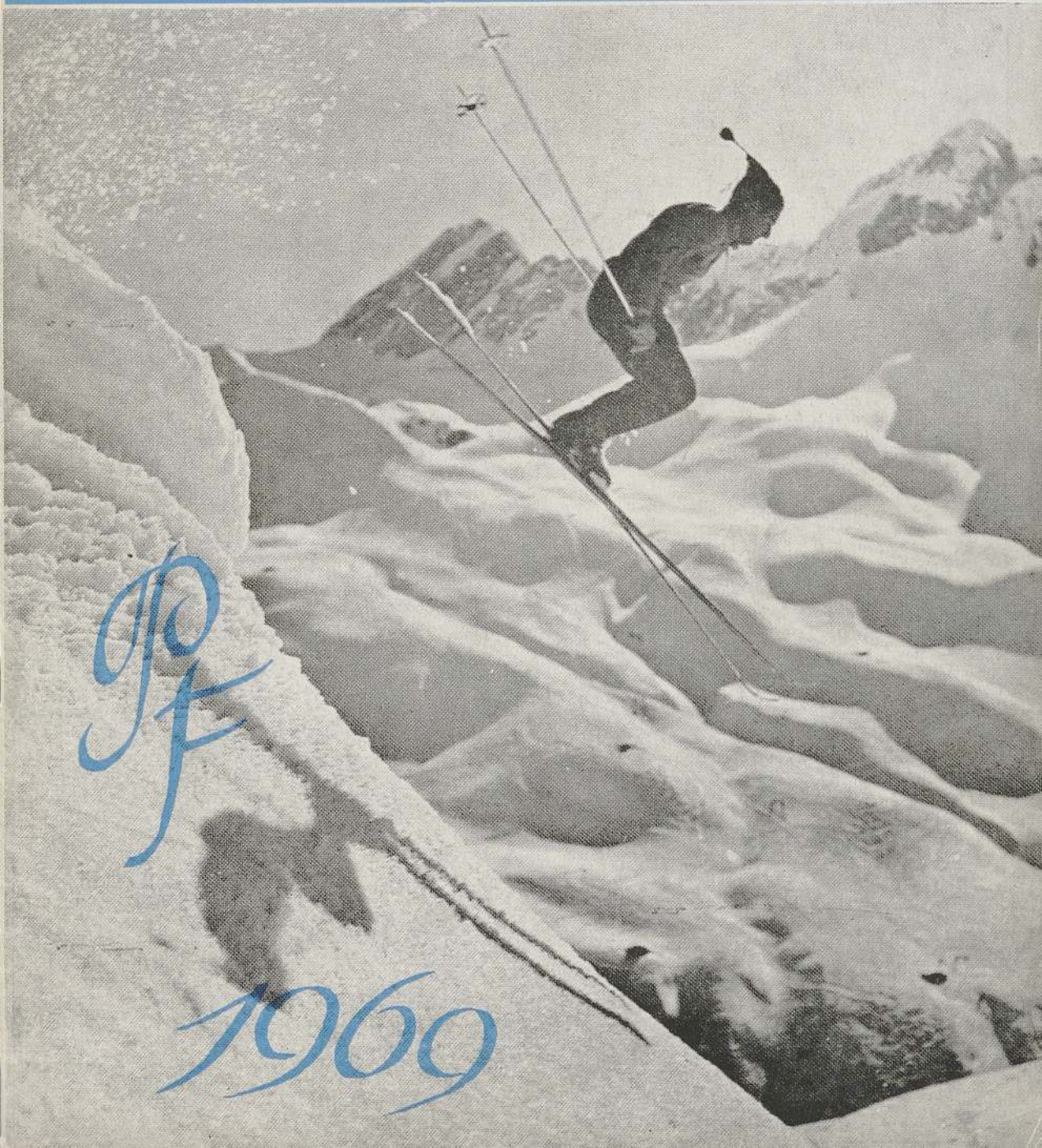

Lyžařství

ROČNÍK 55 LEDEN 1969 Kčs 2,50

1

PF

1969

Jean Claude Killy

TEN SYMPATICKÝ GAL, trojnásobný lauréat zimních olympijských her v Grenoblu, znovu zaplňoval na sklonku minulého roku strážky sportovního tisku na celém světě. Nikoliv, neprovedl žádný ze svých proslulých šprýmů ani nezavdal příčinu k nějakému novému paternitnímu sporu. Agentury se nezaměstnávaly sdělováním, zda dostal od Porschů nový vůz či ne, ba zmlkly i úvahy, bude-li se věnovat automobilovému závodnímu sportu či profesionální výuce na lyžích nebo zda nastoupí do nějakého výhodného zaměstnání jako reprezentativní zástupce ctihodné firmy. Nic takového. Killy byl na programu proto, že uměl víc než kdo jiný na světě a proto se dostával na čelná místa světových žebříčků nejlepších sportovců, jejichž sestavování považuje světový tisk za svou velkou výsadu. A dvakrát se objevil dokonce v čele vedle stejně prominentní sportovní osobnosti, jakou je Bob Beamon, dálkař, jehož olympijský světový rekord jako by nepatřil do tohoto století svou velikostí. Tenhle americký čerch vyletěl jednou jako raketa, ale Jean Claude dokázal jít třikrát po sobě tam, kam je dovoleno vstoupit jen nepovolanějším. Killyho olympijský triptych v Grenoblu zůstane v povědomí světového sportu jako čin hodný obdivu a nás bude tím spíš těšit, protože až skoro ke slunci povznesl sportovní odvětví, je muž i my dáváme svou lásku a sympatie. Monolog o Killym bych rád zakončil myšlenkou, s kterou věšel lyže na hřebík: »Lituji jen jednoho: že nemám vzdělání!« To řekl, a to se mi zdá pro člověka jeho ražby příznačné — a poučné snad pro druhé. Je v tom hodně pravdy. Kdepak! Killy nebyl zdaleka jen výborně namazaný stroj...

(nj)

LYŽAŘSTVÍ VE ZNAMENÍ TROJÚHELNÍKU

Proces federalizace postavil čs. lyžařský sport stejně jako ostatní sportovní odvětví před skutečností, které snad ještě nedovedeme začlenit do vlastního jednání. Končí existence monolitní organizace a na její místo nastupuje vláda tří a znamení trojúhelníku. V obou našich zemích vznikly národní lyžařské organizace s reprezentačními orgány v čele a nad nimi se rýsují základy pro budoucí federální instituci. Požádali jsme představitele všech tří složek o úvodní slovo do nového roku 1969, kam jsme vstoupili.

Zahájili jsme novou éru

KAREL SMOLA, předseda lyžařské sekce

Začínáme nový rok a s ním i novou lyžařskou sezónu. Při té příležitosti je dobře se ohlédnout za uplynulým závodním obdobím, bilančovat a kriticky hodnotit, co bylo pro rozvoj našeho sportu vykonáno.

O zimních olympijských hrách v Grenoblu bylo již mnoho řečeno i napsáno. Přesto však se domnívám, že je správné si znovu připomenout, že na ZOH 1968 byla zahájena nová, velmi úspěšná éra československého lyžařského sportu.

Příčinili se o to především naši skokani, kteří se zařadili mezi světovou elitu. Ale i výkony našich sruženářů a běžců nás potěšily, i když nebyly tak pronikavé jako výsledky skokanů.

Starosti nám zatím dále dělají sjezdaři, i když v uplynulém závodním období dosáhli několika povzbuzujících, i když ojedinělých, dobrých výsledků.

Značné nedostatky mají ovšem naše ženy, a to jak sjezdařky, tak i běžkyně. Jejich výsledky v mezinárodních střetnutích nebyly uspokojivé a nelze očekávat, že by se tento nepříznivý stav dal rychle napravit. Neuspěli, jak víme, ani naši junioři. Zde bude třeba ještě mnoho udělat, aby na-

še lyžování mělo připraveno skokany i běžce mladé nastupující generace, kteří budou nastupovat a přejímat těžkou odpovědnost reprezentace po odchodu svých předchůdců. V této souvislosti bude třeba věnovat velkou pozornost vyhlédávání talentů z řad mládeže.

Mnoho dosud zůstáváme dlužni široké lyžařské veřejnosti ve výstavbě lyžařských zařízení, tj. sjezdovek, lanovek a vleků. Věříme, že úzkou spoluprací s Vládním výborem pro cestovní ruch se nám během několika příštích let podaří v tomto směru výrazného zlepšení.

Zapomínat nesmíme ani na stále zlepšování a hlavně zlevňování výzbroje. Víme, že pokud jde o cenu lyžařské výzbroje je situace krajně neutěšená. Zvláště nepříznivě se tato situace v posledním roce dotkla naší mládeže. Řekněme si však zcela otevřeně, že bude velmi obtížné dosáhnout na tomto úseku uspokojivého řešení.

Na poli organizačním byl vykonán velký kus práce. Již v jarních měsících se ústřední sekce lyžování postavila za jednotnou sportovní organizaci, v níž by na základě rov-

ností Čechů a Slováků byly ustaveny nové lyžařské orgány našich obou národů ve federativním uspořádání. Přihlásili jsme se tedy k novému uspořádání našeho politického, národního i hospodářského života dávno před tím, než se nové státoprávní uspořádání stalo skutkem.

Tím byl sjednán předpoklad pro to, aby mohl být zvolen přípravný výbor Lyžařského svazu České socialistické republiky, který se stal rovnocenným partnerem Lyžařského svazu Slovenské socialistické republiky.

Půjde o to, aby během jarních měsíců byly vytvořeny předpoklady pro zvolení pravoplatných lyžařských orgánů, a to jak národních, českých a slovenských, tak i federativního orgánu, a ty aby převzaly další zodpovědnost za rozvoj lyžování v naší zemi.

Čeká je mnoho úkolů na všech úsecích, zvláště však dokončení přípravy pro MS 1970 ve Vysokých Tatrách jak po stránce organizační, tak i při zajišťování výkonnosti našich závodníků. K tomu, aby se to podařilo, přeji budoucím, nově zvoleným orgánům do nového roku 1969 jménem celého lyžařského hnutí mnoho zdaru.

CÍL: SVAZ LYŽAŘŮ ČSR

Ing. MIROSLAV JEDLIČKA,
předseda PV české lyžařské reprezentace

Zásady nového uspořádání a postupné přestavby tělovýchovné organizace v Československu přijaté na II. celostátní konferenci 9. a 10. prosince 1968 poskytují první poměrně pevné základy, na nichž je možno pokračovat ve výstavbě Svazu lyžařů České socialistické republiky. Jak známo, spočívá přestavba ČSTV na jednotném pojetí tělovýchovné organizace, na jejím uspořádání na federálním principu a na autonomním postavení svazových orgánů ve vnitřním uspořádání československé federace čs. tělovýchovy.

Svaz lyžařů se hlásí k principu jednoty především tím, že kromě jednotného pojetí zásadních koncepcí uznává začlenění lyžařského oddílu do tělovýchovné jednoty jako první a nejdůležitější výraz této jednoty; za druhý její výraz pak pokládá těsnou součinnost začlenění vrcholného svazového orgánu do vrcholného orgánu české národní tělovýchovné organizace.

Princip federace ukládá nyní našemu svazu, aby společně se slovenskou lyžařskou reprezentací vypracoval návrh na federální lyžařský svazový orgán. Prozatímní výbor Svazu lyžařů ČSR posoudil současnou situaci, možnosti i podmínky vyplývající z jednání II. konference a domnívám se, že další jednání obou národních složek by mohlo pokračovat proveřením dohody připravené na jednání smíšené české a slovenské komise a předběžně schválené plénum ústřední sekce lyžování v červnu minulého roku a její případnou úpravou ve smyslu zásad přijatých na II. celostátní konferenci ČSTV.

Autonomie sportovních svazů byla v zásadě konferencí přijata a do jisté míry i značně posílena příznivým nároku právní subjektivity pro národní i federální svazy. Před Pro-

zatímním výborem Svazu lyžařů ČSR je teď důležitý úkol — vypracovat návrh svazové organizační struktury. I když se názory zatím tříbí, je jisté, že navržená organizace musí být za současných podmínek taková, aby umožnila jednotné a záměrné řízení vývoje lyžování a jednotný postup při řešení vztahů k ostatním tělovýchovným i jiným složkám. Při-

tom je však třeba ve vnitřní organizaci respektovat přirozený rozdíl a specifickou jak jednotlivých lyžařských závodních disciplín, tak také odvětví závodního i nezávodního lyžování.

Jedním z nejdůležitějších rysů naší další svazové práce musí ovšem zůstat pokračování v prosazování vnitřních demokratizačních tendencí, které jedině mohou přispět k dokonalejší a pružnější činnosti naší organizace, které ve svých důsledcích — jak pevně doufáme — povedou také jak ke zlepšení výkonů i péče o špičkový závodní sport, tak k větší účelnosti naší lyžařské organizace pro nezávodní lyžaře.

ZOSTANEME SPOLU ako dobrá rodina

JÁN MRÁZ, predseda slovenskej lyžiarskej reprezentácie

Druhú celoštátnu konferenciu Československého zväzu telesnej výchovy, ktorá sa konala v dňoch 9. a 10. decembra 1969 v Prahe, ovládla historické uznesenie týkajúce sa prestavby nášho zväzu. Rovnoprávne usporiadanie vzťahov Čechov a Slovákov, vyjadrené ústavným zákonom o Československej federácii k 50. výročiu jestvovania nášho štátu, stáva sa skutkom aj v telovýchove. Dobrovoľné federatívne spojenie je zodpovedajúcim výrazom práva na sebaurčenie a rovnoprávnosť.

Vítame nové štátoprávne usporiadanie republiky, plne ho podporujeme a v jeho duchu zabezpečíme nové usporiadanie vzťahov aj v našej telovýchovnej organizácii.

Vybudujeme jednotnú telovýchovnú organizáciu, ktorú bude tvoriť dobrovoľný zväzok dvoch rovnoprávných telovýchovných organizácií českého a slovenského národa, v ktorých princíp rovnosti a rovnoprávnosti cvičencov, športovcov a turistov bude zabezpečovaný prevažne v činnosti národných telovýchovných organizácií.

To sú niektoré z hlavných a zásadných myšlienok prin-

cípov nového usporiadania nášho jednotného telovýchovného hnutia. Všetci sme sa totiž zhodli na tom, že zostaneme spolu ako dobrá rodina a že jednotne budeme postupovať vpred. Nový model má dve výrazné a zásadné zmeny. Vytvorila sa česká národná telovýchovná organizácia a došlo k podstatnému zvýšeniu právomocí, ale zrejme aj zodpovednosti zväzov. Vyjadrené je to najmä v ich právnej subjektivite. Zrejme nám bude treba závery a uznesenia celoštátnej konferencie dobre prediskutovať a v našich podmienkach rozumne uvádzať do života.

Od 1. januára 1969 sa teda v telovýchove ide po novom, v lyžovaní zatiaľ celkom nie. Každá reorganizácia postihne nás lyžiarov práve na začiatku sezóny, teda keď sme plnými nohami a rukami, ako sa hovorí, v práci. Preto sa domnievam, že bolo veľmi správne rozhodnutie pléna lyžiarskej sekcie, že v našich podmienkach do skončenia sezóny 1968/1969 budeme v zásade postupovať po starom, aj keď to neznámená, že sa nebudeme pripravovať na nové podmienky. Ba myslím naopak, popri

normálnej lyžiarskej organizáčnej práci budeme pripravovať našu lyžiarsku novú organizáciu.

Predovšetkým zide sa komisia stanovená plénom, ktorá má pripraviť model telovýchovy v našich podmienkach — lyžiarskych. Dobrý základ už máme v návrhu dohody o vytvorení čs. lyžiarskej federácie. Pôjde teraz o to, aby sa komisia začiatkom januára opätovne zišla, a vychádzajúc z uznesení celoštátnej konferencie, aby pripravila návrh definitívnej dohody. Kardinálnou zostane otázka, či a za akých podmienok konať v lyžovaní celoštátne konferencie, ďalej akú veľkú právomoc udelia český a slovenský lyžiarsky zväz československej lyžiarskej federácii (alebo zväzu).

Ďalej pôjde o vytvorenie spoločného orgánu — predsedníctva čs. lyžiarskej federácie na princípe delegácie alebo volieb, parity a pod. Aj keď ide o veľmi dôležité zásadné otázky, som pevné presvedčený, že sa nakoniec dohodneme tak, aby to bolo ku prospechu čs. lyžovania.

Teda naše najbližšie úlohy sú:

- a) dohodnúť sa na vytvorení čs. lyžiarskej federácie,
- b) uskutočniť výročné členské schôdze lyžiarskych oddielov, zvoliť delegátov na okresné lyžiarske konferencie,
- c) tam, kde sa vlni na jeseň neuskutočnili okresné konferencie, uskutočniť ich na jar tohto roku,
- d) uskutočniť národné lyžiarske konferencie — ustaviť český a slovenský lyžiarsky zväz,
- e) napokon uskutočniť realizáciu novej federálnej lyžiarskej sekcie.

Celú prestavbu uskutočniť do konca júna 1969. V našich podmienkach by sme v každom smere mali postupovať už od 1. júla 1969. A potom sa už plne venovať prípravám na majstrovstvá sveta v lyžovaní a príprave našich reprezentantov, aby sme doma dosiahli čo najväčšie úspechy.

Verím, že lyžiari zmobilizujú všetky sily, schopnosti a zdravý rozum, aby sme obe tieto veľké úlohy so ctou splnili.

Tak se vrátili

ŠVÉDSKÉ MĚSTEČKO KIRUNA, ležící za polárním kruhem, bylo už podruhé místem prvního setkání čs. běžců se sněhem. Loňská listopadová expedice měla podstatně reprezentativnější složení než v roce 1967, kdy jsme za polární kruh pronikli poprvé. Tvořili ji nejen běžci, ale i běžkyňe a sruženáři. S jejich trenéry jsme si pohovořili po návratu domů.

J. HONCŮ: V maximální míře jsme se soustředili na trénink techniky v rychlosti. Vůbec si nemyslím, že progresivní příprava nemůže dnes vystačit pouze s jednou složkou běhu. Do popředí se dere požadavek vyžadovalo zařadit do výcviku převahu názorného působení. Umožnila mi to přítomnost mužské běžecké špičky a pokroky považuji za znatelné. Individuálně se mi jevila děvčata asi takhle: **Bartošová** ne-

Z KIRUNY

komplexnosti, a tak jsme také v Kiruně přidávali ještě fyzické, rytmické a koordinační prvky pohybu. S výsledky jsem spokojen. Nejmarkantnější zlepšení projevil Weishäutler zejména v tom, že zvidl odraz a změnou letního tréninkového režimu si vypěstoval značný rezervoár fyzických sil. Běžkycky povyrostl také Michalko. Štefl byl vyřazen v létě na dva měsíce z práce, ale zameškané rychle dohání. Jeho problémem zůstává kyslíková zásoba v krvi, nedovolující, aby mohl zvýšit rychlost běhu, jak by si přál. Soudím, že výkonnostně zůstane přinejmenším na úrovni loňské zimy. V žádném případě nepůjde pod ní. Fyzicky fundovaným běžcem je Faistavr, zdá se mi však, že nevyčerpal dosud všechny možnosti v technice odrazu. Méně spokojen v Kiruně jsem byl s Luptákem.

ZD. CILLER: Plán 250 km na stopě na osobu jsme podstatně překročili. Podařilo se nám dosáhnout zlepšení technické složky běhu, nepovažuji je však za konečné. Chtěl jsem uchovat pocit vlastní tvořivosti děvčat ve stopě a přitom je usměrňovat do nejvýhodnější technické polohy. To

vyrovnala dosud své schopnosti a talent s technickým vybavením běhu a jistou prací v terénu. **Cillerová** představuje po technické stránce ucelenou osobnost, chybí jí harmonický pohyb a dokonalá práce paží. **Civínová** se technicky zlepšila, funkčně však čerpá z obecně ne příliš silného fyzického základu. **Chlumová** je nejlépe vybavena pro speciální přípravu, kterou chce uskutečňovat v kolektivu RH. Svůlil jsem pouze s podmínkou, že v RH bude plně respektován plán tréninku, vypracovaný osobním trenérem Iljou Matoušem. **Sokolová:** ve vysokém tempu prováděný technický výcvik v Kiruně byl pro ni náročný fyzicky. Zaznamenali jsme zřetelné zlepšení. **Weishäutlerova** přesvědčivě ukázala podstatné zdokonalení v obecné i speciální přípravě.

J. RÁZL: Běžecký pobyt v Kiruně prospěl všem sruženářům. V technice máme ještě mnoho plošek, jež potřebují ostře zabrousit. Nejvíce jsem spokojený s T. Kučerou. Rozvine-li ještě ono markantní zlepšení běhu, zřetelné v Kiruně, dalším tréninkem, neměl by být bez šancí ucházet se o místa nahoře v důležitých mezinárodních soutěžích. (10)

MINILYŽE A MAXIÚSPĚCH?

Tak se v Alpách zrodila zase jedna atrakce. Podle jiných se jedná o metodickou revoluci ve výuce jízdy na lyžích. Oč tu jde. Řekněme to stručně: začít s nářadím, jež klade lyžaři nejmenší překážky. A to jsou malé, vlastně krátké lyže — minilyže.

Je to v podstatě strašně jednoduché a člověk se diví, že se objevila Amerika vlastně až teď. Vzpomeňte jen na začínajícího lyžaře, pro něhož lyže předpisové délky, sahající do dlaně vzpažené ruky, byly utrpením. Výcvik v začátcích byl v důsledku toho zdlouhavý, lopotivý.

Pan Martin Puchler ze severobavorské lyžařské školy začal dumat o prapříčinách pomalého postupu — podobně jako později Erwin Rominger ve Švýcarsku — a oba přišli na to, že chyba bude právě v té délce lyží. A tak jí postupně zkracovali, až se dostali k minilyžím o délce 65 cm.

S nimi lyžař začíná. Základní látku jako chůzi a běh, výstupy, obraty přímý sjezd a pluh

zvládá za jeden až tři dny. Pak se přejde na délku 100 cm a nastoupí nácvik skluzu, bruslení, další prvky ke střídavému zatěžování lyží. Od lyží 130 cm začíná lyžař pracovat s tyčemi a tu se už pozvolna míří k smyku a švihům, které pak zdokonaluje v posledním délkovém stupni s lyžemi 160 cm. Výuka postupuje velmi rychle, vyučovaný cítí pokroky. Předpokládá-li se, že výcvik v lyžařské škole doplňuje soukromým cvičením, může být za týden vyzbrojen pro terén — alespoň v základních praktických znalostech — na lyžích s normální délkou.

Vzpomínám, jak jsme se v minulosti vášnivě přeli o metodiku a o to, zda-li se má vyučovat takhle nebo takhle, zda má noha s lyžemi svírat tenhle úhel a ne jiný a zda zapíchnout tyčku teď nebo až potom. Byly to bohatýrské časy. Škoda jen, že jsme pro samé akademické spory pozapomněli, že zákon postupu od snadného k těžkému může být závislý také na délce nářadí, s nímž cvičíme.

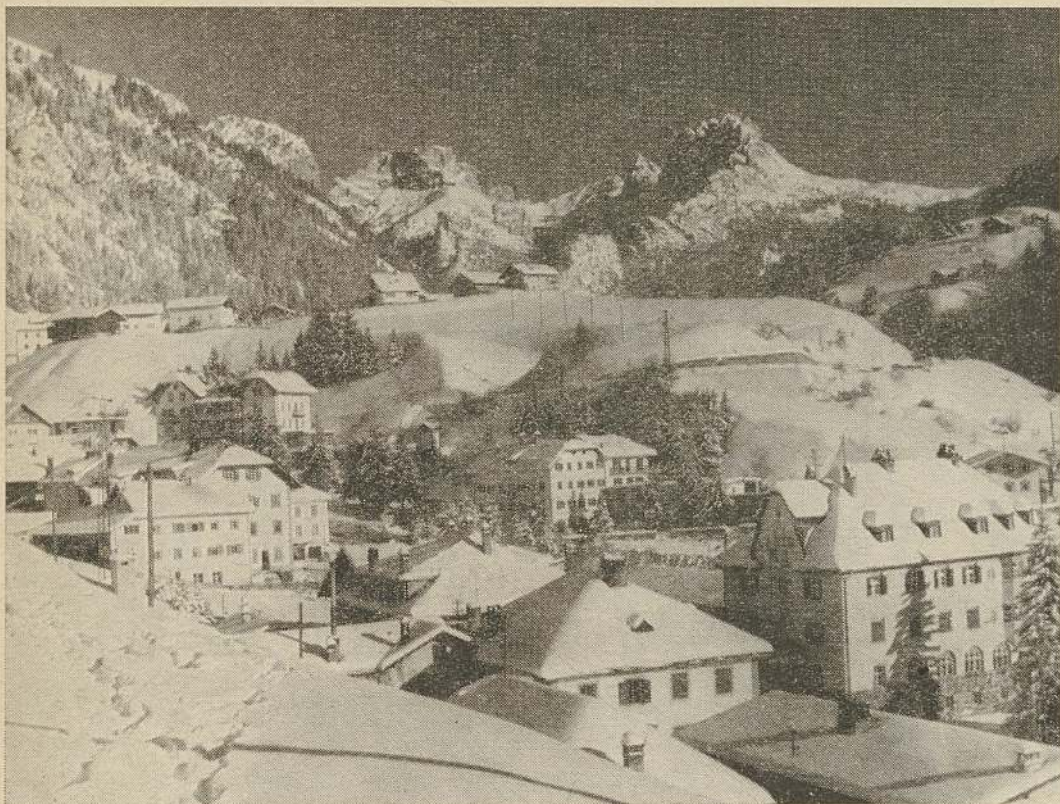
Ale neměli bychom vidět v krátkých lyžích všelék nebo nějaký zázrak. Myslím, že i nejméně angažovaní propagatoři nové metody vědí o slabých místech myšlenky, která přišla na svět. Problémy jsou dozajista už v nářadí. Není přece ani na západě docela bez problému zásobit lyžařskou školu čtyřnásobným počtem lyží než je její kapacita frekventantů. A jak pak s domácími cvičením? Lze předpokládat, že alpští výrobci se novým nárokům budou rychle přizpůsobovat, ale docela jednoduché to nebude. Pak jsou tu ještě potencionální psychické zábrany. Donuťte začátečníka, třeba zralého věku, aby si najednou připnul na botu mininářadí o délce 65 cm. Ani to nebude bez problému. Zdá se však, že všechny otázky nad metodou krátkých lyží jsou z rodu těch, jež zpravidla provázejí každou novou věc, a že se v Alpách budou opravdu energicky starat o to, aby jí zbavili porodních bolestí a propracovali k dokonalosti. Uvědomme si, že mají pro to velmi silné komerční důvody. Však už také tamní noviny spustily hotovou bubnovou palbu s propagací kursů na minilyžích. Odmyslíme-li si však tenhle typický doprovod každé novinky i možná »bílá místa« v samotné metodice, technice i organizaci výcviku, musíme přesto jednu věc připustit beze zbytku: myšlenka je to zajímavá.

JIRÍ NEJEDLO

WORLD CUP nejen pro sjezdaře...

NIKDO dnes nepochybuje o tom, že se Světový pohár ve sjezdových disciplínách stal maximálně populární a přitažlivý, a že se po všech stránkách skvěle zavedl. Zaznamenáváme proto s dvojnásobnou radostí, že se páty ročník Velké ceny Slovenska ve slalomu a obřím slalomu žen pojede jako jeho součást.

Čs. experti — a tato domácí iniciativa je velmi chvalitebná — se zamýšleli nad tím, zda by se Světový pohár mohl rozšířit na další disciplíny. Miloslav Bělonožník zpracoval na podkladě vyhodnocených výsledků minulé zimy návrh na zavedení World cupu ve skoku na lyžích. Jím předložený materiál se projednával 2. a 3. ledna v Innsbrucku při německo-rakouském turné. Ve spolupráci s Italy připravuje podobný návrh V. Pácl pro běžce. Podkladem mu jsou jeho Světové žebříčky, které publikuje už šest let. Světový pohár o běžeckých disciplínách by se mohl pokusně zahájit v letošní zimě a oficiálně až v roce 1970. Je pravdou, že někteří experti, zejména norští, nejsou jeho myšlenke nakloněni. (vp)

SPOLEČNĚ S VYSOKÝMI TATRAMI je italská Val Gardena pořadatelem světového lyžařského šampionátu v roce 1970. Typický pohled do údolí, kde budou probíhat sjezdové soutěže, zachytil gródentalský fotograf W. P. Planinshek. Stejně jako v Tatrách uvidí účastníci světového šampionátu ve Val Gardeně nejen sportovní boje nejvyšší úrovně, ale i překrásnou, typicky dolomitskou krajinu, do níž jsou soutěže šampionátu zarámovány.

KONGRES TO NEBUDE MÍT SNADNĚ

VÝZNAMNOU UDALOSTÍ letošního roku je kongres FIS. Nebude jednat o změnách pravidel (to bude na programu kongresového zasedání v roce 1971), ale o generální revizi a úpravě statutů — a samozřejmě se bude zabývat přípravami na mistrovství světa v roce 1970 (Vysoké Tatry a Val Gardena), kandidaturou za ZOH 1976 [Kanada, USA, Švédsko, Finsko, Švýcarsko a Itálie] a další agendou.

Naše lyžařská sekce připravila řadu návrhů pro kongresové zasedání v letošním roce. Vyjímáme z nich:

Doporučujeme, aby statuty FIS obsahovaly všechny dokumenty mimo pravidla lyžařských soutěží,

aby kalendářní konference FIS měly určité pravomoci na úseku organizace a koordinace mezinárodních soutěží a aby při případném hlasování měl zde každý zúčastněný stát jeden hlas,

aby každý lyžařský svaz byl

přijímán pod jménem, které používá ve své zemi,

aby každá členská země FIS měla právo, aby při MS a regionálních mistrovstvích juniorů byly vztyčovány vlajky a při vítězství hrány hymny, aby do programu Kongresů FIS byly zařazeny krátké zprávy regionálních mistrovství juniorů a Světových pohárech.

Jedním z nejzávažnějších bodů jednání bude amatérská otázka. V zahraničí se už objevily některé návrhy, zhusta odvážné jako například stanovisko Angličanů.

Vede se jednání s výrobci lyží a výzbroje. Domnívám se, že horké hlavy nepomohou pokroku. Zachovejme rozvahu a klid! Olympijské hry jsou ještě daleko, a tak nikoho netlačí otázka s časovou naléhavostí. Zda trvat na stoprocentním amatérismu podle představa A. Brundage či problémy řešit chirurgickým nožem podle metody tenistů nebo se dopracovat k nějakému kompromisnímu řešení — to všechno musí být předmětem uváženého zkoumání. Úkvašenost by věc poškodila. Domnívám se, že by se měly respektovat názory národních svazů a že se v žádném případě nesmíme vrátit k minulým zvyklostem, kde hrstka mocných pánů, zhusta dobře situovaných, řídila a kontrolovala světový sport bez ohledu na požadavky z terénu.

VLADIMÍR PÁČL

ANTONÍN HUSÁK,

člen ústř. trenérské rady
sjezdových disciplín

Sjezdaři vstoupili

Příprava našich sjezdařů na sněhu byla již po skončení loňské závodní sezóny naplánována na konec října nebo nejpозději na prvou polovinu měsíce listopadu, a to buď v italské Cervinii nebo ve švýcarském Sv. Mořici. Jsou to dvě z nejznámějších alpských vysokohorských lyžařských středisek, která nám každoročně skýtají největší naději, že kvalita a kapacita tohoto tréninku bude přinejmenším úměrná devizovým nákladům věnovaným na vpravdě jediný skutečný zahraniční trénink našich sjezdařů, zaměřený převážně na sjezd, který se u nás dá trénovat stále jen velmi sporadicky.

Známe italské vysokohorské středisko Breuil-Cervinia, nad kterým se do výše 4478 m tyčí mohutný štít Matterhornu (italsky zvaný Cervino), leží ve výši 2050 metrů. Ideální sjezdové tratě vedou do údolí Valle d'Aosta převážně z Plateau Rosa pod Monte Rosou (4634 m) od horní stanice obou paralelních kabinových lanovek vyúsťujících ve výšce 3500 metrů.

Také St. Moritz, světoznámé švýcarské zimní středisko, jemuž byly již dvakrátě svěšeny zimní olympijské hry a které právě nyní usiluje o získání pořadatelského pověření ZOH pro rok 1976 nebo alespoň 1980, má neméně dobré tréninkové podmínky, i když samotný St. Moritz leží skoro o 200 metrů níže než Cervinie. Svahy z Corvatsche (3451 m) do údolí Surlej (1870 m) nebo na druhé straně ležícího pohoří Plz Nair

(3052 m), ale i z Corviglie (2500 metrů) dolů na Chantarellu ve výši 2000 m skýtají za příznivých sněhových a povětrnostních podmínek takové tréninkové možnosti, o kterých se nám v tomto období u nás ještě ani nezdá. I poměrně malá vrstva sněhu v některých úsecích tréninkových tratí je dennodenně pečlivě upravována rolbami, takže bezpečnost sebeostřejšího tréninku je podstatně větší než kdekoliv u nás.

Zahraničnímu tréninku měla předcházet dvě až tři soustředění ve Vysokých Tatrách, na Chopku, ve Spindlerově Mlýně či někde jinde na našich horách. První sněh u nás však napadl až v polovině listopadu, ale stejně dlouho nevydržel. Ani sněhová děla v Telnici nepomohla dostatečně »umělým« sněhem. Nakonec tedy odjížděli všichni naši sjezdaři na zahraniční trénink, aniž by měli předtím možnost alespoň minimálního »bezdevizového« rozježdění ve vlasti.

Jako první odjeli v polovině listopadu členové »ligového« družstva z Brna, doplnění několika závodníky z Ostravy, na desetidenční trénink do Cervinie, kde zastihli již v plné přípravě a formě kompletní široká reprezentační družstva Rakouska, NSR, Itálie, NDR, Polska a Jugoslávie. Bylo nám známo, že již předtím absolvovali rakouští sjezdaři třítydenní soustředění ve svém vysokohorském středisku na Kaprunu pod Grossglocknerem, západoněmečtí reprezentanti na Zugspitze a Italové samozřejmě ve své Cervinii. A tak při odchodu Brňáků do Cervinie vyladovala již téměř všechna přítomná družstva formu svých závodníků a hledala se nominace nejlepších pro velké závody letošní tzv. »mrtvé mezisezóny« (tj. závodního období mezi OH a MS). Ta už však dávno není »mrtvou« jako kdysi, ale vyznačuje se hledáním nových reprezentantů a horečnatými přípravami na boje o »fisové« body, tak rozhodující pro pořadí na světovém žebříčku FIS a možnost zařazení do lepší bodovací skupiny v příští sezóně, hlavně pak při mistrovství světa 1970 v italské Val Gardeně. Všechny alpské země se snaží v době za pokud možno nejvýhodnějšími startovními »pozicemi«, identickými s nízkým počtem »FIS-bodů svých reprezentantů, udržet pokud možno krok a tempo nasazené francouzskými sjezdaři. Věrné kopírování jejich rozsahu výchovných a tréninkových metod není však možné s ohledem na jinou státní finanční podporu. Mimoto

musí letošní »mezisezóna« ověřit všechna vyhodnocení a závěry vyplývající z nejnovějších poznatků z OH v Grenoblu o dalším zokonalování tréninkového rytmu, jakož i z přesného »testování« všech používaných »materiálů«, hlavně nových typů lyží a ostatních předmětů výstroje a výstroje sjezdaře, které dnes, více než dosud kdy jindy, spolurozhodují o vrcholných výkonech světových »es«.

Vzhledem k tomu, že i pro nás je letošní »mezisezóna« obdobím hledání nových nadějných sjezdařů a sjezdařek pro příští reprezentační tým, rozhodla se trenérská rada sjezdových disciplín rozšířit státní družstva na deset mužů a sedm žen, kterým mají být poskytnuty pokud možno stejné tréninkové možnosti. Trenér mužů vedral má tedy letos v přípravě tyto sjezdaře: Pažouta, Jandu, Čermáka, J. Vojtěcha, Kolouška, L. Petříka, Raclavského, Mašu, Kormanu a Baštu, z nichž by mělo být vybráno družstvo pro MS 1970. V komplikovanější situaci se ocitly naše ženy. Po srpnových událostech se vzdal trenérské funkce Zbyněk Mohr a s ním se do Švýcarska vystěhovala pochopitelně i jeho manželka, dosud naše nejlepší reprezentantka, Anna Mohrová. Teprve v říjnu byl náš bývalý vynikající sjezdař Miloš Příbramský pověřen trenérskou radou vedením státního družstva žen, které bylo rozšířeno o některé mladé perspektivní závodnice na celkový počet sedmi závodnic. Jsou to: Čuninková, Kubínová, Milerová, Fulínová, Glásrová, Matošová a Kantová. Situace nového trenéra žen nebyla opravdu nijak záviděníhodná. Příprava jednotlivých členek byla různá a u některých pak dokonce i silně narušena onemocněními a jinými vlivy. Vzhledem k tomu, že nikde u nás nebyl sněh, nemělo ani jedno z narýchlo svolaných soustředění žádoucí účast všech členek družstva. Čekala ho tedy perná práce nejen na sněhu, ale i »na suchu«, vždyť stmelit ženský kolektiv je již sám o sobě velký problém, rozhodně vždy mnohem těžší než u mužů!

A tato kompletní družstva, ale bez Milana Pažouta, který je ještě v rekonvalescenci po operaci kolena, a bez Evy Milerové, která v létě prodělala infekční žloutenku, odjela konečně 19. a 20. listopadu na první trénink na sněhu do zahraničí. Jejich cesta nebyla přímá. Cestovali ve čtyřech skupinkách, aby se cestou mohli zastavit u »své« předem určené

JANDA se nešťastně zranil při non stop sjezdovém tréninku na Lauerhorn a poraněné koleno ho na delší čas vyřadilo ze závodů.

do nové sezóny!

servisní továrny na lyže, které nám nabídl své závodní lyže k vyzkoušení. Značce Kästle lyžestali věrní jen Janda s Koloušek, k nimž se po uzdravení přidá i Pažout. Nové závodní lyže jugoslávské značky Elan budou zkoušet Korman, Máša, Raclavský, Fulínová a Kantová, rakouské fischerky vyzkoušejí Čermák, Vojtěch, Cuninková a Kubínová, zatímco na lyžích nové západoněmecké značky Fritzeier by měli v této sezóně jezdit Bašta, Petřík, Glášrová a Matošová.

Sraz všech byl 21. listopadu ve Sv. Mořici, kde mohl být příštího dne zahájen první trénink státního družstva sjezdářů a sjezdářek na sněhu. Také pražská lyžařská základna využila pozvání Ski-Clubu ALPINA a odjela 20. listopadu do desetidenního mezinárodního tréninkového tábora ve Sv. Mořici za mimořádně výhodných a přijatelných podmínek. Setkali jsme se tam s početnými skupinami širokých státních družstev Norska, Švédska (vedených rakouskými trenéry Noglerem a Burtscherem), s 22 dorostenci USA, 7 reprezentanty Lichtenštejnska a samozřejmě se všemi členy švýcarského výběru. Ti všichni tam už trénovali od začátku listopadu. Současně s námi přijeli i Angličanky, vedené jako vždy paní Goldbergovou, ale s novým trenérem, Ernestem Hintersehrem, olymp. vítězem ve slalomu na OH 1960 ve Squaw Valley, které již ale předtím absolvovaly třináctidenní trénink v rakouském Kaprunu. Později přijela z Cervinie ještě státní družstva NSR a Jugoslávie, takže počet národností v tréninkovém táboře dosáhl čísla devět!

Za ideálního slunečného počasí, které jak na objednávku trvalo po celou dobu našeho pobytu, při dobrých sněhových podmínkách a na výborně upravených tratích Corviglie a Corvatsche ve výšce 2000—3400 m probíhal vydatný trénink za pomoci naprosto nemezeného používání všech lanovek a vleků. Po krátkém počátečním rozježdění přistoupili jsme k tréninku slalomu a obřího slalomu v brankách. Vždyť jsme se chtěli zúčastnit prvního závodu ve slalomu a obřího slalomu. Na zakončení tréninkového tábora byl totiž uspořádán tradiční závod ve slalomu o Bílou stuhu Sv. Mořice na Corvigliu a mezinárodní závod v obřího slalomu na Corvatschi. Vzhledem k tomu, že v obou těchto závodech nešlo ještě o žádné »FIS-body«, sloužily tyto první starty členů státních družstev většinou trenérů pouze jako »Testtrenen«,

ale v některých případech i k výběru nejlepších do skupiny letošních reprezentantů. Naši trenéři museli první starty pokládat jen a jen za tréninkové. Ze známých důvodů. Tím větším a příjemným překvapením bylo třetí místo Mirky Cuninkové ve slalomu. Mezi 46 startujícími byla tak zvučná jména, že se nám o podobném krásném umístění některé naší reprezentantky ani nesnilo. Favoritkami se zdály být především švýcarská reprezentantka Schmid-Bochatayová, bronzová z OH 68, Angličanky Gina Hathornová [4. na OH 68], Divina Galicová [8. na OH 68], případně další Švýcarka Annerösl Zrydová [8. v kombinaci na OH 68]. Nejlepší formu ve slalomu však prokázaly reprezentantky NSR, i když jedna z nejlepších, Rosi Mittermaierová neuspěla. Zvítězila Burgl Faebingerová [6. na OH 68] celkovým časem 87,52 vt. před svou mladší krajanou Traudl Walzovou [87,96 vteřiny] a naší Mirkou Cuninkovou [89,49 vt.], která odsunula další známou reprezentantku NSR Christu Hintermaierovou [90,48 vteřiny] na 4. místo. V poli poražených zůstaly nejen všechny naše další závodnice, ale i favorizované Švýcarky Schmid-Bochatayová a Zrydová, které si ovšem dovedly hned příští den prvním a druhým místem v obřím slalomu na Corvatschi všechno vynahrát. Ale i tady prokázala Faebingerová svým třetím místem (necelou vteřinu za vítězkou), že je ve výborné formě. Zklamáním pro trenéra Angličanek Hintersehra bylo umístění jedné z favoritek, Giny Hathornové [v obřím slalomu až osmnáctá se ztratou téměř pět vteřin], i když by býval byl její výborný výkon v prvním kole slalomu znamenal bez diskvalifikace nejlepší čas.

Konkurence mužů byla jako vždy ještě těžší. Na startu se sešlo i několik nejlepších, jako Švýcaři Giovanoli, Daetwyler, Frei, Bruggmann, Sprecher, Norové Mjoen, Sunde a Tschudi, Švédové Grah, Lindström, Olsson a Rolen, Němci Prinzing, Lesch, Sonnenberger, Schalber, Vogler a mnoho dalších, méně známých adeptů letošních úspěchů. Slalom vyhráli Švýcaři — Petr Frei v celkovém čase 81,54 vt. před Giovanolim [81,97 vt.] a Švédem Lindströmem [82,57 vt.]. Z dalších favoritů skončil Nor Mjoen »jen« jako pátý, zatímco Švéd Grah byl ve druhém kole diskvalifikován. S tímto diskvalifikací neprošla ani většina našich, takže v konečných výsledcích se objevil jen Vojtěch

na 22. místě [88,45 vt.], 24. byl Máša [90,64 vt.], 27. Čermák [91,77 vt.] a Koloušek jako 30. [92,34 vt.]. Přes poměrně dobrou preparaci tratě hrálo losování, resp. zařazení našich do 3., 4. a 5. skupiny 85 závodníků velmi nepříznivou rolí jen Janda a Čermák startovali ve druhé skupině.

V obřím slalomu se ani našim ženám, ani našim mužům nevedlo, což jsme ovšem očekávali. Zde se na těžké a rychlé trati musela docela zákonitě projevit malá vyježděnost a nejistota odhadu v rychlosti. Všichni se sice snažili o nejlepší výkon, ale »zárazky« a »překvapení« se zvláště v obřím slalomu »nekonají«. Náš Honza Čermák zajel z našich nespolehlivěji, ale i tak skončil se ztratou necelých čtyř vteřin až na 23. místě. Vojtěch byl 33., Koloušek 43., Petřík 48., Korman 49., Máša 51., Bašta 55. a Syrovátka 57. z celkového počtu 83 startujících.

Výborné umístění Mirky Cuninkové ve slalomu — našim tiskem a veřejností vůbec nedocenené — mělo jak u našich švýcarských přátel, tak i v zahraničním tisku překvapující ohlas, a to byl jediný zjevný úspěch našeho letošního prvního startu.

Státní družstvo se v pondělí 2. prosince rozloučilo s pohostinným Sv. Mořicem a odcestovalo k dalšímu týdennímu tréninku do italské Cervinie, která zatím jako jediné druhé místo v Alpách skýtala ideální sněhové podmínky. Trénink, zaměřený zde především na sjezd, byl velmi hodnotný, škoda jen, že přinesl s sebou i první zranění. Odnesl to smolař Koloušek roztrženým stehnem, ale jak ho známe, nebude mu doufejme těch »pár« stehů po kratším odpočinku překážkou v dalším tréninku.

V neděli 8. prosince se celá výprava přesunula do francouzského střediska Val d'Isère, kde se konal v rámci týdenního mezinárodního tréninkového tábora ve dnech 11.—15. prosince již počtrnáctý závod nazvaný »Kritérium prvního sněhu«, muži ve slalomu, obřáku a sjezdu, ženy jen ve slalomu a obřáku. Zde ve Val d'Isère se už sešla jako každoročně kompletní evropská konkurence, vždyť výsledky Kritéria se započítávají i do Světového alpského poháru.

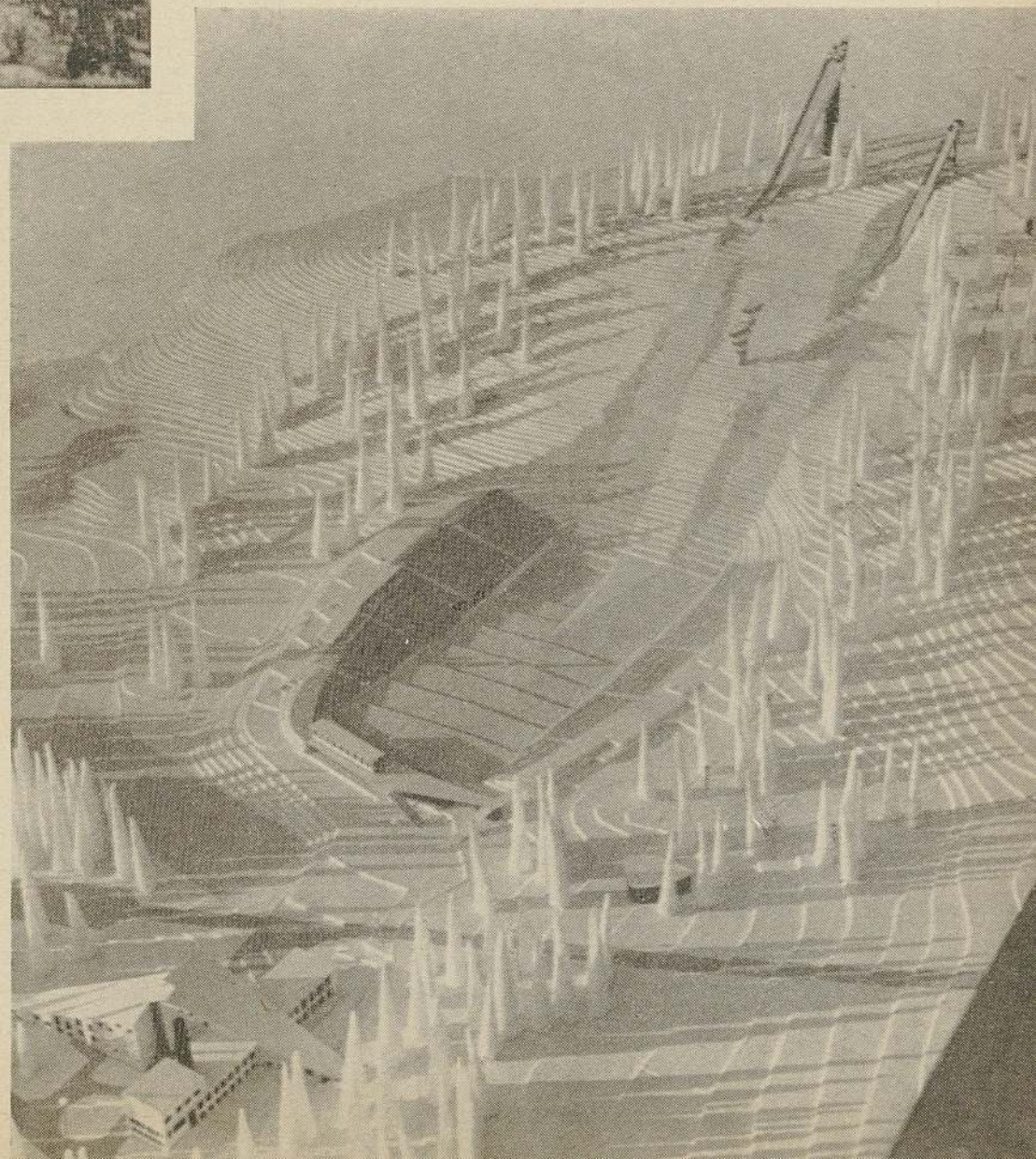
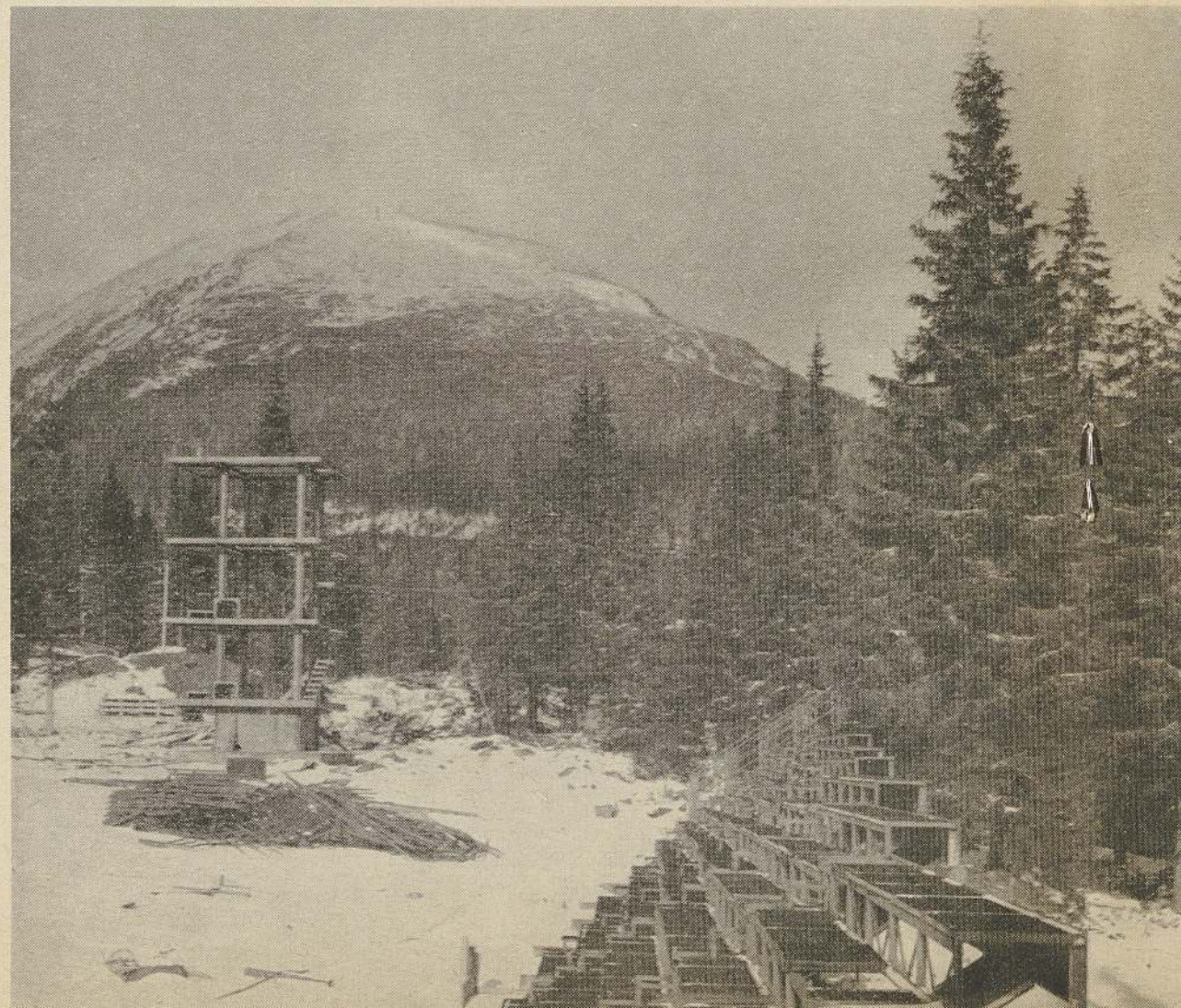
S umístěním našich v závodech nemůžeme být pochopitelně spokojeni, ale nebylo by správné přeceňovat význam neúspěchu na začátku sezóny, do které jsme vkročili letos s takovým zpožděním. Doufejme, že se nám v jejím průběhu aspoň částečně podaří dokázat víc a že i v podmínkách »tvrdé reality« objektivních možností získají aspoň někteří z našich sjezdářů a sjezdářek lepší postavení ve světové sjezdářině.

Generálka může začít

VE VYSOKÝCH TATRÁCH se už začíná rýsovat tvář areálu pro mistrovství světa v klasických disciplínách v roce 1970. Stavbaři a hlavní dodavatelé si v posledních měsících opravdu přispíšili a tak se o dokončení alespoň těch hlavních staveb může hovořit s nadějí, která se ještě před nedávnem zdála nespílnitelným snem. O příznivý zvrát se zasloužili v neposlední řadě také organizátoři mistrovství a funkcionáři Městského národního výboru ve Vysokých Tatrách. Na horním obrázku vidíte záběr pořízený od Strbského plesa na Mlynickou dolinu se siluetou nájezdové věže nového velkého můstku. Tam bude dějiště MS i letošní generálky od 21. do 23. února, na níž mají účinkovat reprezentanti všech zemí, které se pravidelně zúčastňují světových šampionátů. Na druhém obrázku můžete vypořozovat část běžeckého stadiónu — tribuny pro diváky a věž pro časoměřiče, rozhodčí a hlasatele. Průjezdy stadiónem jsou řešeny tak, aby diváci mohli sledovat boje běžců dvakrát až šestkrát. O dějišti běžeckých soutěží se obdivem vyslovují také zahraniční experti. Nadšení jsou jeho polohou uprostřed lesů a výhledy na fantastickou velehorskou architekturu Vysokých Tater. Třetí snímek zachycuje maketu skokanského stadiónu.

Foto: VL. KOSTIAL

TATRY se změnil

Pokusíme se nahlédnout do tváře Vysokých Tater v době mistrovství světa v klasických disciplínách. Rekneme hned v úvodu, že příležitost uspořádat takovou lyžařskou přehlídku na nejvyšší úrovni uvolnila proud peněz i lidské práce v měřítku, jaké snad historie pod tatranskými štíty nepamatuje. Těžko bychom směnili rozsah všech investičních i organizačních akcí do tohoto článku a proto se soustředíme jen na ty, které jsou pro zdraví chod šampionátu nejpodstatnější.

Ale dejme slovo Ing. Hagarovi, vedoucímu Útvaru hlavního architektura ve Vysokých Tatrách: »V lyžařském areálu Štrbského plesa rostou dva vedle sebe stojící stadiony. Skokanský s dvěma můstkami (P=70,5 a P=90 m) a běžecký. To je maximální koncentrace součástí a kompletního programu šampionátu v klasických disciplínách, v historii celkem ojedinělé. Zároveň ve skoku dostanou vskutku nejširší divácké zázemí.

AŽ 85 000 LIDÍ

Bude moci sledovat skokanské soutěže. Pro 25 000 jsme situovali hlediště v amfiteátru (na tribunách 5000), a až 60 000 lidí může přihlížet z přílehlého území doliny Mlýnice. Při vstupu do amfiteátru bude stát hotel FIS s kapacitou 120 lůžek ve vlastním objektu a v přílehlých srubech. V blízkosti roste tělocvičná hala, v době šampionátu sloužící jako tiskové středisko kompletně vybavené. A nezapomeňme na saunu, která stavby ve vlastním areálu atraktivně doplňuje.

NEZAPOMÍNÁ SE NA SJEZDÁŘE

Po mistrovství světa se zvýší využití lyžařského stadionu. Zhodnotí se totiž jednosedačkový výtah, sloužící v době závodů k přepravě skokanů pod nájezdové věže, od jehož horní stanice je vyrubán široký průsek lesa pro nepřilíhš náročné a poměrně krátké sjíždění do Mlýnické doliny. Opodál se usadí dolní stanice dvousedačkové lanovky na Solis-

ko. Dosavadní starý vlek bude nahrazen novým, asi v roce 1970. Ale to není ještě konec pronikání

K NEPOZNÁNÍ

železa do Mlýnické doliny. Počítá se také se stavbou dvoutisícmetrových vleků na svahy sousední Patrie, které ještě doplní kabinová lanovka. Kromě čistě sjezdařských požitků v zimě chce tenhle komplex nabídnout letním návštěvníkům možnost proniknout do atraktivních míst nad Štrbským plosem. A aby lehcí atletii nepřišli zkrátka, vybuduje se v Mlýnické dolině atletická dráha s hřištěm. Postaví se ještě hřiště pro míčové hry a to už je vlastně narýsovaná konečná tvář vysokohorského sportovního střediska, jejichž potřeby vyvolala mexická olympiáda.

JAK S DOPRAVOU?

Tatraci počítají, že v době skokanských soutěží se směrem na Štrbské pleso soustředí nápor asi 70 000 lidí. Jejich dopravu tam i zpět zprostředkují elektrická železnice, ozubnicová souprava z Popradu, autobusy a osobní auta. Železnička nedozná do šampionátu podstatných změn. Přibudou nové soupravy trojčat a postaví se měničiny. Teprve v další etapě přijdou na řadu stavby nadúrovňových křižovatek a napřimování oblouků. Potom dojde k podstatnému zrychlení dopravy. Autobu-

sová doprava pošplhá do Vysokých Tater ze středisek, ohraničeným Liptovským Hrádkem a Popradem. Ve Spíciče to bude asi 400 autobusů. Pro osobní auta se buduje síť parkovišť. Ozubnicová železnice ze Strby na Štrbské pleso, od níž se očekává příznivý zásah do řešení problémů tatranské dopravy, bude dána do provozu v lednu 1970. Cesta potrvá 16 minut, za hodinu se třemi soupravami přepraví 1690 cestujících a cena cestovního lístku nebude přesahovat 10 Kčs. A letecká doprava? Rekonstrukce letiště v Popra-

du umožní, aby tam startovala a přistávala letadla všech typů. Silniční síť se rekonstruuje ze Strby na Štrbské pleso, v celém úseku Cesty Svobody a nová komunikace se staví z Rovně na Štrbské pleso.

PŘEMYSLŮVÁ TELEVIZE

O některých zvláštlostech z příprav na šampionát se rozhovořil generální tajemník MS 1970 Ján Mráz: »Jednu z novinek bude zajista průmyslová televize. Využije ji nejen ředitel závodů, ale i funkcionáři FIS, rozhodčí a další. Pro organizační potřebu a zdravotnickou službu budou k dispozici helikoptéry. Podobně jako při ZOH v Grenoblu uplatníme chemické látky při úpravě silnic. Osobní auta pro organizátory poskytně Škodovka v Mladé Boleslavi svými novými typy 1000 MB, mikrobusy dodá závod ve Vrchlabí a kopřivnická Tatra přislíbila několik šestsettrojek. V polovině letošního roku vydáme losy k mistrovství světa. Tah bude před šampionátem. Ošacení činovníků a dalších, kteří se budou podílet na organizaci, jsme zadali našim národním podnikům. Z ciziny je naproti tomu převážně technika pro měření časů, výpočty výsledků a jejich oznamování na světelné tabuli. Jednání s IBM o výpočtovou techniku není dosud uzavřeno, švýcarská firma Longines dodá přístroje na měření časů a budapeštský Elektroimpex světelnou tabuli a zařízení pro průmyslovou televizi. K dispozici budou zahraniční Ratraky a Skida pro úpravu sněhu a samozřejmě další Rolby. Novináři budou mít dvě tisková střediska. Jedno přímo v lyžařském areálu na Štrbském plesu, kde bude 33 přímých telefonních linek, asi 20 dálkopisů, 6 linek pro telefoto a další zařízení. Druhé středisko umístíme ve Starém Smokovci, kde budeme novináři bydlet. Pro dopravu novinářů budou sloužit minibusy.«

Pozlacená „TYROLIA“ pro trenéry

Průzkum ukázal, že trenéři lyžování v zahraničí touží mít něco odlišného od svých žáků. Stačí třeba jen odlišný typ vázání, než mají žáci. Známí trenéři dostávají vázání zdarma, a přitom mají ještě možnost volby mezi několika značkami.

Ve Švédsku prováděla řada »TYROLIA« po dva roky tento experiment: 80 trenérům lyžování nabídla bezpečnostní lyžařské vázání »TYROLIA — AUTOMATIK« v pozlaceném provedení za cenu normálního. V prvním roce se rozhodlo pro pozlacené 76 a v druhém všech 80 trenérů. To svědčí o tom, že trenéři dávají přednost vázání si zaplatit a blýsknout se s něčím, co druzí nemají, než jezdit s tím, co mají obyčejní smrtelníci, i když je to zadarmo. (ah)

Kam za lanovkami a vleky

Počínaje prvním číslem Lyžařství v roce 1969 budeme uveřejňovat přehled vleků a lanovek v CSSR. Chceme tím pomoci ve vaší orientaci. Shromážděné údaje teží z revize uvedeného zařízení těsně před zahájením zimní sezóny. Dnes začínáme Sumavou a Jizerskými horami.

Vysvětlení údajů v závorce: ● osvětlení, dále typ, délka, výškový rozdíl, výška horní stanice, kapacita osob za hodinu, provozovatel.

OBLAST ŠUMAVA:

KLATOVY: Pancif (VL, 700 m, 165 m, 1214 m, 350 osob, Šumava hotel),
Železná Ruda — Belveder (VL, 450 m, 150 m, 895 metrů, 350 osob, ÚTZ Plzeň),
Železná Ruda — Belveder (VL, 450 m, 150 m 895 metrů, 350 osob, ÚTZ Plzeň),
Železná Ruda — u nádraží (VL, 200 m, 80 m, 850 m, 60 osob, S. Plzeň),
Železná Ruda — pod Belvederem (VL, 200 m, 50 metrů, 850 m, 50 osob, Žižka Plzeň),
Špičák — Weisovka (VL, 250 m, 50 m, 1000 m, 180 osob, S. Špičák),
Jezerní stěna — Špičák (VL, 360 m, 60 m, 880 m, 100 osob, Mas. prům. Plzeň),
Špičák (●, VL, 220 m, 60 m, 1050 m, 120 osob, RH Plzeň),
Hojsova Stráž — Mústek (VL, 1100 m, 00 m, 1100 m, 200 osob, MNV),
Hojsova Stráž — Zámeček (VL, 460 m, 100 m, 900 m, 150 osob, MNV),
Kašperské hory — Liščí I. (●, VL, 350 m, 90 m, 797 m, 200 osob, Tatran),
Kašperské hory — Liščí II. (●, VL, 415 m, 120 m, 797 m, 200 osob, Tatran),
Kašperské hory — Liščí III. (VL, 380 m, 130 m, 790 metrů, 200 osob, Tatran),
Hartmanice — Hamižná (●, VL, 500 m, 110 m, 810 metrů, 120 osob, Sokol),
Hartmanice — Hamižná II. (●, VL, 220 m, 50 m, 800 m, 120 osob, Sokol),
Sušice pod Svatoborem (●, VL, 270 m, 60 m, 580 metrů, 240 osob, T. Sušice),
ČESKÝ KRUMLOV: Klef — vpravo (opaskový, 680 metrů, 310 m, 1064 m, 90, os. Motor),
Klef — vlevo (op., 600 m, 194 m, 1064 m, 150 osob, Poz. st., Č. B.),
Klef — Holubov (op., 450 m, 80 m, 685 m, 360 osob, S. Kremže),
Klef — Holubov (S, 1752 m, 347 m, 1064 m, ČSD),
PRACHATICE: Kubova huť (VL, 250 m, 80 m, 1070 m, 130 os., Sp. Strakonice),
Zadov — Stachy (VL, 800 m, 200 m, 1050 m, 240 os., MNV Stachy),
Zadov — Stachy (VL, 200 m x 2, 180 m, 1050 m, 90 os., S. Stachy),
Zadov — Stachy (VL, 200 m, 50 m, 1000 m, 90 os., MNV Stachy),
Zadov — Stachy (op., 200 m, 80 m, 1080 m, 100 os., Jitex Písek).

OBLAST JIZERSKÉ HORY:

LIBEREC: Ještěd (K, 1183 m, 410 m, 1010 m, 350 osob, ČSD),
Hanychov — Černý vrch (VL, 850 m, 350 m, 940 m, 350 os., Ještěd Liberec),
Hanychov — louka (VL, 150 m, 40 m, 600 m, 300 osob, Ještěd Liberec),

Rudolfov — louka (VL, 150, 60 m, 580 m, 300 os., Ještěd Liberec),
Pláně (VL, 200 m, 50 m, 750 m, 300 os., TZ Ústí nad Labem),
Pláně (VL, 500 m, 100 m, 780 m, 300 os., Slavia Liberec),
Pláně (VL, 200 m, 65 m, 720 m, 200 os., TJ Slé-várna),
JABLONEC: Bedřichov (VL, 280 m, 60 m, 830 m, 300 os., Ještěd Liberec),
Bedřichov (VL, 200 m, 50 m, 820 m, 200 os., Byto-stav Praha),
Tanvald (VL, 350 m, 40 m, 530 m, —, J. Tanvald),
Tanvald (vlek pro boby, 150 m, 50 m, 650 m, TJ Seba),
Janov (VL, 350 m, 100 m, 650 m, 300 os., J. Jablo-nec),
Smržovka — Špičák (VL, 1260 m, 320 m, 815 m, 360 os., Tofa Jiřetín),
Český Sumburk (VL, 200 m, 60 m, 720 m, 200 os., Seba Tanvald),
Smržovka (VL, 200 m, 50 m, 670 m, 200 os., TJ Tofa),
Jiřetín (VL, 200 m, 70 m, 800 m, 300 os., TJ Tofa),
Jiřetín (VL, 100 m, 30 m, 350 m, 300 os., TJ Tofa),
Kořenov (VL, 200 m, 50 m, 860 m, 300 os., MNV Píchovice),
Desná (VL, 300 m, 170 m, 750 m, 300 os., TJ Desná),
Kopanina — Malá Skála (VL, 350, 170 m, 520 m, 250 os., S. Turnov).

Symbolická fotografie z otevření posledního sa-lónu zimních sportů v Grenoblu: Oděv je zaměřen funkčně, ale též futuristicky a i pastorálně. Posled-ní je zřejmě z ovčí kožešiny, do níž je oblečena jedna ze sportovkyň. Výstroj a výzbroj je dílem jednak francouzským, jednak rakouským.

Omlouváme se

Snad jsme měli trochu velké oči, když jsme Ti, milý čtenáři, slibovali časopis reprezentativního formátu, křídový papír a já nevím, co ještě. Naše plány zůstávají, protože cítíme, že tradici našeho lyžařského sportu neodpovídá dosavadní rozsah, náklad i vybavení Lyžařství. Žel, v současných podmínkách nemůžeme zatím své záměry realizovat. Navíc jsme přinuceni omezit periodicitu časopisu tak, že místo desetkrát v roce, budeme vycházet jen pětkrát. Omezení způsobila nedostatečná kapacita v tiskárnách a nepostihlo jen Lyžařství, nýbrž ještě další odborné časopisy CSTV. Byli jsme však ujištěni, že se vedou jednání o nové tiskárenské kapacity, takže zůstává naděje, že dosavadní stav bude jen přechodný.

REDAKČNÍ RADA LYŽAŘSTVÍ

Předsednictvo ústřední lyžařské sekce navrhlo novou redakční radu časopisu Lyžařství, která bude pracovat ve složení: B. Tvrzník, M. Chlouba, dr. Kulháněk, M. Beran, M. Vrbičan a J. Leiss. Při této příležitosti vyslovilo uznání a díky red. Karlu Moravcovi za dosavadní vedení časopisu a funkci vedoucího redaktora pověřilo Jířho Nejedla.

Fischer Ski CLUB

sdrhuje majitele a příznivce lyží značky Fischer a byl založen teprve před rokem. Avšak již nyní má přes 3000 členů ze 27 zemí. Klub uspořádal v minulém roce během zimní sezóny týdenní zájezdy pro své členy na různých místech v rakouských Alpách. V září t. r. proběhly v různých městech Rakouska přednášky spojené s promítáním filmů ze zmíněných zájezdů. Klub rozeslal svým členům termínovou listinu z lyžařských zájezdů pro nastávající sezónu. Prvním podnikem byl »SKIFIT 68/69« od 1. do 8. prosince 1968 v St. Christoph v Arlbergu, posledním bude »lyžařské léto 69« v Kitzsteinhornu a na Zellersee — tedy kombinace lyžování na sněhu a vodě. [ah]

Co je to vlastně BOB-SYSTÉM?

Na zasedání sjezdové a slalomové komise FIS v Grenoblu 1966 předvedli Australan Bob Arnott a Američan Bob Beattie způsob, jak vypočítávat průměrnou základní přírážku v bodech pro každý závod ve sjezdu, slalomu, nebo obřím slalomu. Klasifikační podvýbor FIS pak jejich systém převzal a nazval jej po obou autorech BOB-systémem!

Principy a použití »BOB-systému«

Jistě již dávno bylo nejen všem činovníkům ve sjezdové a slalomové komisi FIS, ale i všem trenérům a závodníkům známo, že se ani jeden závod v sezóně nerovná svou obtížností, kvalitou konkurence a ostatními podmínkami úplně druhému, byť i sebepodobnějšímu. A přesto ze všech těchto závodů vycházela dříve například u FIS-A závodů stejná bodová ohodnocení, odvislá jen a jen od časového zpoždění dotyčného závodníka za časem vítěze a vyjádřená »trestnými« body vypočtenými podle tabulek FIS. A to přimělo oba autory »BOB-SYSTÉMU« k závěru, že je potřeba každý závod přehodnotit podle skutečné síly startujících v závodě. Vychází se přitom ze základních bodových hodnot nejlepších účastníků tohoto závodu v posledním žebříčku (seznamu) FIS. jako dostatečný vážený průměr

zvolili si počet pěti nejlepších v tom kterém závodě startujících, kteří závod dokončili a pěti nejlépe se v tomto závodě umístivších.

U nás používáme přírážek vypočtených »BOB-SYSTÉMEM« všude tam, kde potřebujeme přehodnotit na úroveň celostátních kvalifikačních závodů směrodatných pro celostátní žebříček jiné závody, hlavně pak bodové hodnoty, vypočtené podle tabulek FIS z výsledků oblastních kvalifikačních závodů, případně i celostátních kvalifikačních závodů do rostu pro zařazení do pořadí celostátního žebříčku dospělých.

Příklad výpočtu přírážky »BOB-systému«

V letošním roce je podmínkou pro výpočet účast nejmenší tři závodníků zařazených ve výkonostním žebříčku minulého roku. kteří závod dokončili!

a) Nejdříve si sestavíme pořadí podle výsledkové listiny toho kterého závodu, například M-ČSSR Vratná — slalom:

Jméno závodníka:	Body podle celostát. výkon. žebříčku 1968:		Rozdíly	
	Body ze závodu:	+	-	
1. Máša Jaroslav	22,80	0,00	22,80	
2. Petřík Luboš	0,98	1,95		0,97
3. Sinay Gregor	0,00	12,28		12,28
			22,80	13,25
			- 13,25	
			9,55 : 3 = 1,18	

b) Dále pořadí nejlepších závodníků podle celostátního výkonostního žebříčku, kteří se tohoto závodu zúčastnili a kteří závod dokončili:

1. Sinay Gregor	0,00
2. Petřík Luboš	0,98
3. Vojtěch Jan	8,19
	9,17 : 3 = 1,05

c) Pro výsledný výpočet přírážky sečteme oba výsledky a dělíme je dvěma:

1,18
1,05
2,23 : 2 = 1,11

Přírážka tedy činí 1,11 bodů, která se musí připočítat ke všem bodům vypočteným podle tabulek FIS na základě výsledků tohoto závodu, aby mohl být započítán do hodnocení pro žebříček.

Znamená to tedy, že tento závod je o 1,11 FIS-bodů horší, nežli úroveň závodů, ze kterých byl vypočítán žebříček pro závodní období 1968.

ANTONÍN HUSÁK

SLÁVA MU, on je „pašák“

Tak to zpíval Voskovec s Weričem a tak to říká lyžařský národ v naší vlasti, když hlava "človčichovy, dávající tak nejširším okruhům příklad čínorodé tělesné aktivity, přijde mezi prosté vojáky, aby s nimi ochutnala ten slastný pocit radosti z pohybu, ze sportu. Není opravdu přesvědčivějšího argumentu nad pravdu starých Římanů, že slova poučují, ale příklady táhnou. Když potom on říká zaspěčená slova o potřebnosti sportu pro člověka od řečnického pultu, nežní jeho věty hluše. A když se omlouvá, že v důsledku nepřilíš oslnivého výkonu na trati poněkud prodlouží čas, vyměřený »bajuňdřům« k tomu, aby zare-

gistrovali příjždějící závodníky v cíli, cítíte v jeho doznání nejen skromnost člověka, ale zároveň krédo rytíře. Rytíře sportu, pro něž pojem dokončit nebo absolvovat to, k čemu se přihlásil, znamená osobní závazek a synonymum cti. Usmívajícího se, občerstvujícího a diskutujícího ho vidíte na ložském hlídkovém závodě po hřebenech Krkonos, což reprezentuje asi 70 km. Takový malý Vasův běh v českém provedení. Moc znamenitý podnik. A abych nezapomněl: předseda ČSTV doc. dr. Emanuel Bosák, který se mezitím stal ministrem, rád přijde zase. Třeba už 23. března. Start je na svatopetrském stadiónu. (nj)

ZDRAVOTNÍCI připomněli

Zdravotníci ČSTV pracující v zimních sportech se jednoznačně postavili zato, aby se maximálně rozšířilo bezpečnostní vázání mezi našimi lyžaři. Vyslovili názor, že by se množstvím úrazů mohlo v optimálním případě snížit o plnou třetinu. Uvědomíme-li si, že náklady na léčení lyžařského úrazu, ať se jedná o lyžování rekreační a závodní, představují zhruba 30 000 Kčs na osobu, dovedeme si při množství lyžařských poranění za rok udělat částečnou představu, jaký by bezpečnostní vázání znamenalo přínos a úspory. To ještě nebereme v úvahu ztráty, vyplývající ze zameškaných pracovních hodin. Zdravotníci soudí, že by naši výrobci měli vyvinout vlastní konstrukci nebo vyrábět bezpečnostní vázání v zahraniční licenci. Ostatně i případná intervence státu, vedoucí k podstatnému snížení jeho ceny (dosud cca 860 Kčs), by se naší pokladně vyplatila s ohledem na možnost efektivního snížení úrazovosti.

Běžcům se UKŘIVDILLO

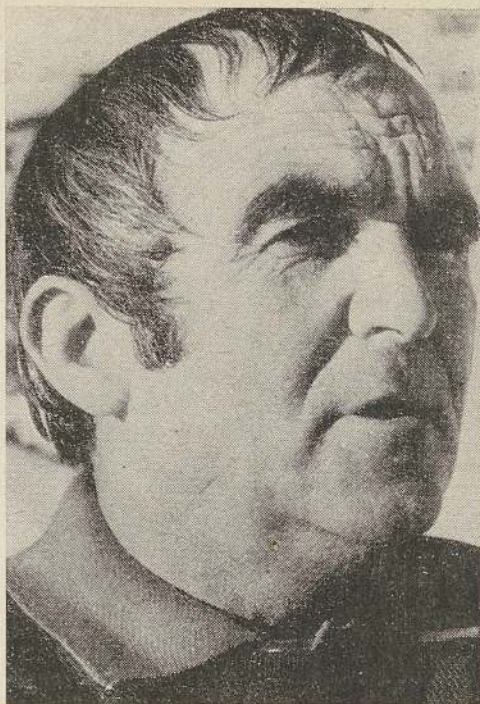
Od firem Kneissel, Fischer a Blizzard jsme dovezli 1400 párů sjezdových lyží v cenovém rozpětí od 2150 do 4050 Kčs. To jsou fantastické ceny, k nimž je ještě nutné připojit závratné sumy za vázání a vosky. Běžci měli dostat zhruba 3500 párů obyčejných Järvinenek, 260 speciálů a stejné množství běžek, vyrobených ručně. Tenhle severský import však nebude. Přes četné urgencye našeho lyžařského ústředí i obchodních organizací se nepodařilo jejich dodávku zabezpečit, protože chybělo devizové krytí. Běžci se cítí právem poškození. Přitom cena severské nadílky by byla několikanásobně nižší než položky za dovoz sjezdových lyží.

SHOW, NEBO SOUTĚŽ ?

O PARALELNÍM SLALOMU se dost vášnivě diskutuje. Jedni jej považují za atrakci, divadlo a druzí se snaží obhajovat v něm soutěž, jejíž dramatická a přitažlivost pro diváky je vystupňována bezprostředním porovnáváním výkonu dvou závodníků, jedoucích vedle sebe. To prý není nic, co by porušovalo řád. Ostatně i prosincové mezistátní střetnutí v paralelním slalomu mezi USA a Francií v Aspenu, které zásluhou vynikajícího výkonu amerických sjezdařek vyhráli hostitelé 11:9, naznačilo, že se váhy veřejného mínění začínají vyklouňovat na stranu zaváděné novinky. Annie Famoseová: »Překrásné! To je pravý závod!« Bob Beattie, bývalý couch USA: »V několika letech se budou vypisovat jen paralelní závody.« Guy Perillat: Znamenitě! Člověku to dělá radost. Ale neodvážím se tvrdit, že paralelní slalom je to pravé, co si představujeme pod pojmem slalomový závod.«

(nj)

KDO BUDE CHYBĚT MEZI NIMI

HOŇORÉ BONNET

UMĚT ODEJÍT — to také patří k vítězstvím závodníka, být se za to nedávají medaile. Letošní sezóna je právě dost bohatá na loučící se velikány sněhové stopy, kteří dávají lyže na hřebík. Pozastavme se u nich stejně jako u těch, kteří chtějí letos v zimě odpočívat, aby nasbírali síly pro příští sezónu.

EORO MAENTYRANTA

FRANCIE: Svět už zaregistroval, že odchází následovník Saillerův Jean Claude Killy a že francouzské sjezdářské equipě budou chybět sestry Goitschelovy i Lacroix. Ale je tu ještě jedna ztráta, kterou francouzské lyžařství těžce ponese: po desetileté práci se rozloučil s funkcí ředitele národních družstev Honoré Bonnet, Napoleon na sjezdových lyžích, muž, který položil základy francouzských sjezdářských úspěchů, a odborník, který snad jako jediný na světě dokázal přesně rozpoznat lyžařský talent a určit normy pohybového nadání. Co byla dříve pustá empirie, stalo se v jeho hlavě takřka vědeckým programem. Jeho následovník René Sulpice naordinoval pro letošní sezónu svým svěřencům mírnou specializaci. Čas těch, kteří ovládli všechno, se naplnil, a proto je žádoucí formovat velké zjevy pro tři sjezdářské specializace. Podstatně příznivější perspektivy má trenér sjezdařek Jean Béranger.

RAKOUSKO: kromě toho, že Erika Schinneggerová se stala Erikem Schinneggerem se v rakouském sjezdářském týmu nic nezměnilo. Předpoklady, že borci v mužském závodnickém věku, jako Schranz, Nening a Messner, skončí závodnickou kariéru, se nesplnily, a tak tenhle trojlístek rady starších bude znovu na špičce týmu. V Rakousku se netají tím, že jejich rozhodnutí zůstat bylo správné, protože pod nimi je stín, který se ještě nepodařilo ozářit vyjimečnými talenty z mladá, nastupující závodnické generace.

ITÁLIE: Trenéři Nogler a Plattner upadli v nemilost u italského lyžařského svazu — stali se více méně hromosvodem pro vysvětlení neúspěchu sjezdářské »azzurri« v Grenoble — a na jejich místa byl angažován Francouz Jean Vuarnet jako technický ředitel sjezdářských družstev s platem 12 miliónů lir ročně. Vyrojilo se mnoho nespokojeností i protestů, zejména proti honoráři, ale Vuarnetovou pozicí to nepohnulo. Nezkoušenější ve sjezdářských družstvech — Malknecht a Demetová — nechtěli dokonce spolupracovat s novým trenérem, ale nakonec se dali přemluvit a přesvědčit. Jinak v týmech nejsou podstatné kádrové změny.

NSR: Tam nastupují nový, tvrdý kurs. Zásada, že nerozhoduje současná výkonnost, ale perspektivní předpoklady každého závodníka, se stala vodítkem péče o vrcholový sjezdářský sport. A s jejich pomocí se má NSR dostat ze současné krize ve alpských disciplínách. S výjimkou Luigiho Leitnera zůstávají národní mužstva ve stej-

ném složení jako loni — alespoň po začátek sezóny.

USA: V zemi jsou plni optimismu. Po odchodu Killyho a Kanaďanky Greenové vidí příležitost muži i ženy. Bill Kidd bude prý zcela určitě prvním mužem světového žebříčku. Jen zranění by mohlo zvrátit tuto prognózu. V ženském družstvu je 15 děvčát s věkovým průměrem 19 let. Jako nejtalentovanější se jeví Kiki Cuttersová a Judy Naglová. Nejpozději do pěti let bude Amerika — podle názoru tamních odborníků — vedoucí zemí ve sjezdářském sportu. Z koučovského trůnu odešel Bob Beattie.

Kdybychom chtěli nejstručněji vyjádřit pocity Skandinávů před letošní sezónou, daly by se shrnout do věty: zase se bude tleskat jen Severanům. Chtěli bychom to dokázat už ve Vysokých Tatrách v roce 1970.

ŠVÉDSKO: Nejkrásnější a nejrychlejší žena v Grenobleu Toini Gustafssonová, provdaná Rönnlundová bude v této sezóně odpočívat a pokusí se o come back v roce MS ve Vysokých Tatrách. Švédsko ztrácí také Strandbergovou (provádala se za Sture Grahna), a tak Martinssonová bude letos osamocena a ve štafetu ji doplní mladá děvčata. Z mužů zůstane věrný běžecké stopě Rönnlund, G. Larsson i veterán Risberg (38 let), který se chce prosadit na vlastní pěst jako »svobodný muž« potě, co ho nenominovali do národního mužstva. Z mladých běžců se nejvíce nadějí dává Halvarssonovi, Sandstromovi, Anderssenovi a Aslundovi. Skokanský tým ztrácí Sjoberga.

NORSKO: dominantní národnost v olympijských stopách Autrans 1968 zůstane pravděpodobně stejně silná i letos. Nikdo nepověsil lyže na hřebík, a tak se setkáme se všemi esy včetně Groeningena, Ellefsaetera, Martinsena, Tylduma, Moerdreové, Auflesové a Wirkoly. Odplatit za loňské neúspěchy se chtějí především skokani a sruženáři.

FINSKO: v zemi neprevládá optimismus tím spíš, že se s lyžemi a závoděním rozloučil Eeoro Maentyranta, trojnásobný mistr světa v běhu na 30 km. Finové nejsou zcela přesvědčeni, že se podaří Laurilovi vyplnit vyvstalou mezeru. Stáhl se také Tiainen a patrně převezme funkci trenéra po Saarenovi. Břímě ve skokanském sportu ponese nadále starší borci. Mladí se zatím nenarodili. Podstatně příznivější je však finská situace v severské kombinaci, kde se s mladými lidmi objevila hned celá řada talentovaných závodníků. (jn)

AUTOGENNÍ

KDEKDO začal v posledních letech s autogenním tréninkem. Fotbalisté, plavci, a samozřejmě i lyžaři. Z nich pak především sjezdaři, protože ti jej potřebují nejvíce s ohledem na fyzické i psychické nároky, jež jejich sport vyžaduje. A všichni říkají, po zkušenostech dost přesvědčivě, že metoda autogenního tréninku posiluje sebevědomí, odbourává stavy napětí, vylučuje případné zhroucení po neúspěchu a odstraňuje komplexy.

OLGA PALLOVÁ, olympijská vítězka ve sjezdu: »Trénuji podle této metody a pomáhá mi.« (S ohledem na titul může tvrdit, že už pomohla.)

LEO LACROIX, francouzský sjezdař: »Používám autogenní trénink tak samozřejmě, a každý den, jako kartáček na zuby při ranní toaletě. Nikdy nejsem nervózní na startu nebo před ním. Spím lehce. A kdykoliv cestuji — třebaš letadlem, nebo vlakem — odříkám si pár veršůků právě v době, kdy mám chuť si zdřímnout. A to nemluví o různých situacích na trati. Zjistil jsem, že od jisté doby nemám strach při tréninku ani při závodech.«

DON SCHOLLANDER, americký plavec: »Neznám startovní horečku. Ostatně proč bych jí měl mít. Nejsem nervózní a vím, že mohu jen prohrát. Nic víc.«

Co je to vlastně onen autogenní trénink? Nějaké mysterium? Ne, docela obyčejná věc. Přesvědčíte se na jednoduchém pokusu.

Vezměte předmět, visící na řetězu. Třebas hodiny. Sedněte si ke stolu a držte řetěz klidně v ruce. Hodiny z něj vystupují, aniž byste pohnuli rukou. A úplně dojdou. Teď si představte, že začínají pochodovat. Nic jiného: jen si představte, že se pohybují. Nejdříve váhavě, ale pak stále rázněji. Možná, že mají křídla je to skoro strašidelné. Jdou po dříve stolu, jakoby vyplňovaly váš příkaz. Teď jim poručte, aby změnil směr. Učiní tak. Možná, že se budou otáčet, budete-li to vaše přání. A vaše ruka se přitom ani nepohne. Žádné čarodějství, jen síla vůle. Hodiny postupují po stole jen ve vašich představách — a svaly tyto představy přenášejí. Důkaz, že tělo a duše jsou propojeny, je hotový.

Poručte ruce, aby byla těžká. Bude taková, ale zároveň se uvolní. Příkažte tělu, aby se zahřálo. Stane se tak, a tím se rozšíří cévy a zvýší prokrvení organismu. Také srdce — tep můžete ovlivnit...

Z příkladu vysvítá, že autogenní trénink není nic jiného, než promyšlený a moderně propracovaný druh autosugesce, kterou indičtí fakirové dovedli k nejvyššímu stupni tím, že své tělo proděravěli jehlami, aniž při tom cítili bolest, aniž rány krvácely.

Ale ať nečekají zázraky od autogenního tréninku ti, kdož nemají nebo nejsou dost pilní a poctiví. Pro líné není záchrany ani spasení.

Z lakonických odpovědí lékařů a vědců na otázku, jaké systémy nebo chcete-li — recept — předepisují pro každodenní autogenní trénink, lze usuzovat, že metoda zdaleka není jen atrakcí, nebo módním výkřikem. Patrně bude mít něco do sebe. Ostatně pod »pokličkou« chce udržet tajemství i dr. Barolin, vídeňský neurolog a psychiatr, pověřený vedením autogenního tréninku v rakouských sjezdařských reprezentačních týmech.

J. NEJEDLO (podle zahraničních pramenů)

TRÉNINK

ZE SVĚTA TELEGRAFICKY

Memoriál Kennedyů uspořádají od 18. ledna do 8. března v Lake Placid. Zahrne prakticky všechny zimní olympijské soutěže a zúčastní se jej na 300 sportovců z 22 států.

Sv. Mořic se bude ucházet o uspořádání ZOH v roce 1976. Vyhlásila to městská rada švýcarského střediska zimních sportů.

Nový amatérský statut FIS požaduje anglický lyžařský svaz. Dosaďovaná pravidla jsou nečestná a vedou k přetvářce. Angličané soudí, že by si FIS měla vzít příklad z tenisu, který udělal pořádek v amatérské otázce.

Sardinie nabízí kuriozitu svým návštěvníkům v zimě: koupání na proslulé pláži Costa Smeralda a lyžování na hoře Gennargentu, kam postavili vlek do výšky 1660 metrů.

V Tyrolích je v letošní sezóně v provozu 110 lyžařských škol se 1117 stálými učiteli jízdy a 850 pomocnými.

Marc Hodler, předseda FIS, zastává amatérský názor na problém amatérské otázky. Netrápí ho klasické lyžování, nýbrž sjezdáří a ve svém pesmismu jde tak daleko, že považuje účast alpských jezdců na ZOH v Sapporo za vyloučenou, nezmění-li se mezitím jejich vztah k amatérismu.

Souboj má vyřešit spor mezi vídeňským profesorem a předsedou studentského akademického spolku, který kritizoval neudržitelné poměry na vysokých školách v rakouském hlavním městě. Dohodnuté zbraně: lyže a tyče. Vzdálenost: 50 km. Vyhraje ten, kdo přijede dříve.

Norové vyhlásili v začátku sezóny, že budou pokračovat v bojko-ty SSSR, Polska, NDR, Maďarska a Bulharska, přerušení styků za-

hrnuje nejen lyžařský sport, ale takřka všechny zimní sportovní disciplíny.

Ve Švýcarsku zkoušeli ve vzduchovém kanálu leteckých závodů ideální sjezdový postoj. Odpor vzduchu při rychlosti 100 km byl 18 kg, při 120 km 24 až 26 km. Postoj se měnil podle dispozic vědců, kteří byli spojeni s lyžaři v kanálu slovem i obrazem.

Killy se zatím nevyjádřil o programu do dalších let. Definitivně zanechal závodění, nemá příliš mnoho chuti věnovat se profesionální výuce jízdy na lyžích a na hřebík chce povést také závodní automobilový sport.

Gustafssonová dostala zlatou medaili časopisu Svenska Dagbladet, udělovanou švédskému sportovci č. 1. Loni ji získal její manžel Assar. Rönlundovi jsou nejúspěšnější sportovní rodinou Tre Kronor.

Nový mamutí můstek v Planici s kritickým bodem 160 m schválila technická komise FIS. První závody na něm, uspořádané jako »mistrovství světa v letech na lyžích«, mají termín 21. až 23. března 1969.

Zlatou lyži s brilianty dostanou napříště všichni skokani, kteří na německo-rakouském turné dosáhnou více než 250 bodů. Tato pocta byla již udělena Wirkolovi (Norsko), Kirjonenovi (Finsko) a Recknagelovi (NDR).

V NDR ukončili aktivní závodní kariéru skokan Kühn, běžec Albrecht a Unger, běžkyně Nestlerová a Schmidtová a sjezdař Riedl a Scherzer.

Na podzim oslavili ve Švédsku 60. narozeniny lyžařského svazu. Slavností se zúčastnili ti, kdož mu zjednávali nejvíce úspěchů — Nils Karlsson, Sixten Jernberg i Toni Gustafssonová-Rönnlundová.

• **ČSSR—NORSKO**, mezistátní utkání skokanů, zahájené na našich můstcích v Tanvaldu, Liberci a Spindlerově Mlýně, bude pokračovat v norském Holmenkollen a Vikersundu. Novinka, jakou je soutěž dvou vedoucích skokanských států roku 1968, bude jistě sledována s nevšedním zájmem.

• **SKRBK A LENEMAYER** jsou první čs. skokanští trenéři, kteří

ZPRÁVY Z DOMOVA

dostali povolení provozovat trenérskou činnost v zahraničí. Zájem o ně je ve Francii, Itálii, Švýcarsku a NSR.

• **NA TATRANSKÉM POHÁRU**, který bude generálkou světového mistrovství v příštím roce, uvítáme vzácné hosty, mj. předsedu FIS M. Hodlera, gen. tajemníka S. Bergmana, dávného přítele našich lyžařů S. Ruuda, K. Korsvolda a J. Lowdina, předsedy technických komisí a celou běžecskou komisi žen FIS.

• **NAŠE SJEZDAŘSKÉ TÝMY** byly letos poprvé kompletně vybaveny výzbrojí od zahraničních firem. Byly to Elan, Fischer a Fritzmann. Státní pokladna to nestálo ani korunu.

• **JAK MONTOVAT** bezpečnostní vázání se učili naši odborníci a firmy Marker a svou práci si také prakticky vyzkoušeli na sněhu v markovském středisku v bavorských Alpách.

• **TRENÉR VEDRAL** naordinoval čs. sjezdařským reprezentantům čtyři cviky ze systému Joga, které příznivě působí na uvolnění závodníka před startem a které používají některá zahraniční sjezdařská družstva.

• **CITELNOU ZTRÁTU** v ženském sjezdařském družstvu způsobil odchod Anny Mohrové, naší nejlepší sjezdařky, která se po srpnové událostech odstěhovala se svým manželem do Švýcarska.

DO KOPCE SE SLEVOU

Asi v plovině ledna byly na okresní výbory ČSTV distribuovány lyžařské známky, které opravňují ke slevě na lanovkách a vlečích v majetku a správě ÚTZ. Slevu 25 procent mají organizovaní lyžaři a 50 procent sjezdaři, majitelé výkonnostní třídy, trenéři a

cvičitelé. Výhody zlevněného jízdného se týkají 16 zařízení ÚTZ, z toho 12 v historických zemích a 4 na Slovensku. V proudu je jednání, aby se okruh výhod rozšířil i na další zařízení, především na to, jež je v majetku jednot nebo oddílů.

(Red.)

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, M. Chlouba, dr. Kulhánek, J. Leiss, B. Tyrzník a M. Vrbčan. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, tiskářské závody, Praha. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

ROČNÍK 55

ČÍSLO 1

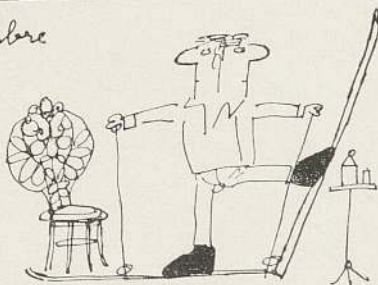
C'est bientôt l'ouverture ...
... faut se remettre en jambes

20 Novembre

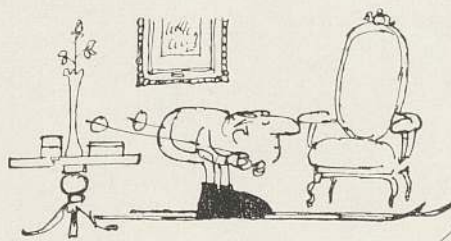
30 Novembre

5 Décembre

15 Décembre

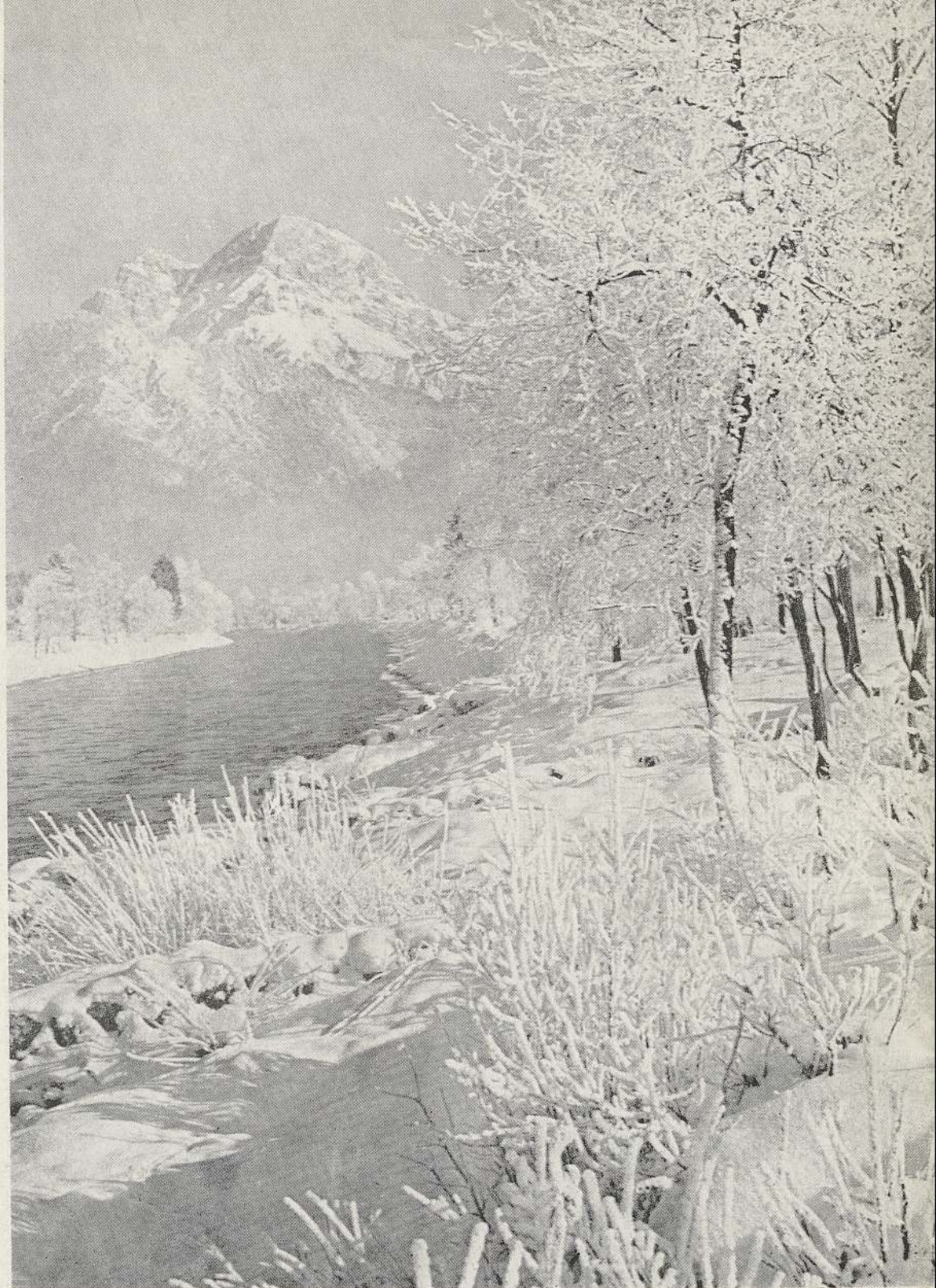
20 Décembre

25 Décembre

Jacques
Charmoz

PŘETISKUJEME z francouzského časopisu Ski français. V první řadě říká nosatý pán na obrázcích asi toto: «Už brzo začne sezóna, musím se dobře připravit.» Datum 20. listopadu a postupně další jsou snad jasné. Na konci obrazového seriálu tentíž pán zjišťuje: «Lyžovat? Tolik jsem se napracoval v Paříži, tady odpočívám.» Dodejme z našich zkušeností: neděláme to doma obráceně a nedoháníme v zimě na horách, co jsme na podzim zameškali? [vp]

lyžařství

ROČNÍK 55 DUBEN 1969 Kčs 2,50

2

A stali se mistry republiky pro rok 1969

MILENA CHLUMOVÁ

Běželo se mi výborně, myslím si, že trať vyhovovala nepříliš vysokým postavám.

JULIUS LUPTÁK

Asi do mne vjely nějaké nové síly. Jedním slovem: jsem přestastný.

JAN FAJSTAVR

Jsem rád, že na mě spadl titul právě v tom nejtěžším závodě.

HELENA ŠIKOLOVÁ

Vyhrála jsem jako juniorka mezi ženami. To zní hrdě, co říkáte. Myslím, že mně pomohl tadyhle Bertík. Je to takový tatranský Miša — můj talisman.

Vykročili jsme šťastně

Málokdy se nám polovina zimy podařila tak dobře jako letos. Začali to skokani na německo-rakouském turné a získany přívlasket nejlepšího skokanského mužstva na světě příjemně hrál. Pak přišli běžci a místa jejich úspěšných reprezentačních zastávek se jmenovala Schönanach - Neukirch, trentinský týden, Le Brassus a Reit im Winkel. Ale činila se také děvčata na běžkách - v jugoslávské Bohinji a na Bezroukově memoriálu. Skalp východoněmeckých běžkyň, který si přivezly ze Sliače, byl snad nejceněnější trofej. Vždyť jsme opravdu dlouhá léta s nimi jen prohrávali.

Ale do evropské hry o sduženářské žezlo zasáhli účinně také čs. reprezentanti - v Neukirchu a Le Brassus, a pak ještě ve Falunu. Vykročili jsme opravdu šťastnou nohou do sezóny. Jen sjezdaři a sjezdařky vyšli poněkud z řady povzbudivých výsledků.

Je přirozené, že nečekaně dobrá zahraniční reprezentace musela výkonnostně odeznít na národních mistrovstvích. Běžci byli první, kdož absolvovali kompletní pořad ve Mšeně nad Nisou a v podkrkonošské Jilemnici, a způsob, jak přesvědčovali o vzestupné tendenci své výkonnosti, se mi zdál jako nevhodnější pozdravení jubilejní sedmdesátce, která stála před jménem letošního národního šampionátu.

Mšenská běžecká rezervace udělala všechno, aby se každý dobře cítil na národním šampionátu. Mistrovství bylo pečlivě organizované a někdo přiložil ruku, aby se dilo podařilo. To se nejvíce líbilo ve Mšeně: ona generálky pevná, ale přitom laskavá práce vedoucího štábu a pod ní zdravé a neobyčejně aktivní podhoubí velkých a malých lidíček, vykonávajících dělnickou práci s vědomím její potřeby a nakonec i velikosti. Víím, že Mšeno rázem vybaví představu silného oddílu, ekonomicky jistě zabezpečeného a fundovaného. Myslím si však, že jeho sportovní, ale i hospodářská síla byla postavena na dobrovolné a stále nadšené práci oddílových členů. Proto jsem odjížděl s dobrým pocitem, že dobrovolnost, láska a pracovitost, vytvářející pilíře naší tělovýchovné organizace, ještě dlouho nebudou mrtvým inventářem.

Alé Jilemnice, kde pořad běžeckých disciplín vyvrcholil mistrovskou padesátkou, nasadila korunu národnímu šampionátu. Byl to snad nej-

lepší závod - úrovní, organizačně a atmosférou.

Běžecká mistrovství postavila na nejvyšší místo dvakrát popradského Luptáka a jednou štěpanického rodáka a nyní příslušníka liberecké Dukly Fajstavra. Ti dva byli nejlépe disponovaní v průběhu šampionátu a potvrdili suverenitu svého místa v mocné hrstce čtyř nejlepších našich běžců. Fajstavr na mě působí svým elegantním a stylově perfektním běžeckým krokem jako estét sněhové stopy. Technicky se podstatně zlepšil Lupták a dobře na něj v tomto směru dopadl příklad jeho druhů. Fyzicky je naproti tomu vybaven bezkonkurenčně v onom běžeckém čtyřlístku. Druhý dech Šteflův přijde patrně až v závěru sezóny. K profilu Peřinově dodejme, že je nejen vrozeným štafetovým běžcem, který pro kolektiv zpravidla odevzdává nejlepší práci, ale že se dere kupředu i jako sólista.

To jsou tedy čtyři mocní. Ano to jsou ti, kteří snížili rozdíly mezi námi a Seveřany zhruba asi o polovinu v porovnání s časy před čtyřmi lety. Věřím však, že se jejich řada rozšíří o nové talenty. Kdo viděl juniory v mistrovské stopě, počínající si s nadšením a bojovností, jaké snad zná jen mládí, dá za pravdu, že optimistická prognóza není pouhou vídinou. Vždyť ti mladíci na běžkách jsou navíc vzbroušení v běžecké technice jako český křišťál. Ale i mezi seniory můžeme objevit nadaný materiál, který se bude chtít dotáhnout na čtveřici našich nejlepších. To je příznivé rozpočtení a mužský běh může z něj dobře profitovat.

Ani běžkyňe neztratily krok s muži. I ony mohou konstatovat, že zkrátily vzdálenost mezi Seveřankami a naši výkonnostní bilancí. To je dobrá perspektiva tím spíš, víím-li, že je v rukou technického a také ctížádostivého trenéra. Mšeno představuje v současné době hotovou tvrz ženského běhu v naší vlasti a zdá se, že bude delší dobu nad síly jiného oddílu ztéci ji. Přesto, že naše mšenská aktivita dává záruky, že generace Cillerové, Bartošové a nyní i juniorky Šikolové dostane následovnice tak říkajíc z vlastní lůně, přál bych si, aby jí vyrostl konkurent v jiném oddílu. To by byla záruka, že by se v ženské běžecké stopě mohlo utkat kupředu ještě rychleji. Kdož ví, nenaleznou-li se takové aktivní páky v RH Semily, kde zatím působí jen jedna pozoruhodná síla, zvaná Chlumová. Ostatně i slovenské běžkyňe se derou nahoru energicky a ctížádostivě.

V poločasě zimní sezóny máme tedy důvod dívat se s důvěrou a optimisticky do dalšího kola. Nejtěžší zkoušky čekají na Tatranském poháru, což je náš vrchol závodního období, na Severu a v jugoslávské Planici. Tam by měla stoupající křivka vyústit a potvrdit nám, že přípravy na tatranský světový šampionát pojímáme se vši vážností. (nj)

IVANA ZELNIČKOVÁ, královna krásy čs. zimní univerziády Liberec 1969. Přál bychom jí, aby k titulu, oceňujícímu znamenitý exteriér, přidala ještě sportovní úspěchy — doma i za hranicemi. A přání nepatří jen jí, ale všem našim sjezdačkám.

(K obrázku K. Kučery na titulní stránce)

Co s výkonnostními třídami

FRANTIŠEK TÁBORSKÝ, předseda STK ŮSL

Tato otázka se mně již několik roků stále vrací. A nebylo tomu jinak ani při přípravě závodů letošní zimy. Otázka nabyla dokonce širšího významu — »plní jednotná sportovní klasifikace (JSK) se svými podmínkami a náplní své poslání a poskytují nám výkonnostní třídy dostatečný a spravedlivý přehled o výkonnosti našich závodníků«?

V posledních letech jsme přistoupili k soustavnému sledování výkonnosti závodníků po celé zimní období, a to v systému kvalifikačních závodů ve všech disciplínách a ke zpracování a vydávání celostátních i oblastních výkonnostních žebříčků závodníků. Pořadí závodníků určují jejich výsledky na těchto kvalifikačních závodech podle předem stanovených podmínek.

STANOVISKO TRENÉRŮ

Trenéři, kteří mají bezprostřední zájem na výkonnosti závodníků, tvrdí, že žebříčky prospívají a jsou jedním z ukazatelů stavu závodního lyžování v jednotlivých organizačních složkách ČSTV, tvoří podklady pro výběr závodníků do státního družstva, pro nominaci v mezinárodních i domácích závodech i pro hodnocení práce trenérů. Je návrh, aby podle výkonnostních žebříčků bylo provedeno i vyhodnocení oddílů a okresů na úseku závodního lyžování (náhradou za hodnocení oddílů a okresů v mistrovství ČSSR a přeborech ČSSR dorostu, neboť lépe vyjádří péči oddílů a okresů o závodníky, než výsledky dosažené na jediném závodě, a to ještě při hodnocení jen prvních dvaceti závodníků).

Podle mého názoru se výkonnostní žebříčky v současné době stávají hnacím motorem k soustavnému zvyšování výkonnosti závodníků a přejímají tak v lyžování postupně funkci jednotné sportovní klasifikace.

ŽEBŘÍČKY A KLASIFIKACE

A v této souvislosti se otvírá další otázka. Proč výkonnostních žebříčků nevyužít v jednotné sportovní klasifikaci k rozdělování závodníků do výkonnostních skupin (výkonnostních tříd)? Do jisté míry prvním krokem je podmínka pro udělení mistrovské třídy, která již nyní vychází z celostátních výkonnostních žebříčků.

Výkonnostní žebříčky totiž daleko lépe vzájemně srovnávají cel-

kovou výkonnost závodníků než VT udělované za nestejných podmínek z různých jednotlivých závodů. I když jsme se snažili tento nedostatek odstranit u běžeckých disciplín tím, že se alespoň I. VT udělovala v r. 1968 jen podle výsledků dosažených na jednotlivých celostátních kvalifikačních závodech (tj. za stejných podmínek pro všechny závodníky), tuto podmínku jsme pod tlakem vnějších okolností opustili a v r. 1969 budou I. VT i u běžeckých disciplín udělovány i z výsledků oblastních kvalifikačních závodů, samozřejmě při splnění podmínek daných JSK. Sám považuji toto opatření za krok zpět, jehož důsledkem bude podstatné zvýšení počtu I. VT s jejich nestejnou hodnotou.

TŘÍDY PODLE DISCIPLÍN

Což by nebylo možné použít výkonnostních žebříčků při zařazování závodníků do výkonnostních skupin (tříd) a určit podmínky pro zařazení závodníků nejen do mistrovské třídy, ale i do I. a II. VT? A to s využitím celostátních žebříčků pro mistrovskou třídu I. a II. VT a oblastních žebříčků pro II. VT. Domnívám se, že by bylo možné opřít se od udělování VT odděleně pro 15 km, 30 km a 50 km u běžeckých disciplín a pro slalom, obří slalom a sjezd u sjezdových disciplín, neboť v našich podmínkách zpravidla nedochází k tak přísné specializaci. Na závodech se uznává příslušná VT v kterékoli sjezdové nebo běžecké disciplíně. Taková je totiž praxe, jak jsem se s ní setkal. A jak bychom si zjednodušili život v té bohaté administrativní činnosti vedené při dosavadním způsobu udělování výkonnostních tříd.

VÝCHOVNĚ ZAPŮSOBIT

Výkonnostní žebříčky závodníků jsou zpracovávány v průběhu celého zimního období a konečné žebříčky vydány po ukončení sezóny — v květnu každého roku. V žebříčcích by postačilo oddělit skupiny závodníků, kteří splnili podmínky

v lyžování

mistrovské třídy, I. a II. VT a podle nich by „příslušný“ orgán zaznamenal udělení přímo v legitimaci závodníka. Ostatně, proč by nemohly provádět záznam přímo mateřské jednoty nebo lyžařské oddíly? Vždyť by to působilo výchovně na závodníky. Kontrola záznamu by se uskutečnila na vrcholných závodech porovnáním s vydanými žebříčky.

SPRAVEDLIVÉ ROZDĚLENÍ

Výkonnostní žebříčky by byly současně i centrální evidencí nositelů mistrovské třídy, I. a II. VT, a to jak v ústředním svazovém orgánu, tak i v jednotlivých národních svazech. Tento způsob však předpokládá, že by se při jednorocní platnosti udělených VT upustilo od udělování (potvrzování) VT v průběhu zimního období, které, jak se domnívám, není podstatné. K mimořádným výkonům v průběhu jednoho závodního období by mohlo být přihlédnuto (pro účast v závodech) podle žebříčků závodníků vedených průběžně po celé zimní období. Je samozřejmě, že by bylo nutné zpřesnit podmínky pro zařazení špičkových závodníků do výkonnostních žebříčků, kteří po start v zahraničí nemohou absolvovat stanovené kvalifikační závody. Nabízí se možnost připočítat koeficienty podle výsledků na zahraničních závodech apod.

Od dámy na sněžnicích . . .

CO S MLÁDEŽÍ A III. VT

A zbývá ještě jedna otázka, co s III. VT a výkonnostními třídami mládeže?

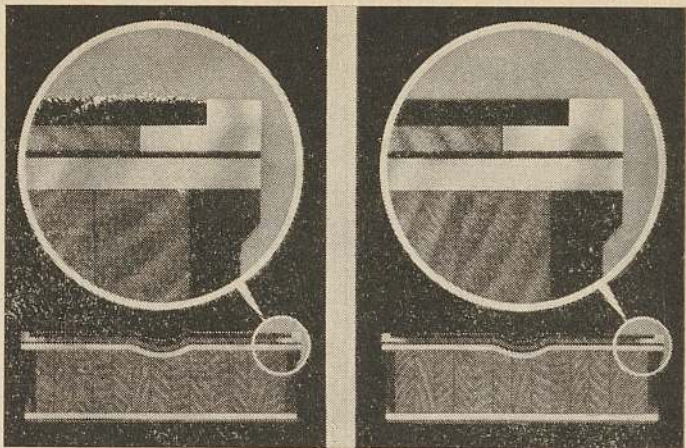
U mládeže by bylo možné udělovat I. VT obdobně jako u dospělých z celostátních nebo oblastních žebříčků — s případným rozšířením na přebory ČSSR. A III. VT dospělých a II. VT mládeže přiznat těm závodníkům, kteří bez ohledu na výsledky absolvují v uplynulé sezóně nejméně tři závody (nebo jiný stanovený počet závodů)! Šlo by o začínající závodníky, kteří mají v úmyslu věnovat se soustavně závodění. Závodníky III. VT a II. VT mládeže bylo by možné sledovat ústředně v národních svazech jen poččetně podle jednoročního hlášení lyžařských oddílů spolu s ostatními sledovanými ukazateli.

HOZENÁ RUKAVICE

Také, vážení čtenáři, k dalšímu přečtení a zamyšlení nad otázkou. — co s výkonnostními třídami a jak ven ze začarovaného kruhu. Víím, že návrh bude mít odpůrce, lpějící na tradičním uspořádání. To však není podstatné. Byl bych rád, aby článek působil jako hozená rukavice. Aby byl určitou prováčkem. Aby donutil i jiné lyžařské pracovníky k zamyšlení a k odpovědné předložení otázky. Snad přijdou na jiná, lepší řešení a očekávám, že nám o tom napíšete.

Rozvedený návrh nechce být v žádném případě prosazován. Je veden snahou zhodnotit systém výkonnostních žebříčků. Je hledáním nových cest, které by prospěly lyžařskému sportu a snaze zjednodušit administrativní složky, které mnohdy znamenají hodně práce, obsahují mnoho formalit a k dalšímu rozvoji závodního sportu příliš nepřispívají.

... k pěstění Amazonce sjezdových tratí

MICROPLANE

pohádkovou jízdu na lyžích. Čím se vyznačuje nový proces? Stejně důležitým problémem jako konstrukce lyží je i volba vhodného materiálu pro jejich skluznou plochu. Skluzné vlastnosti lyží určují totiž rozhodujícím způsobem jejich kvalitu. Dříve se používalo jemnoporé dřevo z hikory, později laky a dnešní moderní lyže mají skoro bez výjimky polyetylenový potah skluznice. Dosud se plastické skluznice ručně obrušovaly. Výsledek tohoto postupu je zřejmý z levého obrázku: skluznice je hrubá, má podélné rýhy a leží níže než ocelové hrany. Jízda na ní nemůže být kvalitní. Foto vpravo: Rez lyží, jejíž skluzná plocha byla podrobena procesu MICROPLANE. Umělá skluznice, jakož i ocelové hrany jsou ve stejné výši, celá skluzná plocha je naprosto rovná. Jaké jsou přednosti? Lyže reagují na nejmenší pohyb nohou, v hlubokém sněhu se výborně ovládají a na zledovatělé dráze vedou naprosto bezpečnou stopu.

tak se jmenuje nový způsob opracování skluznic lyží, od kterého slibuje rakouská továrna Fischer

dva žijící účastníci památného, byť tragicky poznamenaného březnového závodu na 50 km v roce 1913 Josef Feistauer a arch. K. Jarolímek. Byl tam mladší ročníky: třebas B. Slonek, vítěz Hančova memoriálu v roce 1931, a s ním jeho vrstevníci nebo ti, kteří svůj čas leželi až po něm: O. Hrubý, O. Holub, J. Erlebech, V. Mečír, ale i Eva Paulusová. Nemohl být nepřítomen Jaroslav Cardal, jilemnický rodák a člověk, který třináctkrát za sebou vyhrál mistrovství republiky v běhu na 50 km a vytvořil rekord, jenž nemá obdoby na celém světě. Stal se čestným občanem Jilemnice při velké události a ti ostatní odcházeli z milé slavnosti na radnici s diplomaty, které jejich práci po zásluze zhodnotily. Těžko se loučili lidé, kteří lyžařskému sportu dali všechno, co mohli, s Jilemnicí a s onou hřejivou atmosférou, která se tam vytvořila. Nudíme se. Byli mezi svými a věděli, že svou lásku k lyžím nevyplýtvají nadarmo. Ať to frčí dál s našim zamilovaným sportem... (f)

Ať to frčí

Ve znamení čísla 75 a ryze krkonošského pozdravu »Ať to frčí« se v Jilemnici jeła mistrovská padesátka v běhu na lyžích. Tři čtvrtiny století trvá už lyžařská historie podkrkonošské jilemnice. Na jejím počátku byli skoro legendární řidiči učitel Jan Buchar a český krkonošský spolek Ski Jilemnice. Chápete, že bylo mnoho důvodů poohlédnout se trochu zpátky do dávnověku našeho lyžařského sportu a myslím si, že to nemohli lépe udělat nikde jinde než v Jilemnici, zde se to tak stalo při 46. repríze Hančova memoriálu. Pozvali všechny, kteří promluvíli svými činy v minulosti, aby viděli, jak s jejich dědictvím nakládají dnešní pokračovatelé, zavolali je, aby si povzpomínali a cítili se šťastní ve vědomí, že na ně nezapomínáme, že si stále budeme vážit jejich pionýrských kroků v běžecké stopě. A tak se v jilemnici sešli nejstarší a jedni

NA BĚŽKÁCH s busolou a mapou

Zimní orientační závody jsou velkou příležitostí pro lyžaře

Orientační sport u nás zapustil své kořeny a úspěšně se rozvíjí. Sekce OS je členem mezinárodní federace SOF a pořádá nejen letní, ale i zimní orientační závody. Protože mají mnoho společného s běžeckými závody na lyžích, chceme na ně upozornit.

Proč právě orientační závody? Svým pojetím plně odpovídají mentalitě moderního člověka. Spojují se v nich nároky na fyzický výkon a rychlé uvažování a myšlení. Fyzická i psychická složka je v příznivém poměru 1 : 1. Závody probíhají často v méně známých (o to však často krásnějších) oblastech a nabízejí řešení nejnepříjemnějších situací.

Orientační sport vznikl ve Skandinávii, první závod se konal již v r. 1897 v Norsku. Brzy se orientační závody na severu staly velmi populární a Švédsko si vybojovalo a stále udržuje vedoucí postavení. Po druhé světové válce se dostávají orientační závody i do střední Evropy. Pravidla i pomůcky (mapy, busoly, tratě) prošly progresivním vývojem a v dnešní době mají ryze sportovní charakter. Jako logické spojení na severu dvou nejmasověj-

ších sportů — lyžování a orientačního sportu — vznikly zimní orientační závody. Potud historie.

Jaká je stručná charakteristika orientačních závodů: Proběhnout v co nejkratším čase celou trať od startu přes všechny kontrolní body (kontroly) v předepsaném pořadí do cíle, za pomoci mapy a busoly. Na startu obdrží závodník mapu, ve které je zakreslen nebo si v čase závodu zakreslí start, kontroly a cíl. Postupy mezi kontrolami jsou libovolné, podle vlastní úvahy závodníka. Závodí se v jednotlivcích (dorost, juniorky, junioři, ženy, muži). Používá se map v měřítku 1:25000. Jediným kritériem pro výkon je čas.

Pravidla zimních OZ jsou jednoduchá — závodí se pochopitelně na běžeckých lyžích, postup na kontroly je v libovolném pořadí, délka tratě je kolem 25 km, počet kontrol 5—6.

Federace IOF má pro tyto závody zvláštní zimní komisi, která koordinuje mezinárodní závody a připravuje první mistrovství světa. Každý rok pořádá sekce několik celostátních závodů a zde se nabízí další sportovní vyžití v našem vlastním prostředí.

Protože v zimních OZ převažuje ve větší míře běžecká stránka nad orientační a je dokonce záměrně zdůrazňována (celkovou koncepcí, délkou tratě, počtem kontrol), domníváme se, že se v nich vhodně uplatní řada aktivních běžců na lyžích. Někteří, jako slavný Fin Hakulinen, Švédka Martinssonová nebo naši Zemánek, Balatka, Hrubý a další, svůj vztah k orientačním závodům už našli.

Jaké jsou požadavky ZOZ?

1. Technika jízdy na běžeckých lyžích ve stopě i v terénu, spojená s příslušnou fyzickou zdatností — speciální vytrvalostí běžců na lyžích.

2. Orientační technika — znalost práce s mapou a busolou. Nejvhodnější je busola „Sport 1“, je vyrobena z plexiskla a je k dostání ve všech sportovních prodejnách. S mapou a busolou se každý naučí pracovat po několika trénincích na „sucho“. Doporučujeme prolistovat příručku a zopakovat si znalosti z topografie a orientace.

Domníváme se, že další běžci najdou čas i odvalu k účasti na orientačních závodech. Jsme přesvědčení, že ti, kteří okusí, již neodolají a přijdou na start opět a možná že i v létě. U zimních OZ, kde převažuje ve větší míře běžecká stránka nad orientační, se běžci jistě brzy uplatní a prosadí.

FRANTIŠEK DVORÁK,
JAROSLAV POTMĚŠIL,
CSc.,
FTVS UK Praha

Profesoři na lyžích

SLUŠÍ SE, abych ctihodně borce na obrázku představil: nuže od leva: prof. Armin Kupfer, šéf lyžařské školy ve Werfenwengu (Salzburg), prof. Štefan Kruckenhauser, ředitel arlberské školy v St. Christof a muž, který zhruba před 10 lety obrátil naruby dosavadní zákony lyžařské techniky, a Martin Puchtler z nealpského Bischofgrunu, revolucionář na minilyžích. Tihle pánové se spolu s dalšími asi 60 pedagogy lyžařského výcviku, výrobci lyží, bot a vázání sešli na třídním kolokviu v Berchtesgadenu.

Je to docela přirozené. Každý obhajoval tu svou metodu. Třebas zrovna Armin Kupfer, nadšený zastánce rytmu a nedotknutelnosti lyžařské osobnosti svěřence jakožto základních pilířů výuky: „Mám velmi osvědčený recept, pánové. Nejdříve vyzvu zájčka k tanci, a hned vím, na čem jsem v otázkách jeho rytmického talentu a jak dělat terapii. Ale teď vážně: každý žák je individualista, a podle toho s ním musíme zacházet. To je základ mé metody.“ Dodejme, že pan profesor má už šest křížků na krku. A co říká prof. Kruckenhauser: „Všechno se vyvíjí a mění.

Stejně tak lyžařská výuka. Říkali jsme — pánové, jen hezky v úzké stopě, ale teď mluvíme jinak. Pravda, nevoláme po široké vzdálenosti lyží. To není dobře, ale doporučujeme, aby se ta dvě prkénka neuzavírala a zůstala hezky otevřená, jak to každému nejlépe vyhovuje. To je přece naprosto přirozené a logické. Podívejte, Killy to se svou jistou širokou stopou dotáhl až k trojnásobnému olympijskému vítězství.“

Martin Puchtler vjel na kolokviu na minilyžích, řečeno obrazně. Ale jeho tři nejlepší demonstrátoři si přesto do sálu krátké lyže z plastiku přinesli a dělali na nich všelijaké kousky podle taktovky, kterou držel pan šéf. Puchtler nadále houževnatě brání minimální začáteční délky 65 cm: „Je to ohromná pomůcka k tomu, aby si člověk přisvojil pocit skluzu. Psychické zábrany nemají před nimi ani starší lidé, naopak, zjistil jsem, že lyžování na krátkých lyžích jim dělá nefalšovanou radost. Za svůj největší pedagogický úspěch považují proměnu jednoho usedlého barového pianisty z Berchtesgadenu. Člověka, který se předtím díval na lyžařský národ se značným opovržením, jsem naučil za čtyři hodiny perfektně sjíždět Obersalzberg. Na minilyžích.“

Obecně se zúčastnění experti shodli v tom, že je nesmyslné, aby rekreační nebo turističtí lyžaři jezdili na lyžích stejných délek, jako mají závodníci. Mají to být kratší lyže, ale nebyli zcela jedno, jaká je vlastně správná míra: 150, 160 cm nebo ještě víc? Tam někde prý začíná běžná spotřebitelská lyže a měla by se podle nich plně rehabilitovat. Karel Koller, vedoucí obří lyžařské školy v Kitzhübelu: „Na celém světě vítězí kratší délky. Doma si troufáme vyjít se začátečníkem za jeden týden na Hahnenkamm. Připomí-

nám, že naši klienti jsou většinou starší 40 let a že jezdí na lyžích 150 cm dlouhých.“ Ostatně, lyže od 150 do 170 cm se zavádějí také do rakouské armády.

Tak hovořil jeden pedagog za druhým: vážně, zasvěceně, ale i s úsměvem. Všichni se ztotožnili s panem profesorem Kruckenhauserem: „Každý sní více nebo méně o cíli, jemuž se říká „Wedeln“ (jízda v krátkých švizích). Víc už nemůže být. To je poslední stupeň lyžařského žebříčku. Víím, že každý vystupuje po něm trochu jinak, podle toho, co mu říká učitel. Ano, jsou rozdíly v metodách, které používáme. Experimentujeme a snažíme se pracovat odborně, skoro až vědecky. To je také dobře, protože náš spotřebitel má hřejivý pocit, že se o něj staráme. Je ještě mnoho věcí mezi člověkem a lyžemí, které zůstávají neprobádané. Spojíme-li své síly, odkryjeme i toto tajemství. Osobně věřím, že se budou rozdíly v lyžařské metodice a pedagogice stále zmenšovat a že nejpozději do tří let budeme s to vypracovat jednotný mezinárodní učební plán pro alpské země. Bude to pokrok. Pokrok ve znamení spolupráce nás všech.“

JÍŘÍ NEJEDLO (podle zahraničních pramenů)

PS: A teď obraťte, milí cvičitelé a instruktoři ČSSR, pozornost do své vlasti. Nezdá se vám, že naše základní lyžování poněkud spí ve srovnání s cizinou? Pravda, naše cvičitelské poměry se odlišují od alpských, ale to přece nemůže omlouvat dřímotu. Kde je prapříčina, že nezávodní lyžování v ČSSR vegetuje tak chudobně? Nechtěli byste se zamyslet nad jeho nemocemi a svěřit se se svými myšlenkami svému časopisu? Byli bychom rádi, kdybyste nám napsali...

S čím přijdou členské státy

V květnu tohoto roku se opět sejdou delegáti téměř 40 zemí, aby zhodnotili práci za uplynulé dva roky a stanovili další pracovní program FIS. Na základě čs. návrhu budou se projednávat jen statutární otázky. Pravidla soutěží mají být řešena až na kongresu 1971. Které problémy byly předloženy jednotlivými národními lyžařskými federacemi na květnovém zasedání v Madridu.

ČESKOSLOVENSKO — o ně- kterých našich návrzích jsme už informovali v minulém čísle Lyžařství. Dnes doplňujeme: pravidla soutěží FIS měnit jednou za čtyři roky a tabulky i maximální kritický bod můstku jednou za 8 let. Uvažovat, aby technické komise měly mimo předsedy také místopředsedy a sekretáře.

RAKOUSKO — mezinárodní závody, kde se mohou získat body FIS, musí a) být zapsány v kalendáři FIS, b) se jich zúčastnit alespoň závodníci ze tří zemí s FIS body, c) mezi prvními 10 musí být alespoň 5 závodníků s FIS body, d) výsledky musí být vydány podle pravidel FIS.

NSR — žádá změnu bodování sruženého závodu (patří na kongres 1971).

NDR — doplnit paragraf 2 statutu: „FIS pečuje o to, aby se dodržovala mezinárodní pravidla při

všech mezinárodních závodech.“ K paragrafu 5: „Každý národní (státní) svaz má právo zúčastnit se kongresů.“

SKANDINÁVIE — upravit hodnocení sruženého závodu (K návrhům NSR a Skandinávie předložil komise rozhodčích naší lyžařské sekce své stanovisko — pozn. red.). Dále upravit amatérská pravidla: a) závodník nemůže startovat za peníze, má však právo dostat ušlou mzdu podle zásad určených mezinárodními svazy, b) vylučuje se start na závodech, kde jsou ceny vypláceny v penězích. Věcné ceny a poháry nesmí mít větší hodnotu než 150 dolarů.

FRANCIE — závodníka ve slalomu, který projede brankou jen jednou lyží, nediskvalifikovat, ale potrestat ho přírazkou dvou vteřin. Obě kola obřího slalomu uskutečnit

Erik Schinegger, dříve Erika

v jednom dnu, ale na dvou různých tratích.

POLSKO — právo organizovat kongres FIS má jen ta země, která zaručí účast delegátů ze všech členských zemí.

SSSR — organizace mistrovství světa a regionálních juniorských šampionátů mohou být svěřeny jen těm zemím, které zaručí víza pro všechny účastníky, a při vyhlášení vítězů zabezpečí vztyčení vlajek a hraní hymny. Rozšířit štafety žen z 3x5 km na 4x5 km (patří na kongres 1971 — pozn. red.) vp

JAK SE CESTUJE na závody

Nemyslím si, že špatně vyjždět na zahraniční závody, nedostatečné obstarání, je typické pro čs. lyžařství. Nicméně existují dosud určité signály, že jsme tuhle stránku péče o reprezentanty nepřivedli k dokonalosti. Jako příklad bych si dovořil uvést cestu čs. běžeců reprezentantek na mezinárodní závody v jugoslávské Bohinji od 10. do 12. ledna 1969.

Vrátím se ale ještě o rok zpátky. Do Bohinje 1968 jsme jeli vlakem. Tam a zpět. Výsledek strastiplného putování byl zdrcující: Jarka Škopová musela po třech týdnech hořecky málem zanechat závodní činnosti a byla vyřazena z národního družstva. Byly však zaznamenány ještě další negativní vlivy na zdravotní stav týmu, ale ne už tak průkazné jako v případě Škopové. Já sám jsem cestu odnesl zápallem pohrudnice.

Po nedobých zkušenostech jsme proto plánovali letošní cestu do Bohinje trochu lépe. Tam vlakem, a zpátky do Sliače, kde nás čekal start

na Bezroukové memoriálu, letecky. Leč chyběly peníze, a tak jsme museli znovu použít vlaku pro obě cesty. A tak se opakoval rok 1968 ve strastiplné podobě.

Vlakem z Prahy na vídeňské nádraží Františka Josefa jsme přijeli se zpožděním, a proto jsme se na Jižní vídeňské nádraží museli přesunout taxíky, nechtěli-li jsme zmeškat spojení. A ty nás stály veškeré kapesné v silnicích, které jsme dostali. Do Lublaně jsme dorazili rovněž se zpožděním. Pečovatel, který nás měl na nádraží očekávat, se „nekonal“. Situace byla o to nepřijemnější, že nám měl dát peníze na další cestu. Když jsme později hovořili s pořadatelem, dověděli jsme se, že žádný telegram, jenž ho měl o povinnosti na lublaňském nádraží informovat, neobdržel — patrně vinou pozdního odeslání z Pra-

hy. Tak jsme byli v Lublani bez peněz. Rozhodli jsme se k dost zoufalému kroku: k diskusí se šoférem linkového autobusu do Bohinje. Byl to dobrý člověk a vzal nás s sebou na čestné slovo, že po příjezdu dostane peníze od pořadatelů běžeců závodu. A to se po třech hodinách cesty skutečně stalo. Ale tím komplikace neskončily. Nové nastaly při zpáteční cestě. Už při příjezdu do Bohinje jsme totiž zjistili, že lehátka na cestu zpět jsou obsazena. Tak jsme ji „uválčili“ v sedě a ve stoje za 27 hodin v nevytopených vagonech. Stačí jen dodat, že Norky potřebovaly na leteckou přepravu do Sliače necelých 12 hodin. Pochopili jsme, že cestování letadlem je drahá záležitost, že Norky jsou Norky. Byli jsme však odškodněni báječnou podivanou, již Auflesová a Mördrová nemohly být svědkem: z Vídně do Bratislavy jsme jeli vlakem, který je suverénní pašeráckou záležitostí, a když člověk vidí, jak se po celní kontrole nejednou sype ze stropu vagonu kontraband a jak jsou ti pašeráckové najednou vylekaní a smutní, je to přece jen zážitek k nezaplacení.

Ani letenkou?

ZDENĚK CILLER,
trenér národního družstva běžkyň

Pojistné vázání „TYROLIA“ a jak je používat

S vývojem sjezdových disciplín se současně vyvíjí i sjezdové vázání. Když sjezdová technika začala vyžadovat velmi tuhý spodní tah, vlastně dokonalé spojení boty s lyží, bez možnosti pohybu paty, objevila se asi v padesátých letech prvá pojistná vázání uvolňující při nárazu botu od lyže a tak zabráňující úrazům. V prvních dobách to byly pouze pojistné špičky uvolňující nohu při nárazu ze strany při kroutivém namáhání bérce.

Později se k tomu přidružila i pojistná pata uvolňující nohu při pádu dopředu, chránící tak Achillovu šlahu před poraněním. Řešení pojistné paty se vyvíjelo ve dvou zásadních koncepcích. Jako pojistná pata (samostatná) nebo pojistný napínák v kombinaci s nekonečným lankem. V těchto formách se vyrábějí pojistná vázání dodnes, kdy ve světě můžeme druhy pojistných vázání počítat na stovky.

Každé pojistné vázání však pracuje spolehlivě pouze tehdy, je-li nastaveno na správnou vypínací sílu. Ta je v prvé řadě závislá na váze lyžaře, dále pak na jeho technické vyspělosti, druhu a kvalitě sněhu. U většiny pojistných vázání nastavujeme vypínací sílu pružinou, stlačovanou šroubem, zkusmo, podle vlastního citu a zkušenosti. Tím často dochází, hlavně u méně zkušených lyžařů ke špatnému nastavení vypínací síly. Pak ztrácí pojistné vázání svou funkci, aniž by o tom lyžař věděl, a dochází ke zraněním způsobeným špatnou, nebo žádnou funkcí vázání, která jsou však způsobována velmi často špatným nastavením a ne špatnou konstrukcí.

Nastavení tlaku pružiny na přesnou hodnotu vypínací síly je velmi obtížné, jelikož závisí na vysoké přesnosti výroby pružin. Přesto zahraniční firmy tento problém řeší, jelikož považují nezávislé nastavení vypínací síly, byť i s určitou nepřesností, orientačně, za velmi důležité pro správnou funkci vázání.

Vázání podobného typu je i „TYROLIA ROCKET 123“, které je k nám dováženo. V návodech pro použití tohoto vázání je však uváděno nastavení ve třech základních hodnotách, a to:

- 1 — normální
- 2 — pro silné namáhání
- 3 — pro závodníky

Jest to již určitý pokrok v objektivním nastavování vypínací síly. Tuto sílu je však nutno korigovat s ohledem na váhu lyžaře, což firma Tyrolia řeší u posledního typu vázání, špičky „ROCKET 90“ a paty „CLIX 90“. Jelikož jde prakticky o stejné vázání, jaké je dováženo i k nám, uvádím silové hodnoty tohoto vázání pro orientaci při nastavování vypínací síly.

Vypínací síly podle jednotlivých stupňů nastavení:

Stupeň	Špička	Pata
1	15 kp	90 kp
1 ½	18 kp	110 kp
2	21 kp	130 kp
2 ½	26 kp	150 kp
3	31 kp	neuváděno

Hodnoty jsou přibližné.

Podle těchto sil byla stanovena směrná tabulka nastavení pojistného sjezdového vázání „TYROLIA ROCKET 90“ a „CLIX 90“ (příp. „ROCKET 123“).

váha lyžaře	začáteč- ník	mirně pokročilý	pokro- čilý	dobry lyžař	výborný lyžař
-------------	-----------------	--------------------	----------------	----------------	------------------

POJISTNÁ ŠPIČKA

45—54 kg	1	1	1	1	1
55—64 kg	1	1	1	1	1 ½
65—74 kg	1	1	1 ½	1 ½	1 ½
75—84 kg	1	1	1 ½	1 ½	1 ½
85—94 kg	1	1 ½	1 ½	1 ½	2
95—104 kg	1	1 ½	2	2	2 ½

POJISTNÁ PATA

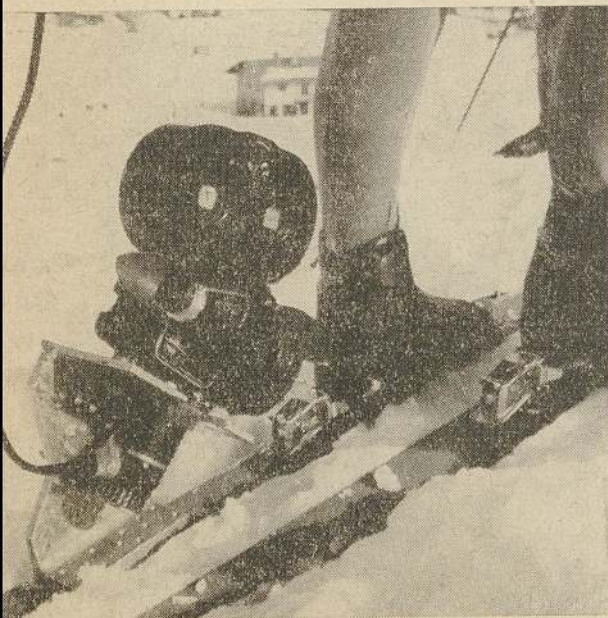
45—54 kg	½	½	½	½	1
55—64 kg	½	½	½	1	1
65—74 kg	½	½	1	1	1 ½
75—84 kg	½	½	1	1	1 ½
85—94 kg	½	1	1	1 ½	1 ½
95—104 kg	1	1	1 ½	1 ½	2

Je samozřejmé, že výše uvedené hodnoty jsou směrné a mohou být individuálně upraveny podle zvyku jednotlivých lyžařů. V zásadě však platí a doporučujeme hlavně při prvních jízdách na vázání TYROLIA ROCKET nastavení podle této tabulky. Podle zkušenosti se individuální nastavení vypínacích sil liší max. o ½ stupně, takže lze těchto údajů bezpečně užít jako průměrných hodnot pro nastavení.

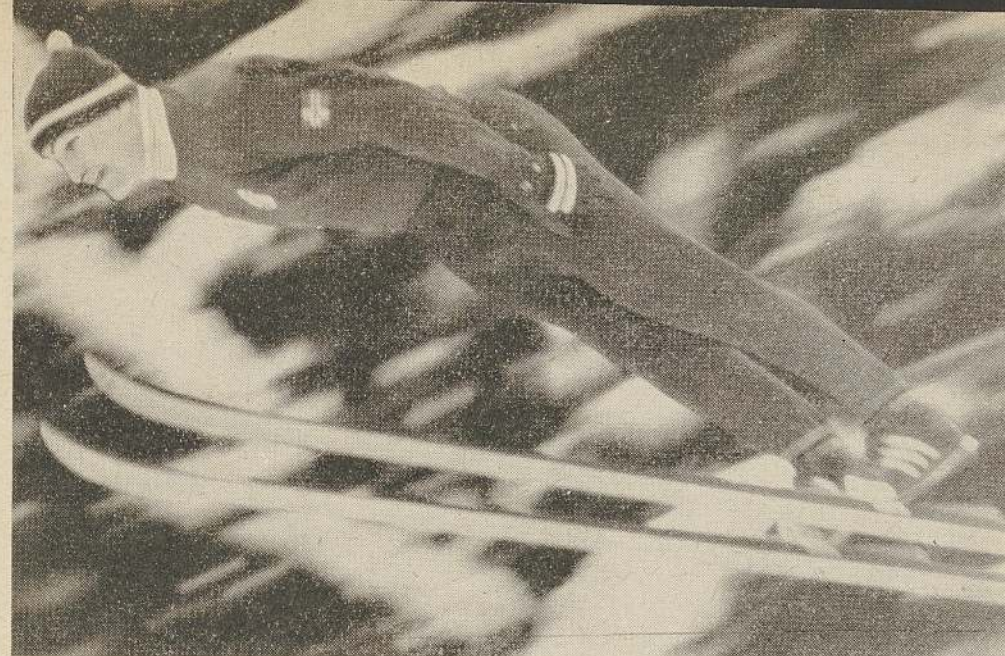
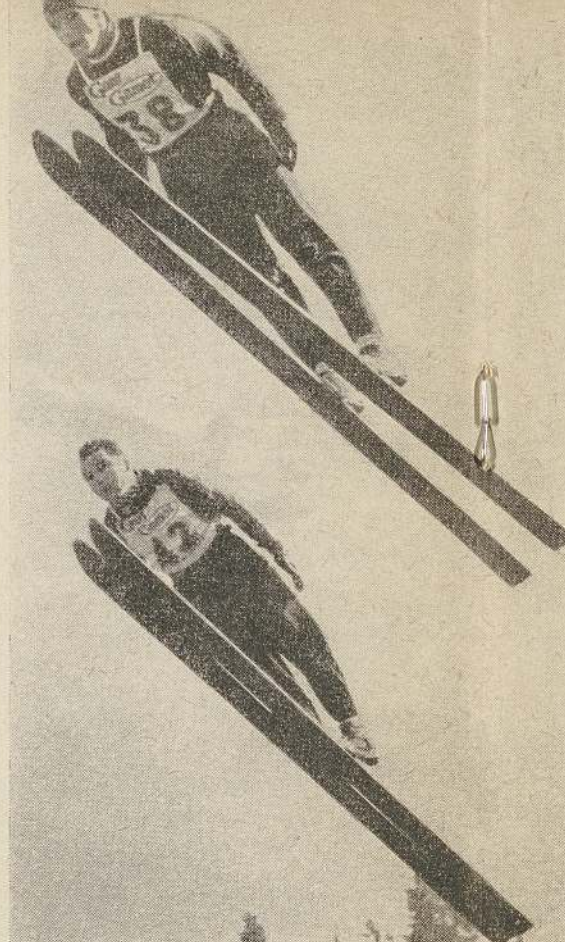
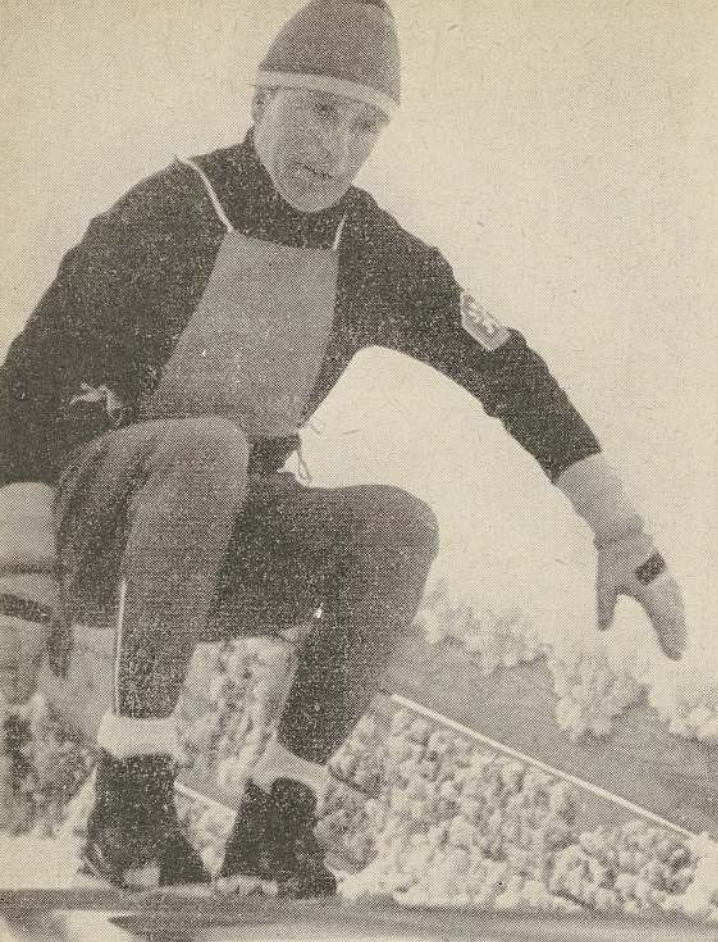
Podle údajů výrobce je upevnění boty k lyži pevné, přesto však pružné, vyrovnávající mírné nárazy a deformace lyže v bouřích.

Ing. MILOŠ SKRIVÁNEK,

člen komise pro lyžařskou výzbroj a výstroj
SL ÚV ČSTV

← Kontrola pružné práce vázání při jízdě

SKOKANSKÁ SHOW: v hlavních rolích Hubač, Bělousov s Raškou, Wirkola, Doubek, a nakonec dvě superhvězdy, jež nejvíc zářily na skokanské obloze 1969: Raška a Wirkola (v pozadí Tomtum). Začíná to vždycky nahoře na nájezdové věži, pak vteřiny báječného převtělení člověka v plachtícího ptáka, a nakonec autogramy vítězů. Ale všem, kdož tenhle sport odvážných chlapců posunují k vyšším metám, patří vavřiny, i když nevitězí.

(Snímky dodal Pavel Mikeska)

Kam za lanovkami a vleky

V prvním čísle lyžařství jsme začali uveřejňovat přehled vleků a lanovek v ČSSR. Dnes pokračujeme oblastí Krušné hory, Krkonoše a Orlické hory.

Vysvětlení údajů v závorce: o osvětlení, dále typ, délka, výškový rozdíl, výška horní stanice, kapacita osob a provozovatel.

OBLAST KRUŠNÉ HORY:

CHEB: Mariánské Lázně (VL, 200 m, 62 m, 720 m, 120 osob, TJ Slovan Mar. Lázně)

KARLOVY VARY: Jáchymov — město (VL, 700 m, 200 m, 910 m, 240 osob, TJ Jáchymov)

Jáchymov — Neklid (VL, 500 m, 120 m, 1120 m, 250 osob, TJ Jáchymov)

Jáchymov — Suchá (VL, 350 m, 80 m, 850 m, 250 osob, TJ Jáchymov)

Boží Dar — hotel Praha (VL, 570 m, 90 m, 1030 m, 250 osob, TJ Jáchymov)

Neklid (VL, 200 m, 50 m, 1040 m, 250 osob, TJ Žižka K. Vary)

Boží Dar — Neklid (VL, 968 m, 230 m, 1100 m, 250 osob, KS Jáchymov)

Nové Hamry u K. Var (kotvový, 500 m, —, dolní stanice 670 m, —, TJ Nové Hamry)

Horní Blatna u K. Var (kotvový, 500 m, —, dolní stanice 830 m, —, TJ Horní Blatna)

Plešivec (kotvový, 500 m, —, dolní stanice 840 m, —, TJ Jiskra Abertamy)

Klinovec — Zámeček (VL, 700 m, 180 m, 1230 m, 250 osob, Škoda Ostrov)

Jáchymov — Mariánská (VL, 300 m, 70 m, 930 m, 250 osob, Ústav sér, Praha)

Důl Klement — Klinovec (S, 1630 m, 428 m, 1244 m, 280 osob, KS Jáchymov)

ÚSTÍ N. L.: Telnice u sjezd. (VL, 550 m, 180 m, 700 m, 180 osob, TJ Chemička Ústí)

Telnice osvětl. svah (VL, 200 m, 60 m, 690 m, 200 osob, TJ Chemička Ústí)

Telnice cvičný svah (VL, 200 m, 50 m, 740 m, 120 osob, TJ Chemička Ústí)

CHOMUTOV: Pyšná (VL, 360 m, 150 m, 850 m, —, TJ Jirkov)

Meziboří (VL, 600 m, 80 m, 580 m, —, Sokol Meziboří)

Mikulov — Bourňák (VL, 700 m, 250 m, —, —, TJ Lok. Teplíce)

MOST: Meziboří (VL, 600 m, 100 m, —, —, TJ Blaník Meziboří)

ČESKÁ LÍPA — Lužické hory: Prácheň (VL, 200 m, 50 m, —, —, TJ Spofa C. Lípa)

OBLAST KRKONOŠE:

SEMILY: Benecko — chata RH (VL, 371 m, 80 m, 860 m, —, MNV Benecko)

Harrachov — Rýžoviště (VL, 1100 m, 260 m, 1024 m, 186 osob, ÚTZ Praha)

Harrachov — Severní louky (VL, 300 m, 60 m, 810 m, 120 osob, TJ Armabeton Praha)

Harrachov — Jižní louky (VL, 400 m, 80 m, 800 m, 200 osob, ÚTZ Praha)

Harrachov — Sever (VL, 200 m, 40 m, 800 m, 200 osob, TJ Spartak LIAZ Rýnovice)

Horní Mísečky (VL, 400 m, 80 m, 1100 m, 200 osob, ÚTZ Praha)

Dolní Mísečky (přenosný VL, 400 m, 100 m, 1010 m, 200 osob, TJ Spartak Vršovice)

Dvoračky — Lysá Hora (LV, 370 m, 100 m, —, —, AZNP Ml. Boleslav)

Kopanina u Turnova (VL, 600 m, 150 m, 480 m, 150 osob, TJ Slavoj Turnov)

Turnov — Kopanina (VL, 500 m, —, —, —, SJ Turnov)

Rokytnice n. J. (VL, 600 m, 200 m, 780 m, 150 osob, TJ Spartak Rokytnice)

Rokytnice — chata čp. 156 (VL, 550 m, 170 m, —, —, TJ AUTO Škoda Ml. Boleslav)

TRUTNOV: Špindlerův Mlýn — Pláň (S, 1540 m, 383 m, 1170 m, 300 osob, ÚTZ Praha)

Svatý Petr — slalom. svah (VL, 173 m, 70 m, 920 m, 150 osob, TJ Spartak Vrchlabí)

Špindlerův Mlýn — horní cesta (VL, 700 m, 130 m, —, —, KS Šp. Mlýn)

Špindlerův Mlýn — Práče (VL, 80 m, 40 m, —, —, KS Šp. Mlýn)

Špindlerův Mlýn — Krkonoše (VL, 500 m, —, —, —, KS Šp. Mlýn)

Špindlerův Mlýn — Hromovka (VL, 1000 m, 300 m, —, —, KS Šp. Mlýn)

Špindlerův Mlýn — Slavie (—, —, —, —, —)

Svatý Petr — (VL — není dokončen)

Fučíkova chata (VL, 200 m, 130 m, 1150 m, 250 osob, ÚTZ Praha)

Davidova bouda (VL, 1600 m, —, —, —, —)

Herlikovice — Žalý (VL, 1400 m, 410 m, 1170 m, 240 osob, TJ Sp. Vrchlabí)

Mladé Buky (VL, 250 m, 60 m, 770 m, 120 osob, TJ Jiskra Ml. Buky)

Žacléř (VL, 200 m, 80 m, —, —, TJ Baník Žacléř)

Dvůr Králové — Zvičina (VL, 600 m, 120 m, —, —, TJ Dvůr Králové)

Janské Lázně (VL, 200 m, 50 m, 800 m, 150 osob, TJ Slovan J. Lázně)

Černý důl (VL, 250 m, —, 700 m, —, TJ Černý důl)

Pec — Zahrádky (VL, 1000 m, 200 m, —, —, ÚTZ Praha)

Pec — Bobí louky (VL, 1400 m, 240 m, —, —, ÚTZ Praha)

Pec — Hnědý Vrch (VL, 500 m, 120 m, 750 m, 150 osob, TJ Slovan Pec)

Pec — Nebozizek (VL, 200 m, 50 m, 770 m, 150 osob, TJ Slovan)

Pec — Zelený Potok (VL, 200 m, 80 m, 790 m, 150 osob, TJ Spartak Transporta Chrudim)

Pec — Javor (VL, 300 m, 100 m, —, —, TJ Projekta Praha)

Pec — Javor (VL, 300 m, 80 m, —, —, TJ Dynamo Pardubice)

Pec — Javor (VL, 200 m, 60 m, —, —, TJ UMA Pardubice)

Pec — Liščí (VL, 200 m, 60 m, —, —, TJ Spartak Hradec)

Velká Úpa — Javoří důl (VL, 300 m, 80 m, —, —, TJ Dynamo Pardubice)

Velká Úpa — louky (VL, 800 m, 150 m, —, —, MNV Maršov)

Pec p. Sn. — úsek I. (S, 1600 m, 464 m, —, —, ČSD)

Pec p. Sn. — úsek II. (S, 2000 m, 215 m, —, —, ČSD)

Janské Lázně — Černá hora (K, 3174 m, 644 m, —, —, ČSD)

OBLAST ORLICKÉ HORY:

RYCHNOV N. KN.: Deštná (VL, 1000 m, 180 m, 820 m, 220 osob, KTZ Pardubice)

Jedlová — Zakoutí

Říčky — Zakletá (VL, 980 m, 200 m, 980 m, 170 osob, TJ Jiskra Ústí n. O.)

Říčky (VL, 300 m, 120 m, 840 m, 150 osob, TJ Jiskra Ústí n. O.)

Říčky (VL, 150 m, 50 m, 810 m, 120 osob, TJ Jiskra Ústí n. O.)

ÚSTÍ N. O.: Čenkovice (VL, 940 m, 220 m, 940 m, 150 osob, TJ Lok. Česká Trebová)

SVITAVY: Hamry — silnice (VL, 250 m, 82 m, 582 m, —, TJ ZKL Brno)

CHRUĐIM: Hlinsko (VL, 262 m, 45 m, 610 m, 225 osob, TJ Spartak Hlinsko)

JIČÍN: Nová Paka (závěs VL, 250 m, 80 m, 509 m, 300 osob, TJ Sokol N. Paka)

Stará Paka (stah, 400 m, 130 m, 570 m, 80 osob, TJ Sokol St. Paka)

NA JUBILEJNÍM ŠVÝCARSKÉM TURNÉ

ZDENĚK REMSA, trenér národního mužstva skokanů

Po čtyřech letech si čtyřicetiletý trenér čs. reprezentačního družstva lyžařů-skokanů Zdeněk Remsa opět zaskákal na závoděch starých mistrů ze sedmi zemí v rámci 10. mezinárodního švýcarského týdne skoků v Unterwasseru. Na malém můstku Chlostobal s kritickým bodem 20 m bylo více diváků než na některých velkých závoděch u nás v Československu. Staří mistři měli výhodu, že získávali deseti-procentní přídatky za stáří a za tělesnou váhu.

ÚLOHY se vyměnily

Divila půjčil Remsovi své nové lyže i s botama. Ty sice trochu Zdeněka tlačily (byly „jen“ o půldruhého čísla menší), ale to musel ostrý závodník vydržet. Raška s Hubáčem při dopoledním tréninku udělili první rady: „Jen výš a pořádně se odraz.“ Doubek a Novák: „Hlavně pořádný doskok.“ A odpoledne, když šlo do tuhého, to bylo ještě horší. Jiří Raška s aparátem pořizoval fotografický dokumentační materiál, zda Remsa skutečně provádí odraz, let vzduchem a doskok tak, jak to sám nařizuje a žádá od členů své party. „To byly sáňky při druhém skoku,“ říkal Hubáč. Láda Divila s úsměvem: „Při doskoku se nesmí zaspát.“ Rudla Doubek dodal: „A co ty holubičky rukama?“ Neměl to tentokrát Remsa lehké. „Konečně máme také příležitost poprvé při závoděch našeho trenéra trochu honit,“ prohlášovali všichni jeho svěřenci s pocitem úlevy.

Zdeněk skončil jedenáctý. Před nim byli většinou ti, kteří ještě loni nebo před několika málo roky závodili, jako vítěz Rakušan Habersatter, Fin Kirjonen, Ital Zandanel a Bolhart (NSR). Habersatter za skoky 22 a 24 m dostal 187,8 b. Remsa dvakrát zaznamenal délku 22 m a získal 161,2 b. (za stáří měl přírůstek 4,1 b. a za váhu 9,5 b. — 95 kg).

Nor Sigmund Ruud (61 let) sklídl velkým poleskem jako úspěšný předskokan. Lyžařští experti oceňovali zejména pěkné doskoky starých mistrů. (tr)

Poprvé v historii jsme se zúčastnili švýcarského turné čtyř můstků, které letos psalo svůj jubilejní, desátý ročník. Soutěže se zúčastnili reprezentanti Raška, Divila, Hubáč, Doubek a Novák. K závodům se přihlásilo 41 reprezentantů z 12 zemí v čele s dvojnásobným mistrem světa Norem Wirkolou a japonskými skokany.

První závod soutěže na můstku v Unterwasseru (P — 60 m) se konal v neděli 26. ledna 1969. Je to přestavěný můstek, ale přesto nepatří mezi moderní svým profilem. Vysoký poměr H:N znamená značně pomalou nájezdovou rychlost při poměrně dlouhých skocích. Raška a Wirkola svedli tuhý boj, ze kterého vyšel vítězný Nor, i když Raška vedl po prvním kole. Překvapením byli japoňští skokani, především pak Kasaja a Konno, kteří jsou technicky velmi dobře vybaveni a domnívám se, že na příštích olympijských hrách v Sapporo budou dělat mnohým předním světovým skokanům opravdu těžkou hlavu. V Unterwasseru zaskákal velmi dobře Hubáč a bylo nepochopitelné, jak nízko byl hodnocen stylovými rozhodčími. Nemohl jsem se zbavit pocitu, že on a Divila byli poškozování záměrně.

První překvapení

Druhý závod na olympijském

můstku v St. Moritz přinesl první překvapení. Náš reprezentant doletěl při prvním skoku daleko za kritický bod můstku, jehož rekord drží Ladislav Divila výkonem 86 m, zhruba do míst, kde doskočiště začíná přecházet do roviny. Svůj skok neudržel a dotknul se rukama země. Všechny naděje na vítězství se rozplynuly. Ale nevedlo se ani Wirkolovi, a tak se nakonec smál třetí, když se dva prali: švýcarský reprezentant Hans Schmid, štilhý blondýn, který se v době turné dostal do výborné kondice a je jedním z překvapení letošní sezóny. Z našich si dobře vedl Divila, dále Hubáč, méně se dařilo Doubkovi a Novákovi.

Ze St. Moritz odjel Raška a Doubek do Falunu. Zbytek výpravy se přesunul do Gstaadu, dějiště třetího závodu. To znamenalo cestu dlouhou skoro 500 km mikrobusem.

Opět Wirkola

Můstek v Gstaadu představuje další z řady nemoderních zařízení. Hrana je vysoká šest až sedm metrů, můstek má krátký oblouk R 3 (buben) a doskočiště o stejném sklonu od 40 do 78 metrů. A opět zoufale pomalá nájezdová rychlost. Mnoho dobrých závodníků se s tím nedo-

kázalo vyrovnat. Závod byl souborem Wirkoly se Schmidem. Nor vyhrál, ale jeho švýcarský soupeř se zapsal do rekordní listiny můstků výkonem 76 metrů. Z našich byl Divila pátý, Hubáč šestý a Novák osmnáctý.

Waterloo v Le Locle

Můstek v Le Locle, kde turné vyvrcholilo, je přestavěný a patří svým profilem do té modernější kategorie. Novou překážku nastavilo však počasí. Přišla obleva a stopa na nájezdu se proměnila ve vodu, čili znovu nájezdová rychlost, s jakou se řítily dopředu asi naše lokálky. A navíc silný boční vítr. Oběti nástrah se tentokrát stala většina závodníků. Pro Wirkolu znamenal závod hotové Waterloo. Překvapilo mě, že Nor, který je znám svou zkušeností i chytrostí, nenašel účinnou protizbraň. Tak se nakonec smál Švýcar Schmid. S můstkem se dobře seznámil už před tím, a to zřejmě spolurozhodovalo o jeho vítězství v turné. Naši byli mezi obětovanými a to stálo Hubáče a Divilu umístění mezi prvními pěti.

Malá spokojenost

Myslím si však přesto, že můstky ve Švýcarsku, tak jak se s nimi závodníci seznamovali, nejsou zdaleka ideálem. Skokanský sport udělal obrovský skok za posledních deset let. A jeho ctitelé si zvykli měřit své síly na můstcích, kde se dosahuje délek kolem 80 nebo 90 metrů. Proto bych si přál, aby švýcarští stavitelé byli poněkud průbojnější a šli s duchem času. Pak by se turné dostalo na úroveň, jaká by mu příslušela. S výkony našich reprezentantů nemohu být zcela spokojen, především pak s prací, kterou odezdali v Le Locle. Ta dovršila dílo určitých neúspěchů. Naším skokanům neprospělo také, že se na malé švýcarské můstky přesunuli ze závodu v St. Nizier ve Francii, kde létali až k hranici sta metrů. Metodicky i z hlediska návaznosti přípravy to byl špatný přechod. Ale není důvod k pesimismu. Švýcarsko nás poučilo, ale o tom, zda držíme krok, který jsme udělali v začátku sezóny na německo-rakouském turné, nás přesvědčí její druhá polovina. Jejimi vrcholy bude Tatranský pohár a v cizině Holmenkollen, Wickersund a nakonec velký epilog na letech vzduchem v Planici.

(Snímky: J. Trousil)

Pár dojmů z bavorských Alp

Bylo mi dopřáno rozhlížet se po Oberstdorfu i Garmisch-Partenkirchenu, drápal jsem se skrz mlhu v Innsbrucku a zažil jsem fantastický den v Bischofshofenu. To si rakouské Alpy nasadily make up jako nejpestřejší vídeňské parádnice a já jsem byl z té stříbrné nádhery bez sebe. Ale dnes bych se rád rozpovídal o bavorských Alpách.

Když se dříve cestovalo do spřátelené ciziny, mocní od novin nebo nad nimi nám doporučovali psát o věcech, které nás sblíží, a psát o nich sympaticky. Vyjždělo-li se k nepřátelům, stalo se nepsaným zákonem, žes musel přinejmenším viděné klady vyvážit skutečnými nebo potencionálními zápory, aby ses zachoval při novinářském životě a mohl se těšit na další cestu.

Snad nebudu pranýřován, když se o Bavorsku zmíním podle sblížovacího receptu číslo jedna. Mám pro to pádné argumenty. Za prvé: toulal jsem se po horách, které snad všude dovedly sbratření lidí k vysokému stupni, aniž by se o to nějak násilně snažily. Necítil jsem tedy podstatnější rozdíl mezi Krkonošemi nebo Vysokými Tatrami a Alpami. Argument za druhé byl bezmála šokující. Dostalo se mi

ZALYŽOVAT

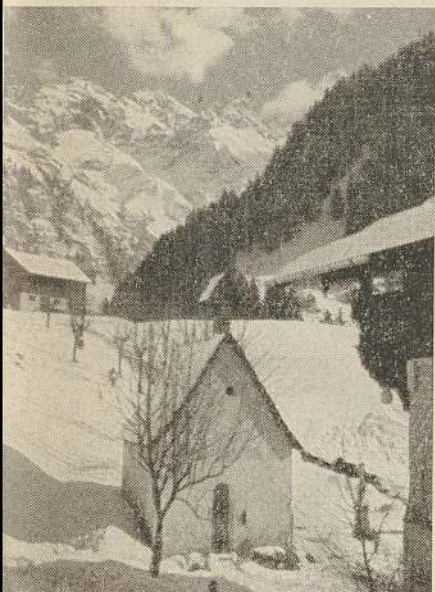
toťž zjištění od jednoho Bavoráka, s nímž jsem diskutoval, že lidé suverénního bavorského státu jsou prý vlastně poněmčeni Slované. Údajně to potvrdily vykopávky někde v Bavorsku a psaly o tom dost zevrubně tamní sdělovací prostředky. Z oboustranné radosti nad objevem jsme se hlouběji zadívali do džbánku. Ostatně i ten nás sblíží. Dialog proběhl v duchu horské sounáležitosti.

S pocitem že potomek praotce Čecha šlape vlastně po nejzápadnější výspě Slovanstva, jsem se dal do rozhlížení, a tu jsem se propracoval k názoru, že s dědictvím horské přírody nenaložili lidé na obou stranách Šumavy zcela stejně. Neboť Špindlerův Mlýn není Oberstdorf a Garmisch-Partenkirchen se nedá úplně měřit se Smokovci.

Jakže se tedy dělá zimní dovolená v Bavorsku? Má dvě základní složky: Ski a Apres Ski. Přeloženo to znamená učinit maximum, aby se návštěvník nenudil na lyžích, ale ani po nich. Nabídka obou složek je šokující. Myslíš, že cirkus lanovek, výtahů a vleků už nemůže dosáhnout větší dynamické rozpinavosti, protože tunami železa je poseto kdejaké lyžařské území. Jsi na omylu, neboť první potíštěný papír, který dostaneš do ruky, sotva vystoupíš na nádraží z vlaku, tě informuje o dalších projektech, jež budou realizovány v nejkratší době. To patří k nabídce. A Bavorsko musí služby návštěvníkům vymýšlet, v neposlední řadě proto, že těch kopců má v porovnání s druhými alpskými zeměmi přec jen poskovnu. Nabídka je to velkolepá, ale i přesná. Plán a jeho realizace tvoří spojitě nádoby. Nedovedl jsem si představit, jak by třeba Špindlerův Mlýn mohl inzerovat lanovku, neví-li, zda bude hotova dnes nebo až za deset let.

SI, A CO POTOM...

Pak se lyžař vrátí z bílých „pist“ a z horlivého kreslení „Wedeln“ na deseticentimetrovém prašanu, příjemně unaven, ale ne zase tolik, aby nemohl pokračovat ve dnu,

kteřý tak znamenitě započal. Ano, Apres Ski! Byl jsi pilný na lyžích, buď aktivní i bez nich! Kavárny, vinárny, bistra, divadla, kina, tělocvičny, společenské slečny, kryté bazény! Jen si vyber, poutniče! Nebo snad curling či projet se s lyžemi za cválajícím konikem? Nebo toužíš vyměnit dvě štíhlá prkénka za brusle. Prosím, čeká zimní stadión. Postranní stěny budou otevřené, abys nebyl ochuzen o pravý horský kyslík. V každém středisku vypočítali, kolik lidíček přijede s lyžemi a kolik bez nich. Zatoúžíš se jen dívat? Ano, připravíme exteriérové chodníčky výhradně pro pěší. Není myslitelné, aby zůstaly neprotažené, neupravené. Všude kráčí stroje před tebou. Na sjezdovkách, ulicích, cestičkách.

A tohle všechno napoví zpravodaj, který v horských střediscích vydávají každý týden, protože po každých sedmi dnech přijde něco nového, jiného a bylo by neodpuštělné, aby člověk nebyl informován. Vždyť by si pečovatelé o tvé korunky sami škodili...

Už samo o sobě rozhlížení po

ulicích, doslova přebítených všemi možnými obchůdky se suvenýry, sportovní výzbrojí a výstrojí podle pana Bognera, ale i gastronomickými záležitostmi, představuje jistý druh divadla, jehož dveře žel nejsou otevřeny pro všechny vinou cen, které jsou taky dost exkluzivní. Ale i tak zůstává optika úzkých uliček horského střediska nezapomenutelným zážitkem.

Bydlel jsem v takovém malém domečku, který si říká Haus a je spjatý se jménem pana Sturm. Z podobných je složen vlastně ce Oberstdorf. On je taxikářem a vyváží hosty do Švýcarska a Rakouska, ale i k moři do Benátek. Paní Sturmová je ztělesněním německého pořádku, ale i sháňlivosti. Ejhle, další důkaz příbuzné krve — v té druhé vlastnosti. S manželem a synem bydlí někde pod střechou a jinak vegetují v kuchyni. Ostatní patří hostům. Na stejných uskrovněních je postaven celý cizinecký ruch. Někde dostává podobu byznysu. Paní, u níž jsme bydleli v Garmisch-Partenkirchenu, si z marek hostů postavila reprezentační vilu a teď k ní přistavuje zimní plovárnu. Paní Sturmová byla víc na pořádek. Každé ráno a večer jsme se scházeli v místnosti, kde se jí z vlastních zásob hostů nebo z nabídky domácího kuchyně paní domu, a kde se hovoří, kam dnes a co den pěkného dal. Rozprávky, co všechno nového člověk objevil, jak byl šťastný sám se sebou, obklopen čistou bílou přírodou a modrým nebem, tvořily obsah nezapomenutelných večerů. Ráj může být docela i na zemi, když se lidé dovedou dívat a mají se rádi.

Tohle Apres Ski nebylo znamenáno ve Zpravodaji, ale snad právě proto mě nejvíc přirostlo k srdci. Byl jsem na horách a byl jsem doma. A paní Sturmová co chvíli nosila horký čaj nebo limonádu a byla šťastná, jak jsme se pěkně srovnali do jejich představ pohody a pořádku...

OKOLO MS 1970

Některé změny v organizačním výboru MS v klasických lyžařských disciplínách ve Vysokých Tatrách nastaly v důsledku požadavku, aby práce byly operativně řízeny osobami, které jsou v přímém styku s pracovištěm. Z funkcí předsedy a místopředsedy organizačního výboru byli uvolněni Ján Šedivý a O. Petráško. Do čela byl zvolen ing. J. Lukáč, předseda MěstNV Vysoké Tatry. Místopředsedy pro úseky organizační, technický a společensko-propagační se stali ing. L. Havran, Ferro Mrazík a ing. K. Suchánek. Ostatní funkce zůstávají.

Hodnocení postupu prací, jak je provádělo předsednictvo lyžařské sekce, vyznělo vesměs kladně. Po technické stránce (tratě a stavba areálu) není žádný důvod ke stížnostem a veškerá zařízení byla připravena podstoupit generální zkoušku na Tatranském poháru. Předpokládá se, že výstavba ostatních akcí bude hotova včas. Kritický tón zazněl, když se hovořilo o propagaci MS. Složky odpovídající za státní propagaci Vysokých Tater nepochopily zatím plný význam akce.

Buletin č. 1, vydaný organizačním výborem světového mistrovství ve čtyřech jazykových mutacích, je vsuktku reprezentační tiskovinou. Obsahuje základní informace o tatranském horstvu a přípravách na světový šampionát. (re)

JIŘÍ NEJEDLO

Už ve svých čtyřech letech závodil a už tehdy vyplazoval na lidi jazyk: JEAN CLAUDE KILLY na prvních závodech ve Val d'Isère

Publicitu lyžařskému sportu

JIŘÍ LEISS, předseda propagační komise lyžařské sekce

Ať se dělá jakákoliv činnost sebe lépe, zapadne nebo o ní ví jen zavěšený okruh pracovníků, jestliže se zpráva o ní nedostane do rukou hromadných sdělovacích prostředků. Spolupráce s novináři tisku, rozhlasu i televize je tedy naprosto žádoucí, chceme-li dosáhnout větší publicity pro lyžařský sport.

Dejme si otázku, zda spolupráce s novináři je opravdu dobrá, a není-li trochu chyby i v nás, dobrovolných lyžařských pracovnících, že se na stránkách novin neobjevujeme poště v rozsahu, jaký bychom si přáli. Ze styku a schůzek s pražskými novináři ústředních denníků víme, že většinou mají o lyžařský sport upřímný zájem a rádi by mu pomohli. Dokumentovali to ostatně i tím, že ustavili sekci sportovních novinářů, v jejímž čele je red. Jar. Trousil z ČTK a dalšími členy čtyřčlenného vedení K. Moravec (Čs. sport), Fr. Lauer (Zemědělské noviny) a J. Nejedlo (Lidová demokracie). Vyprávěli nám, jaké podmínky mají sportovní novináři v zahraničí, a my jsme museli chtít nechtě konstatovat, že jsme dosud nedokázali položit význam novinářovy práce do správného světla. Co je jinde samozřejmé, musejí si ti chlapi od novin stále vybojovávat: aby měli včas rozpis závodu, aby se mohli volně pohybovat v prostoru startu a cíle nebo měli k dispozici místa, odkud je dobrý přehled, aby měli včas výsledky a aby měli zabezpečené telefonní linky. Viděl jsem je několikrát při práci, a opravdu nechtěl bych prožívat jejich nervové stavy, čekají-li i více než dvě hodiny na spojení s Prahou s vědomím, že už někdy v těchto chvílích je uzavěrka vydání a že se zpráva do novin nedostane, jestliže právě teď nezavolá telefon. Připomínám tuto spojovnu stránku základní péče

o sportovní novináře záměrně a systémem více slov, protože vím, že je nejvíce a nejčastěji zanedbávána. A přece stačí někdy jen malé upozornění na příslušné centrále, že v uvedených dnech bude větší novinářská poptávka po hovorech.

Ale staly se ještě vážnější chyby a pochopili jsme novináře, že měli plné právo na ně poukázat. Jak např. mohlo dojít k tomu, že na velkých skokanských závodech nebyl nejdříve novinářům umožněn přístup na věž. Zákaz byl po oprávněné kritice změněn v tom smyslu, že se vstup povolil pouze pěti. Nebo nepřijemná zkušenost z jiného místa: konala se dvě mezistátní utkání skokanských družstev, ale nikdo z nich nevěděl, jakým systémem se budoují. Fundovanou informaci dostali nakonec v době, kdy zprávy telefonovali do redakcí. Ale nalezli bychom ještě další třetí plochy. Domnívám se, že jsou zbytečné a že si zdlouhavým odstraňováním vlastních nedostatků bereme sami vítr z plachet. Existují jisté normy péče o novináře a my je musíme splnit. Vždyť to je v našem zájmu. Vzpomínám při té příležitosti na slova jednoho lyžařského činitele v rakouském Innsbrucku, který při závodech ve skoku řekl asi toto: „Co by nám bylo platné skákat přes sto metrů, kdyby se o tom svět nedozvěděl. Vážme si práce sportovních novinářů a podporujme ji. Je to jejich zásluha, že sport, který máme všichni rádi, dostal odpovídající publicitu.“

ŽUPY, a jak OKRESY?

V současné době probíhají přípravy na ustavení župních orgánů Svazu lyžařů ČSR. V českých zemích bude ustaveno celkem 11 žup — Pražská, Středočeská, Krušnohorská, Jizerská, Krkonošská, Orlická, Horácká, Šumavská, Jesenická, Beskydská a Jihomoravská. Volby do župních výborů jsou zásadně tajné.

Prozatímní výbor Svazu lyžařů vydal již návrh na organizační strukturu Svazu. Župní orgány by se (s přihlédnutím k místním podmínkám) tomuto složení měly přiblížit.

Organizační struktura vychází z maximálního zjednodušení práce a navrhuje soustředit činnost do jednotlivých úseků podle specializace: závodní lyžování, běh, sjezdové disciplíny a skok spolu se závodem sdruženým. Problematika jednotlivých disciplín má tak být řešena odborně a přímo v jednotlivých úsecích.

Nevyřešená je prozatím otázka okresních orgánů. V některých okresech dosud dobře pracují okresní lyžařské sekce. Prozatímní výbor Svazu proto nepovažuje za účelné

tyto kolektivní rušit. I když není dosud možné určit kompetenci a podřízenost těchto okresních výborů, doporučuje PV Svazu ustavit tyto orgány jako pomocné orgány žup.

Na národní lyžařské konferenci bude každou župu zastupovat delegace v tomto složení: předseda, 2 delegáti-odborníci pro závodní lyžování, 2 odborníci pro sjezdové disciplíny, 2 pro běžecské disciplíny a po jednom pro skok a závod sdružený — celkem tedy 9 osob. (set)

Tak se pečuje o sjezdovky

Ve švýcarské Arose vydali zajímavý přehled o úrazech na sjezdových tratích. Přestože jej nemůžeme považovat za reprezentativní vzorek, nabízejí uveřejněné údaje zajímavý pohled na úrazovou bilanci.

V sezóně 1957/1958 zaznamenali ve zmíněném švýcarském středisku jeden úraz na 3092 jízd lanovkami nebo vleky. V minulém roce byl už poměr 1:6692. Nebo jiný příklad: v sezóně před 10 lety odpovídal zhruba jeden transport poraněného výškovému rozdílu 1130 km absolvovaných sjezdů, loni to už bylo 2016 km (odpovídá to zhruba 4032 sjezdových kilometrů na trati s výškovým rozdílem 500 m). A poslední srovnání: počet úrazů loni byl zhruba o 15 menší než v roce předcházejícím. Jak dešifrovat uvedená čísla a komu přičíst zásluhu, že to s bilancí lyžařských úrazů jde soustavně k lepšímu? Těžko spočítáme procento, jímž se na úrazu podílejí lyžařská vázání, upravená trať nebo vlastní sjezdové umění lyžařovo. Jedno se však zdá zcela průkazné: podíl péče o sjezdové trati, jež se stala v Alpách samozřejmostí, způsobil onu změnu v tabulkách víc než zřetelně. Křivka začala klesat od doby, kdy se na tratích začaly objevovat stroje.

Zatímco v naší vlasti zůstává — až na malé výjimky — povinná péče provozovatele o sjezdovky stále víc méně proklamativní, povýšili v alpských zemích a jinde starost o úpravu tratí na úroveň takřka vědní disciplíny. S poznáním, že kosmetika sjezdovek je žádoucí v zájmu zdraví a bezpečnosti lidí, začali pracovat nejen v terénu, ale i v laboratořích a ústavech. Vypočetali třeba, že optimálního účinku na sněhovou podložku dosáhne tlak, odpovídající asi 100 g na čtvereční centimetr. Ale tomuto požadavku se staví v cestu jiná okolnost: stroje musí být mobilní a nesmí pro ně být problém vyšplhat se po svazích se sklonem od 50 do 70 stupňů. Proto se nakonec našel kompromis: stroje, vykonávající tlak asi 30 až 40 g na cm² jsou schopny snít dostatečně zvlácovat, aby se netvořily boule na sjezdovce, vyvolávající zejména k jaru představu měsíční krajiny. Ani půlmetrová vrstva sněhu na prudkých svazích by neměla být překážkou pro stroje, pracuje-li se s nimi zasvěceně, svědomitě a soustavně: každé ráno, než sjezdařský provoz začíná, a každý večer, když utichne. A po každé sněhové nadílce. Jen švýcarská firma RATRAC nabízí šest strojových typů pro kosmetiku lyžařských tratí. (nj)

Začalo to tvrdě

Sezóna 69 by měla být podle všech předpokladů (není žádná vrcholná světová soutěž MS a OH) sezónou odpočinkovou. To však jen podle předpokladů. Pro naše reprezentativní družstvo lyžařů-běžců je pravdou pravý opak. Trenér Ondrej Rusko provedl již v prosinci a začátkem ledna Víta Fouska, Karla Biemannu a Jana Weishäutela řadou závodů ve Švédsku. Čtveřice našich nejlepších — Jan Fajstavr, Jula Lupták, Karel Štefl a Václav Peřina se v dvaceti lednových dnech celkem 8krát utkala se soupeři z Alp a Skandinávie v NSR, Švýcarsku a Itálii.

Týden běhů Severní Itálie (Trentino) se úrovní téměř vyrovnal olympijské soutěži. Šest sympatických chlapců, které k soutěžím přivezl z Norska trenér Odmund Jensen, bylo to nejlepší, co v současné době jezdí v lyžařské stopě. Z Castella Fiemme, Castelrotta a Dimara si tato parta odvážela nejen dvě auta Fiat, několik televizorů množství pohárů a jiných cen, ale hlavně ujistění o neochvějnosti jejich světového prvenství.

Bez úspěchu nezůstali ani naši běžci. Výsledky Jana Fajstavra, kterých dosáhl v Castellu a Castelrotto jsou opravdu pěkné.

Riskování s mazáním v Dimaru se nám vymstilo. Nesmíme se však bát riskovat.

Začátek sezóny byl tedy pro běžce opravdu tvrdý. Ani další průběh nebude procházkou.

JAROSLAV HONCŮ

Zde pod Gruppo Sassolungo budou v příštím roce soutěžit o tituly mistrů světa sjezdaři. Jsou zde však ideální terény i pro běžce. Využijeme jich také my k přípravě na Štírbské Pleso?

Výborný Fajstavrův poločas ve Světovém poháru běžců

Dva členové předsednictva FIS — Vladimír Pácl (ČSSR) a C. Battisti (Itálie), podali návrh na zavedení Světového poháru v běhu mužů, žen a závodě sdruženém. Letošní rok je už ve znamení první zkoušky. V mužských soutěžích se hodnotí závody Trentinsku, Le Brassus, Falun, Vysoké Tatry, Lahti a Holmenkollen, v soutěži žen Bohinje, Leningrad, Falun, Vysoké Tatry, Lahti a Holmenkollen a ve sdruženém závodě Schonach, Le Brassus, Vysoké Tatry, Lahti a Holmenkollen. Ve Falunu, kde ukončila polovina soutěže, bylo vydáno oficiální pořadí mužů. Náš Fajstavr je na 14. místě.

1. Harviken 473,69, 2. Groeningen (oba Norsko) 472,70, 3. Halvarsson (Švédsko) 470,58, 4. Martinsen (Nor.) 470,47, 5. Sandstroem (Švédsko) 467,89, 6. Eggen 462,57, 7. Tyldum (oba Norsko) 462,44, 8. Aaslund (Švédsko) 459,51, 9. Steineidet (Nor.) 456,27, 10. Larsson (Švédsko) 448,40, 11. Haas (Švýcarsko) 447,83, 12. Boehling (Švédsko) 444,44, 13. Liimitaunen (Finsko) 443,39, 14. Fajstavr (ČSSR) 442,63, 15. Demel (NSR) 442,40. V soutěži národů, kde se hodnotí štafety, je toto pořadí: 1. Norsko 480,00, 2. Švédsko 475,32, 3. Itálie 459,77, 4. Švýcarsko 454,09, 5. Finsko 449,16, 6. ČSSR 400,10 b.

Myšlenka zavést Světový pohár běžců nalezla vedle příznivců i odpáře. Jsou zejména ve Skandinávii a důvod jejich negativního stanoviska je zřejmě v tom, že mají obavu, aby některé tradiční skandinávské soutěže neztratily na lesku tím, že se polovina klasifikovaných závodů přesunula do střední Evropy. (re)

Školení trenérů II. třídy

Prvý seminář ročníku 1969/70 trenérské školy proběhne v Tělovýchovném středisku Třeboň—Doubí ve dnech 30. 6.—12. 7. 1969.

Podmínky účasti: Kvalifikace trenéra III. třídy, s dvouletou praxí, znalost látky pro školu trenérů III. třídy. Zkoušky z této látky budou provedeny v první den semináře.

Příhlášky: Do 31. 5. 1969 na adresu Ústřední škola ČSTV, Praha 1, Malá Strana, Újezd 450.

Podrobnější instrukce a studijní materiály obdrží přihlášení první týden v červnu.

Ústřední škola ČSTV

Ze zahraničí

Mústek pro lety vzduchem v Oberstdorfu byl pojmenován mústkem Heiniho Klopfera na paměť člověka, který propagaci skokanského sportu a stavbě mústků věnoval nejlepší léta svého života. Za 20 let projektoval více než 250 mústků, mezi nimi Innsbruck, Grenoble, Squaw Valley a Sapporo. Heini Klopfer zemřel v listopadu minulého roku v Oberstdorfu.

Christl Haasová, olympijská vítězka ve sjezdu v Innsbrucku, se věnuje alpinismu. Debutovala výstupem na východní stěnu Watzmanna.

Hannes Marker dostal spolkové vyznamenání za zásluhy o to, že výnosem bezpečnostního vázání podstatně snížil úrazovost při lyžování.

Sepp Haas, znamenitý švýcarský běžec, má na čelném místě své vitríny s trofejemi obrovský křišťál, který dostal při posledním ročníku Tatranského poháru. Zvláštní místo mu dal ze sympatií k Československu.

V Norsku začal tamní lyžařský svaz vydávat vlastní časopis Ski idrett. Měsíčník věnuje pozornost nejen klasickému, ale i modernímu lyžařskému sportu.

Nejen Amerika, ale i Norsko má světové rekordy, a ten norský je samozřejmě lyžařský: uvnitř hranic hlavního města je přes 2000 kilometrů značených běžeckých tratí.

Z domova

KATEDRA turistiky a lyžování fakulty tělesné výchovy UK uspořádala mezinárodní lyžařský tábor na Richtrovkách v Krkonoších. Zúčastnili se jej učitelé tělesné výchovy z Paříže, Lublaně, Osla a Prahy.

SKI TRAINER — výrobek firmy Welf, Betzdorf, umožňuje nácvik pluhu, oblouků a souořných svihů. Lyže jezdí patkami do strany po válečku, vpředu jsou uchyceny špičkami. (ah)

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, M. Chlouba, dr. Kulhánek, J. Leiss, B. Tvrzník a M. Vrbičan. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za dva měsíce. Tiskne Rudé právo, tiskařské závody, Praha, Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávkový příjímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 12. února 1969.

ROČNÍK 55

ČÍSLO 2

Když na jiných sjezdovkách není na lyžování ani pomyslení

nemyslí se
na nic jiného než na
RATRAC - SJEZDOVKY

Umělecké dílo! Mnoho nového sněhu je samozřejmým předpokladem pro dobrou Ratrac-sjezdovku. Jedno projetí hydraulickým sjezdovým válcem — a máte nejlepší trať, jakou si je možno představit. Protože Ratrac vyvíjí dostatečný tlak 32 g/cm², což stačí pro 100kg lyžaře, a působí do hloubky (to zpozorujete za větru a v jarním období) a má potřebnou rychlost (30 000 až 40 000 m²/hod.).

*A když napadne prašan . . .
Tak použijte zarovnávací šiftu
A když se později na nejhorším příkrém svahu objeví boule, tak je odstraní hoblík s namontovaným válcem
A když se svah zdá příliš příkrý pro Ratrac, pak není možný ani sjezd, leda s pádem. Ale tak strmé sjezdovky nejsou obvyklé.*

Prosím, pošlete mi nezávazně vaši dokumentaci Ratracu (ne obchodního zástupce).
Prosím nezávaznou návštěvu obchodního zástupce a současně předvedení.

Jméno: _____
Firma (podnik): _____
Funkce: _____
Adresa: _____

Dr. K. Schleuniger & Co., Universitätsstrasse 87,
CH-8033 Zürich/Schweiz
Filiálky:
Dr. K. Schleuniger & Co., Olympiastadion,
Innsbruck/Austrie
Dr. K. Schleuniger & Co., Michel Lacroix,
2, Boulevard Maréchal Joffre,
38 Grenoble-Isère/France

Máte-li nějaký problém, ať už se sjezdovkou, dopravou nebo záchranou, tak nás volejte nebo nám pište!
A když nemáte problém a ani v budoucnu ho mít nebudete, ale zato chcete posloužit nejlepší sjezdovkou, jakou si možno představit, tak udělejte ihned první krok!
Žádejte připojeným bonem naši dokumentaci nebo žádejte nezávazně předvedení. Jak je příjemné, ale i potřebné myslet už při prvním sněhu na lyžaře.

Ratrac

1969

Lyžařství

ROČNÍK 55 ZÁŘÍ 1969 Kčs 2,50 3

Lyžovat na sněhu a na kolečkách — to je přec jen podstatný rozdíl. Podívejte na krásně vykreslenou stopu v nadýchnutém prašanu. Srdce se roztluče radostí z představy, že si to člověk také nějak podobně zkusí, až se zima zase vrátí. V létě si francouzské sjezdářky obnovují některé potřebné návyky tréninkem na kolečkových bruslích. Jsou asi 60 cm dlouhé a dobře se s nimi jezdí na krátké trávě. Trenér galských sjezdářských dívek Jean Bé-ranger si zřejmě kolečkové lyže velmi oblíbil a servíruje je v létě nejen jako tréninkovou pomůcku pro své svěřenky, ale vypisuje na nich také závody.

VELKÁ ZMRZLÁ DOLINA — tam zima přežívá celý rok. Holdovali jsme jí na letním slalouu pod Baranými rohy také letos.

Ke snímku na str. 1

PO V. TATRANSKOM POHÁRI

pred majstrovstvami sveta v lyžovaní

V. ročník Tatranského pohára, medzinárodných lyžiarskych pretekov v severských disciplínach na Štrbskom Plese v dňoch 20. až 23. februára 1969, prebiehal presne jeden rok pred Majstrovstvami sveta, ktoré ako je známe, budú tiež vo Vysokých Tatrách.

V tomto príspevku nechcem sa vracáť k výsledkom jednotlivých disciplín, lebo o tých referovala už naša tlač ihneď po skončení V. ročníka Tatranského pohára. Žiada sa však zhodnotiť toto významné lyžiarske podujatie predovšetkým z hľadiska tej skutočnosti, že na tých istých bežeckých tratiach, na tých istých skokanských mostíkoch a zhruba pri tých istých organizačných možnostiach budú vo februári 1970 na Štrbskom Plese Majstrovstvá sveta. Mnohí komentátori a zástupcovia tlače označovali V. ročník Tatranského pohára za generálnu skúšku pred bližiacimi sa Majstrovstvami sveta. Popravde treba však povedať, že nešlo o generálnu skúšku, lebo dostavba lyžiarskych a technických zariadení na Štrbskom Plese a komplexná dostavba ubytovacích, stravovacích a najmä dopravných objektov a zariadení, nevyhnutne potrebných pre Majstrovstvá sveta sa podľa plánu dokončia až koncom roku 1969. Lyžiari sedemnástich štátov mali možnosť súťažiť na tratiach a mostíkoch, ktoré možno označiť za definitívne, ale celková technická vybavenosť bola počas V. ročníka Tatranského pohára len na improvizovanej úrovni. Týka sa to predovšetkým samočinného vypočítavania a oznamovania výsledkov, ubytovania a stravovania pretekárov mimo osady Štrbského Plesa a najmä nedostatkových technických možností pre rýchlu prácu zástupcov tlače a rozhlasu, pre ktorú je nevyhnutne potrebné dokončenie novej modernej budovy spojov a telekomunikačných línií na Štrbskom Plese.

Samotné preteky boli zo stránky technickej dobre organizované. Pretekári pochvalovali si predovšetkým výborne vybudované a aj upravené bežecké trate, ktoré v nádhernom vysokohorskom prostredí vedú zväšča v ihličnatom lesnatom poraste, a ktoré poskytujú bežcom možnosť plne uplatniť svoju fyzickú a technickú pripravenosť. Nemejšia spokojnosť bola aj medzi skokanmi, lebo až na menšie profilové nedostatky veľkého mostika, ktorý v priebehu letných mesiacov prebudovali z kritického bodu P—86 na P—90 m, poskytujú oba mostíky všetky predpoklady pre dosiahnutie maximálne dlhých a štylovo vyspelých skokov. Usporiadanie V. ročníka Tatranského pohára veľmi kladne hodnotili na zasadaní predsedníctva FIS predsedsa medzinárodnej lyžiarskej federácie p. Marc Hodler zo Švajciarska a aj podpredseda Anatol Andrejev zo Sovietskeho zväzu.

Organizačné prípravy na V. ročník Tatrans-

ského pohára narušilo niekoľko osobných zmien v zozname výboru, ktorí mali viesť prípravu pre Majstrovstvá sveta a aj pre V. ročník Tatranského pohára. Zmeny v obsadení predsedníctva se stali v čase veľmi krátkom pred otvorením tohoročných medzinárodných lyžiarskych pretekov na Štrbskom Plese, takže Organizačný výbor nemal dostatok príležitostí zabezpečiť tú najdokonalejšiu prípravu. Nedostatky prejavili sa na významných úsekoch, ako napr. v doprave, kde náhly odmäk a nedostatočnú predbežnú údržbu ciest sa v deň otvorenia zatarasil prístup na najfrekventovanejšom úseku Štrbské Pleso—Starý Smokovec. V ďalších dňoch sa však ukázalo, že dopravný projekt pre Majstrovstvá sveta je vcelku dobre riešený a že po dobudovaní parkovísk a iných potrebných zariadení by nemali byť vážnejšie problémy ako sa návštevníci rýchlo dostanú na Štrbské Pleso. Spomínali sme už provizórnu vybavenosť spojových zariadení v areáli a zatiaľ absolútne nevyhovujúcu telekomunikačnú sieť zo Štrbského Plesa. Na tomto úseku sa však pripravuje plné využitie najmodernejšej techniky, čo po dobudovaní nákladných zariadení na samotnom Štrbskom Plese i v príslušnej časti Vysokých Tatier uspokojí aj tých najnáročnejších návštevníkov vrátane i zástupcov tlače. Netreba mať obavy ani o bezchybné ozvučenie areálu a o rýchle informovanie obecnstva, či už pomocou miestneho rozhlasu alebo svetelných tabúl, lebo tieto zariadenia sa budú inštalovať a skúšať už niekoľko týždňov pred otvorením Majstrovstiev sveta. Po dobudovaní nových hotelov na Štrbskom Plese splní sa i požiadavka pretekárov, aby mohli bývať na tom samom mieste, kde budú prebiehať preteky.

Uvedomujeme si, že kvalita služieb nedosahuje u nás požadovanú úroveň a vieme, že práve na tomto úseku bude potrebná veľmi starostlivá príprava a veľké pochopenie i zodpovednosť podnikov, ktoré služby poskytujú, či už ide o pohostinstvo, servisy, montáže, foto-službu i drobné opravy a iné.

V. ročník Tatranského pohára bol počtom pretekárov i počtom návštevníkov len čiastočne obsadený ako sa predpokladá na Majstrovstvách sveta, poukázal však na kladné i záporné stránky v uskutočnení tejto významnej medzinárodnej súťaži. V období už nie dlhom do otvorenia Majstrovstiev sveta bude našou snahou kladý zveľaďovať a nedostatky na najmenšiu mieru odstrániť, aby Majstrovstvá sveta vo Vysokých Tatrách znamenali prínos vo vývoji svetového lyžiarstva, a aby boli dobrou propagáciou nášho socialistického štátu a i našej telesnej výchovy a športu.

Ing. SUCHÁNEK KAROL
predseda V. Tatranského pohára

PRAXE POTVRZUJE PRAVDU

Není tomu tak dlouho — snad čtyři, pět let, kdy byla v lyžování hledána pravda v rozepří podobné známé otevřené otázce „co bylo dřív — slepice, nebo vejce?“

Byly zde dva protichůdné názory. Prvý — trenérský říkal: „Dejte nám více mezinárodních styků, abychom mohli zlepšit výkonnost!“ Druhý — snad ekonomický: „Zlepšete výkonnost a dáme vám více mezinárodních styků!“

Je těžké říci kdo se zasloužil o to, že zvítězil ten názor první a že zima 1968/69 byla již třetí sezónou, ve které se reprezentačním družstvům dala široká možnost účasti v nejtěžších mezinárodních závodech. Již tato tříletá, ve sportu se dá říci krátká doba potvrzuje, že rozhodnutí umožnit širší mezinárodní styk bylo správné a nanejvýš nutné. Československý lyžařský sport dosáhl za tuto dobu v některých disciplínách vynikajících mezinárodních výsledků, na jaké jsme nebyli v dřívějších letech zvyklí a podstatně si jako celek zlepšil své postavení ve světovém žebříčku.

Zatím co skokani dosáhli již téměř cíle a budou bojovat o udržení špičky, sruženáři mají k němu snad krok, dva a mohou jej dosáhnouti již příští zimy. Na dobré cestě jsou i běžci a běžkyně i když v těchto disciplínách bude stát cesta mezi deset nejlepších ještě mnoho úsilí trenérů a závodníků. Zatím nejdále mají k vytyčené metě sjezdové disciplíny. Jejich případ ukazuje, že by bylo velikým omylem se domnívat, že široký mezinárodní styk je rozhodujícím činitelem v růstu závodníka. Je jen jedním důležitým činitelem vrcholné přípravy. Poslední nutnou fází všestranné přípravy. V případech kdy není podložen dokonalou fyzickou, technickou i morálně volní připraveností závodníka získanou svědomitým tréninkem v domácím prostředí, stává se však spíše brzdou dalšího růstu. O tom všem budou muset sjezdaři hluboce přemýšlet při hledání cesty kudy dál.

Jak vypadala letošní sezóna

v jednotlivých disciplínách?

Nejlépe si vedli samozřejmě skokani a je možné jim jen poděkovat a blahopřát. Poradit si dovedou nejlépe sami.

Vynikající byly jejich výsledky na německo-rakouském turné na přelomu roku 1968 až 69. Týden skoků v ČSSR, který následoval, znamenal sice určitý pokles, ale všechny další závody, zejména Tatranský pohár, utkání s Norskem, Planice a další potvrdily suverénní postavení československého skokanského družstva. Pro zajímavost: Dvanáct členů reprezentačního družstva absolvovalo celkem 153 mezinárodních závodů. Nejvíce Hubač a Raška po devatenácti.

Plán přípravy běžců předepisoval pro letošní sezónu co největší fyzické zatížení, tedy co největší počet startů před MS 1970. Čtyři první členové reprezentačního družstva absolvovali po 13 mezinárodních závodech na tratích od 10 do 50 km, Lupták navíc ještě téměř stokilometrový Vassův běh. Plán zatížení byl tedy více než splněn. Dosáhli i některých velmi dobrých výsledků, zejména na počátku roku ve Sv. Mořici a v Neukirchenu. Poněkud v neutěšeném zdravotním stavu je zastihl Tatranský pohár.

Běžkyně, které po důsledném omlazení družstva a dvouleté přestávce vstoupily opět na mezinárodní kolbiště, prokázaly, že jejich snaha po uznání byla oprávněná. Jejich výsledky představují výrazný skok ve výkonnosti. Po řadě let konečně již opět předstihly závodnice NDR a Polska. Vynikající výsledek podala M. Cillerová v běhu na 5 km na Tatranském poháru, kde se umístila na 3. místě za nejlepší současnou běžkyní světa Kulakovou a Šebalinou z SSSR rozdílem 36 vteřin. Mohou se pochlubit i několika velmi dobrými výsledky na jarním turné ve skandinávských zemích. A jejich vyhlídky na MS

1970? Věřím, že i v nich máme železko v ohni.

Pro sruženáře nebyl počátek sezóny příliš radostný. Hned v prvních dnech tréninku byli zraněni vyrazení T. Kučera, J. Rázl a L. Foltman. Výborně umístění L. Rygla na 2. místě na závodech ve Falunu v únoru a vítězství A. Kučery v Tatranském Poháru však potvrdilo vyrovnanost a celkovou vysokou úroveň celého družstva. V březnu obsadil již zase uzdravený Tomáš Kučera 3. místo v Kuopiu. Nešťastně skončil pro naše sruženáře závod na Hollmenkolen, kde po obsazení 1. a 2. místa bratry Kučerovými v běhu do závodu sruženého, připravil je nešťastný pád Tomáše ve skoku o jedinečný osobní úspěch. Výkony sruženářů musíme tím spíš vysoko hodnotit, poněvadž byly dosaženy při krajně neutěšených poměrech v družstvu, které byly nakonec vyřešeny výměnou trenéra. Dokazují vysokou morálku, zodpovědnost a snahu převážně většiny členů družstva, které jsou vysokou devizou pro MS 1970.

Za sjezdaře a sjezdařky ponechám hodnocení v jiném článku předsedovi trenérské rady Doc. J. Bogdálkovi.

Rozšířený mezinárodní styk nese bezesporu dobré ovoce. Výsledky letošního roku v klasických disciplínách jsou velkým příslibem pro Mistrovství světa v Tatrách 1970. Nevyznačoval se však jen klady, měl i svoje nedostatky, které byly možná v některých případech i příčinou snížených výkonů. Rozhodně neprosplívají vzájemným vztahům závodníků a duchu družstva těžko vysvětlitelné změny v nominacích, nominace na poslední chvíli, špatná organizace zájezdů a pozdní vycestování — typickým byl zde zájezd běžců na Hollmenkolen, dálkové cestování auty řízenými závodníky a nastupujícími bez náležitého odpočinku k závodu a podobně.

Při vypravování sto dvaceti i více skupin během krátké doby tří měsíců, nelze se zcela vyhnouti nějakým chybám a problémům. Je však třeba vyvinout všechnu snahu, aby jich bylo co nejméně.

BOHUSLAV TVRZŇÍK
ústřední trenér

Můžeme být spokojeni

Pokusím se jako předseda ústřední trenérské rady odpovědět na tuto otázku, i když důkladné kolektivní hodnocení uplynulé sezóny nemohlo být z časových důvodů provedeno, proto také uvedené názory jsou mými názory osobními a nikoliv oficiálním hodnocením.

Po závodním období 1967/68, kdy bylo možno pozorovat zcela jasně vzestupnou linii výkonu našich sjezdařů a kdy jsme zaznamenali několik zcela mimořádných výsledků Pažoutem a Mohrovou, jsme nastupovali do letošního roku, pro přípravu na MS 1970 tak důležitého, vcelku s optimistickou náladou. Proto také složení státních reprezentačních družstev nedoznalo proti minulému roku podstatných změn. Po červnovém zahájení přípravy s „novými“ družstvy se rozjel trénink naplno. Jedna skupina závodníků a závodnic trénovala v Alpách, druhá skupina mužů na Elbrusu. V průběhu měsíce července se však začaly projevovat náznaky, že někteří členové družstev podceňují letní přípravu. Vlivem srpnových událostí právě v rozhodující době, kdy byly naplánovány prověrky, nebylo možno uskutečnit několik akcí a došlo ke zpoždění. V družstvu mužů se dosáhlo poměrně brzy určité konsolidace a výsledky letní přípravy ukazovaly na připravenost na minulou úroveň. Velice katastrofální situace se však projevila v družstvu žen. Odchod trenéra Mohra a závodnice Mohrové, později i Glásové vedl ke ztrátě rozhodujícího období v letní přípravě a k dodatečnému doplňování družstva, což se projevilo na jeho celkově špatném stavu.

FYZICKÉ MANKO

Tuto situaci jasně potvrdil první trénink v listopadu a prosinci v zahraničí, kdy řada závodnic i závodníků nestačila fyzicky. Je nutno ovšem konstatovat, že i když naše družstva začala na naše zvyklosti poměrně brzy s tréninkem na sněhu, měli jsme proti alpským zemím téměř dvouměsíční zpoždění. Navíc při velmi nepříznivých sněhových podmínkách, kdy ostatní družstva měnila pobyt tak, jak se měnily

podmínky, musela naše družstva zůstat na místech, která byla předem vyhlédnuta, i když tréninkové podmínky nebyly nejvhodnější. Ukázalo se též jasně, že nestačí jeden trenér u jednoho družstva. Je nutno si vzít poučení od ostat-

před MS 1970?

ních družstev, kde hlavní trenér má řadu pomocníků, kteří mohou pomoci ke stoprocentnímu využití tréninkového času (stavba tratí, měření časů atd.). To jsme nakonec věděli, ovšem nebyli schopni zajistit finančně. Už po návratu z tohoto pro sezónu rozhodujícího tréninku bylo jasné, že naši závodníci do doby, kdy musí závodit a nemohou už nic dohánět, nejsou ve své nejlepší formě. K tomu ještě přistoupila bolestná operace Pažoutova kolena, žloutenka Milerové a slepé střevo Kubínové a zranění Jandy hned na začátku sezóny ve Wengenu.

VE STEJNÝCH SKUPINÁCH

Po zhodnocení všech těchto okolností se nakonec mé obavy potvrdily. S výjimkou Petříka, který dosáhl nedoceneného umístění na Kandaharu, je možno srovnávat naše výsledky zhruba s úrovní minulé sezóny, podstatného zlepšení se však nedosáhlo. Naši závodníci si v některých případech podstatně posílili bodové postavení, ovšem při stále vzrůstajícím počtu mladých vynikajících alpských sjezdařů to bude stačit jen na zařazení do skupin, ve kterých jezdili letos. A to není moc nadějně. Ke konci sezóny se podařilo Pažoutovi zajet několik dobrých výsledků, především ve Verbier. Tento závod bohužel není počítán do hodnocení FIS. Nesplnila tedy letošní sezóna naše (nebo jen moje?) očekávání. Měl jsem možnost

vidět naše závodníky v akci jen v některých mezinárodních závodech, ovšem i z toho mála jsem nabyl přesvědčení, že zdaleka nepodávají na mezinárodních závodech takový výkon, jako je tomu na závodech domácích. Kdyby např. Petřík jel na MR tak jako ve Verbier, určitě by nebyl mezi prvními deseti. A to se týká všech. Zcela jasně to bylo možno pozorovat i na VCS, kdy naše závodnice v domácím prostředí podlely zřejmě ovzduší velkého závodu a neodevzdaly to, co umí. Nebo je příčina v tom, že v domácích soutěžích

jezdí naši reprezentanti na dobře upravené trati a nedovedou se vyrovnat se ztíženými podmínkami? Pak by bylo jednoduché, trénovat pod tímto zaměřením.

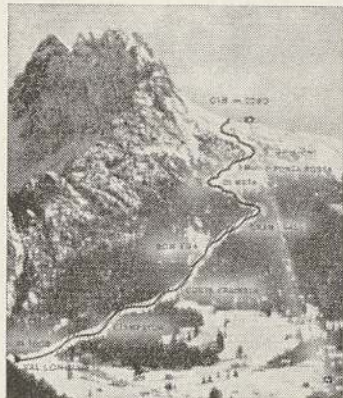
NESTAČÍ JEN ÚDRŽBA

Přes řadu technických nedostatků, které se projevují, mohli by naši reprezentanti na mezinárodních závodech dosáhnout daleko lepších výsledků, kdyby podali výkon, jakého jsou skutečně schopni. Příčiny tohoto stavu mně nejsou zcela jasné a bude nutno společně s trenéry hledat, snad i najít a odstranit je. U některých závodníků je však příčina zcela jasná, není ochoten se obětovat plně po všech stránkách svému úkolu reprezentanta a „dělá“ jen tolik, kolik mu stačí vzhledem k jeho nadání, aby se udržel v družstvu. Tyto jednotlivce bude nutno z družstva vyřadit, přestože v domácích závodech se umísťují na prvních místech a mají tedy „nárok“ na zařazení. To jsou podle mého názoru subjektivní příčiny neuspokojivých výsledků v letošní sezóně. Jsou však i objektivní příčiny, které vlivy subjektivní značně umocňují. Bylo to za prvé pozdní a nedostatečně kádrově zajištěný trénink v předzávodním období. Relativně nedostatečné trenérské zajištění při zahraničních závodech, kde jeden trenér nemůže stačit k plnění všech

Pokračování na str. 14

Dolomitské dějiště MS 1970

VAL GARDENA, hezké, idylické středisko v obklopení bizarních Dolomit, bude dějištěm mistrovství světa v moderních lyžařských disciplínách v roce 1970. Těsně před tím, než se spustí opona světového šampionátu v klasických disciplínách v našich Vysokých Tatrách.

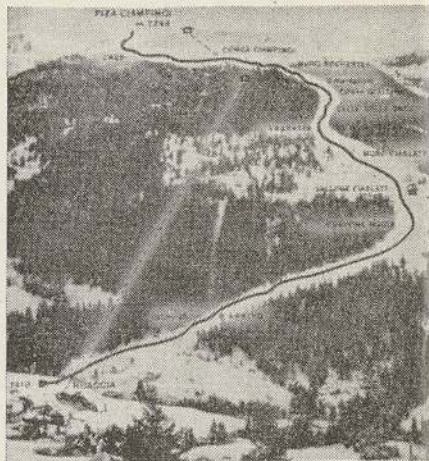

Dámská sjezdovka Ciri

Sjeli se tam zástupci elitních alpských sjezdářských týmů, aby si mistrovské tratě

vyzkoušeli, a byla tam i naše družstva. Toto říká M. Příbramský, trenér státního družstva žen: „Sjezdová trať není příliš technicky náročná. Délka 2750, výškový rozdíl 675 m. Po celé délce je dostatečně širuprůměrná šířka 40 metrů, při tom členitá. Psychicky působí příznivě na sjezdačky. Strach ze sjezdu prakticky odpadá. O úpravu tratě se staraly malé pásové rolby značky Prinoth. Pracují vždy dvě společně a jsou k sobě připojeny. Lanovka, překonávající výškový rozdíl tratě, je značně pomalá. Jezdí se po dvou v závěsných koších. Cesta nahoru trvá 17 minut. Nedostatečná kapacita bude mít za následek omezení počtu tréninkových jízd a délka jizdy může mít nepříznivý vliv na prochlazení organismu závodníka. Do MS není předpoklad na výstavbu nové, rychlejší lanovky.“

Ženská sjezdovka je obecně sympatičtější hodnocena než mužská, vedoucí zpod mocného masivu Langkofelů dolů do Sv. Christiny. Už okolnost, že její průměrný spád je o plná tři

procenta menší než dámská trať, nesvědčí o vysokých nárocích. Široký průřez lesa dělá z ní lyžařskou autostrádu nebo alespoň boulevard, na nichž se mohly dobře pořádat zkoušky rychlosti, méně však sjezdové závody. Profil sjezdovky je totiž většinou rovný, bez větších terénních změn. A pořadatelé, správně dbající na bezpečnost závodníků, jej ještě uhladili svědomitou traťovou kosmetikou.

Ale v Grödentalu nebyli jen vyznavači alpského lyžování, ale i technici, experti, pozorovatelé a novináři. Skoro z celé Evropy. A ti také řekli své k organizaci generálky. Nebylo to pro Val Gardenu právě lichotivé. Závady se sledávaly v ubytování. Potíže mohou vyvstat také v dopravě, protože Sv. Christinu spojuje se Sv. Ulrichem jen úzká cesta, po níž budou smět jezdit jen úřední vozidla. Podle názoru zahraničních odborníků neprojevili pořadatelé takovou zkušenost, jaká by se vyžadovala na velkých mezinárodních závodech. Novináři si stěžovali, že museli příliš dlouho čekat na telefonické spojení se svými redakcemi.

Měl jsem příležitost přečíst si v zahraničních lyžařských časopisech (ale i v oficiálním buletinů FIS), jak titíž nebo jiní experti posuzovali tatranskou generálku. Hodnocení vychází v jasný prospěch našeho podniku. To by mělo být povzbuzením pro nás a novou injekcí do další práce, aby se tatranská premiéra vydařila beze zbytku. (nj)

Uchazeči za velkou louži

Z pověření předsednictva FIS jsem se zúčastnil prověrky běžeckých zařízení ve Vancouveru (Kanada) a v Denveru (USA). Obě místa se ucházejí o Zimní olympijské hry v roce 1976.

Tak nejdříve americký Denver: tratě pro běžecké disciplíny jsou situovány v Evergreeru, západně od města. Cesta autem z městského centra trvá tam asi 30 minut. Dopřáli mi vzhlížet na terén také z ptáčích perspektivy. Helikoptéra byla k dispozici, kdykoliv jsem potřeboval. Ale také jsem spolykal hodně kilometrů pěšky. Bylo to nutné v zájmu důkladné rekognoskace terénu. Shledal jsem jej velmi členitý i dostatečně prostorný. Tratě se budou moci vést odděleně pro každou disciplínu. Jediný problém vyvstává s jejich nadmořskou výškou: 2175 až 2300 m nad mořem. To zname-

ná, že překonávají hranici 1500 m, která je běžeckou komisí FIS pokládána za únosnou. Přitom olympijská vesnice je situována v nadmořské výšce 1700 m, což by předpokládalo každodenní překonávání dalšího výškového rozdílu zhruba 500 m. Otázka aklimatizace vystoupne znovu do popředí.

Kanada chce uspořádat ZOH v areálu jezera Alta Lake, asi 120 km od Vancouveru. Tam budou soustředěny všechny olympijské disciplíny, olympijská vesnice atp. Pro běžecký stadión je vyhlédnuto místo nedaleko skokanských můstků. Terén, rovněž členitý a většinou zalesněný, umožňuje vést tratě tak, aby byly velmi přehledné pro diváky a televizi. Start a cíl se nalézá ve výšce 672 m, maximální výškový bod tratě bude asi 820 m.

VLADIMÍR PÁČL

KAM ZA LANOVKAMI A VLEKY

Ve třetím pokračování naší cesty za lanovkami, vleky a výtahy se přesuneme na Moravu.

Vysvětlení údajů v závorce: o osvětlení, dále typ, délka, výškový rozdíl, výška horní stanice, kapacita osob a provozovatel.

JIHOMORAVSKÝ KRAJ

GOTTWALDOV: Brumov (VL, 300 m, 100 m, 850 m, —, TJ Sp. Brumov)

UHĚRSKÉ HRADIŠTĚ: Mikulčín vrch (VL, 720 m, 190 m, 780 m, —, TJ Spartak Uh. Brod)

Mikulčín vrch (VL, 300 m, 100 m, 780 m, —, TJ Spartak Uh. Hradiště)

KROMĚŘÍŽ: Chvalčov (VL, 300 m, 100 m, 780 m, —, TJ 700 m, 130 m, —, —, Sokol Chvalčov)

SEVEROMORAVSKÝ KRAJ

VSETÍN: Vsetín za dílem (VL, 300 m, 120 m, 580 m, 120 osob, TJ Spartak MEZ Vsetín)

N. Hrozenkov-Vranča (VL, 270 m, 115 m, 725 m, 130 osob, Obchod obuví, Gottwal-N. Hrozenkov-Javorníky (VL, 320 m, 134 m, 912 m, 120 osob, TJ Gottwaldov)

N. Hrozenkov - u Kohůtky (VL, 220 m, 95 m, 951 m, 120 osob, TJ Gottwaldov)

N. Hrozenkov - u Kohůtky (VL, 870 m, 280 m, 924 m, 110 osob, TJ Gottwaldov)

Vel. Karlovice-Kyčerka (VL, 560 m, 165 m, 680 m, 110 osob, TJ Spartak MEZ Vsetín)

Hutisko-Solanec (VL, 350 m, 180 m, 895 m, 120 osob, TJ Rožnov)

Horní Bečva (VL, 300 m, 98 m, 720 m, 100 osob, TJ Přerov. stroj.)

Dolní Bečva (VL, 250 m, 85 m, 638 m, 85 osob, TJ Dolní Bečva)

Javorníky-Makov (VL, 750 m, 220 m, 1030 m, 90 osob, TJ RH Gottwaldov)

Jakovníky-Makov (VL, 725 m, 211 m, 1018 m, 100 osob, TJ Gottwaldov. Pozemní stavby)

ŠUMPERK: Petřikov (VL, 800 m,

270 m, 1070 m, —, Lok. Olo-mouc)

OPAVA: Horní Lhota (VL, 150 m, 80 m, 380 m, —, Sokol Horní Lhota)

NOVÝ JIČÍN: Kopřivnice (VL, 780 m, 262 m, 700 m, —, TJ Tatra Kopřivnice)

Trojanovice (VL, 300 m, 150 m, 1110 m, —, TJ MEZ Frenštát p. R.)

Trojanovice (VL, 246 m, 60 m, 1030 m, —, TJ Baník Ostrava)

BRUNTÁL: Karlov (VL, 450 m, 60 m, 710 m, —, Sj Bruntál)

Karlova Studánka (VL, 704 m, 196 m, 1320 m, —, KTZ Ostrava)

Karlovy-Louky (VL, 600 m, 150 m, —, —, KTZ Ostrava)

Červenohorské sedlo (VL, 1200 m, 200 m, —, —, KTZ Ostrava)

Jeseník (VL, 700 m, 120 m, —, —, MNV Jeseník)

Ramzová-svah Koperníku (VL, 400 m, 100 m, —, —, TJ Ramzová)

FRÝDEK-MÍSTEK: Bílá-Třeš-tík (VL, 300 m, 80 m, 800 m, —, TJ a ROH v Bílé)

Bílá-Bumbálka (VL, 350 m, 150 m, 860 m, —, ROH Tesla Rožnov)

Bílá (VL, 745 m, 198 m, 950 m, —, TJ Bezkyd Bílá)

Čeladná (VL, 270 m, 70 m, 720 m, —, RH Frýdek-Místek)

Dolní Lomná (VL, 635 m, 201 m, 959 m, —, Baník Doubrava)

Frýdlant n. O. Ondřejník (VL, 740 m, 200 m, 750 m, —, TJ Ostroj Frýdlant)

Malenovice (VL, 750 m, 200 m, 950 m, —, Sokol Malenovice)

Frýdek (VL, 200 m, 130 m, 560 m, —, Sokol Frýdek)

Oldřichovice (VL, 590 m, 258 m, 938 m, —, TJ Třinecké želez.)

Ostravice-Lysá hora (VL, 850 m, 300 m, 1320 m, —, TJ Válcovny plechu Frýdek-Místek)

NA LYŽÍCH ve SKOTSKU

Chtěla jsem pochopitelně ve Skotsku vidět na vlastní oči nestvůru z Loch Ness. A tak jednoho červencového odpoledne, když už jsem měla oči vykoukané, ale na poklidné hladině Loch Ness se žádná nestvůra neukazovala, jsem se jen tak mimochodem zeptala, jestli na těch horách na obzoru je také někdy sníh. A byla jsem ujištěna, že sníh tam leží někdy až do poloviny května a že v těch krajích je několik výborných lyžařských středisek. Nevěřila jsem.

A pak se mi poštěstilo v jednom z těchto středisek lyžovat i vyučovat jako praktička. A nadto jsem jezdila a instruovala na umělém svahu v Edinburghu (prý nejdelším v Evropě). Obojí bylo pro mne větší zážitek než samotná ta potvora z Loch Ness, existuje-li vůbec.

Ano, ve Skotsku se lyžuje, a ta dvě střediska, která jsem viděla — Aviemore a Glenmore Lodge — i ten umělý svah v Edinburghu jsem Skotům trochu záviděla.

Lyžování je ve Skotsku poměrně mladý sport, který se teprve vyvíjí — i když první lyžaři se objevili už před šedesáti lety na svazích Ben Nevis (nejvyšší hora Skotska — 4406 feet, tj. cca 1468 m). Lyžařská střediska leží ve středním Skotsku v Cairngormském pohorí a na Glencoe, Glen Shee a Ben Lawers. Skotové mají velký zájem na výstavbě nových rekreačních středisek a stát přispívá na jejich zřízení. Ale tato pomoc není velká, a tak většinou jsou střediska v soukromých rukách. Obchod je obchod.

Angličané jezdí lyžovat většinou do Alp. Skotové do svých lyžařských středisek. Pro zemi šetrných lidiček se to zdá být velmi příznačné. Skotská střediska jsou zaměřena na celo-

Tábořiště v údolí u Aviemoru — nadmořská výška cca 350 m — k lyžařským svahům se jezdí autobusy nebo auty, lyžařská sezóna bývá od prosince do dubna

roční činnost, bývají dost vzdálena od lyžařských svahů v blízkosti nějakého toho „lochu“ a kromě lyžování jsou vybavena i pro jiné sporty — turistika, kanoistika (kajaky), bruslení aj.

Jedním ze tří hlavních středisek je Aviemore. Leží v údolí blízko Loch Morlich asi 10 mil západně od lyžařských svahů. Jezdí se k nim autem nebo autokarem. Toto moderní rekreační středisko funguje asi 10 let, má centrální budovy s moderními hotely (poměrně drahými), ale i s levnějšími ubytováními v malých chatách, rozsetých po okolí. Je tu možnost bruslení, plavání, je tu i kino a společenské a zábavní místnosti, knihovna apod. A draho. Instruktorský sbor tvoří většinou Švýčari a Rakušané. Kvalitní lyžařskou výstroj a výstroj si můžete vypůjčit.

Asi 8 mil východně od Aviemore v údolí pod hlavními lyžařskými svahy je nové moderní rekreační středisko Glenmore Lodge. (Spadá pod Scottish National Ski-Council.) Vedoucí střediska M. E. Langmuir navštívil Československo s horolezeckou výpravou, moc se mu u nás líbilo. V tomto středisku je stále osazenstvo — personál a instruktoři tu žijí většinou po celý rok. Vyučují lyžování, horolezectví, kanoistice, turistice apod. Ma-

jí k dispozici pokoj se zařízením, stravu a topení zdarma. Roční platy 850—1250 liber. (Pro srovnání — učitel TV na střední škole dostává první rok 720 liber.) Instruktoři musí mít řádnou kvalifikaci, tj. vysokoškolský diplom a praxi.

Kursy jsou organizovány pro děti základních i středních škol, pro VŠ, dále existují tréninkové a rekreační kursy a kursy pro instruktory. Studentům platí kursy vysoká škola, dětem škola a rodiče. Rekreační a instruktorské kursy si platí účastníci sami.

Vybavení střediska je vynikající. Všude čisto, i v nejlépejším počasí. Ubytování po čtyřech, vždy dvě palandy v jednoduše zařízeném pokoji. Zajímavé je řešení prostor pod spodní postelí, kde jsou dvě velké zásuvky pro uložení osobních věcí. V prádelně je vyperou, usuší i vyžehlí. Knihovna slouží všem a zadarmo! Jídlo bylo chutné a upravené, i když značně rozdílné od české kuchyně. Všichni tu žijí víceméně jako jedna rodina a večerní programy jsou připravovány pro všechny. Zvláště náruživě se při nich pěstují skotské tance. Výstroj i výstroj je pro děti zdarma, pro studenty VŠ jen výstroj, Ostatní účastníci za vypůjčené věci platí. Najdete zde vybavení od lyžařských bot až po

ZÁVĚRY A PROGNOZY

Trenér běžeckého reprezentačního družstva žen Zdeněk Ciller vypracoval velmi pečlivý přehled uplynulé sezóny a na své svěřené reprezentanty se podíval ze zorného úhlu zpoždění proti vítězkám závodů ve Sliaci, na Tatranském poháru, v Holmenkollen, Rowanjeni, Swansteinu, a v Kíruně. Vychází z potěšitelného zjištění, že oproti minulé sezóně jsme se letos přiblížili ke světové špičce zhruba o dvě minuty. Průměrné letošní zpoždění u čtyř našich špičkových běžkyň Chlumové, Cillerové, Šikolové a Bartošové činí 2,03 min. v uvedených závodech. Rozdíl mezi první naší ženou Chlumovou a čtvrtou Bartošovou je 1,25 minuty. Nejtěsněji se přiblížila naše Cillerová (0,36 min.) na Kulakovu a Šebalinu v běhu na 5 km na Tatranském poháru. Ony dvě sovětské běžkyňe je nutno považovat za nejlepší v letošní sezóně. Nejúspěšnější severská závodnice Kajosmanová z Finska byla ruskou dvojicí vždy porážena nejtěsnějším rozdílem a zvítězila ve všech závodech, kde sovětský tandém chyběl. Lze tedy označit trojlístek Kajosma, Kulakova a Šebalina za suverenné vedoucí skupinku ženského běhu v letošní sezóně. Závodnice druhé skupiny měly v průměru minutovou ztrátu na uvedenou trojici. Do ní patří i naše reprezentantky. Ale jsou tam také Polky, běžkyňe druhé skupině také Švédky, NDR, Norky, a lze počítat, že se budou chtít prosadit ve Japonky a běžkyňe NSR. To poněkud komplikuje optimistický odhad, vyslovený při Tatranském poháru, že se totiž jedna naše reprezentantka umístí mezi prvními deseti na MS v Tatrách. Trenér Zdeněk Ciller soudí, že naše místa by mohla být v první dvacíctce a ve štafetě od pátého pořadí. Připomínám však, že jeho prognóza je postavena na výsledcích sezóny, která je v údobí mezi ZOH a MS považována za odpočinkovou. (nj)

kolíky od stanu. (Lyžařské a horolezecké kursové — 14 liber týdně, instruktorský kurs 17 liber za týden.)

Lyžařským instruktorem, registrovaným v British Ski Instructor Council, se může stát každý, kdo splní požadavky zkoušek. Zkoušky jsou obvykle spojeny s jedno nebo dvou-týdenním výcvikem, který si účastníci platí sami. Kromě toho je nutné absolvovat i letní kurs. Zkoušky jsou rozděleny do tří stupňů. Jestliže získáte třetí stupeň, můžete začít vyučovat. Pro třetí stupeň je požadována teorie, metodika a praxe až po snožný oblouk od svahu (Christiania down the hill), pro druhý stupeň krátké oblouky (short swings) a pro první stupeň „Wedeln“. Zkoušky jsou velmi přísné, požaduje se 80 % o celkového počtu dosažitelných bodů.

V Glenmore Lodge vyučují lyžování rakouskou školou. V některých jiných střediscích učí americkou školou, v Edinburghu na plastickém svahu používají „novou rakouskou školu“. Metodika se však příliš neliší a také kostra výcvikového programu je zhruba stejná. Většinou však instruktoři přihlížejí k tomu, jak vyspělé lyžaře mají v družstvu a sami si program upravují. Po ukončení lyžařského kursu dostane každý účastník vysvědčení se zřetelovým, jak daleko došel ve výcviku a příští kurs může být zařazen do vyššího družstva.

V Edinburghu, hlavním městě Skotska, mají nejdlejší umělý lyžařský svah v Evropě, jezdít se může po celý rok. (Kromě tohoto plastického svahu mají Skotové ještě v jiných místech — hlavně v rekreačních lyžařských střediscích — menší cvičné umělé svahy.) Je vzdálen asi 5 mil od středu města, spojení autobusem. Svah je dlouhý asi čtvrt míle. Kromě toho je v blízkosti menší umělý terén pro děti. Sedačkovou lanovkou můžete vyjet až na vrchol, odkud je překrásný pohled na Edinburgh. Lanovka má kapacitu tisíc osob za hodinu. Umělý svah je určen hlavně pro úplné začátečníky. Tvrdí, že pro učení je plastická hmota lepší než sníh hlavně proto, že má stále stejný povrch a že je možno jezdit prakticky kdykoliv. Svah je

složen z dlouhých rohoží, které mají kartáčový povrch a na vlastní nohy jsem se přesvědčila, že se na tom dá skutečně lyžovat. Ovšem tu modřinu, kterou jsem získala první den, jsem si ošetřovala asi 14 dní. Pak už to nebyla modřina, ale rozsáhlé modrožlutočerné pole po celém stehně. Dopad byl nepříjemně tvrdý. Dětem se lyžování na umělém svahu líbí. Pohybují se skoro jako opice a moc nepadají. Dost velká legrace nastane, když přijde na trénink některý lyžařský závodník, který je na umělé hmotě poprvé. Z toho vyplývá, že kdo dovede lyžovat na sněhu, musí si teprve zvykat na umělou hmotu. Ale také opačně — po čtrnácti dnech ježdění na umělé hmotě jsem si pak na sněhu připadala zase jako začátečník.

K výuce používají „novou rakouskou školu“, jak říkají. Vycházejí ze základního postoje, kde váha je rovnoměrně na obou lyžích, tělo kolmo k lyžím, horní lyže se nepřesouvá, boky protlačeny více dopředu, kolena pokrčena, ruce ve výšce boků před tělem, paže mírně ohnuty. Špičky lyží, kolena, boky, ramena a ruce vždy v rovnoběžných rovinách. Lyže jsou stále na plochách. Hned v začátku jste v zajetí „skákavé metody“. To proto, aby se žáci naučili nadlehčit lyže. Je to opravdovské skákání. Uvědomte si, že poloha lyží na hranách neexistuje. Většinou se postaví jednoduchý slalom s otevřenými brankami a žáci-začátečníci se snaží projet tak, že pro změnu směru užívají přeskoků. Učitelé se zaměřují především na práci nohou a teprve později na vršek těla. Teprve pak se učí změny směru v oboustranném přívratu, přívratný oblouk, smyk atd. Učení je velmi zajímavé, a někteří žáci zvládnou základní prvky přibližně po deseti lekcích.

Ovšem takovéhle lyžování je dost drahé. Přesto je o víkendech svah plný. Výzbroj si můžete vypůjčit, je stejná jako pro lyžování na sněhu, jen hole jsou bez kroužků a bez bodců. Leč ani zde, ani tam jsem neviděla lyžovat na běžkách. Běžecké lyže do Skotska ještě asi nepronikly!

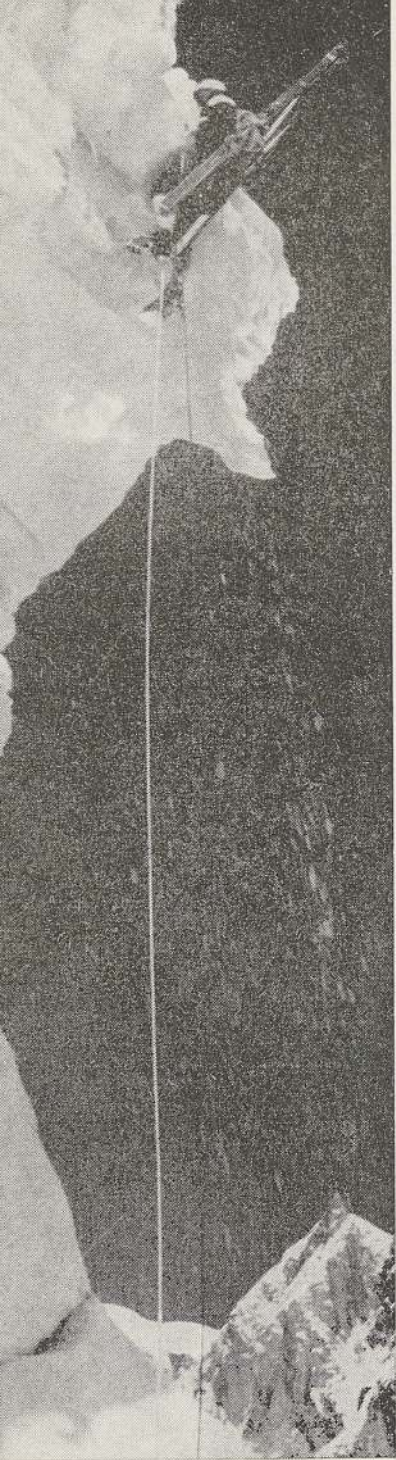
ZUZANA TRÁVOVÁ

Takové byly začátky a konce velkého festivalu klasického lyžování na 5. ročníku Tatranského poháru. Tentokrát běžci v hlavní roli. Nejdříve záběr ze startu, pak se na trati setkáváme s vítězným Norem Eggenem a s Italem Franco Nonesem. Jeho hvězda v Tatrách trochu zbledla. A v cílových fotografiích se znovu objevuje Eggen, velmi vyčerpaný. Není divu se. Nadmořská výška trati odebírá hodně sil. Záběr na Karla Štefela je poněkud pozdějšího data. To už byl náš reprezentant vydýchaný a mohl se s úsměvem odevzdat láskyplné péči své manželky.

*Snímky
P. Mikeska a J. Nejedlo*

Výsledky lyžařských mistrovství ČSSR 1969

KLASICKÉ DISCIPLÍNY

MUŽI:

Běh na 50 km: 1. Fajstavr J., Dukla Liberec, 2:40,21 hod. 2. Lupták J., ČH Poprad, 2:43,35 hod. 3. Peřina V., Du. Liberec, 2:44,11 hod. 4. Štefl K., So. N. Město n. M., 2:45,43 hod. 5. Ing. Ilavský J., ČH Poprad, 2:46,14 hod. 6. Fabián J., RH Semily, 2:46,51 hod. 7. Weisshäutel J., Sl. VŠ Praha, 2:47,19 hod. 8. Bieman K., Ji. Mšeno, 2:49,04 hod. 9. Hrubý L., Ji. Mšeno, 2:50,51 hod. 10. Šlosiarik M., Ba. Kremnica, 2: 51,50 hod.

Běh na 30 km: 1. Lupták., RH Poprad, 1: 48,08 hod. 2. Fajstavr J., Du. Liberec, 1:49,25 hod. 3. Štefl K., So. N. Město n. M., 1:53,13 hod. 4. Peřina V., Du. Liberec, 1:53,17 hod. 5. Ing. Ilavský J., RH Poprad, 1:55,02 hod. 6. Sacký K., MEZ Frenštát, 1:55,20 hod. 7. Fabián J., RH Semily, 1:55,38 hod. 8. Sůva B., Ji. Mšeno, 1:55,48 hod. 9. Beran J., ČZM Strakonice, 1:56,10 hod. 10. Michalko J., RH Poprad, 1:58,22 hod.

Běh na 15 km: 1. Lupták J., RH Poprad, 48:28 min. 2. Fajstavr J., Du. Liberec, 48:31 min. 3. Peřina V., Du. Liberec, 49:09 min. 4. Štefl K., So. N. Město n. M., 49:28 min. 5. Sacký K., MEZ Frenštát, 49:59 min. 6. Ing. Ilavský J., RH Poprad, 50:08 min. 7. Michalko J., RH Poprad, 50:37 min. 8. Bieman K., Ji. Mšeno, 51:11 min. 9. Hrubý L., Ji. Mšeno, 51:17 min. 10. Kubica J., Du. Liberec, 51:32 min.

Štafety 3× 10 km: 1. Dukla Liberec (Kubica J., Peřina V., Fajstavr J.) 1:46,21 hod. 2. Jiskra Mšeno I (Sůva B., Hrubý L., Bieman K.) 1:47,10 hod. 3. RH Poprad I (Ing. Ilavský J., Michalko J., Lupták J.) 1:47,18 hod.

4. Sokol Nové Město n. M., 1:49,42 hod. 5. Dukla Liberec II, 1:50,06 hod. 6. ČZM Strakonice, 1:50,26 hod. 7. Baník Kremnica, 1: 51,07 hod. 8. Slavia VŠ Praha I, 1:51,24 hod. 9. Ještěd Liberec, 1:51,49 hod. 10. Slovan SKI Jilemnice I, 1:52,10 hod.

Závod sdružený: 1. Kučera A., SLVŠ Liberec, 447,82 bodů (skok 225,—, běh 222,82). 2. Svoboda J., Seba Tanvald, 441,90 b. (201,90 — 240,—) 3. Rázl J., SLVŠ Praha 413,90 b. 202,— — 211,90) 4. Rázl A., Seba Tanvald, 408,06 b. 5. Foltman L., Du. Liberec, 394,40 b. 6. Tvonek J., 383,97 b. 7. Vojtěch J., Ještěd Liberec, 350,50 b. 9. Doležal J., Du. Vimperk, 290,37 b.

Skok — střední můstek: 1. Raška J., MEZ Frenštát, 227,5 b. (77 m, 77,5 m) 2. Höhn R., Du. Liberec, 223,4 b. (79,5 m, 74,5 m). 3. Divila L., RH Semily, 218,4 b. (73 m, 77,5 m). 4. Hubač Zb., RH Semily, 217,1 b. 5. Rydval F., Du. Liberec, 206,4 b. 6. Kraus J., Du. Liberec, 201,5 b. 7. Doubek R., RH Semily, 201,0 b. 8. Metelka J., Du. Liberec, 199,7 b. 9. Doležal B., Ještěd Liberec, 198,5 b. 10. Kodejška K., Du. B. Bystrica, 190, 8 b.

Skok — velký můstek: Raška J., MEZ Frenštát, 242,1 b. (102,5 m, 104 m). 2. Hubač Zb., RH Semily, 230,9 b. (103 m, 98 m). 3. Höhn R., Du. Liberec, 230,5 b. (101,5 m, 98 m). 4. Doležal B., Ještěd Liberec, 222,9 b. 5. Kraus J., Du. Liberec, 214,6 b. 6. Doubek R., RH Semily, 209,7 b. 7. Metelka J., Du. Liberec, 189,1 b. 8. Jakoubek V., Seba Tanvald, 186,3 b. 9. Hýšek Vl., Du. B. Bystrica, 180,5 b. 10. Balcar J., Sn. Šp. Mlýn, 177,4 b.

ŽENY:

Běh na 10 km: 1. Chlumová M., RH Semily, 42:32 min. 2. Bartošová A., Ji. Mšeno, 45:49 min. 3. Cillerová M., Ji. Mšeno, 44:48 min. 4. Šuleková A., Jasná Lipt. Mikuláš, 45:33 min. 5. Labašková E., Jasná Lipt.

EXTRÉMNI LYŽOVÁNÍ — to je název pozoruhodného celovečerního filmu Jürgena Gosterse, k jehož vrcholům patří sjezd sněhovým kuloarem vysokým přes 1000 metrů a lyžařské dobývání Monte Rosy

Mikuláš, 45:44 min. 6. Škopová J. Ji. Mšeno, 45:46 min. 7. Felcmanová H., Lok. Česká Třebová, 46:28 min. 8. Šimůnková M., Ji. Mšeno, 46:39 min. 9. Macháčová A., Stav. fak. Praha, 47:02 min. 10. Ledvinková J., Slavia VŠ Praha, 47:12 min.

Běh na 5 km: 1. Šikolová H., Ji. Mšeno, 21:40 min. 2. Chlumová M., RH Semily, 21:55 min. 3. Cillerová M., Ji. Mšeno, 22:12 min. 4. Bartošová A., Ji. Mšeno, 22:39 min. 5. Weisshautelová L., Ji. Mšeno, 22:41 min. 6. Šuleková A., Jasná Lipt. Mikuláš, 22:45 min. 7. Šimůnková M., Ji. Mšeno, 22:51 min. 8. Škopová J., Ji. Mšeno, 22:52 min. 9. Cívínová V., Slavia VŠ Olomouc, 23:12 min. 10. Labašková E., Jasná Lipt. Mikuláš, 23:18 min.

Štafety 3×5 km: 1. Jiskra Mšeno (Bartošová M., Cillerová M., Šikolová H.) 1:06,40 hod. 2. Jiskra Mšeno (Škopová J., Šimůnková M., Weisshautelová L.) 1:11,05 hod. 3. Slavia VŠ Praha I (Grüsserová P., Bečvářová J., Ledvinková J.) 1:11,41 hod. 4. RH Semily I, 1:12,47 hod. 5. Slavia VŠ Olomouc, 1:13,27 hod. 6. Jasná Lipt. Mikuláš, 1:14,08 hod. 7. Ještěd Liberec, 1:17,27 hod. 8. Spartak Praha 4, 1:19,11 hod. 9. Seba Tanvald, 1:20,59 hod. 10. TJ Rožnov, 1:23,46.

ALPSKÉ DISCIPLÍNY

MUŽI:

Slalom - speciál: 1. Vojtěch J., Du. B. Bystrica, 0 b. 2. Petřík L., Slavia VŠ Praha, 3,12 b. 3. Sinay G., Sl. VŠT Košice, 9,20 b. 4. Koloušek R., Slavia VŠ Praha, 12,16 b. 5. Máša J., Du. B. Bystrica, 17,02 b. 6. Škampa J., Sn Šp. Mlýn, 19,42 b. 7. Čermák J., Liaz Rýnovice, 20,38 b. 8. Kubík J., Slavia VŠ Praha, 26,58 b. 9. Tacinec J., Seba Tanvald, 26,58 b. 10. Sochor M., Sn Pec, 27,99 b.

Obří slalom: 1. Vojtěch J., Du. B. Bystrica, 0 b. 2. Petřík L., Slavia VŠ Praha, 7,84 b. 3. Bašta J., Du. B. Bystrica, 8,13 b. 4. Pažout M., Sl. VŠT Košice, 10,74 b. 5. Čermák J., Liaz Rýnovice, 16,48 b. 6. Korman

J., Sl. VŠD Žilina, 21,06 b. 7. Kubík J., Slavia VŠ Praha, 22,92 b. 8. Sinay G., Sl. VŠT Du. B. Bystrica, 30,49 b. 10. Škampa J., Sn Šp. Mlýn, 32,86 b.

Sjezd: 1. Petřík L., Slavia VŠ Praha, 1:36,9 min., 0 b. 2. Máša J., Du. B. Bystrica, 1:37,6 min., 4,50 b. 3. Sinay G., Sl. VŠ Košice, 1:38,8 min., 12,94 b. 4. Syrovátka J., Slavia VŠ Praha, 1:39,3 min., 16,20 b. 5. Čermák J., Seba Tanvald, 1:39,5 min., 17,50 b. 6. Vojtěch J., Du. B. Bystrica, 1:39,5 min., 17,50 b. 7. Matoušek J., Sl. VŠD Žilina, 1:40,7 min., 25,22 b. 8. Černý J., Sl. tech. Brno, 1:40,7 min., 25,22 b. 9. Horák Vl., Ba. Ostrava, 1:40,9 min., 26,50 b. 10. Kerman J., Sl. VŠD Žilina, 1:41,5 min., 30,28 b.

Trojkombinace: 1. Petřík L., Sl. VŠ Praha, 10,96 b. (obří slalom 7,84 b., slalom 3,12 b., sjezd 0 b.) 2. Vojtěch J., Du. B. Bystrica, 17,50 b. (0—0—17,50) 3. Sinay G. Sl. VŠ Košice, 45,61 b. (23—9,20—12,94) 4. Máša J., Du. B. Bystrica, 52,41 b. 5. Čermák J., Seba Tanvald, 54,36 b. 6. Kubík J., Sl. VŠ Praha, 82,92 b. 7. Škampa J., Sl. Šp. Mlýn, 85,70 b. 8. Tacinec J., Seba Tanvald, 97,38 b. 9. Sochor M., Sn Pec, 104,23 b. 10. Šírek O., Liaz Rýnovice, 112,38 b.

ŽENY:

Slalom—speciál: 1. Cuninková M., Sl. UK Bratislava, 0 b. 2. Matošová D., Jasná Lipt. Mikuláš, 19,26 b. 3. Veličková H., Ba. Ostrava, 35,75 b. 4. Papánová Z., Sl. VŠD Žilina, 39,60 b. 5. Tylová I., Bohemians Praha, 50,35 b. 6. Bubeníková J., Liaz Rýnovice, 51,40 b. 7. Trenklerová A., Chem. Ústí, 53,48 b. 8. Šebestová M., Jasná Lipt. Mikuláš, 57,10 b. 9. Durmonová B., Sl. T. Brno, 57,10 b. 10. Šváblová R., Prazdroj, 57,60 b.

Obří slalom: 1. Kubínová M., Sn Pec, 0 b. 2. Milerová E., Autošk. Ml. Boleslav, 2,72 b. 3. Kantová V., Sl. T. Brno, 16,93 b. 4. Matošová D., Jasná Lipt. Mikuláš, 18,79 b. 5. Veličková H., Ba. Ostrava, 29,26 b. 6. Bubeníková J., Liaz Rýnovice, 31,87 b. 7. Tilová I., Bohemians Praha, 37,36 b. 8. Papánová Z., Sl. VŠD Žilina, 42,96. 9. Meierová V., Ještěd

Šťastná se cítila Milena Cillerová se svým třetím místem v běhu na 5 km na Tatranském poháru. Byl to její životní závod.
Foto: J. Nejedlo

Liberec, 44,36 b. 10. Šebestová M., Jasná Lipt. Mikuláš, 44,92 b.

Sjezd: 1. Cuninková M., Sl. UK Bratislava, 1:41,2 min., 0 b. 2. Kubínová M., Sn Pec, 1:42,4 min., 7,86 b. 3. Milerová E., min., 15,30 b. 4. Žikovská V., Autošk. Ml. Boleslav, 1:43,6 Sl. T. Brno, 1:45,5 min., 25,28 b. 5. Kantová V., Sl. T. Brno, 1:45,5 min., 26,44 b. 6. Veličková H., Ba. Ostrava, 1:46,7 min., 33,40 b. 7. Tyllová E., Bohemians Praha, 1:47,0 min. 45,14 b. 8. Matošová D., Jasná Lipt. Mikuláš, 1:47,9 min., 40,22 b. 9. Hostovská E., Ba. Podbrezová, 1:48,0 min., 40,78 b. 10. Šebestová M., Jasná Lipt. Mikuláš, 1:48,7 min., 44,70 b.

Trojkombinace: 1. Matošová D., Jasná Lipt. Mikuláš, 78,27 b. (obří slalom 18,79, slalom 19,26 b., sjezd 40,22 b.) 2. Veličková H., Ba. Ostrava, 98,41 b. (29,26 — 36,75 — 33,40) 3. Tyllová I., Bohemians Praha, 122,85 b. (37,36 — 50,35 — 35,14) 4. Bubeníková J., Liaz Rýnovice, 135,81 b. 5. Žikovská V., Sl. T. Brno, 142,75 b. 6. Šebestová M., Jasná Lipt. Mikuláš, 146,72 b. 7. Šváblová R., Prazdroj, 188,24 b. 8. Bambašová Vl., CHZ Litvínov, 241,59 b. 9. Stračinová J., Stroj. Piešok, 243,43 b. 10. Špičková V., Sl. VŠ Liberec, 282,98.

KRÁTKÉ ANO,

Zatím jsme k problematice mini a krátkých lyží propracovávali jen na základě ohlasů na obě novinky v zahraničí. Ale přišla doba, abychom se začali ptát také doma, protože jsme alespoň krátké lyže vyzkoušeli už i na československém sněhu. Puchtlerovu metodu mini lyží a postupného zvětšování délek od 60 cm do normálu známe nadále jen teoreticky. V žádném případě není nezajímavá, ale zato jsou vážné zábrany pro její zavádění do praxe. Kdo by ony všechny délky 60, 90 a 150 cm vyrobil? A kdo by je koupil? A stejně tak se zdá nerealistické zakoupit kompletní sady lyží a upravovatelného vázání pro kursy. Bylo by přinejmenším dost luxusní v dané ekonomické situaci.

Jaké jsou možnosti s druhou novinkou — krátkými lyžemi 150 a 170 cm, jsme se zeptali ing. Miroslava Chlouby, předsedy metodické komise základního lyžování ústřední lyžařské sekce. Řekl nám:

„To je oblast velmi zajímavá, a myslím, že by krátké lyže mohly nalézt uplatnění i v naší vlasti. Bohužel, ztroskotali jsme na samém začátku. Výroba nám dodala pouze několik vzorků a ty jsou ve zkušebním provozu. Tři páry našich krátkých lyží si vezlo sebou družstvo Horské služby na mezinárodní závody HS v Itálii.“

Samozřejmě se objevilo u nás i několik zahraničních výrobců. Jak si stojí domácí produkce ve srovnání s cizími značkami. Ing. M. CHLOUBA: „Jezdil jsem často na Fischerkách 170 cm. Je to skutečně špičkový výrobek po všech stránkách. Ve srovnání prvních našich vzorků z n. p. Sport v Novém Městě n. M. s exportním zbožím firmy Fischer se jeví samozřejmě určitý rozdíl. Myslím však, že jsme s to některé nedostatky rychle odstranit a že postupem času budou naše výrobky stále dokonalejší. Hlavně, aby zájem výrobců nepolevil, ale naopak stoupal. Hlavní využití krátkých lyží vidím v základním výcviku tam, kde se provádí masově — to jest ve školách, kursech, na rekreaci ROH. Výborné by byly pro armádu (v Rakousku již vojsko krátkými lyžemi vybavilo — pozn. red.), členy HS, pro lesníky. Starší lidé se na nich obrovsky povoží. Myslím, že by nemohly být problémy s půjčováním.

A to nejhlavnější jsme ponechali až na závěr. Jaký je vůbec pocit při lyžování na krátkých lyžích a jaký je rozdíl proti normálním délkám? Ing. M. CHLOUBA: „Jezdil jsem na nich skoro měsíc v Krkonoších, a mohu říci, že po prvních dvou či třech dnech, než si člověk zvykne, je to silný zážitek. Představte si, že je zcela jedno, v jakém sněhu jedete (kromě lámavé krusty) a přitom máte naprosto spolehlivý pocit, že otočíte, jak a kdy budete chtít. Asi tak to lze přirovnat: v hlubokém prašanu nevalné kvality zvládáte krátké smyky stejně snadno jako na upravené sněhové ploše. Při jízdě v lese nemusíte mít starosti, kde změnit směr. Propletete se všude. V boulicích také. Na cestě se vejdete i napříč. Při pluzení dává krátká délka možnost intenzivnějšího brzdění. V tramvaji nikomu nepřekážíte a krátká prkénka spolehlivě uložíte ve svém autu. Jedním slovem: je to lyže k nezaplacení.“

A na úplný konec ještě jeden poznatek ze zahraničních statistik: úrazů je na krátkých lyžích podstatně méně než na normálních. Doufejme tedy, že si výroba přispíší, obchod nabídne, a my budeme moci už příští zimu vyzkoušet radosti lyžovačky na krátkých lyžích.

(re)

MINI NE?

Říkala jsem ti už loni, miláčku, kupme si krátké lyže, potom půjde všechno lépe.

DIALOG, jaký má být

V době, kdy dialog českých a slovenských partnerů o tom, jak by měla vypadat federální instituce, se vedl velmi ztěžka a lopotivě v mnohých sportech, dohodli se lyžaři na „modu vivendi“ celkem snadno. Stalo se tak na dubnové schůzi předsednictva v Piešťanech.

Jak bude vypadat onen třetí vrcholový bod trojúhelníka, v jehož znamení se bude vyvíjet naše tělovýchova a sport. Vytvoří jej zástupci české a slovenské větve v poměru 60 ku 40. Vrcholný orgán se bude jmenovat Československý svaz bude komorové a ke schválení přijatého usnesení se vyzaduje dvouřetinová většina v obou komorách. Předsednictvo Čs. svazu lyžařů bude mít po sedmi členech z obou větví, české a slovenské. V čele předseda, dále dva místopředsedové (český a slovenský představitel) a volený generální sekretář. Je zásada, aby byl buď předseda Čech a generální tajemník Slovák nebo obráceně. Ostatní členové předsednictva, tj. vedoucí jednotlivých úseků, vytvoří rovněž dvojice: předseda a místopředseda (pro toho druhého se užívá název státní tajemník). I v tomto sboru se bude respektovat zásada národnostní rovnováhy.

(nj)

DVA PŘEBORY – DVA DOJMY

Ve svém kritickém článku bych chtěl přirovnat Přebor dorostu ČSSR v jízdě na lyžích v Harrachově v Krkonoších ve dnech 14. až 16. února 1969 s Přeborem dorostu ČSR v Novém Městě v Krušných horách. Dělají-li dva totéž, nemusí to být totéž. Výborně zapracovali Novoměstští, a špatného toho bylo v Harrachově tentokrát tolik, že naše OSL zpracovala kritický dopis, který byl ÚV ČSTV — sekcí lyžování odeslán a očekáváme, jaké stanovisko k němu zaujme.

Nejen láska, ale i pohoda závodníků prochází žaludkem. V Harrachově byl stav tak kritický, že si museli vedoucí oblastí a trenéři ustavit stravovací komisi, která musela dohlížet na dostatek podávaného jídla a sestavovala jídelní lístek. I přes toto opatření se zaměstnancům Rýžoviště podařilo hned první den závodů podat závodníkům „vydatnou“ snídani v podobě čaje a rohlíků s džemem. Někteří závodníci na to doplatili žaludečními potížemi na trati, které u mnohých vyvrcholily ve zvracení!

Kdo zná obtížnost ubytování v Novém Městě v Krušných horách, musí se obdivovat pořadatelům, jak oni se vyrovnali se stravovacími a ubytovacími problémy. Třeba i dvakrát denně objížděli všechny ubytovny a stravovny, aby všechno klapalo. Výsledek byl jednoznačný: obecná spokojenost.

S politováním konstatuji, že oddíl s takovou lyžařskou tradicí, jakou Harrachov má, nebyl schopen najít v pořadu přeborů chvilku jak pro slavnostní zahájení, tak i ukončení. Jak hluboce asi musel na všechny zúčastněné zapůsobit slavnostní nástup v Novém Městě s bohatou iluminací a vztyčením vlajky, jakož i ceremoniál na ukončení. A aby nikdo z přítomných na tyto I. svazové přebory nezapomněl, obdrželi všichni závodníci vázičku s nápisem přeborů. Jaký byl přístup Novoměstských k celé akci, je možno porovnat i na značení lyží. Krásně vyřezávaným velkým znakem ČSR byly každému závodníkovi označeny pečlivě lyže. Na hladké běhy na špičce, na štafety na patce a příslušnou barvou podle úseků. A Harrachovští? Ti nebyli ani schopni zajistit si na jednotlivé úseky štafet různé barvy, takže značení bylo zcela formální a vlastní závod podle pravidel se stal neregulérní. Nemohu také nezpomenout štafetových závodů v Harrachově, kde odstartovali kategorii starších dorostenek v okamžiku, kdy docházelo k předávání v kategorii dorostenek mladších. To mělo za následek nejen chaos při rozběhu a boji o stopu, ale i zcela pochopitelné nevládnutí situace pořadatelem na odbočce na trati, takže nakonec vítězná štafeta starších dorostenek jela trať cca o 300 m kratší. A mluvit o chaosu, který zavinil rozhodčí určený pro předávací území, se mi ani nechce. Jeho věci rozhodně není vlastnoručně

JINDŘICH BARTOŠEK z Rožnova dosáhl třetího místa na harrachovských přeborech staršího dorostu
Foto: P. MIKESKA

„vykazovat“ trenéra nebo fotografa z tohoto území, ale „uhlídat si“ správné předání, což se mu nepodařilo. Nejen já sám, ale ještě jiní svědkové viděli tři špatná předání v kategorii starších dorostenek. Tedy další neregulérnost, nejvyšší dorostenecké soutěže.

Oč příznivějším dojmem působila klidná pohoda novoměstských pořadatelů, kde nebylo žádného nerozumného rozhodnutí zástupce ústřední sekce, takže všichni závodníci si mohli sestavit štafety, i když jen mimo soutěž, a nebylo 57 žádostivých, kteří se mohli jen dívat, jako v Harrachově.

Ještě by se daly porovnávat tratě, ale jsem si vědom, že k tomu řeknou své povolanější odborníci.

Neměl jsem v úmyslu znehodnotit práci Harrachovských. Chtěl jsem pouze ukázat, jak se dá všechna ta práce, kterou s takovým podnikem bezesporu pořadatelé mají, přivést vniřově momentálním přehlédnutím nebo podceněním jejího významu. V harrachovském případě bych to považoval za nejpravděpodobnější příčinu.

MILAN ŠEBEK
předseda okresní sekce lyžování
Jablonec n. N.

NAROZENINY

oslavila

TITULEM

Miriam Cuninková patří v letošní sezóně opravdu k nejlepším československým sjezdářkám. Chtěla to prokázat v neostřejší světové konkurenci na závodech Světového poháru v Tatrách, kde jí to bohužel nevyšlo zdaleka tak, jak si představovala. Ale už v první části letošního mistrovství republiky ve Špindlerově Mlýně si přesně v den svých jedenadvacátých narozenin (23. února) všechno vynahrádila, když se stala mistryní republiky ve slalomu. A ve svých pěkných výkonech pokračovala i na svazích Nízkých Tater.

Proto jsme využili příležitosti a s touto ženou, která nezná strach a na naše poměry suverénně zvládá situace na sazených stráních skoro při stokilometrových rychlostech, jsme si sedli na kus řeči, abychom se dověděli, že...

... její tatínek je z Trnavy a v současné době její rodiče i dva mladší sourozenci bydlí v Liptovském Mikuláši, odkud je do hor vlastně jen skok...
... poprvé stála na prkýnkách, kterým se ještě těžko dá říkat lyže, ve třech letech a svůj první závod absolvovala v deseti...

... měla být původně gymnastkou. Svoji obratnost si vyzkoušela na několika soutěžích, ale nakonec přece jen dala přednost lyžím...

... se jí velmi líbí závody v moderním pětiboji a sama, když má trochu možnost, tak si zajezdí na koni...

... v současné době je studentkou druhého ročníku Fakulty tělesné výchovy v Bratislavě a přitom má velmi dobré podmínky pro závodní činnost...
... závodní lyžování je v Československu hodně „drahý špás“, kterému se musí obětovat nejen spousta času, ale i hodně peněz. Jako reprezentantka potřebuje ročně aspoň čtyři páry lyží, které by podle

smlouvy měla dostat od firmy Fischer. Letos je ještě nedostala. Ostatní vybavení, boty, šponovky, větrovky a všechno ostatní si kupuje z vlastních prostředků, většinou z kapesného při zahraničních zájezdech...

... proto, aby se naše děvčata mohla dostat aspoň do evropské špičky, nejsou zdaleka ještě takové podmínky, jaké by byly zapotřebí. A to se už mnohé hodně zlepšilo. Ovšem světové špičky v tomto sportu jsou už deset měsíců v roce na sněhu. Mohou jezdit na upravených tratích, mají k dispozi-

ci přednostně a většinou zdarma lanovky. O takových podmínkách zatím Miriam i další reprezentantky zatím doma jen sní...

... jejími největšími sportovními vzory jsou Francouzka Farnoseová a Kanadanka Greenová, z nichž ta druhá už patří do profesionálního tábora...

... její velkou zahraniční přítelkyní je Italka Montichellová, s kterou se seznámila ještě jako dorostenka. Obě hovoří trochu německy a velmi se sblížily před lety na závodech v Montaně, kde měly poslední dvě startovní čísla. Obě tehdy prožily hodně strachu, trémy i obav o umístění...

... u sportu, který není na výsluní zájmu veřejnosti, by mohl v mnohem větší míře pomoci sportovní tisk. A přesto se mnohé, ve světě i uznávané výkony našich reprezentantů, doma někdy lidé ani nedovědí...

... osobně se jí nejvíc líbí slalom, ve kterém třeba v letošní sezóně získala na závodech ve Sv. Mořici třetí místo, kterého si velmi cení...

... sjezdařina je prostě její velká láska, kterou by nerada hned tak opustila a ve které by chtěla ještě hodně dokázat...

... při sjezdařině našla i další velkou lásku, jejíž představitel také brázdí svahy velehor s reprezentačním lvíčkem na větrovce...

Vyslechl a zapsal: Petr Šimek

Můžeme být spokojeni před MS 1970?

Dokončení ze strany 3

potřebných úkolů (mazání, zprávy z trati atp.) Dále pak nedostatečné vybavení materiální. I když prakticky všichni členové st. družstev byli vybaveni lyžemi od různých továren, další servis ve velké většině potom zklamal a celé vybavení skončilo na jednorázovém dodání lyží na začátku sezóny. A to je zcela nedostatečná péče!

Po uvedení několika skutečností odpovídám si na úvodní otázku jako funkcionář, který nese svůj díl odpovědnosti, že výsledky letošní sezóny mne zklamaly. Přesto však jsem

presvědčen, že můžeme na MS 1970 dosáhnout s některými jednotlivci velmi dobrých a překvapivých výsledků, pokud se dokážeme vypořádat s příčinami, které jsem uvedl. Jsou jistě ještě další příčiny, které budou v trenérské radě kolektivně posouzeny a vyvozeny patřičné důsledky. Jeden závěr je však už teď jasný, do družstva na MS budou zařazeni jen ti, kteří celý svůj sportovní i osobní život podřídí jedinému cíli — dosažení dobrého výsledku na MS 1970.

Doc. dr. JAROSLAV BOGDÁLEK,
předs. TR sjezdových disciplín.

PO DVACETI LETECH V CIZINĚ

Třikrát jsem byl vyslán jako expert FIS na lety vzduchem. Po-
dařilo se mi to až 19. března 1969. Po dvaceti letech jsem opět
mohl překročit naše hranice. Jel jsem do krásné Planice.

Tam byl letos otevřen nej-
větší můstek na světě, násle-
dovnik toho, jež postavil v roce
1954 můj přítel a spolupracov-
ník ve FIS ing. Stanko Blou-
dek. Není bez zajímavosti, že
finanční náklad na stavbu no-
vého s kritickým bodem
P = 120 m byl získán ze sbír-

ky „Jeden dinár na Planici“.
Projektanty byli bratři Lado a
Janez Goriškové.

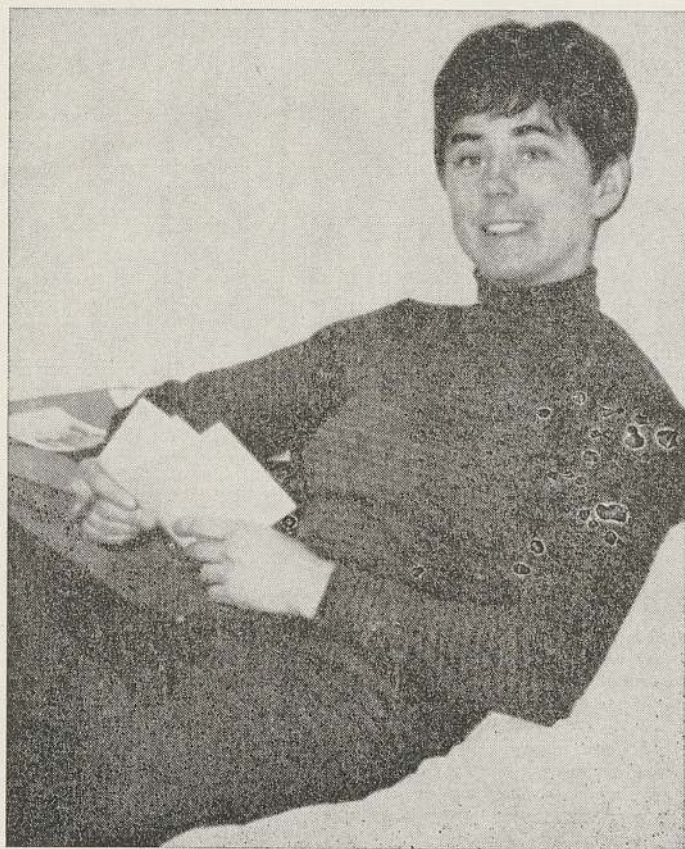
Profil můstku je navržen
k dovolenému „kritickému bo-
du“ P = 120 m. (Dnes se však
místo kritického bodu používá
označení „Normpunkt“ — ne-
vim, proč?). V návrhu odpo-

vidají všechny parametry Me-
zinárodnímu řádu FIS. I dů-
ležitý parametr M (uklidňující
a bezpečnostní pásmo pod
P) určili autoři s ohledem na
předpoklady a požadavky MZŘ.
Jen profil doskočiště — ze-
jména jeho horní část — se
nekryl s křivkou letu skoka-
na. Nahoře se jevila určitá
prohlubeň a při skocích 100 až
110 metrů měli skokani dvojí
doskok v důsledku toho.

Mezinárodní závodní řád říká
v článku 6 (Podmínky pro
mezinárodní soutěž létání na
lyžích), že se musí nájezd
v následujícím kole zkrátit,
je-li délka P překročena o 10
procent (nyní je povoleno 15
procent) a že v žádném pří-
padě nesmí skokan přeskočit
polovinu délky uklidňujícího a
bezpečnostního pásma M. To
však rozhodčí a soutěžní vý-
bor nerespektovali. První den
bylo 6 skoků přes 138 m
(P = 15 procent), druhý den
25 a třetí dokonce 37 skoků.
Dohromady 66. Nejdelší z nich
šly až za bezpečnostní pásmo
(120 m + 33 m) a rekordy
dokonce až do počátku oblou-
ku doskočiště R 2, kde byl
sklon 37—36 stupňů. Tím se
soutěž vymkla z přípustných
norem, nerespektovala závod-
ní řád a stala se atrakčním
podnikem — houbou za světo-
vým rekordem. Připomínám, že
nejdelší skok Wolfův 165 m
byl dosažen z prodlouženého
nájezdu. V tom spatřuji velké
riziko, jehož se odvážili pořá-
datelé v Planici. Proto si mys-
lím, že by se o případném
mistrovství světa v letech na
lyžích mělo ještě hodně uvažo-
vat — právě s ohledem na
bezpečnost a zdraví těch, kte-
ří lety vzduchem provozují.

Arch. KAREL JAROLÍMEK,
můstkový expert FIS

Pozn. red.: Názory Karla Ja-
rolímka najdou vedle souhlas-
ných stanovisek i odpůrce.
Redakce Lyžařství žádá, aby
se k problémům letů vzduchem
vyslovili na stránkách našeho
časopisu další odborníci, a
myslím, že by bylo velmi zají-
mavé, kdyby se čtenáři mohli
seznamit především s názorem
samotných skokanů — nebo
letců.

NANCY GREENOVÁ: „Skoro každý člověk sní o něčem, čeho
by rád dosáhl. Já jsem své sny naplnila, a myslím si, že kaž-
dý, kdo dojde svého vytouženého cíle, by měl umět odejít.“

Velká noc a velký den

Tu velkou noc z pátku na sobotu prožívala čs. výprava v jugoslávské Planici před obrazovkami televizorů. A nebyla tam sama. Oči na kus zabroušeného skla měli zaměřené Jugoslávci, a když dal Suchý první branku, jávalo se po česku, slovensku i slovinsku, a když jsme vítězství zpečetili ještě druhým gólem Černého, nadšení bylo obecné a nebralo konce.

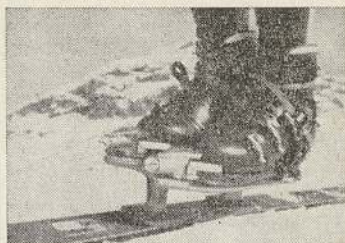
Vlastenectví prožíval zvláště silně jeden statný, urostlý chlap. Do dějin tohoto památného večera se zapsal dvěma slovy, která převzal z úst jugoslávského televizního komentátora hokejového utkání: dva — nič. S nimi jával a hromoval jako Pán Bůh na Triglavu, mazlil se s nimi a volal je jako na pozdrav každému, kdo v ten památný večer mu přišel do cesty. Dva — nič se stalo heslem celého, skoro dvěstěletného novinářského týmu v Garni hotelu na Bledu. Na kontě našeho pátečního protivníka tak chutnalo, tak přesně vystihovalo naše pocity, že jsme z toho byli celí pryč a říkali jsme si, jak jeta slovinština krásná a přesná. Ten statný dirigent se jmenoval Zd. Remsa.

Reprezentanční skokani se radovali v hotelu Toplipce u televizoru. Jediný kdo se ze samé radosti nepohyboval až u stropu, byl Ladislav Divila, kterého přivezli z jesenické nemocnice se zlomenou nohou v kotníku. Jiří Raška pravil, že by se mělo něco udělat pro ty skvělé chlapíky na ledě. Kdož ví, možná, že měl určitý plán.

Slovinci mají pro svou obrovskou trojrozměrnou záležitost v Planici něžné, skoro poetické jméno. Mamutí můstek je pro ně „velikanek“. A když Jiří Raška postupoval s lyžemi na ramenou na nájezdovou věž, častoval ho trenér Zdeněk Remsa, pán z Triglavu a dva-nič asi tímhle lapidárním dopingem: „Doležalovi jsem uložil, že musí uletět nejméně 130 metrů. Jinak nedostane večeri. Skočil 140 m. Ty uděláš nejméně 160 metrů. Jinak se rychle skryj přede mnou! Pamatuj, odrazit se musíš dopředu, jako bys chtěl skočit tamhle na vrcholek té hory na druhé straně doliny. A teď běž nahoru!“ A Raška splnil přání svého velkého trenéra na více než sto procent. Při druhém skoku doletěl na hranici 164 metrů a stal se světovým rekordmanem! Světové agentury, ba i americká televize na něj naléhaly způsobem, za který by se nemusely stydět české „nátlakové skupiny“ z probuzeneckých let socialismu. Raška dostává nabídky na vystoupení před obrazovkou za honoráře, o jakých se mu možná ještě ani nezdálo. Co si teď myslí ten stále skromný chlapec z Frenštátu? Vidím, že mu pohnutí a reakce na velkou chvíli života (Raška prožívá radosti i bolesti v silných citových vlnách) vhnějí trochu vláhy do očí. Zaměstnávají ho skvělé nabídky, jež kolem něho padají jako laviny? Myslím, že myšlenky jsou někde jinde. Říká: „Jsem rád, že jsem to dokázal. Ani nevíte, jak jsem šťastný. Wirkola něco umí, ale já to asi umím také.“ A někde uvnitř šťastné duše si asi myslí: „Tak jsem přec jen něco udělal pro ty skvělé chlapíky ve Stockholmu.“

Jen škoda, přeškoda, že jeho světový rekord 164 m trval jen jeden den ...

JIRÍ NEJEDLO (BLED)

A opět jedna údajně senzační novinka: UNISKI. Vymyslela ji firma OMG Brevetti Bailetti v Itálii. Nechce nahrazovat tradiční lyži, ale znamenitě prý učí vodit lyže těsně vedle sebe. Ale nechtěl bych se s tímhle strojem řídit po zledovatělé sjezdovce. Představa pádu a jeho následků není zrovna lákavá. (nj)

BRÝLE se jménem Chameleon

To je poslední výkřik techniky pro sjezdaře: ochranné brýle inspirované atomovým bádním a vlnou astronautů. Výrobce — Winter-Optik Furth, jej pojmenoval Chameleon. Výstižně. Brýle totiž mění barvu podle světelných poměrů. Při sněžení nebo mlze jsou žluté a při sluneční záři se zabarví za 20 až 30 vteřin na modrošedo jako sluneční brýle. Změnu barvy způsobuje chemická substance, obsažená v umělé hmotě, z níž jsou vyhotoveny. Kromě toho zabraňují nebezpečí oslepnutí v důsledku odrazu slunečních paprsků na sněhu a ledu. Ochranu očí zabezpečuje jemný filtr na brýlích, zhotovený na principu polarizace. I tvarem vyznávají brýle atomovou vlnu. Zvláště je to patrné v provedení pro muže. Varianta pro Ski ladies je elegantnější. (nj)

LYŽAŘSTVÍ

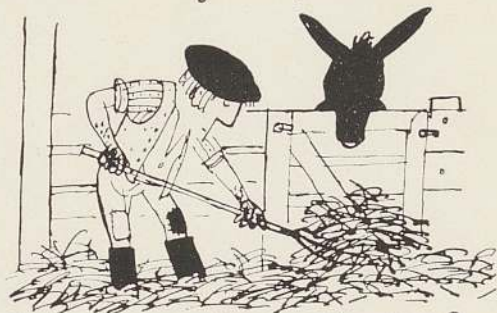
Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisů Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, M. Chlouba, dr. Kulhánek, J. Leiss, B. Tvrzník a M. Vrbičan. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za dva měsíce. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Vimperk. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávkou přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 15. června 1969.

ROČNÍK 55
ČÍSLO 3

... et soudain la chrysalide se fit papillon!

Août

Septembre

Octobre

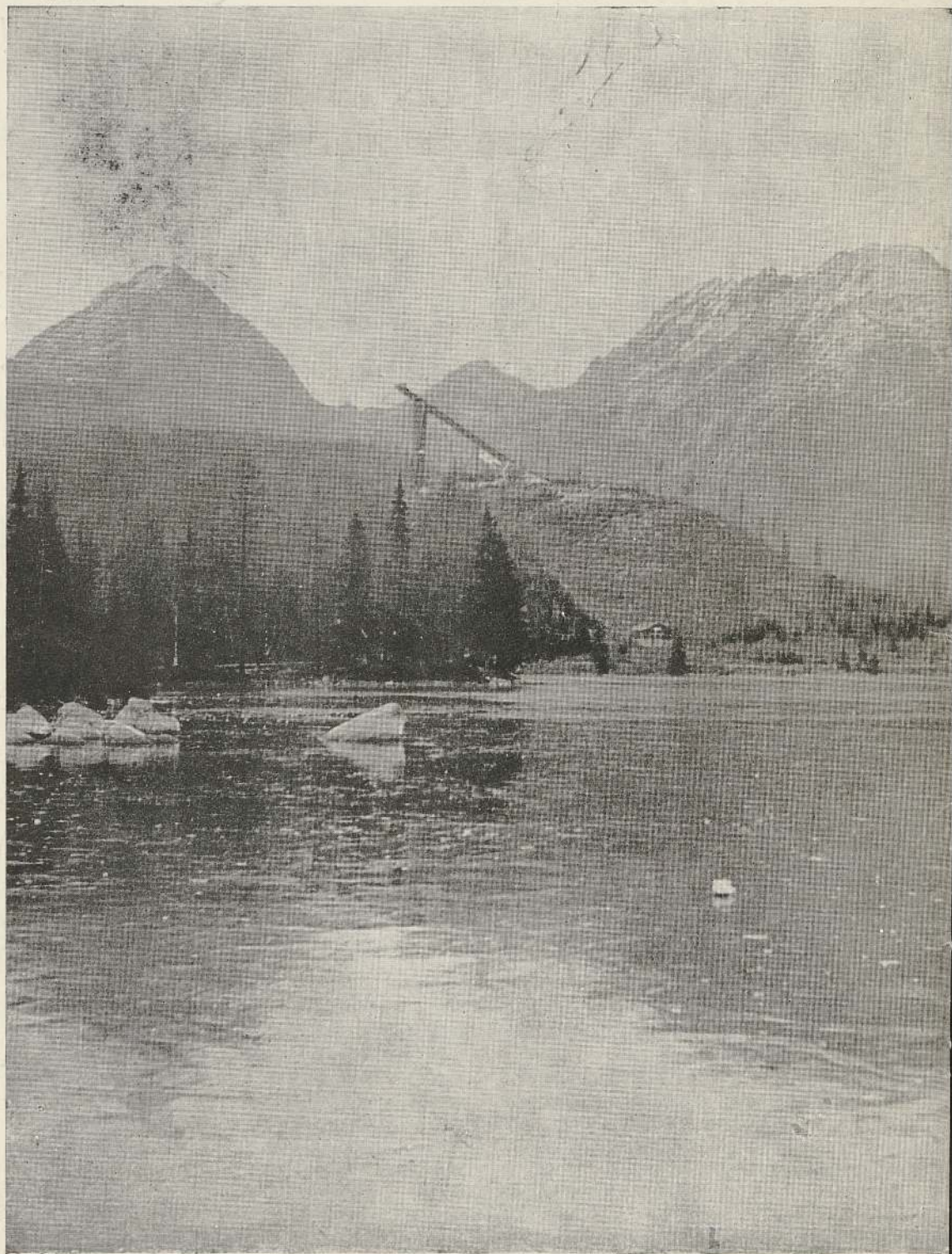
Novembre

Décembre

Jacques
Charmoz

Tak ještě jednou z bloku francouzského kreslíře Jacqua Charmoze. Tentokrát o jedné velké proměně. Pan Charmoz ji nazval výstižně: „... a náhle se z kukly stal motýl.“

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU TĚLESNÉ VÝCHOVY

Lyžařství

ROČNÍK 55 LISTOPAD 1969 Kčs 2,50 4

Dvě tváře jednoho léta

Má jich mnoho, ale tentokrát jsme zvolili pouze dvě. Ta první je příznačně lyžařská, ta druhá může vyvolávat představy lyžování, i když se nejede na sněhu. Na titulní stránce se předvádí žena nemnoho oblečená při letní lyžovačce na Col du Gécant. V kompozici azurového nebe, stříbrného firnu a hnědého těla lyžařčina by byl snímek, vyvedený v barvách, nepochybně ještě přitažlivější. I tak nám však dokazuje, že červencové nebo srpnové lyžování avancuje zřejmě na celém světě, hřejíc se nejen v přízni lyžařů a slunce, ale i mužů s kamerou. Takový exteriér, jako se na nás dívá z Lyžařství, tím spíš nemohou nechat bez poušimnutí. — Paralela mezi lyžováním na sněhu a vodě se nabízí, zadíváme-li se na druhou stranu obálky. Představuje nám surfing — sport na útlém prkénku v mořských vlnách, zrozený někde na Havajských ostrovech a v Polynésii. Dnes je jeho hlavním městem Biarritz a Côtes des Basques na atlantickém pobřeží. Důvody pro to, aby se hledal a nalézal společný jmenovatel mezi jízdou na sněhu a na mořské vlně, se zdají být podloženy dokonce realistickou zkušeností: jedna z poloh (na poslední obrázku) byla totiž nazvána podle francouzského sjezdaře — polohou à la Russel. Ano, Patrick stejně jako Georges Maudit a Annie Famosová se stali ctiteli surfingu a v létě je můžete vidět nejen na Col d'Iseran, ale i na plážích kolem Biarritz. (nj)

S energiou a optimizmem

Ján Mráz, generálny tajomník organizačného výboru MS 1970

Nie je nijakým tajomstvom a návštevníci Vysokých Tatier sa o tom mohli často sami presvedčiť, že vo Vysokých Tatrách sa po roku 1945 veľa nestavalo a — naopak, stavalo sa málo. Podstatne menej, ako si to vyžadovala skutočná potreba a návštevnosť Vysokých Tatier.

Až v roku 1959 a neskoršie v roku 1964 schválila vláda hlavné zásady a smernice pre výstavbu, prestavbu a využitie územia Vysokých Tatier.

V súvislosti s požiadavkou komplexnej výstavby celej oblasti Vysokých Tatier a prípravou Majstrovstiev sveta v lyžovaní v roku 1970 uložilo predsedníctvo SNR uznesením číslo 197 zo dňa 6. novembra 1965 vypracovať „Projekt organizácie výstavby Vysokých Tatier pre roky 1966—1970“, ktorý zabezpečil koordinovanosť prípravy a realizácie plánovanej investičnej výstavby. Treba teda povedať, že terajšia výstavba Vysokých Tatier sa neprevádza pre Majstrovstvá sveta v lyžovaní, ale plní sa vlastne len jedno z vládnych uznesení o výstavbe Vysokých Tatier, ako strediska cestovného ruchu, z ktorého by sme raz chceli mať stredisko na svetovej úrovni. Niet ale vôbec pochybností, že nebyť Majstrovstiev sveta v lyžovaní v roku 1970, výstavba Vysokých Tatier by sa zďaleka neprevádzala takým tempom, ktoré okrem toho mnohí kritizujeme ako nedostatočné.

Koordináciu prác súvisiacich s prípravou Majstrovstiev sveta v lyžovaní v roku 1970 bola poverená koordináčna komisia predsedníctva SNR na čele s predsedom ing. Jánom Gregorom, námestníkom ministra plánovania SSR.

Podľa uznesenia vlády č. 454/1964 realizuje sa v oblasti Vysokých Tatier investičná výstavba v rozsahu 1,2 mld. Kčs, z toho investičné akcie slúžiace MS 1970 predstavujú asi 800 mil. Kčs. Dve tretiny prác sú skoncované do rokov 1968 a 1969. V roku 1968 boli plánované úlohy vo výške 178,1 mil. Kčs splnené na Kčs 218,4 mil., tj. 117 %. V roku 1970 je potrebné preinvestovať 440 mil. Kčs, z toho 309,3 mil. Kčs stavebných prác. Za prvý polrok 1969 bolo prestavané 120,1 mil. Kčs, čo je 38,8 % z ročnej úlohy stavebných prác. Pri dodržaní, resp. zvýšení tohto tempa výstavby je plne reálne prestavať do konca tohto roka 200 mil. Kčs.

V rámci vládneho uznesenia č. 454/1964 buduje sa toho času celkom 39 vybraných stavieb, z ktorých väčšina by mala slúžiť pre Majstrovstvá sveta v lyžovaní v roku 1970. O rozsahu prác si možno urobiť predstavu, keď uvážime, že do oblasti Vysokých Tatier na uvádzanú výstavbu bolo a je potrebné prisunúť 800 000 ton rôzneho materiálu. Za týmto účelom bolo potrebné vybudovať osobitné prekladišťa materiálu.

Vybrané stavby možno zaradiť do viacerých skupín. Sú to predovšetkým:

ubytovacie stavby —

sú v tom výstavba sídlisk v Tatranskej Štrbe, v Tatranskej Lomnici a v Dolnom Smokovci,

hotelové zariadenia —

hotel „Park“ Nový Smokovec, hotel „Panoráma“ Štrbské Pleso, hotel „FIS“ Štrbské Pleso, ubytovňa „Jedľa“, „Smrek“, „Zrubová ubytovňa“, dom rekreácie „Ceva“, hotel „Jednota“ v Tatranskej Lomnici, klimatická ozdravovňa „Diamo“ v Tatranskej Lomnici, dostavba vojenskej ozdravovne v Tatranských Matliaroch,

dopravné zariadenia —

rekonštrukcia TEŽ, rekonštrukcia pozemnej lanovky Starý Smokovec — Hrebienok, kabínková lanovka Tatranská Lomnica — Skalnaté Pleso, ozubnicová železnica Tatranská Štrba — Štrbské Pleso, rekonštrukcia letiska Poprad — Tatry, rekonštrukcia cesty Starý Smokovec — Štrbské Pleso, Starý Smokovec — Tatranská Lomnica, výstavba autoparkoviska na Štrbskom Plese, výstavba provizórnych parkovísk na prístupových cestách do Vysokých Tatier,

spojovacie zariadenia —

výstavba spojovacej budovy na Štrbskom Plese, prístavba zosilovacej stanice v Poprade a v Starom Smokovci, výstavba radioreléového bodu na Chopku,

ostatné zariadenia —

cestovná kancelária ČEDOK v Starom Smokovci, Mikroareál Podbanské, verejné služby a zariadenia na Štrbskom Plese, Dom potravín v Tatranskej Lomnici, obchodné centrum v Starom Smokovci, obvodné zdravotné stredisko na Štrbskom Plese.

Ako to vypadá na športových stavbách, ktoré musia byť do MS 1970 hotové? Pre dokonalý prehľad z hľadiska dôležitosti tejto najatraktívnejšej a najväznejšej stavby, rozoberieme jej situáciu podľa jednotlivých objektov. Ihneď v úvode začneme optimisticky — kompletná stavba bude ukončená do konca októbra 1969.

Nájzdová veža P-90 — je treba namontovať lífr pre skokanov, previesť zasklenie a ukončiť spodnú časť kamenným obkladom. Tieto práce boli ukončené v priebehu augusta. Po skúsenosti z Tatranského pohára robia Hutné stavby z Ostravy úpravu pre dva znížené nájzdy, stanovišťa pre kameru a miesto pre televízne paraboly s ukončením v priebehu mesiaca júla 1969.

Nájzdová veža P-70 — taktiež po skúsenostiach z Tatranského pohára prevádzali Hutné stavby Ostrava úpravy na dvoch najvyšších nájzdách, ktoré sa rozširujú. Práce boli ukončené v priebehu mesiaca júna.

Rozhodcovská veža ku skokanským mostíkom — ukončenie všetkých stavebných prác do konca augusta 1969.

Vstupný objekt — v suteréne a v prízemí bude umiestnená Čsl. televiza. V hornej oceľovej časti výpočtová technika, rozmnožovanie a Elektroimpex. Dokončenie objektu v priebehu mesiaca augusta 1969.

Úprava terénu — jeden z najdôležitejších úkolov. Pod nej patrí aj úprava profilov na doskočiisku veľkého a stredného mostíka. Práce pre dlhotrvajúcu snehovú pokrývku rozbehli sa až v mesiaci máji 1969. Treba povedať, že idú veľmi pomaly a narobia ešte veľa starostí. Po upravení doskočišťa dávajú sa na projektovaný profil drevené rošty, ktoré sa musia ukotviť betonovými piliermi, po drevených roštoch dáva sa humus, na humus ešte drn, ktorý sa upevní droteným pletivom. Tieto operácie sa robia na 38° svahu!

Silnoprákové rozvody — v dôsledku veľkých nárokov na svetelnú tabuľu a televíziu, prišlo sa k projektovanému prepracovaniu. Projekt bol kompletne spracovaný do 10. júna 1969. Objekt sa ukončí v priebehu mesiaca septembra 1969.

Slaboprákové rozvody — zabezpečujú veľmi úspešne KKS Košice. Časť už bola hotová na Tatranskom pohári, kompletne ukončená bola v priebehu mesiaca septembra.

Ozvučenie lyžiarskeho areálu — úkol, s ktorým sa v pôvodnom projekte nerátalo, avšak z hľadiska MS 1970 nespostrádateľný. Časť bola hotová minulého roku, kompletne ukončená v priebehu mesiaca septembra 1969. Práce zaistuje úspešne Multiservis Tesla z Košíc.

Priemyslová televízia — taktiež v pôvodnom projekte neuvažovaná, ale z hľadiska organizácie nevyhnutná. Časť bola v prevádzke už na Tatranskom pohári. Dodávateľ Multiservis Košice dal záruku na ukončenie v priebehu mesiaca septembra 1969.

Komentátorské kabíny — taktiež v pôvodnom projekte neuvažované. Komentátorské kabíny budú postavené ako pri skokanskom, tak aj pri bežecskom štadióne. Kompletné ukončenie komentátorských kabín bude v priebehu septembra.

Monolitické premostenie bežeckých tratí — premostenie priamo v lyžiarskom areáli prevedú Inžinierske stavby Košice v priebehu mesiaca septembra 1969.

Bežecký areál — je potrebné dokončiť tribúny pre novinárov a čestných hostí, ďalej rozhodcovskú vežu a celkovú úpravu terénu. Kompletné ukončenie v priebehu mesiaca septembra 1969.

Hotel FIS - Štrbské Pleso — s prácami v interiéroch, ktoré nám zabezpečuje Drevina Turany, chceme započat postupne. Je reálny predpoklad, že v priebehu mesiaca decembra sa hotel FIS dá do prevádzky.

Gymnastická hala s využitím ako tlačové stredisko pre MS 1970 — ukončenie stavby v priebehu mesiaca decembra 1969. K tejto stavbe pribudol ešte ďalší objekt, a to desať buniek pre svetové agentúry. S porozumením vedenia Pozemných stavieb Poprad sa na agentúrach začalo robiť v apríli t. r. a ukončia sa v novembri. Vybavenie tlačového strediska ako pracovne pre novinárov, tak denného baru, máme prejednané s riaditeľstvom výstavišťa v Brne, ktoré nám veľmi ochotne za finančnú úhradu nábytkové doplnky zapožičia.

Sedačková lanová dráha k lyžiarskym mostíkom — v priebehu TP sedačka bola v plnej permanencii a spĺňa dokonalé moderné vybavenie lyžiarskeho areálu. Treba nám ešte ukončiť stavebné práce, a to omietky, podlahy, fasádu a nátery, a to do septembra 1969. Transporta Chrudim sa nám zmluvne zaviazala, že pri dodržaní harmonogramu stavebných prác, bude sedačková lanová dráha v priebehu mesiaca decembra v skúšobnej prevádzke.

Oceľové tribúny v lyžiarskom areáli — zo skúsenosti TP sme previedli zmeny nástupišťa, ktoré upravujeme tak, aby príchod divákov nebránil vo výhlade už stojacím divákovi. Kompletné ukončenie tribún ako v bežecskom areáli, tak v skokanskom, t. j. včetně prevedenia náterov, bolo v priebehu mesiaca júla 1969.

Svetelná tabuľa — inštaláciu svetelnej tabuľe a štýlového bodovania prevedie maďarská firma Elektroimpex Budapešť. Podľa pôvodných informácií Elektroimpexu nastupia montáž v priebehu septembra 1969.

PROGRAM MISTROVSTVÍ SVĚTA 1970

SOBOTA	14. 2. 1970	12.00. hod. 13.00. hod.	Zahájení MS 1970 Skoky P-70 m — prosté
NEDĚLE	15. 2. 1970	9.00. hod. 13.00. hod.	Běh 30 km — muži Skoky P-70 m — sdružené
PONDĚLÍ	16. 2. 1970	9.00. hod. 10.00. hod.	Běh 5 km — ženy Běh 15 km — muži — sdružený
ÚTERÝ	17. 2. 1970	9.00. hod.	Běh 15 km — muži — speciál
STŘEDA	18. 2. 1970	9.00. hod.	Běh 10 km — ženy
ČTVRTEK	19. 2. 1970	9.00. hod.	Štafety 4 x 10 km — muži
PÁTEK	20. 2. 1970	9.00. hod.	Štafety 3 x 5 km — ženy
SOBOTA	21. 2. 1970	13.00. hod.	Skoky P-90 m
NEDĚLE	22. 2. 1970	8.30. hod. 13.00. hod.	Běh 50 km — muži Zakončení MS 1970

Nabídka kulhá za poptávkou

Z diskusního příspěvku ing. J. Jedličky, předsedy Českého svazu lyžařů, na ustavujícím sjezdu ČTO

Podle průzkumu, prováděného ministerstvem vnitřního obchodu, lze spolehlivě usuzovat, že v celém Československu lyžuje přibližně 3,5 miliónu lidí, z toho nejméně $\frac{2}{3}$ z ČSR. Z tohoto hlediska lze lyžování zařadit mezi nejmasovější sporty. K jeho rozšíření velmi napomohly volné soboty, rozvoj podnikových rekreačních zařízení i motorizace a ještě další příznivé faktory. Například v Krkonoších, které jsou také rekreační oblastí hlavního města Prahy, se pravidelná víkendová návštěvnost pohybuje kolem 100 000 osob a výhledově se počítá s tím, že stoupne nejméně dvojnásobně.

Ale kterýkoliv návštěvník Krkonoš — podobně tomu je v ostatních českých a moravských horách — poukáže ihned na rozpor mezi jeho volným časem, který chce věnovat rekreaci na lyžích, a mezi možnostmi, které k tomu má. Poptávka kulhá za nabídkou, protože stále zaostáváme nejen ve výstavbě vleků, ve výtazích, lanovkách atd., ale i v údržbě lyžařských zařízení, v ubytovacích možnostech, v opravách a půjčovnách lyžařské výstroje a výzbroje v nejvýznamnějších zimních střediscích, v kapacitách stravovacích možností a nakonec i kvalitě informační sítě a ve službách. Dnešní skutečnost je však taková, že asi jen $\frac{1}{5}$ volného času může průměrný lyžař věnovat skutečnému aktivnímu sportu, zatímco zbývající $\frac{4}{5}$ stráví ve frontách na lanovky, na jídlo, na dopravu.

Návrh na částečné řešení situace jsme už slyšeli na III. sjezdu ČSTV. Byl založen na reorganizaci účelových zařízení ČSTV v moderně řízenou hospodářskou jednotku, která by se v mezích našich možností pokusila řešit narůstající problém komplexně. Základy této organizace byly již postaveny a domníváme se, že by se měly vytvořit potřebné podmínky pro její práci v rámci ČTO: to jest vypracovat příslušné krátkodobé plány i výhledová řešení. Dostali jsme se totiž do situace, že v ČSR nemáme ani jedno horské středisko, jehož vybavení by splňovalo potřeby rozvoje vrcholového sportu i pohybové rekreace. Jako první by měla být řešena otázka Spindlerova Mlýna jako našeho největšího a nejpobulárnějšího zimního střediska, včetně řešení generální opravy a rekonstrukce lyžařského stadiónu i jeho ubytovacích kapacit a po něm postupně by měly následovat další, především v oblasti Jeseníků. Vezměme si přitom příklad ze Slovenska, kde neváhají přes výstavbu, související s mistrovstvím světa v lyžování, budovat další velké středisko v Tatranské Lomnici.

Musíme se všichni snažit o to, abychom spolu s ostatními zainteresovanými složkami, kterých je celá řada, přesvědčili příslušná místa a příslušné činitele, že z prostředků, které bude náš stát přidělovat na terciární sféru, je třeba nezbytnou část věnovat na komplexní výstavbu sportovních zařízení na našich horách, které představují vlastně obrovskou tělocvičnu velkého počtu lidí.

Píchno se do vosího hnízda

Ve dnech 30. května až 2 června se konala ve Stockholmu schůze předsednictva Mezinárodního svazu pro lyžařskou výuku. Zúčastnil se jí také čs. delegát doc. dr. Jaroslav Čtvrtečka. Z jeho zprávy vyjímáme:

„K otázce sjednocení lyžařské výuky a názvosloví, což byl jeden z hlavních bodů jednání, se rozproudila obsáhlá diskuse. Problém se pokouší řešit subkomise profesionální (podporuje ji subkomise amatérů) a její člen prof. Kruckenhauser byl vyzván, aby nezakrytě referoval o výsledcích dvou tajných pracovních porad v Zermatu a Cervinii. Na nich se — podle prof. Kruckenhausera — jednalo o vymezení pojmů základního a závodního lyžařského výcviku, o možnosti sjednocení různých lyžařských škol a o společné metodice i technice nácviku snožných oblouků v lehkém terénu a sněhu. Porady se konaly u zeleného stolu i na sněhu. Jednání bylo velmi složité (píchno se do vosího hnízda), a přesto, že byla dobrá vůle hledat společnou řeč, nedošli účastníci porad zatím k žádoucím výsledkům. Sjednocení bude zřejmě otázkou nejméně dalších tří až čtyř roků. Zdá se, že ani na 9. kongresu Mezinárodního svazu pro lyžařskou výuku, jenž bude od 9. do 16. ledna 1971 v Garmisch-Partenkirchenu (NSR), nebude uzavřena sporná otázka. Na kongresu chce naše delegace předvést výcvik v běhu a skoku, interpretovaný skupinou mládeže.“

Přijde čas, že...

Zima lyžařů začíná v létě. A obzvláště letos před MS je tento začátek velmi důležitý. V únoru příštího roku bude upřena pozornost lyžařské veřejnosti k Vysokým Tatrám, kde budou bojovat o tituly mistrů světa nejlepší závodníci v klasických disciplínách. Poněkud ve stínu této části mistrovství a snad i z tradice je věnována menší pozornost veřejnosti i tisku skutečnosti, že v italské Gardeně (MS sjezdových disciplín) budou snad letos mít naši sjezdaři skoro rovnocennou šanci, danou přípravou a vážností přístupu k ní.

Sjezdaři začali přípravu začátkem června kontrolním srazem v Praze, Nymburce a Hradci Králové. Hlavní náplní těchto srazů byla laboratorní měření nového družstva ve složení: Janda, Pažout, Petřík, Sochor, Škampa, Vojtěch.

Koncem června se šlo družstvo ke kondičnímu tréninku v Třeboň, kde formou všeobecné přípravy byly zjišťovány schopnosti jednotlivců snášet maximum zatížení. Potěšitelné zde bylo, že oba zranění, Pažout i Janda, již zde prokázali naprostou způsobilost k maximálnímu tréninku. Odtud pokračovala cesta společně s družstvem žen do Val d'Isère a Alpe de Huez k tréninku na sněhu a závodům.

Pozdní příjezd zaviněný již tradičně visovými potížemi poněkud ovlivnil výsledky prvních závodů. Jeden den rozježdění je přece jen minimum proti Francouzům, kteří absolvovali před námi již 14 dní tréninku na sněhu. V prvním kole dvoukolového obřího slalomu na Col d'Iserán zvítězila z 35 startujících Steurerová (Francie) v čase 1:20,36 před Macciovou a Laffrogueovou (obě Francie). Z našich se umístila Cuninková 23. za

NAŠI SJEZDAŘI v masivu Zugspitze při letním tréninku. Zleva: Pažout, Sochor, Janda, trenér Vedral, Škampa, Vojtěch a Petřík

1:29,44, Milerová 24. za 1:33,71 a Kubínová 25. za 1:35,13.

U mužů z 68 startujících se na první čtyři místa zařadili Francouzi, z nichž nejrychlejší byl Augert Jean-Noël za 1:42,90 před Mauditem, Penzem a Augertem Jean-Pierrem. Z našich se umístili: 22. Vojtěch Jan za 1:50,00, 23. Pažout 1:50,12, 29. Janda 1:50,97, 34. Petřík 1:51,34 a dorostenec Škampa (43.) 1:54,85, Sochor (44.) 1:54,85, což při účasti kompletních Francouzů a Italů, nejlepších záp. Němců a Švýcarů a výborných Američanů Poulsona a Kashiwi byly výsledky velmi slušné.

Po závodech následovaly 4 dny „zimního tréninku“ na zmrzlém firnu v 20 cm nového sněhu. Při tomto tréninku jsme mohli jen litovat, že stejný nebyl již před závody. Výsledky z Alpe de Huez byly totiž při stejné účasti podstatně lepší, o čemž svědčí nejen časové rozdíly, ale i umístění.

Výsledky I. kola obřího slalomu v Alpe de Huez 12. 7. 1969: 1. Augert J.-N. (Fr. 1:28,9, 2. Thoeni (It.) 1:29,4, 3. Penz (Fr.) 1:29,7, 11. Pažout 1:32,0, 19. Vojtěch 1:34,1, 26. Petřík 1:35,9, 28. Janda 1:36,0, 38. Škampa 1:38,9, 41. Sochor (všichni ČSSR) 1:39,7.

Stejně dobře zajela většina i druhý obří slalom, jehož výsled-

ky jsme přes veškerou snahu do dnešního dne neobdrželi. Přesto je možné konstatovat s radostí, že celkově skončil Pažout na 9. místě, Vojtěch na 13. a Petřík na 19., což je dobrá předzvěst před sezónou MS.

Další přípravu převážně zaměřenou na opět všeobecnou kondici absolvovala družstva mužů i žen v Novém Boru. Další týden je zastihl na pozvání firmy Marker na Zugspitzeplateau v Ga-Pa. Trénink byl zaměřen na slalom (vlek v důsledku poklesu ledovce nebyl bohužel v provozu) a probíhal vždy ráno od 7.30 do 10 hod., a navečer od 15.30 do 18 hod. Součástí tréninku byla i návštěva firmy Marker, kde nám objasnili funkci vázání a seznámili nás s novými typy bezpečnostních vázání MARKER. Nepřiliš dobře jsme skončili v přátelském utkání v kopané s podnikovým družstvem MARKER, kde jsme podlehli 2:0, i když jsme v početním oslabení a nedostatečně vybaveni hráli na mokré trávě olympijského stadiónu. V kontrolním slalomu ve třech kolech pak byl nejlepší Pažout před Jandou a Petříkem.

Celkově lze říci, že letošní léto našich sjezdařů bylo dobré po stránce tréninkové a úspěšné po stránce výsledků. Nyní zbývá již jen včasný přechod na sních a pak...

JAN VEDRAL

SPÍ ČI NIKOLIV, nebo jen podřimuje...

Poznámka redakce Lyžařství, vložená za článek „Profesoři na lyžích“ a uveřejněná v 2. čísle časopisu, zapadla zřejmě do živého terénu. Usuzují tak podle čtenářského ohlasu a jsem rád, že se jim stránky „Lyžařství“ oživí tematikou, jež tam dlouho chyběla: základním lyžováním. Nuže, podiskutujme si o jeho problémech. Zda spí či nikoliv, nebo jen podřimuje, a kde dnes mají slovo muži prvního sledu dopisu.

Vážení přáteli redaktore a zároveň lyžařský cvičitelé

Zaujala mne Tvoje poznámka v Lyžařství č. 2/69 uvedená pod článkem „Profesoři na lyžích“ na str. 5. Nevím, zda ji mám spojovat s tímto článkem nebo je položena nezávisle na tom a daleko šířeji. Budu ji chápat raději šířeji, protože nemyslím, že by obsah zmíněného článku prokazoval sladkou dřímotu základního lyžování u nás.

Problematika základního lyžování vychází z celé řady podmínek a souvislostí, ať rázu terénního, organizačního, materiálního, dopravního, vybavenosti, společenského, ekonomického, přírodních podmínek atd. Nejsme alpskou zemí, a také jí asi nebudeme. Tím nechci říci, že by naše základní lyžování nemohlo mít vysokou úroveň. Ale nejsme také zemí, kde by průmysl vyrábějící vybavení pro lyžování se předháněl ve vývoji a výrobě nejnovějších a nejdokonalějších typů lyží, holí, obuvi, oblečení, rukavic a všeho, co každý lyžař potřebuje, aby tak i výrobce ovlivňoval vývoj sportu. A stejně tak nejsme zemí, která by cílevědomě investovala do dopravních zařízení na horách, do ubytovacích kapacit, dopravní sítě a služeb. Ubytovací kapacity chátrají, nové se budují ztěžka a zdlouhavě, často bez promyšlené koncepce. Na tomto poli jsme zůstali hodně pozadu za vyspělou cizinou, nehledě na nízkou kulturnost prostředí ve stávajících objektech střední a nízké cenové kategorie, na nízké nebo žádné úrovni služeb a zařízení, která zpřijemňují život lyžaře po lyžování. Moderní a vybavená

střediska rostou v Alpách a po celém světě rychle a nenechávají nic náhodě a živelnému rozvoji. Vše důmyslně zařízeno na to, aby se každý, ať majetný či student, cítil dobře. „I jeden frank zisku od studenta je zisk,“ říkají Francouzi a vědí, že ten student jednou dostuduje a pak na něm vydělají podstatně více. U nás ty hory, více či méně náročné terény, máme také, to druhé se však zatím neprojevuje. To je jedna z těch sladkých (?) dřímot, ve srovnání s cizinou. A to ochuzuje nejen naše lyžaře o možnosti lepších a klidnějších zážitků ze zimní přírody, ale valuty cizích návštěvníků, kteří by jistě přišli, zůstávají ležet na hřebenech a pláních našich hor a velehor, protože je nemohou odevzdat v nepostavených hotelích, bazénech, saunách, lanovkách, půjčovnách lyží, lyžařských školách, barech, restauracích a všech možných i nemožných podnicích či zařízeních. Škoda.

Problém organizovaného lyžařského výcviku (ne tedy lyžování široké veřejnosti) stojí a padá s množstvím dobrých a obětavých lyžařských cvičitelů a s možností jejich časového nasazení. Kartotéky vykazují asi 4000 cvičitelů na celém území. To jsou i ti tzv. „mrtví“. Budme optimističtí a řekněme, že asi dvě třetiny z nich, tj. cca 2700 jich věnuje ročně týden své dovolené, aby prováděli lyžařský výcvik s družstvem. Znamená to při 10 členech v družstvu, že 27 000 lyžařů prodělá ročně týdenní výcvikový kurs. Podle zkušenosti víme, že lyžař, aby

prošel celým výcvikem, potřebuje asi tři týdny školení. Pravda, máme soboty a neděle, kdy lze výcvik v oddílech organizovat, ale podle statistiky lyžuje u nás asi 3 500 000 lidí! Čili, necelé jedné setině všech lyžařů se může věnovat lyžařský cvičitel za rok v týdenním kursu! Je to číslo zarážející, ale ukazující celý problém v jeho řádové skutečnosti. Znamená to buď cvičitele, ač normálně zaměstnané lidi, více vysílat na výcvik (za chléb a dopravu a ve své dovolené!), nebo jich více vyškolit (v současné době se školilo 25 cvičitelů II. tř. a 8 cvičitelů I. tř. v českých zemích za sezónu 1968/69 a zájem o tuto dobrovolnou činnost upadá!), nebo jim poskytnout značné výhody (profesionalismus je přece i v jiných sportech, kde třeba stačí jako vybavení plavky za 15 Kčs), nebo zavést lyžařské školy a lyžařské učitele jako povolání. (Tady je problém v jejich letním zaměstnání; měli by znát cizí řeč; když někdo zná dva jazyky, tak mu jeho vzdělání umožní jiné celoroční zaměstnání, v kterém si na obživu vydělá bez těchto sezónních starostí; problém bydlení a problém výdělku, který podle jistých směrnic je zcela nezajímavý, obzvláště v horských podmínkách s horskými přírážkami atd.). Jak je vidět, problém vyvstává ze stavu společnosti a ekonomických možností. Kromě toho kádr cvičitelů, jako i v jiných organizacích, pomalu stárne, to znamená i ztrácí na pružnosti, odolnosti; přibývá rodných starostí, to je časových a

ekonomických; technická dovednosť relativne klesá. A mladí cvičitelia s dostatočnou mierou entuziasmu sa veľmi ťažko pro túto prácu získavajú. Tento problém má kořeny v dŕimote iných problémů dlhou, dlhou neřešenými . . .

Jedním z problémů, a zajímavých, jsou místní podmínky. Horské oblasti a města mají relativně málo cvičitelů, velká města v nížinách daleko více. Zdá se to vycházet z toho, že lyžaři z nížin mají větší potřebu se organizovat, aby si pro své oddíly zabezpečili dopravu, ubytování, společenskou přípravu a společenskou činnost. Proto cvičitel v nížině má daleko více organizační práce než cvičitel v horských oblastech, kde může jen s malou organizací provádět vlastní cvičitelský výkon.

Ale co nedříme, je činnost na úseku techniky a metodiky základního výcviku, školení, experimenty. Snaha je orientována na zefektívnení základního výcviku, sledování vývoje ve světě i u nás, vyhodnocování a zevšeobecňování zoponovaných výzkumných úkolů pro základní výcvik, hledání cest, jak pôsobit na výrobu vhodných výstroje a výstroje a hlavně na zvýšení bezpečnosti při lyžování. Osvědčuje se i soustavná péče o školitele pro školení lyžařských cvičitelů, kteří nejenom že školi nové cvičitele, ale pomáhajú i při školení a doškolení mimo rámec ČSTV. Podstatnou součástí naší činnosti na tomto poli je i pokrok

v medicínské problematice, která je zaměřena na nejmodernější první pomoc při úrazech, fyziologii a patofyziologii lyžaře, ale hlavně na protitražovú prevencii. V tom vidíme jednu z hlavních osvětových činností mezi lyžaři.

Malá aktivita a málo nových nápadů se zdá být na úseku organizačním. Z tohoto úseku by měli být cvičitelé a lyžařské oddíly bombardováni iniciativními návrhy a nápady, které by pomohly zpestřit činnost oddílů, a to i ve vztahu k lyžující veřejnosti. Nabídka služeb, tj. organizované školy lyžařskými oddíly mimo hlavní sezónu (leden a duben), opatrování malých dětí v těchto školách, aby se rodiče mohli zúčastnit výcviku, školy o sobotách a nedělích, organizace túr, porada veřejnosti při nákupu výstroje a výstroje před sezónou ve sportovních obchodech, přednášky, organizovat kondiční cvičení i pro veřejnost za poplatky atd. Horské oddíly mají i jiné možnosti, hlavně však nabídku výcviku dětí, mládeže. Jak už bylo vpředu vzpomenuť, závisí tato činnost na počtu a možnostech lyžařských cvičitelů, ale impulzy by měly přicházet „shora“, i když jako informace, jak se to dělá třeba někde „dole“. Základní výcvik se však neprovádí jen v rámci ČSTV, ale v celé řadě společenských organizací, které více či méně využívajú cvičitelů ČSTV nebo jejich cvičitelé jsou školeni v kurzech ČSTV.

Jsou to školy, hlavně druhého cyklu (což je zvláštní kapitola), armáda, ROH, odbor turistiky a ZTV, mládežnické organizace atd. „Dřímota“ těchto organizací nechci posuzovat, protože mi to nepřísluší. Ale tyto organizace se podílejí výraznou měrou na základním výcviku, v čemž zase mnohá cizina nesnese srovnání s námi, a bylo by nesprávné je opomíjet.

Tak, vážený příteli redaktore, lyžařský cvičitel, který jsi dlouho působil na severu Čech, zdá se, že ono to s tou dřímotou — několikrát to jeden z členů předsednictva ÚSL, který se měl starat o základní lyžování, nazval „Šipkovou Růženkou“ — nebude asi tak zlé, protože onu dřímotu základního lyžování musíme nutně porovnávat i s dřímotou nebo i spánkem všech ostatních souvislostí a možností, a hlavně měřit metrem, kterým se měří i tyto souvislosti a hlavně možnosti. Zdá se, že dávat si lafku na 210 cm je přehnané, když mám rozbahněné odraziště. A nechtít vidět to odraziště, to znamená strkat hlavu do písku. Věřím, že s cílevědomou úpravou odraziště můžeme tu látku, kterou máme stejně hodně vysoko, rozhlédneme-li se kolem, posunovat stále výše. To ovšem nezávisí jenom na dobrovolných lyžařských cvičitelích.

Několik problémů natukl

Ing. MIROSLAV CHLOUBA

● tom našom lyžovaní

Lyžovanie mám rád, a preto nemôžem odolať výzve v 2. čísle „Lyžařství“ (str. 5 vpravo dole) k zamysleniu nad nemocami nášho nepretekového lyžovania.

Za podstatnú nemoc nášho lyžovania — nielen nepretekového lyžovania — považujem veľmi zúžené nazieranie na lyžovanie už vo vrcholných telovýchovných orgánoch a tak aj v celej organizácii ČSTV. Tvorcovia scénaru „československá telovýchova“ akoby nepochopili, že súčasné lyžovanie je iný šport než box, či vodné pólo a že jeho rozvoj vyžaduje iné podmienky. Podstatný rozdiel, ktorý by sa nemal prehliadať, je práve v masovosti aktívneho športovania — ak si aj o nepretekovom lyžovaní dovolíme hovoriť ako o športe. Je rozporné, ak telovýchovný

systém, ktorý si kladie za cieľ „ako neoddeliteľná súčasť socialistickej výchovy, vychovávať zdravých, pracovne zdatných a uvedomelých budovateľov socialistickej spoločnosti“ (citované z učebných textov ČSTV), nestojí o existujúcu masovú základňu a náplň práce základnej organizačnej jednotky — oddielu — určuje takto: „Základným cieľom oddielu je športové lyžovanie, cieľom práce oddielu nie je len samoučelné jazdenie po horách a zvyšovanie osobnej technickej zdatnosti. Cieľom športovej činnosti každého jednotlivca v kolektíve oddielu by malo byť pretekanie, cvičitelská práca, alebo dobrovoľná organizačná a funkcionárska práca v rámci ČSTV.“

Naskrze nemôžem pochopiť, ako môže byť športovanie, akým iste

je jazdenie na lyžiach v horách, samoučelné, čo je zlé, či dokonca škodlivé na zvyšovaní osobnej technickej zdatnosti a prečo má byť každý lyžiar buď pretekár, alebo funkcionár. Vôbec mi nejde o slovíčkárnenie, keby v jednotách, okresných a krajských sekciách sa nehorovalo o lyžovaní len v kategóriách pretekov, rebríčkov, postupov a prestupov, výkonnostných tried atd. Výnimky ako je známe, len potvrdzujú pravidlo.

Moju diagnózu by myslím dokázal priezrkom lyžiarskej verejnej mienky hoci v niektorú jarnú slnečnú nedeľu na Chopku, keď je tam niekoľko tisíc lyžiarov vo veku od 4 do 80 rokov. Odhadujem, že z toho počet členov lyžiarskych oddielov, spĺňajúcich aj podmienky požadované organizačným po-

Takhle se inzerují ředitelství, mistři a cvičitelé lyžařské školy „Livrio“ v Itálii

riadkom, neprevyšuje 10–15 %. Pri tom všetkom je počet organizovaných lyžiarov v ČSSR — niekoľko desiatok tisíc — voči iným športom pomerne vysoký. Keby však existovala organizácia schopná plniť spoločenské poslanie aj pre lyžiarov, ktorí ani nepretekajú, ani nemajú funkcionárske ambície, mala by niekoľkonásobnú členskú základňu. Účelné využitie takéhoto potenciálu pre náš (samozrejme že najkrajší) biely šport by pomohlo dohnať, čo sa počas chudobných rokov zanedbalo. Bolo by viacej chát, lanoviek, upravených svahov a tratí, viacej pretekov, kvalitných pretekárov i dobrovoľných funkcionárov, mali by sme lyžiarske školy a kvalitný časopis s veľkým nákladom, viacej zdravia, zdatnosti, radosti z pohybu a všetkého ostatného, čo s aktívnym lyžovaním oprávnené spájame.

Príčiny vegetovania nepretekového lyžovania vidím teda najmä v tom, že existujúca lyžiarska organizácia nie je pre väčšinu lyžiarov svojím zameraním dosť pritažlivá.

DUŠAN MOLITORIS

Komplexně řešit problém

Autor má pravdu v tom, když říká: „Nezdá se vám, že naše základní lyžování poněkud spí ve srovnání s cizím? Kde je prapříčina, že nezávodní lyžování v ČSR vegetuje tak chudobně? Nechtěli byste se zamyslet nad jeho nemocemi a svěřit se se svými myšlenkami svému časopisu?“

Pokusím se to tak udělat, i když s mými návrhy nebude třeba každý souhlasit. Domnívám se, že je více příčin zaostávání našeho nezávodního lyžování za závodním:

1. nedostatek dobrých pracovníků v základním lyžování,
2. lhostejnost a nezájem dosavadních činovníků o rozvoj nezávodního lyžování,
3. přílišná preference závodního lyžování na úkor nezávodního,
4. nedostatečná publicistika a propagace nezávodního lyžování,
5. nedostačující školení a výchova mladých pracovníků pro nezávodní lyžování.

Tyto nedostatky nezávodního lyžování daly by se postupně odstranit:

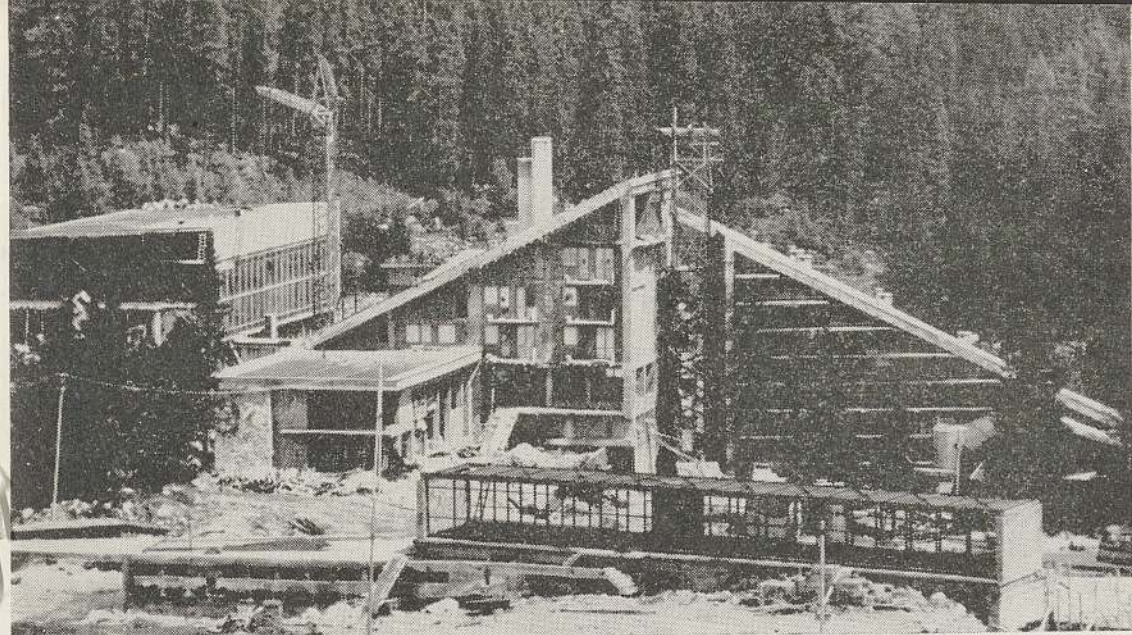
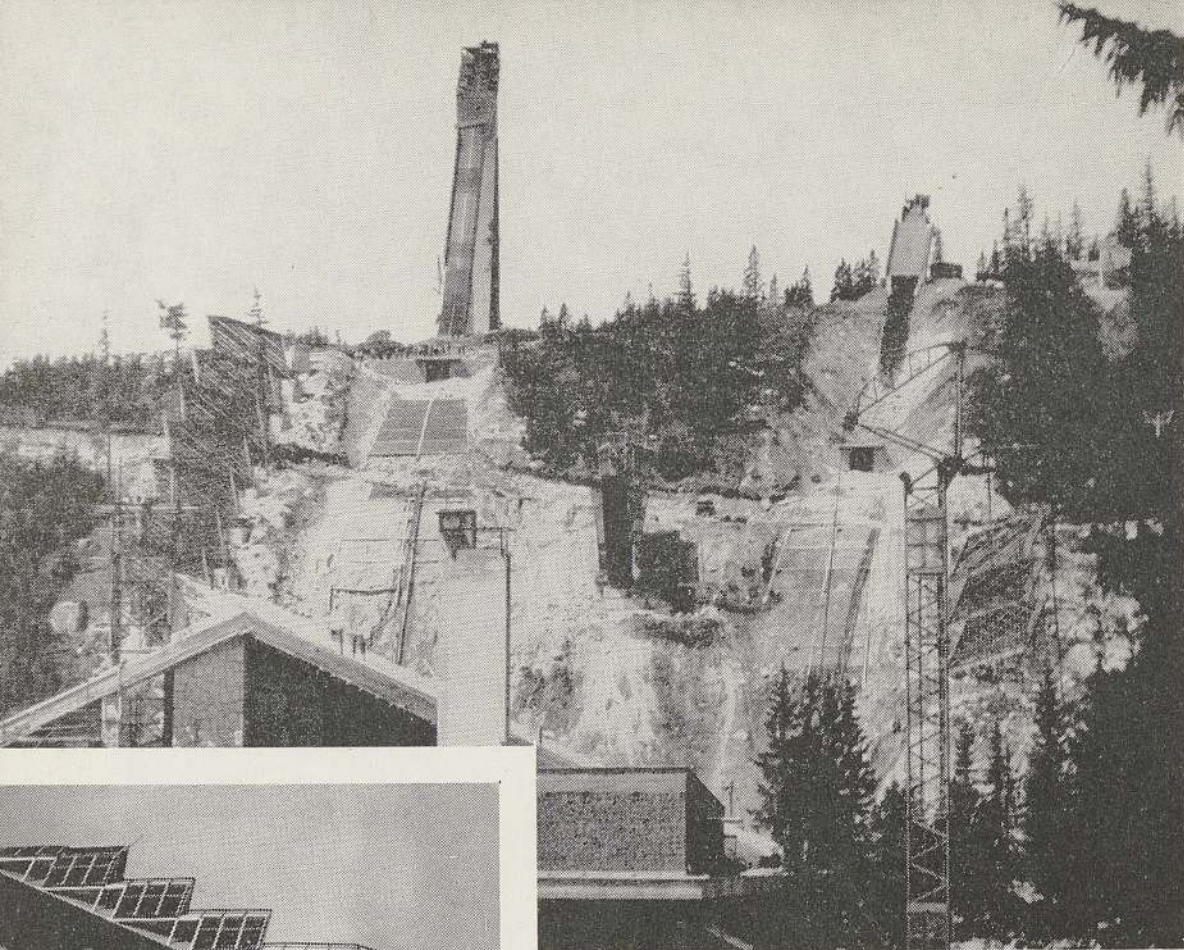
1. ustavením nových pracovních komisí v rámci činnosti ob-

noveného Svazu lyžařů ČSR v okresech i v župách,

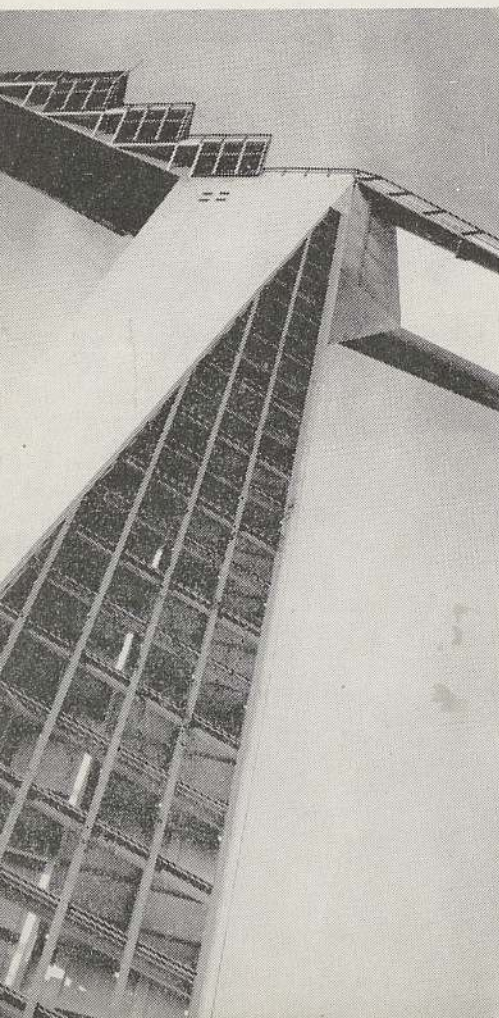
2. zřízením Ústředních a župních lyžařských škol (středisek) pro výchovu lyžařských činovníků a lyžařský výcvik mládeže i dospělých,
3. naplánováním nezávodní činnosti ve všech župách a oddílech SL (lyž. výuka, rekr. lyžování, zimní turistika, zkoušky lyžařské zdatnosti, apod.,
4. každoročním školením lyžařských činovníků ve všech župách SL pro nezávodní lyžování,
5. obnovením časopisu „Zimní sport“ (pro všechny zimní sporty), protože dosavadní „Lyžařství“ má jen několik stránek, kam se nevejdou ani běžné zprávy a výsledky lyžařských závodů.

Proto je nutné, aby naše obnovené lyžařské ústředí svolalo mimořádnou pracovní konferenci župních technických činovníků, která by projednala komplexně námět, týkající se zlepšení nezávodního (základního) lyžování.

JOSEF KOUDELKA

Plastická operace ve tváři Vysokých Tater — tentokrát řečí fotografií VI. Košťala jako obrazový doprovod k úvodníku generálního tajemníka organizačního výboru MS 1970 Jána Mráze. Stíhlá nájezdová věž velkého můstku (vlevo dole). — FIS hotel bude slavnostně otevřen k sedmdesátinám Mezinárodní lyžařské federace (vpravo nahoře). — Také helikoptéry se daly do služeb výstavby Vysokých Tater (vpravo dole). — Na náhorní rovině pod Vysokými Tatrami se dokončují rozjezdové plochy letiště Poprad (uprostřed dole). — Na skokanských můstcích se dělaly závěrečné úpravy v profilu do- skočiště (vlevo nahoře).

TAKOVÝ KONGRES NEPAMATUJEME

Ve dnech 22.—25. května 1969 se konal v Barceloně XXVII. kongres FIS jako poslední před 60. narozeninami FIS (18. února 1910 v Kristianii, dnešní Oslo, jsme byli jedni ze zakládajících členů), které budou oslaveny ve Vysokých Tatrách při mistrovství světa 1970. Kromě jiného i tím, že hotel v lyžařském středisku na Štrbském Plese ponese název — FIS hotel.

Na barcelonském kongresu tvořili československou oficiální delegaci: Ján Mráz — vedoucí delegace, Miloslav Bělonožník, ing. Jozef Lukáč — předseda organizačního výboru MS 1970 a Vladimír Pácl. Kromě nich byli přítomni ještě další a ty vypravil Čedok.

Kongresová jednání byla velmi zajímavá a v některých směrech i historická. Jen otázka změn pravidel byla odložena na kongres v Opatii 1971. Zaměřím se na hlavní problémy.

Moderní koncepce amatérismu

Pozoruji někdy s údivem a s lítostí, někdy se zájmem ono křivé zrcadlo tzv. „čistého amatérismu“, které se nastavuje čas od času veřejnosti, funkcionářům sportovních svazů a závodníkům. Často se do něj se zalíbením dívají členové MOV s přáním, aby obraz v zrcadle odpovídal teoriím z konce minulého a počátku tohoto století, kdy sport byl výsadou a vyvolenými byli povolány. Dnes chceme, aby se vytvořily stejné podmínky pro všechny talentované sportovce. Formuje se vysokoškolský sport, zakládají se armádní sportovní kluby, rostou sportovní kolektivy při velkých továrnách a závodníci jsou podporováni některými firmami. Současně s tím se různým způsobem začal hradiť ušlý zisk, velmi rychle vzrůstala hodnota takzvaných „čestných cen“, často velmi praktických i prodejných.

V lyžování vyvrcholily diskuse o problému amatérismu na kongresu v r. 1967 a při ZOH 1968 v Grenoble. Je známo, že předsednictvo FIS nepodlehlo nátlaku a i vyhrůžkám MOV a začalo řešit otázku principiálně podle podmínek a potřeb dnešní doby, že někteří členové MOV a zejména

předseda A. Brundage rozpoutali kampaň za zrušení zimních olympijských her, za vyloučení sjezdových disciplín ze ZOH a podobně. Diskutovalo se na celém světě, ale rozpory se nevyřešily. S jasnými stanovisky na nové pojetí amaté-

VLADIMÍR PÁCL

ristmu vystoupili zástupci mnoha zemí, řada mezinárodních sportovních federací, ale i jednotlivci jako olympijští vítězové J. C. Killy a Nancy Greenová atd. V dané situaci přijal kongres FIS v Barceloně na návrh předsednictva velmi moderní a současné době odpovídající model amatérismu. (Není bez zajímavosti, že jsou v něm zakotveny některé naše návrhy.)

Národní svaz nesmí přihlásit na mezinárodní závody toho závodníka:

1. který závodil nebo závodí za peníze. Závodník má však právo obdržet náhradu ušlé mzdy, kapesné ke krytí přírodních nákladů a cestovné podle zásad stanovených jeho národním svazem;
2. který startuje za ceny v penězích nebo přijme cenu, jež má hodnotu vyšší než je povoleno FIS (do 150 dolarů);
3. který bez písemného souhlasu nebo zmocnění svého národního svazu startoval nebo dovolil, aby jeho jméno nebo výsledky byly využity k reklamě i tehdy, když by z toho neměl zdanlivý materiální zisk;
4. který vědomě soutěžil se závodníky, kteří nemají kvalifikaci podle zásad stanovených FIS.

Poznámka: Kongres se usnesl, že každý závodník startující na mezinárodních závodech se musí vykákat licencí vystavenou národním lyžařským svazem. Licence může mít platnost nejdéle na jeden rok nebo na určitou omezenou dobu. Pořadatel závodů si vyhrazuje právo na jejich kontrolu.

Nový statut FIS

Tento hlavní úkol kongresu byl splněn bez komplikací. Děk patří především generálnímu tajemníkovi

FIS Sigge Bergmannovi, že statut dlouhodobě připravoval, aby byl moderní, zahrnoval všechny potřebné zásady a pravidla (včetně spolupráce s televizí, finanční povinnosti i sankce, jednotné zásady pro práci komisí FIS atd.). V zásadě byly uplatněny všechny připomínky, aby se zabránilo diskriminacím, aby byly vztyčovány vlajky a hrány hymny apod. Čertovo kopytko v otázce vlajek a hymen spočívá v tom, že za eventuální porušení pravidla nejsou stanoveny sankce, a že tedy může dojít k situaci jako na mistrovství světa v Oslo 1966.

Světové poháry v lyžování

V posledních letech se velmi osvědčil světový pohár ve sjezdových disciplínách. Jednu obrovskou výhodu mu nelze upřít. Po celou zimu téměř každý týden jsou novináři, diváci, televize připoutávány k této soutěži. Tím se nepřímě, ale intenzivně propagují sjezdové disciplíny i lyžařská střediska, v nichž jsou soutěže organizovány. V této souvislosti je třeba vyzvednout velmi kladné hodnocení světového poháru žen, který se konal při jubilejní XV. Velké ceně Slovenska. Vědomi si řady kladných rysů světového poháru ve sjezdových disciplínách, navrhli jsme s M. Bělonožníkem uspořádat obdobně soutěže ve skoku, běžeckých disciplínách i v závodě sdruženém. Závěry v jednotlivých disciplínách byly rozmanité. Zatímco ve sjezdových disciplínách zůstalo prakticky vše při starém, skokanská komise pořádání poháru nedoporučila a běžecká odložila rozhodnutí až na jednání na kongresu v r. 1971. V každém případě stojí před FIS velmi naléhavý úkol — usměrňovat mezinárodní soutěže tak, aby účast nejlepších závodníků na nich nebyla jen živelná a neřídila se podle toho, co pořadatel přímo či nepřímě nabízí a jak se při tom obchází usnesení FIS o vyšší hodnoty cen.

Běžecká komise FIS

Velmi podrobně se jednávala příprava mistrovství světa ve Vysokých Tatrách za přítomnosti místopředsedy organizačního výboru F. Mrazíka. Definitivně se schvá-

lil program, termíny přihlášek a systém losování, kde dochází k podstatné změně. Do 14.00 hod. v den losování soutěže musí vedoucí trenér družstva odevzdat v zalepené obálce soupis běžců nebo běžkyň rozdělených do čtyř skupin (na MS v každé skupině jeden závodník). Při losování se již nemůže měnit zařazení závodníků do skupin. O kandidaturu na MS 1975 se ucházejí Falun (Švédsko), Lahti (Finsko), Ga-Pa (NSR), Feldkirchen a Murau (Rakousko), o ZOH 1976 Denver (USA), Vancouver (Kanada), Östersund (Švédsko), Interlaken, Curych a Syon (Švýcarsko). ME juniorů 1970 bude v Gosau v Rakousku a v r. 1971 v Nesselwang v NSR. Liberec, který se také uchází o pořádání, přichází v úvahu v r. 1973 nebo 1974. Běžčká komise doporučila, aby se mezinárodní zimní hry mládeže do 15 let organizovaly s velkou rozvahou. Někteří členové vyjádřili nesouhlas se změnami v hodnocení závodu sdruženého. Příslušné komise je však schválily.

Po zvolení nového předsedy běžčké komise předsednictvem FIS poděkovali členové Knut Korsvoldovi za dosavadní osmiletou úspěšnou práci v jejím čele a navrhli ho na čestné členství ve FIS.

MS ve Vysokých Tatrách

Kongres, předsednictvo i technické komise FIS pro běh, závod sdružený a skok se podrobně zabývaly přípravami na mistrovství světa ve Vysokých Tatrách. Všeobecně byl kladně hodnocen V. ročník Tatranského poháru. Je to velké uznání za obětavou práci organizačního výboru vedeného ing. K. Suchánkem, stovek organizátorů, rozhodčích, trenérů a všech dalších z Vysokých Tater, ze Slovenska a z celé naší republiky. Všeobecná chvála a i shovívavost však nesmí zakrýt mnoho dílčích i větších problémů a nedostatků, jež se vyskytly. Upřímný dík patří také technickým delegátům FIS p. Georges Deschienenovi a p. Fred Wurthovi za neocenitelnou propagaci a velmi příznivé zprávy o naší práci. Jako prospěšné se ukázalo pozvání čestných hostů do Vysokých Tater — předsedy FIS Marc Hodlera, bývalého předsedy běžčké komise K. Korsvolda, předsedy Švédského lyžařského svazu N. Stenberga a Sigmunda Ruuda

a dalších. Velmi dobře hodnotila pobyt v Tatrách i delegace hostitelské země kongresu, tj. vedoucí a běžci ze Španělska.

Naše zastoupení ve FIS

Československá pozice ve FIS se opět upevnila. Počtem i významem funkcí patříme dnes ke špičkovým zemím. Nejde jen o formální záležitost, ale o to, že naše názory a zkušenosti jsou dobře přijímány a respektovány, což považujeme za velký závazek do další práce. Ve volbách do předsednictva došlo k několika změnám. Novými členy se stali Fabio CONCI (Itálie), Yoshiro ITO (Japonsko), Dag BERGGRAV (Norsko) a Ján MRÁZ (ČSSR). Ostatní funkce se nezměnily: předseda Marc Hodler, místopředsedové Viktor Andrejev, Björn Kjellström a Amos R. Little, gen. tajemník Sigge Bergmann a členové — Danilo Dougan, H. Rae Grinnell, Rolf Hohenenthal, Maurice Martel, Robert Teadhead, Reinaldo Solari, Walter Waizer a Stanislaw Ziobrzynski. Miloslav Bělonožník zůstal členem skokanské komise a nově byl zvolen za předsedu subkomise skokanských můstků. Dr. Dionýz Ferenc se stal náhradníkem ve sjezdové komisi FIS a zůstal členem právní komise. Květa Lelková zůstala členkou ženské komise běhu na lyžích. Vladimír Pácl byl zvolen předsedou běžčké komise FIS a z toho titulu je členem komise pro závod sdružený, dále je členem redakční komise. Ing. Vlado Šimo se stal náhradníkem komise pro klasifikaci závodníků sjezdových disciplín.

Na první pohled se může zdát, že kongresová jednání probíhala hladce. Dobré výsledky byly však důsledkem mnoha složitých rozhodnutí a kombinací, v nichž naše delegace patřila k neaktivnějším. Uznávané výkony našich závodníků, zejména skokanů, dobrá organizace mezinárodních soutěží v ČSSR, aktivní práce ve FIS, atd., jsou hodnoty, které tvoří základ našich úspěchů i na poli mezinárodní sportovní diplomacie. Kongres skončil zdařile nejen pro nás, ale i pro celou FIS, která se jasně postavila do čela boje za moderní pojetí amatérismu a snaží se řešit pokrokově i další otázky mezinárodní spolupráce. Velkou zásluhu na dobré přípravě i průběhu kongresu mají i španělští pořadatelé.

Není to pěkně, když už od dětských krůčků vychází na snůh človíček elegantně vystrojený?

Milý čtenáři,

zlobíte se v dopisech, jak podivně a v hrůzně nepravdivých lhůtách „Lyžařství“ vychází. I sám Kramerius by se, myslíme, divil. S mnoha omluvami píšeme tyto řádky. Ale nehleďte vinu v redakci. Ta spočívá v nezáviděnlivé situaci, v níž se ocitl prakticky všechen odborný tělovýchovný tisk tím, že pražská tiskárna, která jej dosud kompletně vybavovala, nejdříve omezovala spolupráci a pak ji vypověděla. Lyžařství se podařilo uchytit se v tiskárně Stráž ve Vimperku. Jsme za to Jihočechům vděční. Ale pravá příčina, proč i nadále trvá skoro čtyři měsíce, než se odevzdaný materiál k tisku promění v útlý svazek známého formátu, netkví u Jihočechů, ale v tom, že štoky, které se zhotovují dosud v Praze, není možno dostat dříve než za tři měsíce. Hledáme novou výrobní štoky, a budeme se společně s vydavatelstvím odborného tělovýchovného tisku snažit, abychom mohli vydávat časopisy rychleji, pravidelněji a v důstojnějších podmínkách. Zatím to bylo nad naše síly. To na vysvětlenou. Předpokládáme, že letošní ročník zakončíme dvojčíslem 5 a 6 v prosinci.

Redakce

Termínový kalendář FIS 1969/1970

Na barcelonském kongresu FIS byly postaveny základy termínové listiny. V alpském lyžování bude mít zavedení tzv. konkurence B vliv na rozšíření závodů o Světový pohár. V soutěžích B je index 13 (13 bodů pro vítěze a 1 bod pro sedmého), závody skupiny A si podržují index 25.

Světový pohár v alpských disciplínách — muži

10.—14. prosince Val d'Isère (Fr.) sjezd, obří slalom, index 25. — 19.—21. prosince Lienz (Rak.) sjezd, slalom, index 25. — 19.—21. prosince Cortina d'Ampezzo (It.) sjezd, slalom, index 25. 4.—5. ledna Hindelang (NSR) slalom, index 25. — 5. ledna Adelboden (Švýc.) obří slalom, index 25. — 10.—11. ledna Wengen (Švýc.) sjezd, slalom, index 25. — 16.—17. ledna Villars-sur-Ollon (Švýc.) sjezd, index 13. — 17.—18. ledna Kitzbühel (Rak.) sjezd, slalom, index 25. — 17.—18. ledna Morzine (Fr.) sjezd, slalom, index 13. — 21. až 22. ledna Kranjska Gora (Jug.) obří slalom, index 25. — 23.—25. ledna Madonna di Campiglio (It.) slalom, dva obří slalomy, index 25. — 30. ledna — 1. února Arlberský Kandahar, Garmisch-Partenkirchen (NSR) sjezd, index 25. — 7.—15. února mistrovství světa v lyžování Val Gardena (It.) sjezd, slalom, obří slalom, index 25. — 18.—21. února Saalbach (Rak.) sjezd, slalom, index 13. — 26. února — 1. března Chamonix (Fr.) sjezd, index 13. — 27. února — 1. března Vaadtlandský týden v lyžování (Švýc.) slalom, obří slalom, index 13. — 23.—25. února Jackson Hole (USA) sjezd, slalom, index 25. — 26. února až 1. března Vancouver (Kanada) slalom, obří slalom, index 25. — 5.—8. března Heavenley Valley (USA) slalom, obří slalom, index 13. — 13.—15. března Voos (Nor.) slalom, obří slalom, index 25.

Světový pohár v alpských disciplínách — ženy

10.—14. prosince Val d'Isère (Fr.) slalom, obří slalom, index 25. — 19.—21. prosince Lienz (Rak.) slalom, index 25. — 3.—4. ledna Oberstaufen (NSR) slalom, obří slalom, index 25. — 6.—9. ledna Grindelwald (Švýc.) sjezd, slalom, index 25. — 14.—15. ledna Bad Gastein (Rak.) sjezd, slalom, index 25. — 17.—18. ledna Maribor (Jug.) slalom, obří slalom, index 25. — 22.—24. ledna St. Gervais (Fr.) sjezd, slalom, index 25. — 30. ledna Arlberský Kandahar, Garmisch-Partenkirchen (NSR) sjezd, index 25. — 1.—2. února Abetone (It.) slalom, obří slalom, index 25. — 7.—15. února Mistrovství světa v lyžování ve Val Gardena (It.) sjezd, slalom, obří slalom, index 25. — 23.—25. února Jackson Hole (USA) sjezd, slalom, index 25. — 26. února — 1. března Vancouver (Kan.) slalom, obří slalom, index 25. — 13.—15. března Voos (Nor.) slalom, obří slalom, index 25.

Tak jezdí na lyžích cyklista Jacques Anquetil

Severské disciplíny

9.—16. prosince štafetový běh v St. Moritz (Švýc.). — 26. prosince skoky v Nesselwangu (NSR), skoky v St. Moritz (Švýc.). — 27. prosince skoky v Engelbergu (Švýc.). — 28. prosince skoky v Obersdorfu (NSR, Turné čtyř můstků). — 1. ledna skoky v Garmisch-Partenkirchen (NSR, Turné čtyř můstků). — 4. ledna skoky v Innsbrucku (Rak., Turné čtyř můstků). — 8. ledna skoky v Bischofshofenu (Rak., Turné čtyř můstků). — 9.—11. ledna běh na lyžích žen v Klimenthalu (NDR). — 9.—13. ledna Jihotyrolský týden běhů (It.). — 17.—18. ledna Le Brassus (Švýc.). — 18.—25. ledna Turné čtyř můstků v Cortině d'Ampezzo (It.). — St. Moritz (Švýc.). — Chamonix (Fr.). — 8. února skoky v Murau (Rak.) a v St. Nizier (Fr.). — 14.—22. února Mistrovství světa v klasických disciplínách ve Vysokých Tatrách (ČSSR). — 27. února — 1. března Lahti (Fin.). — 27. února — 1. března Falun (Švéd.). — 28. února — 1. března Kurikkala pohár ve Francii. — 1. března Vasváň běh (Švéd.). — 7.—8. března Oestersund (Švéd.). — 12.—15. března Holmenkollen v Oslo (Nor.). — 21.—22. března lety na lyžích v Planici (Jug.).

Příští zasedání představenstva FIS se bude konat ve dnech 16. a 17. února 1970 ve Vysokých Tatrách, v jugoslávské Opatici bude 28. kongres FIS v roce 1971. Nyní již každoročně pořádané mistrovství Evropy juniorů v klasických disciplínách bude uspořádáno v roce 1971 od 31. ledna do 2. února v Gosau (Rak.).

Nad jedním tréninkovým plánem

LYŽAŘSTVÍ TOTÁLNÍ A BRUTÁLNÍ? • VICTORIA 1970

Dostal se mi do ruky tréninkový plán pro členky reprezentačního družstva běžkyň na měsíc září. Byl plný různých zkratek, na každý den jedna nebo dvě. Na poslední stránce jsem objevil klíč k jejich dešifrování. Zjistil jsem například, že z měsíce babího léta měly ty manželky a dívky pět dnů tréninkového volna. To mohly vést dialog s manželem, chlapcem, s babím létem, s knihou. Podobně tomu bylo v srpnu a možná i v červenci. Ještě míň těch zkratek TV (tréninkové volno) bylo v říjnu. Ptal jsem se, kde zůstal člověk a jeho záliby.

Pan Honoré Bonnet zanesl do sportu pojem totální lyžování. Rakušan prof. Hoppichler jej dokonce rozšířil a hovoří o brutálním lyžařském sportu. Oba dva měli na mysli alpské sjezdaře a sjezdařky, od nichž žádá všechno: všechny síly, všechny myšlenky po celý rok. Pro ně neexistuje léto, stále je zima. Obrazně i skutečně. Třebas Portillo. Nebo australský sníl letos v létě, když se celá Evropa chladila ve vodě. Dvanáct měsíců na sněhu nebo alespoň vstříc sněhu! I dovolená musí být obětována! Pravda, nemusíš myslet na slalomovou branku, nemusíš jezdit na kole ani se šplhat po skalách. Prosim, odpočítej! Třebas čtyři neděle. Ale je nemyslitelné, abys zapomněl na gymnastiku. Každý den nejméně jednu hodinu. Lépe dvě. To je zákon, to je tvrdá realita, chceš-li se udržet mezi světovou špičkou. Jaká je to pak dovolená, když nad ní stále visí břímě povinnosti? Jaké je to nervové uvolnění? Předseda FIS Marc Hodler cítí velikost nebezpečí, hrozícího člověku, zaměstnanci špičkového sportu, jeho nervové soustavě a varovně říká: „Zkraťte sezónu, neměla by být delší než tři měsíce, a pak konec sněhu a lyžím!“ Pan prezident pléduje pro něco užitečného, ale sjezdařský svět dělá opak: v zájmu zachování svého místa nahore. Není jiné cesty.

Trochu drastický příklad — namítnete možná. Připouštím, ale pravidla oné velké hry o místo nahore se přenáší i do našeho špičkového sportu a její prvky nalezneme také v tréninkových plánech našich děvčat-běžkyň. Letos od

nich žádají trochu víc než v jiných letech. Vždyt stojíme na prahu světového šampionátu a máme výhodu vlastního hřiště. Daň se musí platit v každé organizované činnosti, musí se platit i v reprezentační sportovní rovině.

Sympaticky jsem na platbách, jež žádá trenér Zd. Ciller od svých svěřencek, přijal formu i bohatou obsahovou stránku věci. Měl jsem při čtení tréninkových plánů pocit, že právě široký sortiment úkolů nebo receptů má na děvčata zapůsobit tak, aby měla dojem, že se baví, a aby zapomínala na jejich velikost a tíži. Tu si hrály s kolo-běžkou jako malé děti, tu pádlovaly na mšenské přehradě, tu se přetělovaly ve slavistické Amazonky,

strefující se víc nadšeně než přesně do kulatého fotbalového míče. Ale mohli jsme je také vidět při desetistokové střídmonož, což není nic neslušného, při lesním orientačním závodě, při úpolových cvičích a jak si zvyšují obratnost. Při tom, jak vybíhají do strmého kopce nebo jak si jejich hlezenné klouby hoví při běhu v měkkém lesním terénu. A když ty všechny sortimentní položky tréninku sečteš, vyjdou zajímavá čísla: třeba to, že za září děvčata spolkala při běhu více než 360 km, což odpovídá vzdálenosti z Prahy do Bratislavy. Na kolo-běžce by součtem absolvovaných kilometrů dorazila z Jablonce n. N. do Prahy. Plných 23 dnů byla fyzicky, myšlenkami a srdcem spojená s úkolem, který je čeká na únorovém mistrovství světa ve Vysokých Tatrách. Ale tahle čísla by vlastně měla zůstat utajena, aby hra zůstala hrou a aby si připravující se manželky a dívky nemyslely, že daň, kterou musejí platit, je tvrdá, podle pana Hoppichlera brutální.

Ve Vysokých Tatrách měla koncem srpna poctivá práce vydat ovoce. V čistě sportovních katego-

Zatím bez lyží, pouze s tyčemi, ale trénink na horách už začal

riích (běžkyne absolvovaly v rámci suché přípravy kompletní program běžeckých disciplín žen MS 1970) zaznamenal trenér některé pozoruhodné výsledky. Skoro všechna děvčata zlepšila v průměru časy na 5 a 10 km v porovnání s červnovým měřením a proovrkami letní přípravy v roce 1968. Nejzřetelnější zlepšení se projevilo u Chlumové, která se zdá být zatím nejlépe vybavenou a disponovanou závodnicí z hlediska rychlosti, vytrvalosti a volních předpokladů. Rápidně stoupají také usazatele u Weishäutlové. Téměř všem děvčatům se také podařilo posunout kritický bod únavy. V běhu na 5 km jej některé běžkyne zcela vyloučily...

V rozporu s příznivou bilancí přípravy, jež byla ve Vysokých Tatrách provázána soustavnou lékařskou kontrolou, zůstaly však podmínky, v nichž běžkyne musely pracovat, trénovat. Snad nejobtativnější bylo to, že se několikrát musely stěhovat, spát na zemi nebo probdít podstatnou část noci, než se zachytily v lágru Pozemních staveb, jenž se stal jejich přechodným domovem. Tam jim, pravda, do spánku notovali v nočních hodinách různí zpěváci z osazenstva tábora, ale byla střecha nad hlavou a byla postel, a proto se taková pozornost podobala spíš andělskému troubení v kontextu předcházejících nepřijemností. Tak to byla jedna z příprav našeho reprezentačního týmu na MS. Příprava, která měla mít všechna P. Alespoň jsme to tak slibovali všem družstvům. Teď snad pochopíte velikost rozčarování a snad i to, že se rány, zdajíce se zahojené po ujišťování o plné zrovnoprávnění ženského běhu s ostatními složkami, na chvíli trochu obnažily...

Ale vra-me se ještě k záříjovému tréninkovému plánu reprezentačních běžkyň. V závěru onoho třístránkového čtení ordinuje trenér Zd. Ciller také některá zdravotnická poučení svým svěřenkám. Třebas takhle: „Sbíráme síly na zimu. Na to nezapomeňte, děvčata. Upravujte tréninkové dávky podle zjištěných tepových hodnot. Opakuje-li se zvýšení i druhý den, zařaďte tréninkové volno. Dali jsme si heslo Victoria 1970, ale stejnou váhu má i jiné heslo. Jmenuje se zdraví, a být nad dávkami, které od vás žádám.“

Tak tedy Victoria 1970, děláte to dobře, a af se vám heslo splní!

JIRÍ NEJEDLO

Kam za lanovkami a vleky

V prvním čísle Lyžařství jsme začali uveřejňovat přehled vleků a lanovek v CSSR. Dnes seznámíme své čtenáře s vybavením Středoslovenského kraje.

Vysvětlení údajů v závorce: typ, délka, výškový rozdíl, výška horní stanice, kapacita osob a provozovatel.

BANSKÁ BYSTRICA: B Bystrica-Urpín (VT, 800 m, 150 m, 630 m, 120 osob, TJ ČH B. Bystrica)

Donovaly-Zvolen (VT, 1000 m, 480 m, 1408 m, 120 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Bystrá dolina-Chopok jih III (S, 1480 m, 515 m, 2000 m, 300 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Bystrá dolina-Chopok jih IV (S, 1056 m, 281 m, 1480 m, 300 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Bystrá dolina-Derešská mulda (VT, 1018 m, 382 m, 1995 m, 278 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Bystrá dolina-Srdiečko (VS, 450 m, 143 m, 1275 m, 140 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Bystrá dolina-Tále (VS, 600 m, 100 m, 650 m, 120 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Chvatimech (S, 700 m, 250 m, 750 m, 120 osob, TJ Spartak Piesok)

Králiky (VT, 1100 m, 200 m, 960 m, 120 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Suchý vrch-chata (VL, 200 m, 40 m, 770 m, 220 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Kráľova studňa-hotel (VL, 200 m, 66 m, 1336 m, 220 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Pánsky Diel (VT, 864 m, 344 m, 1025 m, 315 osob, TJ Lokomotiva B. Bystrica)

ČADCA: Biely Kríž (VT, 800 m, 200 m, 1200 m, 120 osob, Interhotel Ostrava)

Čadca-Husárik (VT, 835 m, 249 m, 788 m, 380 osob, Interhotel Ostrava)

DOLNÝ KUBÍN: Dolný Kubín-Žlaby (VL, 200 m, 70 m, 550 m, 275 osob, Slavia D. Kubín)

Kubínska hoľa (VL, 200 m, 70 m, 1200 m, 220 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Oravice (VL, 254 m, 53 m, 815 m, 180 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Párnica-Lučivná (VT, 1000 m, 349 m, 800 m, 290 osob, Kovo-huty Istebné)

Trstená-Halečková (VL, 200 m, 50 m, 636 m, 275 osob, Slovan Trstená)

Trstená-Diel (VL, 184 m, 42 m, 662 m, 250 osob, Slovan Trstená)

LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ: Čertovica-Čertova svadba (VT, 1000 m, 250 m, 1300 m, 120 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Čertovica-Športhotel (VL, 246 m, 60 m, 1100 m, 275 osob, TJ Tatran Boce)

Jasná-Chopok sever I (S, 1135 m, 430 m, 1670 m, 200 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Jasná-Chopok sever II (S, 1090 m, 335 m, 2000 m, 200 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Jasná-Priehybská mulda (VT, 1000 m, 300 m, 1750 m, 120 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Jasná-Bielá Púť (VS, 600 m, 100 m, 1230 m, 60 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Jasná-Luková (VT, 824 m, 348 m, 1594 m, 317 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Jasná-Zahrádky (VS, 800 m, 200 m, 1150 m, 120 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Jasná-Zahrádky slalom (VS, 680 m, 215 m, 1355 m, 380 osob, TJ Dynamo L. Mikuláš)

Jasná-Lúčky (VL, 200 m, 43 m, 1050 m, 220 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Liptovský Hrádok-Zapač (VS, 335 m, 162 m, 872 m, 280 osob, MsNV L. Hrádok)

Liptovský Mikuláš-Nicovo (VL, 200 m, 70 m, 675 m, 180 osob, TJ Dynamo N. Tatry)

Malino pri Ružomberoku (kotvový, 1710 m, 410 m, 858 m, 450 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Malino pri Ružomberoku (VT, 746 m, 242 m, 1130 m, 370 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Malino pri Ružomberoku (VL, 1000 m, 250 m, 1250 m, 120 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)

Ružomberok-Kalvária (VL, 221 m,

42 m, 618 m, 220 osob, TJ Iskra Ružomberok)
 Repiská-(Dem. dolina) (VL, 185 m, 75 m, 1025 m, 275 osob, Kožiariské záv. L. Mikuláš)
 Smrekovica (VL, 200 m, 20 m, 1420 m, 300 osob, Zruby Smrekovica)
 Vážecká chata (VL, 200 m, 42 m, 1070 m, 220 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)
 Závažná Poruba-Opalisko (VT, 1080 m, 449 m, 1230 m, 244 osob, TJ Pokrok)
 Žiarská dolina-Úboč (VL, 200 m, 65 m, 1040 m, 275 osob, Závody 1. mája)
 Žiarská dolina-Dolinka (VL, 400 m, 95 m, 950 m, 200 osob, TJ Iskra Žiar)
 MARTIN: Martin-Podstráne (VL, 200 m, 18 m, 640 m, 220 osob, Turč. stroj. Martin)
 Martinské hole (VT, 750 m, 180 m, 1440 m, 120 osob, TJ Spartak Martin)
 Martinské hole (VL, 114 m, 24 m, 1280 m, 352 osob, Stredoslovenské hotely Ružomberok)
 Magura-Kľačany (VT, 1200 m, 320 m, 1250 m, 120 osob, TJ Lokomotiva Vrútky)

Dokončení přístě

Laponské motivy pronikají jako módní prvky do oblečení zahraničních dívek a žen na lyže

Díky tomu, že jsem ovládal pár francouzských slovíček, jsem se dostal do lyžařského ráje budoucnosti, jenž se jmenuje Les Arcs.

Bylo to takhle: na mistrovství světa ve vodním slalomu v Bourg St. Maurice jsem se seznámil s francouzskými sportovními žurnalisty. Ti mě nejdřív pozvali na láhev Pernodu a pak vyvezli do hotelu Les Arcs, kde bydleli po dobu šampionátu. Zatímco my jsme psali referáty o závodech na koleně pod nízkými plátěnými střechami svých stanů u řeky Isère ve výšce 700 m nad mořem, tukali ti galšší muži sdělovacích prostředků své myšlenky do psacích strojů na terase jmenovaného hotelu ve výšce 1600 m. Za sousedy vlevo měli sličné Galky v plavkách, které se koupaly v bazénu s přehřívanou vodou, patřícímu k hotelu. Vpravo na obzoru bílý hřbet Mont Blancu, na stole láhev Pernodu. Znamenitě společenství a nepochybně vynikající zdroj inspirace...

V hotelu Les Arcs mě seznámili se slečnou Arlette Gailletovou. To je kabinetní ukážka francouzského feminína a také francouzského

šarmu. Byla oblečena v široké dlouhé modré kalhoty a ve sněhobilé košili, jejíž knoflíčky byly nedbale zapnuty, vlastně vůbec

Jak se dělá trh na sních

nebyly zapnuty. Uvítala mě sdělením, že poznala už několik znamenitých mužů z ČSSR, dokonce představitele české lyžařské žurnalistiky. „Connaissez vous Monsieur Blecha“ — zašveholila. Právil jsem, že ho znám spíš jen podle jména, ale že to bude víc reprezentant železničářského než lyžařského novinářství. Sdělení přijala s kouzelným úsměvem.

Slečna Arlette vystupuje v hotelu jako Femme de la publicité. Něco jako jeho tiskový atašé. Styk s novináři, propagace, buletiny. To má v náplni a své funkci se věnuje zaujatě a s láskou. Později jsem zjistil, že takových zajímavých profesí jako slečna Arletta má sta-

nice Arcs daleko víc. Třebas pana sportovního ředitele střediska Robert Blanca. Pečuje o to, aby se návštěvník nenudil, chce-li se zaměstnávat sportem, rekreací, pohybem na zdravém horském vzduchu. Jiný šéf se stará, aby bylo dost příležitosti k povyražení après Ski, což je pojem obchodně rovnoprávný vlastnímu lyžování. Někde v Paříži pracují manažeři Les Arcs a dávají svou práci obsah takovým nezvyklým (alespoň pro nás) činnostem jako je trh na sních, trh na hory, trh na lyže. To je druh francouzské obrany (nebo útoku) proti konkurenci ostatních alpských zemí, to jsou slova ze slovníku novodobého usilování člověka o komerční zhodnocení hor a toho šestibokého bílého krystaliku, jenž je pokrývá. A ono slovo trh na sních má vsukutku široký obsah. Po našem bychom to řekli asi takhle: myslet, projektovat, stavět a obchodovat komplexně...

Druhý den ráno nás slečna Arletta, oblečená do texasek a doprovázená ještě mužem ze sportovního štábu pana ředitele R. Blan-

Dokončení na str. 16

Národní lyžařské reprezentace

Významným mezníkem v dějinách čs. lyžařského sportu byla ustavující konference Svazu lyžařů ČSR. Delegáti zvolili předsednictvo: ing. M. Jedlička (předseda), St. Svoboda (I. místopředseda), ing. J. Petřík (II. místopředseda), Josef Prokeš (běh), dr. Kárník (sjezd), dr. Klínger (sdrůz.), R. Schröfel (skok), I. Houdek (nezávodní lyžování) a M. Šenk (hospodář). Dále byly po hlasování přijaty tyto dokumenty: organizační řád Svazu lyžařů ČSR, programové prohlášení, dohoda se Slovenským svázem a usnesení. Čestnými členy předsednictva Svazu lyžařů se stali: arch. Karel Jarolímek, ing. Antonín Jauris, Rudolf Krňoual a dr. Jar. Moser. — Předsedou Slovenského svazu lyžiarov byl na ustavující konferenci v Bratislavě zvolen dr. Schelling. (nj)

Lyžařská charita

Newyorská náboženská obec „Mission Society“ se jako první v historii církve uplatní v roli manažera lyžařského sportovního centra. Buduje je v okolí New Yorku, asi dvě hodiny od města. Stavějí se sjezdovky, budují lyžařské vleky, společnost již shromáždila více než dva tisíce párů lyží a stejně množství rukavic, tyčů, bot, šponovek a další výstroje. Pro všechny, kdož si budou chtít s chutí zalyžovat, je všechno k dispozici, a zdarma. Reverend shromáždil základní provozovací kapitál ve výši 400 000 dolarů. Středisko, jež má být jedno z nejluxusnějších v Americe, chce nabízet své služby především rodinám, které jsou chudé, a nerozhoduje, jaké jsou barvy pleti, náboženství nebo politického smýšlení. (nj)

Jak se dělá trh na sních

Dokončení ze str. 15

ca, vyvedla do hor, abychom se na vlastní oči seznámili s realizovanými stavbami projektu Les Arcs a také s těmi místy, kde se plány promění ve skutečnost v tempu, na jaké dosud nejsme zvyklí.

Les Arcs budou mít tři stupně, tři poschodí. Zatím se pracuje v tom prvním, zhruba na kótě 1600 m, kde už trůní zmíněný rezidenční hotel. Do vánoc 1970 k němu přibudou ještě tři taková hotelová monstra a další čtyři, řekli bychom standardní hotely a chaty s úhrnnou kapacitou 2500 lůžek. Ale to není všechno: vybavení stanice Arcs jedna doplní další dva bazény s přehřívanou vodou, dvě kina, divadlo, kluziště, konferenční sály. Arcs I spojí s Arcs II silnice dlouhá necelé dva kilometry. Tady na kótě zhruba 1800 m se postaví vesnice ze samých horských chatek ve tvaru podkovy, golfově hřiště, tenisové kurty, jezdecká dráha a také letiště. Letadla tam budou v zimě přistávat s lyžemi na podvozku. Při výstavbě druhého poschodí Les Arcs stoupne kapacita na 10 000. Arcs III (2000 m nad mořem) vzniknou za kopcem v protáhlém údolí, spojeném lanovkami, výtahy a vleky s oběma nižšími stanicemi. Zatím co hory nad prvním i druhým poschodím dosahují výšky 2380 m, drápuje se Mont Pourri a Aiguille Rouge nad třetí stanicí Arcs hodně nad 3000 metrů. Na ledovcových svazích obou hor lze lyžovat celý rok. A kdybychom se na proponovaných lanovkách vyvezli na Aiguille Rouge, dívali bychom se z vrcholu hory na druhou stranu dolů na Tignes a na Val d'Isère. Tak se pomocí lyžařské mechaniky propojí jih a sever vanoiského masivu a tady v Savojsku vznikne jeden z největších lyžařských kombinátů na svě-

tě. Po dostavbě Arcs III dostoupí lůžková kapacita 15 000. Má to být zhruba za tři roky. Pro naše uši to zní dost neuvěřitelně. I zjištění, že ve stejné době postaví 50 lanovek a vleků o délce 200 km.

Francie tvoří svou lyžařskou nabídku světu na velkorysosti techniky, architektury a služeb. Přeje Rakousku romantický půvab jeho horských středisek, nezávidí mu štíhlé věže kostelíků a pěkný pocit z něčeho pěkně srovnaného a idylicky uspořádaného, jenž si návštěvník z rakouských Alp odnáší. Francouz také zřejmě vyzouval, že sotva bude moci konkurovat Švýcarsku čistotou nebo až překultivovaným lázeňským dechem jeho středisek. Proto bojuje o návštěvníka jinými prostředky — a jak jsem se tak v té zajímavé a nám blízké zemi na chvíli rozhlížel, nabyt jsem pocitu, že francouzské prostředky boje o návštěvníka — to je všechna možná dosažitelná technika a nejmodernější architektura, vzhlízející se v atomovém věku — mají jednu nezadatelnou přednost: předhánějí čas, a tím možná i své konkurenty. Také projekt Arcs vydává o tom přesvědčující vysvědčení.

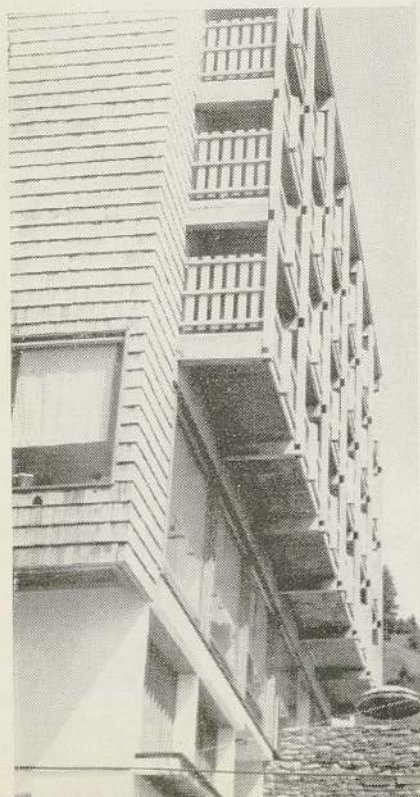
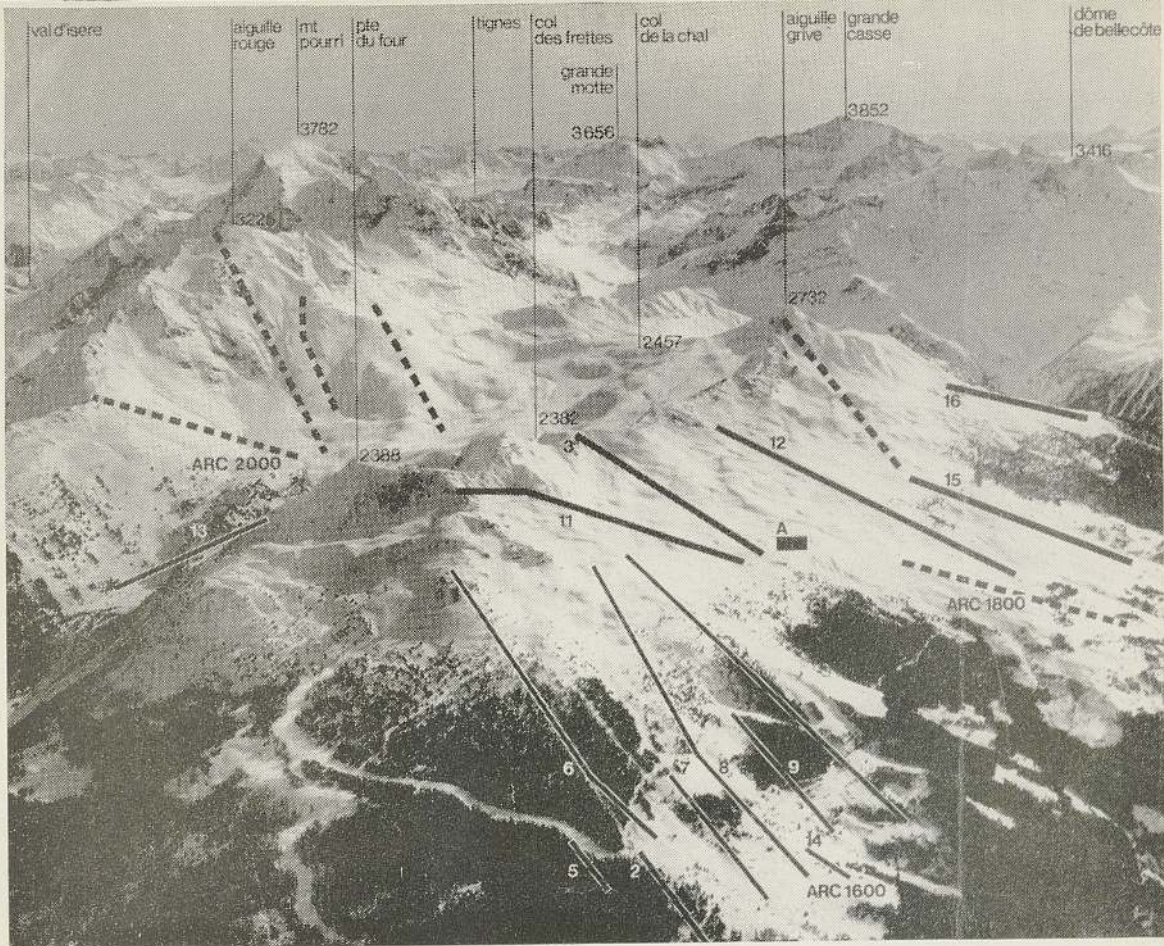
Říká se, že Čecha spojuje s Francouzem mimo jiné i to, že nebývají vyznavači absolutního pořádku a že rádi ponechávají v přísném řádu věci určitý prostor pro svobodnou vůli člověka. Zjistil jsem při krátkém pobytu ve Francii, že tamní svobodomyšlná koketerie s nepořádkem bude přec jen jiného druhu než u nás. Zdálo se mi, že páni galšití kohoutci jsou na svém smetišti skuteční suveréni. Přeneseno na vodu a plavce: plavou na hladině toho svého krásného nepořádku naprosto bezpečně, zatímco nám se to pokaždé nedaří...

JIŘÍ NEJEDLO

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan No v o t n ý. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, M. Chlouba, dr. Kulhánek, J. Leiss, B. Tvrzník a M. Vrbičan. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za dva měsíce. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Vimperk. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 15. září 1969.

ROČNÍK 55
ČÍSLO 4

*Celkový projekt Les Arcs. (nahore).
 Poblíž tohoto bistra budou přistávat letadla (vpravo).
 Průčelí residenčního hotelu. (vlevo).*

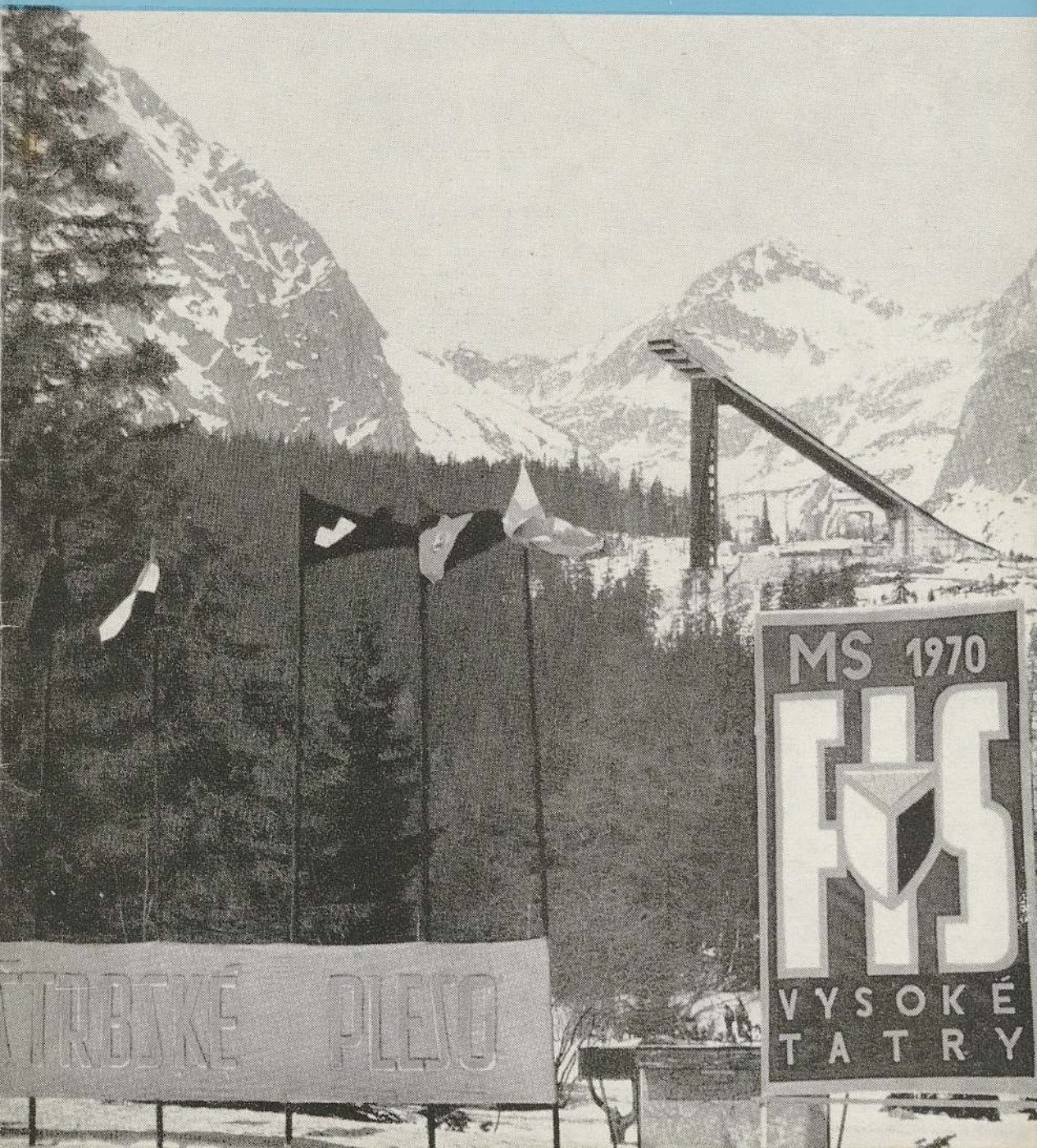
Snímky: J. Nejedlo

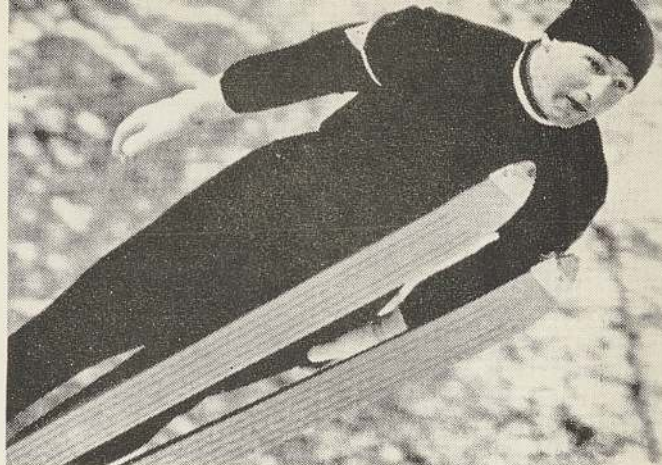

Vysoké salto na lyžích, označené jako snímek, o němž se mluví

Lyžařství

ROČNÍK 55 PROSINEC 1969 Kčs 5,— 5-6

Ti dva mají nejvíc šanci doskočit až tam, kde se dávají nejvyšší pocty světového šampionátu ve Vysokých Tatrách: Jiří Raška a Björn Wirkola. Tak se alespoň shodují odborníci v prognózách závodů ve skoku na lyžích. Naše srdce budou bít pro čs. reprezentanta. Roztloukla by se pocity nevýslovné radosti i štěstí, kdyby se tři nejlepší ze Štrbského Plesa rozestavili tak, jak ukazuje obrázek známé skokanské trojice z Oberstdorfu v minulém roce: vlevo Matouš, uprostřed J. Raška a vpravo Wirkola. Ale vraťme se ze snů a vidín dolů na zem a slibme si jedno: budeme našim reprezentantům držet palce s vědomím, že udělají, co bude v jejich silách. A že dají své nejlepší schopnosti, to jim můžeme věřit. Nejen skokanům...

DIALOG

27. září 1969 — ten den znamenal přelom v historii lyžařského sportu v naší vlasti. Naposled zasedlo ke stolu plénum lyžařské sekce ČSTV a poprvé se přihlásil k životu nový vrcholný orgán — Čs. svaz lyžařů, v němž se odrážejí jak společné zájmy obou národních větví tak i myšlenky, zdůrazňující respekt jednoho k druhému. Proces federalizace lyžařského sportu na národních i svazových principech byl dovršen. Náš lyžařský sport začal psát novou kapitolu.

Když plenární zasedání ústřední lyžařské sekce uzavíralo svou činnost, ohraničenou léty 1948 až 1969, hovořilo se — jak už to bývá pravidlem — o kladech i záporech práce. V obou rubrikách se objevovaly příslušné položky a závěrečné jednání pléna našlo sílu postavit se k nim čelem. Tedy i o chybách a nedostatecích se hovořilo v odpovídajících pojmech. Složitý a komplikovaný vývoj je za námi. Teď nás čeká nová éra, a věřme, že bude úspěšnější i čínanější, i když ne snadná. Ale měli bychom si zvykat, že cesta k vrcholu nevede po asfaltovém koberci. Horolezci to dobře vědí a myslím, že by bylo dobré, kdybychom se naučili pracovat jejich stylem.

Na závěr plenárního zasedání byli účastníci svědky milého aktu, jenž skoro tradičně doprovází i činnost, odcházející ze scény. Udělovaly se pocty; čestné uznání za zásluhy o rozvoj tělesné výchovy I. stupně obdržel V. Raban z rukou předsedy ústřední lyžařské sekce J. Smoly. J. Skopek dostal uznání III. stupně. Předsednictvo lyžařské sekce udělilo dále tituly zasloužilých mistrů sportu Rudolfo Čillíkovi, Josefu Matoušovi a Daliboru Motejlkovi, tituly mistrů sportu Mileně Cillerové, Janu Fajstavrovi, Ladislavu Divilovi, Juliu Luptákovi, Václavu Peřinovi a Karlu Štefloví. Diplomy vzorného trenéra si ze zasedání odnesli Zdeněk Ciller, Milan Húsko, Josef Lánský, Ilja Matouš, Josef Prokeš, Ondrej Rusko, inž. Luděk Šablatura a Jiří Vlček.

V odpolední části jednání se volilo 14členné předsednictvo Československého svazu lyžařů. Tato volba měla hladký, řekl bych skoro důstojný průběh. Do čela lyžařského presidia byl instalován Ján Mráz jako předseda. Je to prozíravý a schopný člověk, reprezentant slovenské větve československé lyžařské rodiny. Místopředsedy federálního předsednictva se

stali představitelé národních lyžařských reprezentací inž. Miroslav Jedlička a dr. M. Schelling. V čele odborných úseků stojí buď český předseda a slovenský místopředseda nebo opačně. Úsek sjezdových disciplín: doc. dr. Jar. Bogdálék (předseda) a Josef Kiša (místopředseda), úsek běhu: Václav Mečíř — Ján Terezčák, úsek skoku: J. Skrbek — Štefan Slivka, úsek závodu sdruženého: inž. Miloslav Kumpošt — Ján Hanus, úsek metodiky: Miloslav Zálešák — inž. Miroslav Chlouba. Generálním sekretářem byl zvolen PhMr Zdeněk Tamele.

Nebylo všechno hladké, i zrod nové instituce musel projít zkouškou. Řekněme, že lyžaři v ní obstáli a že se dokázali přenést v pravou chvíli přes rozdílná stanoviska, jež některé jiné sporty dosud považují za nepřekonatelné. V případech ustavujícího zasedání Československého svazu lyžařů bylo čertovo kopytko zakopáno právě ve složení odborných úse-

dvou partnerů

ků, přesněji jejich komisí. Nejednotný názor byl také na nezávadní lyžařství. Jedni soudili, že má být vyčleněno z kompetence federálního orgánu, druzí argumentovali, že bychom se takovým činem dopustili rarity, jež nemá obdobu na celém světě. Hlasovalo se komorově, a výsledek potvrdil, že tu jsou dva názorové tábory zhruba na tři otázky. Co teď? Už se zdálo, že se pracně vybudovaná stavba povážlivě nakloní nebo dokonce zřítí, zůstanou-li hlavy neústupné. Bylo za pět minut dvanáct — symbolicky, a tu dochází k něčemu, co bychom mohli nazvat československý zázrak zdravého rozumu. Ejhle, je tu najednou smíření. Prátele ze Slovenska žádají o separátní schůzku. Také česká reprezentace zasedne k samostatnému jednání. Chvilě nabitě elektřinou. Jedná se o bytí nebo nebytí Čs. lyžařského svazu, jenž se před chvílí ustavil. Lidé se vracejí a mají ve tváři naději. Ten slevil z požadavků, jež před chvílí formuloval, pochopí i druhý, že se hrady nemohou stavět jen z jednoho písku. Jsme tu přece dva. Uznali jsme to, když hodiny zahrozily, že udeří. Je tu dohoda, je tu kompromis. Lyžaři se našli, a věřím, že se najdou pokaždé, aniž by dramatika sporných věcí musela konfliktovat. To je jediná možná cesta nás dvou. Dialog mezi českými a slovenskými partnery je možný. Věřím v jeho dobré výsledky. JIŘÍ NEJEDLO

Lyžařské bežecké trate pre MS 1970 na Štrbskom plese

Lyžařské bežecké trate pripravené pre MS v roku 1970 na Štrbskom plese sa nachádzajú v nadmorskej výške 1200 až 1400 m, v členitom lesnatom teréne. Lesný porast pozostávajúci z ihličnatých stromov je starý minimálne 20 až viac rokov, takže je dostatočne vysoký pre to, aby trate boli vcelku skované pred nárazmi nepriazne

počasía, ako napríklad vetrov, zvýšenému slnečnému žiareniu a podobne.

Trate vychádzajú a ústia na novovybudovanom lyžiarskom bežekom štadióne v doline Mlynica, ktorý spolu s dvoma lyžiarskými mŕstkami a dvoma lyžiarskymi výťahmi tvorí komplexný lyžiarsky areál. Samotný bežecký štadión je

dĺhý 240 a široký 45 m. Vedľa štartu a cieľa je vybudovaná trojpodlažná rozhodcovská veža s kompletným vybavením. Z jednej strany je štadión uzavretý oceľovými tribúnami pre 1500 divákov a zo strany druhej tribúnami pre 500 novinárov, 300 oficiálnych hostí a miestnosťami pre rozhlasových a televíznych komentátorov. Všetky

technické zariadenia patriace k bežecým pretekom, ako sú šatne pretekárov, hygienické zariadenia, ako aj treningové priestory potrebné pre rozvíčovanie pred pretekami sú súčasťou štadiónu, vyčlenené tesne vedľa štadiónu.

Československý charakter

Pri voľbe trás tratí a pri konečnom určení ich profilov sme sa snažili maximálne využiť zvlhnený terén, ktorý je charakteristický pre celú tatranskú oblasť a hlavne pre oblasť Štrbského Plesa. Je prirodzené, že sme sa pri tom snažili nadviazať na skúsenosti zo stavby tratí posledných dvoch MS a OH. Priznáme sa však, že sme sa snažili dať do toho aj trochu vlastného československého charakteru a to vo forme častejšieho striedania menších a kratších výstupov a zjazdov, niekedy snáď až príliš náročných, avšak bezpečných. Takto vznikli trate, vyznačujúce sa väčšou rytmicitou a týmto pre lyžiarov bežcov podľa nášho názoru viac priťažlivo a zaujímavé.

Pre fundovaných pretekárov

Hoci beh na lyžiach na všetky vzdialenosti je z fyziologického hľadiska vytrvalostnou záležitosťou, chceli by sme, aby naše pestro zvlhnené trate prinútili pretekára trochu viac striedať charakter zaťaženia organizmu počas pretekov, aby dobre technicky fundovaný pretekár mohl plne využiť celú škálu jednotlivých spôsobov behu na lyžiach a aby konečne, aj keď sa to zdá zidealizované, mal každý, kto tieto trate absolvuje, dobrý pocit z toho, že mohol plne uplatniť celé svoje jazdecké umenie. Trate sú postavené vo forme dvoch smyčiek v podobě osmy, ktorá sa križuje na mimoúrovňovom zariadení na zamrznuté hladine Štrbského plesa. Prvá smyčka trate (ich podstatná kilometráž) smeruje do doliny Furkota smerom pod Jámské pleso a smyčka druhá a kratšia sa vinie v doline Mlynica v blízkosti bežecského štadióna. Pokiaľ trate prechádzajú cez verejnú komunikáciu, vedú cez nadjazdy a podjazdy.

Pomerne morenovitý terén nás prinútil vybudovať trate už v lete,

kde sa miestami previedli aj väčšie zemné úpravy. Pre všetky trate boli prevedené výseky lesného porastu, takže trasa tratí je široká 4 m po celej dĺžke.

Označenie tratí:

Označenie tratí je prevedené štandardne a to v lete okrúhlymi terčami o priemere 10 cm na strohoch. V zime budú trate označené praporkami, alebo zástavkami príslušnej farby.

Trat' žien na 5 km a 3×5 km je farby modrej. Trat' žien na 10 km je farby fialovej. Trat' na 4×10 km je farby oranžovej. Trat' na 15 km špeciál je farby červenej. Trat' na 15 km pre preteky združené je farby zelenej. Trat' na 30 km je farby žltej a trat' na 50 km je farby čiernej.

Niekoľko poznámok k situovaniu tratí v teréne:

Trat' behu žien na 5 km a na 3×5 km je postavená jednokolove, vedie zo štadiónu cez hladinu Štrbského plesa do doliny Furkota a vracia sa späť cez jezero do bežec-

Pan RADEGAST

Na stránich Radhoště, kdysi dávného sídla báineho slovenského boha Radegasta, se již míšilo žloutnoucí a červenající listí stromů s ještě svěží zelení smrků a borovic. Na vrcholku se bělal sněhový čepec. Byly to fantastické barevné kontrasty. Dole v údolí klouzal můj pohled na nevelký kopec, po němž se šplhaly postavy s lyžemi na ramenou. Ano, Remsovi hoši — naši reprezentační lyžaři-skokani. Zahajovali trénink na rožnovském můstku s umělou hmotou.

„Chlapi, je postříkáno? Tak jdeme, dnes to bude pět skoků“ zaznělo z úst trenéra. Skupinka šlapala jeden druhý, desátý, padesátý schod k oknu nájezdové věže. Jedni vážni s olovem sebekritického zpytování v hlavě, jiní plní legrace a vtipů v ústech. Tak si odbyli první kolo. „Hoši, tak probudíte sel! Všichni na tom sedíte jako na hrnci a já nevím, jestli zde mám závodníky nebo turisty, kteří přišli

poprvé na můstek a chtějí si to zkusit. A potom, to nebyl žádný odraz. Tak, a jedeme podruhé!“

Mezitím se ptáme na výsledky dosavadní přípravy. „Jedeme podle

se na ně díval

plánu a výsledky se zdají uspokojivé. Že jsem před chvílkou všechny zbouril, to muselo být. Jinak by tady třeba také usnuli nebo si mysleli, že jsou na rekreaci, a ne na soustředění. Konečně, první skoky nikdy za moc nestojí. Začali jsme v červnu a přes léto až do září převládala fyzicka. Dnes má každý v nohou tak kolem osmdesátí skoků a v říjnu to bude ještě tak napůl — myslím jako skoky a ta fyzicka. V listopadu to bude hlavně technika a udržování fyzicky a to už budeme myslet na sniž a na závody.“

Píšťalka otevřela cestu druhým skokům. Ty první byly tak mezi 54—56 metry. Při repríze dopadl Rudolf Höhnel už kolem značky kritického bodu a Jiří Raška přistál až na 62 metrech! Chlapci se šplhají potřetí! Trenér jim shazuje jeden závoj za druhým, tak říkající na pochodu.

„Rudo (k Höhnelovi), bylo to

lepší, ještě ten dosed.“ K dalšímu pak: „Jak si v okně nasedneš, tak budeš na hraně bubnu a podle toho také vypadá odraz a skok.“ — „Honzo, tohle není postava, to je hrbáč. Berce, lyže — ostrý úhel a musíš vytáhnout hlavu ve směru letu lyží a ne ji zvednout.“ Další a další vyslechli neúprosné, ale vždy spravedlivé zhodnocení výkonu. „Vašku (k Jakoubkovi), sundej lyže a sedni.“ A Jakoubek, jen tak na holé zemi, zaujal svoji pozici na lyžích a dostával názornou lekci v poloze sedícího střelce. Nemohu nepřiznat, že jsem stál opo-

kého štadiónu. Taktiež je situovaná trať žien na 10 km.

Trať mužov na 15 km špeciál vedú prvý kilometre do furkotskej doliny, kde sa nachádzajú prvý 10 km. Posledných 5 km sa rozprostiera v doline Mlyncia.

Trať 15 km pre preteky združené sa v podstate nachádza v tých istých priestoroch, ako 15 km špeciál, je však odlišná, pokiaľ ide o parametre, čo vyhovuje normám. Je celkovo ľahšia.

Trať mužov na 30 km je dvojkolová, 2×15 km po tej istej trase. Prebieha súbežne s traťou pre pretek združený.

Trať pre štafetu mužov na 4×10 km je postavená v jednej smyčke smerom do doliny Furkota pod Jámské pleso, a späť.

Trať behu mužov na 50 km je volená dvojkolove a to 2×25 km, po tej istej trase. Rozprostiera sa spolu s ostatnými mužskými tratiami s tým, že v doline Furkota je prvých 20 km a zbývajúcich 5 km je v doline Mlyncia.

Prvé 2 km ženských tratí vedú zo štadióna spoločne a taktiež majú spoločný posledný kilometer. Trate mužské majú mimo 50 km

spoločne prvé 3 km a posledný kilometer všetkých mužských tratí je taktiež spoločný. Štart a odovzdávka štafiet je na bežeckom štadióne. V prípade dvojkolových tratí je obrátka taktiež na štadióne.

Tréningové trate:

Náhradné trate pre MS 1970 sú postavené v osade Tatranská Lomnica vzdialené 25 km od Štrbského Plesa. Tréningové trate sú rozmiestnené na dvoch miestach. V blízkosti Štrbského Plesa sú provizórne 2 až 3 km smyčky tratí a to pre prípad, že by sa na štandardných tratiach nemohlo trénovať. Organizačný výbor však počíta, že niektoré výpravy pricestujú do Vysokých Tatier skôr, na tento účel sme pripravili tréningové trate v ideálnom a tichom prostredí priestorov Podbanska v nadmorskej výške 1000 m, vzdialenom od Štrbského Plesa 12 km. Počítame, že na týchto tratiach môžu sa zájemci vyporiadať s event. problémami aklimatizácie.

JÁN TEREZČÁK,
zástupca riaditeľa pretekov
MS 1970

Byly doby, kdy po schodech vystupovali s lyžemi na ramenou až na nájezdovou věž a dolů plachtili vzduchem. To o nich věděl skoro celý svět jako o závodnících-skokanech. Teď chodí pěšky i nahoru kolem můstků a stále mají svou autoritu: vlevo Sigmund Ruud, upravo Miloslav Bělonožník, členové skokanské komise FIS

dál v němém obdivu — k trenéru i k závodníkům. U toho prvního proto, že tak přesně věděl co kdo potřebuje a jak mu to ukázat, a u těch druhých zase pro bezmeznou důvěru, poslušnost a vůli pochytit a porozumět co nejvíce.

Znovu využívám dobrou chvíli k otázce: „Nemáte strach z generacního problému?“

„Ani ne. Špička se sice u nás dosti vyrovnává, ale naštěstí v tom dobrém slova smyslu. Ti nejlepší jsou stále více a více tlačeni těmi dorůstajícími. Dnes je pro kohokoli umístění na našich závodech mezi prvními deseti úspěchem. A naše mezinárodní postavení vzbuzuje u mládeže stále větší zájem o skoky.“

Prý se taky ženy domáhají emancipace na můstcích?

„Co by ne. V Norsku dokonce vedou rekordní listinu a pokud vím, tak tam jedna amazonka dosáhla délky 71 metrů. Na jméno si však nevzpomenu. U nás to zkoušely sjezdářky ve Spindlerově mlýně a naměřili jim tam kolem třiceti metrů. Přesto si však myslím, že pro ženy to není vhodný sport, už z fyziologických důvodů ne. Ty

otřesy, to není nic pro jejich stavbu těla.“

Olympijské medaile z Grenoble máme doma už pomalu dva roky. Co myslíte — budou nějaké z Vysokých Tater?

„Já vím, lidé nějakou čekají. Světový šampionát bude doma a tak, měreno fotbalem, se věří ve výhodu domácího prostředí. Ale můstky jsou nyní pomalu jeden jako druhý. A potom, když je skokan tam nahoře v okně, tak čerta starého slyší či vnímá, zda ti dole mu fandí nebo na něj pískají. V takových případech už záleží jen a jen na momentální kondici a duševní pohodě. Maličkost může zvrátit i tu nejlepší formu — jsme přece jen lidé.“

Jistě. Wirkola byl v Grenoble také vysokým favoritem a přece skončil bez medaile. A v Norsku proto chleba také nezdražili...

„Světová špička skokanů dnes zahrnuje dvacet až pětadvacet jmen. To samo o sobě naznačuje, co se může stát. Z našich tam patří aspoň pět chlapců a tak by se mohlo zdát, že aspoň některý by to mohl dotáhnout na stupně vítězů. Konečně, kdo z nás by ne-

chtěl slyšet „Kde domov můj...“ a „Nad Tatrou sa blýská...“ právě v Tatrách!“

Raškovo jméno se již stalo pojmem. Jak byste ho jako závodníka charakterizoval?

„Raška je dnes veličina i mezi elitou. Ale i on, stejně jako kdokoli jiný, může mít a má právo na slabší den. Těch je však v posledních dvou či třech letech opravdu poskrovnu. On totiž, i když třeba nějaký ten závod nevyhraje, je v mnoha znacích a velmi důležitých, v současnosti nejlepší na světě. Je to zejména jeho postavení těla a lyži na vzduch, celá letová práce a potom ten konec — těch posledních dvacet metrů! Tam vytahuje ze skoku to nejmaximálnější maximum a to právě umí zatím jen on. Když mu k tomu vyjde hrana na můstku, pak je závod jeho.“

Věrne že mu ta „hrana“ vyjde v únoru příštího roku ve Vysokých Tatrách ze všech uchazečů o titul mistra světa nejlépe — pro radost jeho, trenéra i nás všech!

LYŽAŘI

před rokem 1970

Příští rok je pro lyžaře na celém světě důležitým mezníkem. Bude prověrkou mnohých předsevzetí i vážných úkolů. Rok 1970 je rokem 60. výročí, kdy se sešel první lyžařský kongres v Kristianii a zvolil své vedení — mezinárodní komisi (ISC), předchůdkyni dnešní mezinárodní federace (FIS). Dále budou uskutečněna mistrovství světa ve Vysokých Tatrách a Val Gardeně, šampionát, který bude prověrkou na olympijské hry v Sapporo 1972.

Zima 1970 bude také prubířským kamenem nově schválených pravidel o slalomové kvalifikaci, která přijal kongres v Barceloně. Již dnes před sezónou jsou určité diskuse a pochybnosti, zda se nezašlo příliš daleko. Aplikace tohoto pravidla (uverejněného v posledním Lyžařství) bude posouzena na zasedání Mezinárodního olympijského výboru v květnu 1970 a dává se do spojení i s budoucností zimních olympijských her. Do této doby bude ještě řada jednání mezi FIS a členy MOV, jako bylo např. koncem listopadu ve Stockholmu. Znovu se vynořují návrhy a pochybnosti o účasti nebo neúčasti sjezdařů na ZOH a celkovém oprávnění dále organizovat zimní olympijské hry. Pevně věřím, že pochybnosti a negativní názory se rozplynou jako aprílové přeháňky a v květnu 1970 se dozvíme, kdo bude pořádat ZOH 1976, kde budou opět na pořadu všechny lyžařské disciplíny.

Kandidáti za mořem

Agitace pro ZOH vrcholí. Zájem projevila původně tato města: Vancouver (Kanada), Denver (USA), Östersund (Švédsko) Lahti (Finsko), Granada (Španělsko) a čtyři místa ve Švýcarsku. V době uzávěrky tohoto čísla vypadá situace takto: ve Švýcarsku probíhalo lidové hlasování v těch kantonech, jejichž města se o ZOH ucházejí. Jako první se vyjádřili v Interlaken, a to negativně. Nadpoloviční většina obyvatelstva nemá zájem. V ostatních měsících to bylo do 15. listopadu. Určitou nadějí má Švýcarsko proto, že hry 1972 budou pořádány mimo Evropu, v Japonsku. Granada je kandidát spíše propagační než vážný. Mezinárodní sportovní federace neměly možnost se vyjádřit k technickým předpokladům. Lahti má všechny předpoklady až na jediný, a to ten, že soutěže ve sjezdových disciplínách, na saních a bobech by se musely konat značně daleko, až ve Švédsku. MOV zatím pro tyto kombinace nemá pochopení. Östersund byl více jak vážným kandidátem, ale švédská vláda nepřevzala finanční záruky a nevolnila potřebné dotace. Boj o první místo se asi rozhodne mezi Denverem a Vancouverem. Obě místa vkládají do propagace obrovské prostředky. Nebudou-li Kanadě přiděleny letní hry 1976, pak bude

Vancouver kandidát téměř jistý. Rozhodnutí MOV nejsou vždy logická, a proto nikdo nikdy neví, jak se situace vyvine, i když Kanada patří mezi země, které dosud neměly možnost olympijské hry organizovat.

Debaty o prognózách

Mnoho se mluví a diskutuje o nadějích jednotlivých zemí na MS ve Val Gardeně a ve Vysokých Tatrách. Ve sjezdových disciplínách si hodně věří Rakušané, ale o první místa budou bojovat i Francouzi a v pozadí nebezpeční soupeři a soupeřky z USA a v ženách také z Kanady. Ale i další alpské země věří v úspěchy jednotlivců. V ostatních zemích je situace bez velkých vyhlídek a kdo se dostane do druhé desítky závodníků, bude to moci považovat za velký úspěch. V klasických disciplínách je situace komplikovanější. Ve skoku je silný trojlístek ČSSR, NDR, Norsko, ale za nimi velmi dobří jednotlivci ze SSSR, Finska, Rakouska a Jugoslávie. Také Japonci mohou překvapit.

Renesance běhu

V celém světě probíhá vlna nebývalého zájmu o běh na lyžích. Nejedná se jen o závodění, ale také o využití běžek jako prostředku k rychlému a zdravému pohybu v zimní přírodě. Závodní běh se rozšiřuje v zemích bez tradic jako je Španělsko, Turecko, Austrálie, ženy v Kanadě, USA, Dánsku atd. Například běžci USA absolvovali jako přípravu na MS ve Vysokých Tatrách od 9.—18. srpna dálkový běh z Kanady do Massachusettsu a uběhli 435 km v těžkém terénu. V alpských střediscích se rychle rozšiřuje počet tratí pro běžecké procházky a jsou využívány i ty, kde se konaly olympijské hry — Seefeld a Autrans. Jsou pořádány dálkové pochody například horskými masivy, např. Vercois v italských Alpách. Neustále roste počet účastníků na závodech na dlouhých tratích — Vasaloppet, závody v SSSR, ve Finsku, v NSR atd. Zde má samozřejmě čestné místo náš závod „Po hřebenech Krkonos“ (muži na 70 km a ženy na 25 km), který je světovým unikátem. V běhu žen před MS 1970 je situace vyrovnaná mezi SSSR, Finskem a Norskem. Za nimi jsou velmi těsně běžkyňe Švédska a jednotlivci z Polska, NDR, včetně našich závodnic. Běh mužů by měl být dosti jednoznačnou záležitostí Norska, ale o překvapení z Finska, Švédska a SSSR nebude zřejmá nouze. Další země jako je NDR, Itálie, NSR, Polsko a snad i ČSSR věří v dobré výsledky jednotlivců. Závod sružený je zatím velmi silný jen ve střední Evropě — NSR, Polsko, SSSR, ČSSR a NDR. Nejsou ovšem vyloučena překvapení jednotlivců

z Norska a Finska. Ostatní země se budou muset spokojit jen s průměrným umístěním.

Lyžařská diplomacie

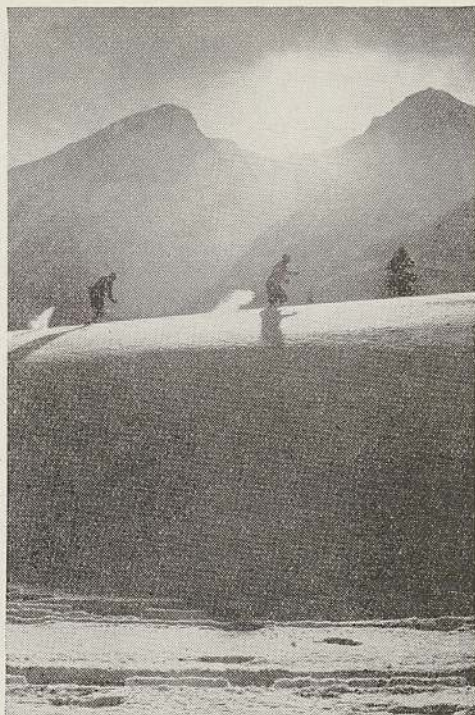
V době, kdy čtenář bude číst tyto informace, bude za námi ojedinělé období lyžařské diplomatické činnosti, v němž hrajeme důležitou roli, a před námi budou poslední týdny příprav na mistrovství světa v klasických disciplínách ve Vysokých Tatrách. Podzim 1969 byl charakterizován velkým zájmem představitelů lyžování, zejména ze zahraničí, o výstavbu a závěrečnou fázi příprav ve Vysokých Tatrách, dále informační a propagační činnosti v zahraničí a projednáním přípravy na mezinárodní styky v zimě 1969/70. Jedním z prvních návštěvníků na podzim 1969 byl pan Knut Korsvold, který přijel předat funkci předsedy běžecké komise FIS Vladimíru Páclovi a zároveň přivezl dokumentární materiál této komise. Navštívil však z časových důvodů pouze Prahu. Při jednání vyslovil velké uznání komplexu výstavby ve Vysokých Tatrách, kde byl v únoru letošního roku na V. ročníku Tatranského poháru. S uznáním hovořil o dobrých výsledcích československých běžců v posledních letech. V rozhovorech byla zdůrazněna nutnost dalšího prohlubování koordinace termínů mezinárodních lyžařských soutěží.

Předstih Tater

Vysoké Tatry navštívil generální tajemník mistrovství světa 1970 ve Val Gardeně Edmund Dellago. Prohlédl si všechna zařízení a projednal otázky vzájemné spolupráce mezi organizačními výbory mistrovství světa ve Vysokých Tatrách a ve Val Gardeně. Byl překvapen komplexností výstavby a vyjádřil velké uznání za vykonanou práci. Vyslovil domněnku, že ve Vysokých Tatrách jsme v předstihu ve srovnání s Val Gardenou. Předpokládá se, že kromě reprezentačních družstev zamíří do dějiště MS také zájezdy expertů a trenérů sjezdových družstev. Stejně tak můžeme očekávat italské hosty ve Vysokých Tatrách. Pro členy organizačního výboru mistrovství světa ve Vysokých Tatrách je téměř nemožné, aby viděli alespoň část mistrovství světa ve Val Gardeně a získali tak poslední informace. Na druhé straně se italská organizátora těší, že uvidí téměř celé naše mistrovství světa.

Vysoké Tatry se staly světovými

Po návštěvě švýcarského novináře Vico Rigassioho, italského žurnalisty Piero Ratti ze sportovního deníku *Gazetta della sport*, dlela v Tatrách delegace pořadatelů mistrovství světa ve sjezdových disciplínách z Val Gardeny a novináři ze Skandinávie, delegáti FIS atd. — Do Starého Smokovce přijel také předseda Italského svazu zimních sportů Fabio Conci a místopředseda Claudio Batisti. Za oba prohlásil Fabio Conci: „Jsem nesmírně nadšen sportovním areálem, který jste zde pro mistrovství světa vybudovali. Na poměrně malém prostoru se najde všechno nezbytné pro klasické soutěže: dva můstky, věž rozhodčích, tribuny, běžecký stadión a věž pro časoměřiče, tribuny pro obecenstvo a novi-

Náladový snímek Luboše Brchela nás zavádí do Vysokých Tater, které od doby, kdy skončil aktivní sjezdařskou dráhu, oslavuje s kamerou v ruce

náře a další zařízení. Myslím, že jste postavili a budovali pro mistrovství světa mnohem více než my ve Val Gardeně.“ — Expert FIS pro skokanské soutěže Fred wurth z Francie přijel prakticky na poslední kontrolu. Na dotaz, jak je spokojen se skokanským zařízením, odpověděl: „Jde už jen o dokončení detailů a vnitřních zařízení, např. ve věži rozhodčích. Jinak můstky jsou v naprostém pořádku, na velkém můstku se vybudoval ještě jeden nižší nájezd, výtah je už instalovaný, jen je třeba natáhnout kabely. Začala se stavět světelná tabule výsledků. Všechno bude včas hotovo. Jsem naprosto spokojen.“

— Předseda Finského lyžařského svazu Hannu Koskivuori byl v Československu poprvé, a proto také poprvé viděl — československé velehorny — Vysoké Tatry. Popravdě řečeno ho nadchly. Času neměl nazbyt, ale i tak za jeden a půl dne pobytu viděl hodně a o své zážitky se s námi rozdělil: „Byl jsem překvapen, jak se zde pracuje na dokončení lyžařského areálu, hotelů a pošty na Štrbském Plese. Na tomto velikém prostoru bude mnoho nových zařízení pro mistrovství. Jako mezinárodní rozhodčí pro skokanské soutěže jsem si se zvláštním zálibením prohlížel oba můstky. Zvláště velký můstek P = 90 mě nadchl svou moderní koncepcí, která působí impozantně v celém nádherném okolí Mlynické doliny. Je výborné, že např. tiskové středisko stojí hned vedle FIS hotelu, kde bude sídlo organizačního výboru.“

Vyvrcholením podzimních návštěv do Vysokých Tater byla návštěva generálního tajemníka FIS Sigge Bergmana s chotí.

NEJEN SPORTEM

je živ lyžar

Majstrovstvá sveta prilákajú do Vysokých Tatier veľa hostí, nie málo ich bude aj zo zahraničia. Ich prvoradým záujmom bude zhladať vrcholné športovné výkony, ale v poludňajších a večerných hodinách, keď na bežekových tratiach a skokanských mostíkov zavládne klud, iste všetci budú vyhľadávať kultúrno-spoločenské podujatia, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou využitia voľného času.

Desiatky dobrovoľných pracovníkov pripravuje na tieto dni množstvo kultúrno-spoločenských podujatí v tatranských strediskách, v podtatranských mestách a dedinách.

Tatranský folklór

Budú to vystúpenia Slovenského ľudovumeleckého kolektívu, vystúpenia najlepších amatérskych ľudovumeleckých súborov akými sú Magura, Čarnica, Urpín a ďalší. V štylových zariadeniach budú vyhrávať ľudové muziky z jednotlivých krajov celého Slovenska. V prírodnej scenérii Štrbského Pleša uskutoční sa program zostavený z podtatranských zvykov a obyčaji: „Fašiangy, fašiangy“. V Štrbe budú mať možnosť vidieť naši hostia opravdovú svadbu so všetkými zvyklosťami a obyčajami. V spomínaných programoch je snaha ukázať krásu a bohatstvo slovenského folklóru.

Tatry a výtvarníci

Čo sa týka výtvarnej tvorby: V dome akademického maliara Jána Hálu vo Važci bude inštalovaná výstava jeho vrcholných diel, výstava obrazov národného umelca Martina Benku bude inštalovaná v Tatranskej galérii v Poprade, gotika Spiša a sakrálné umenie v podtatranskom múzeu a výstava víťazných prác z celoslovenskej súťaže ľudových výrobkov „Krása života“ v Tatranskej Lomnici. Návštevníkom bude k dispozícii aj nové Múzeum Tatranského národného parku v Tatranskej Lomnici, kde budú inštalované vzácne exponáty.

KAM ve Vysokých Tatrách, až odložíme LYŽE

z oblasti Vysokých Tatier. Okrem toho galéria PM Bohúňa v Liptovskom Mikuláši pripravuje výstavu obrazov: Umelci Liptova.

Hvezdy pop music

V priebehu Majstrovstiev sveta rozprúdi sa aj spoločenský život. Začne ho novinársky ples za účasti Miss ČSSR, bude pokračovať tatranskými fašiangami v národných krojoch, módnymi prehliadkami zimného a športového odievania. Najväčší záujem bude iste o hudobné recitály najlepších československých interpretov tanečných piesní a orchestrov. V zariadeniach cestovného ruchu Interhotelov a Tatranských hotelov s nočnou prevádzkou budú variétne programy popredných iluzionistov a žonglérov.

Vážna kultura

Štátne divadlo z Košíc predstaví sa divadelnou hrou Palárika: Dobrodružstvo pri obžinkách v komparse divadelnej hry bude účinkovať

popredný ľudovumelecký súbor Čarnica z Košíc. V kultúrno-spoločenských programoch predstaví sa nám Štátna filharmónia z Košíc, ktorá bude účinkovať aj v podtatranských mestách.

Kultúrno-spoločenská komisia zriadi v Starom Smokovci hudobný salón, v ktorom budú účinkovať naši špičkoví umelci vážnej hudby. Uskutočnia sa programy: „Z pokladnice českej a slovenskej hudby“, „Vzácný odkaz hudobnej minulosti“, „Perly svetovej hudobnej tvorby“. Tento program pripravujeme pro ozajstných milovníkov vážnej hudby.

Milovníci filmového umenia budú mať možnosť vzhliadnúť vrcholné diela domácej i zahraničnej kinematografie. Krátke filmy propagujúce krásy našej vlasti, kultúrne a historické pamiatky budú sa premietiť non-step spôsobom v kinách Vysokých Tatier.

Okrem uvedených programov komisia kultúrno-spoločenská pripravuje zvláštne programy pre jednotlivé skupiny návštevníkov MS 1970, pre oficiálnych hostí, delegácie FIS, novinárov, pretekárov a podobne.

Doplňkový šport

Obohatiť sa aj samostatný športový program počas majstrovstiev. Začne sa veľkým lyžiarskym karneválom, hokejoví fanúškovia si iste prídu na svoje na hokejovom turnaji, ktorého sa zúčastnia popredné zahraničné kluby. Diváci uvidia krásokorčuľarske exhibičné vystúpenia v Starom Smokovci, v Tatranskej Lomnici a v Poprade. Na parkure v Tatranskej Lomnici uskutočnia sa zimné jazdecké preteky. Pre spríjemnenie oddychovej pohody budú vyhrávať dychová hudba Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky a dychovka Karosy z Vysokého Mýta.

Starostlivo pripravený program počas MS, ale aj v dňoch pred nimi a po nich, bude v tatranských osadách, ale i v Poprade, Kežmarku, Svite, Važci, Štrbe a Liptovskom Mikuláši. Snahou je, aby celé Vysoké Tatry a široké okolie žilo v slávnostnej nálade kultúrno-spoločenských a športových podujatí, aby každý, kto v tom čase do dejiska MS príde, mohol si vybrať niektoré z nich. Všetky budú vysoko umelecky hodnotné, budú nás reprezentovať pred celým svetom.

ŠTEFAN MAŠLONKA

Státní reprezentační družstva lyžařů 1969 - 1970

BĚŽCI: (v závorce data narození a mateřský oddíl):

1. Fajstavr Jan (26. 3. 1944 — Dukla Liberec), 2. Ilavský Ján (27. 5. 1942 — RH Poprad), 3. Hrubý Ladislav (22. 11. 1934 — RH Semily), 4. Lupták Július (27. 11. 1942 — RH Poprad), 5. Michalko Ján (18. 11. 1947 — RH Poprad), 6. Miluška Milan (16. 2. 1947 — Dukla Liberec), 7. Peřina Václav (19. 2. 1945 — Dukla Liberec), 8. Sacký Karel (3. 2. 1943 — MEZ Frenštát), 9. Štefl Karel (16. 3. 1946 — Sokol N. Město n. M. *Trenér:* Honců Jaroslav (23. 3. 1939 — Dukla Liberec).

BĚŽKYNĚ:

1. Bartošová Alena (17. 9. 1944 — Jiskra Mšeno), 2. Cillerová Milena (12. 8. 1945 — Jiskra Mšeno), 3. Gajancová Anna (18. 2. 1949 — SLOVAN Smokovce), 4. Chlumová Milena (1. 6. 1946 — RH Semily), 5. Labašková Eva (13. 5. 1948 — Jasná Lipt. Mikuláš), 6. Šikolová Helena (23. 3. 1949 — Jiskra Mšeno), 7. Škopová Jaroslava (20. 4. 1947 — Jiskra Mšeno), 8. Šuleková Anna (21. 8. 1947 — Jasná Lipt. Mi-

kuláš), 9. Weisshäutlová Lenka (23. 4. 1947 — Jiskra Mšeno). *Trenér:* Ciller Zdeněk (25. 8. 1936 — Jiskra Mšeno).

SKOKANI:

1. Balcar Jindřich (12. 3. 1950 — Dukla Liberec), 2. Divila Ladislav (14. 5. 1944 — MEZ Frenštát pod Radhoštěm), 3. Doležal Bohumil (13. 12. 1946 — Ještěd Liberec), 4. Doubek Rudolf (23. 3. 1943 — RH Semily), 5. Höhn Rudolf (21. 4. 1946 — Dukla Liberec), 6. Hubač Zbyněk (1. 9. 1940 — RH Semily), 7. Jakoubek Václav (9. 8. 1946 — SEBA Tanvald), 8. Kodejška Karel (20. 3. 1947 — Dukla Ban. Bystrica), 9. Kraus Josef (11. 7. 1944 — Dukla Liberec), 10. Matouš Josef (6. 1. 1942 — Dukla Liberec), 11. Novák Bohuslav (13. 11. 1945 — Slovan Šp. Mlýn), 12. Raška Jiří (4. 2. 1941 — VEZ Frenštát pod Radhoštěm), 13. Rydval František (21. 2. 1946 — Dukla Liberec). *Trenér:* Remsa Zdeněk (29. 12. 1928 — Slovan ÚV ČSTV Praha).

SDRUŽENÁŘI:

1. Fejkal Jan (3. 10. 1949 — Dukla Liberec), 2. Foltman Libor

JAROSLAV FAJSTAVR

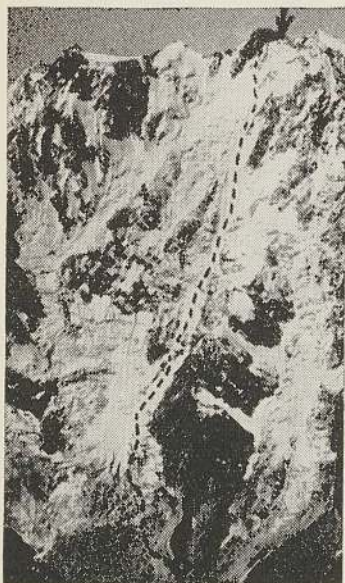
(11. 7. 1948 — Lokomotiva Trutnov), 3. Kučera Antonín (4. 6. 1946 — Slavia Liberec), 4. Kučera Tomáš (8. 8. 1948 — Dukla Liberec), 5. Rygl Ladislav (16. 7. 1947 — Slavia VŠ Praha), 6. Svoboda Jaroslav (21. 5. 1944 — Jiskra Mšeno), 7. Zeman František (10. 10. 1950 — Dukla Liberec). *Náhradníci:* 1. Rázl Antonín (28. 3. 1947 — SEBA Tanvald), 2. Rázl Jiří (11. 2. 1946 — Slavia VŠ Praha). *Trenér:* Oleškák Štefan (16. 1. 1940 — Dukla Liberec).

SJEZDAŘI:

1. Janda Jaroslav (17. 10. 1942 — Dukla Ban. Bystrica), 2. Pažout Miloslav (8. 6. 1948 — Slavia VŠT Košice), 3. Petřík Luboš (9. 9. 1945 — Slavia VŠ Praha), 4. Sochor Miloslav (8. 1. 1952 — Slovan Pec pod Sněžkou), 5. Škampa Jiří (10. 6. 1951 — Slavia Tech. Brno), 6. Vojtěch Jan (9. 3. 1946 — Trutnov). *Trenér:* Vedral Jan (29. 9. 1934 — Slavia VŠ Praha).

SJEZDARŮKY:

1. Cuminková Miriam (23. 2. 1948 — Slavia UK Bratislava), 2. Kubínová Miloslava (24. 11. 1949 — Slovan Pec p. Sn.), 3. Milerová Eva (20. 7. 1947 — Autoškoda Ml. Boleslav). *Trenér:* Hampl Karel (13. 9. 1940 — Ještěd Liberec).

Švýcarský horský vůdce a lyžařský učitel Sylvain Saudan přidal ke svým pozoruhodným sjezdům Whymperova, Spencerova a Gervasuttiho kuloáru další znamenitý čin: sjezd na lyžích žleb Marinelli na italské straně Monte Rosy v Alpách. Odvážný a nebezpečný balet na lyžích začal ve výšce 4525 m a skončil po více než 3 hodinách na ledovci Belveder (2200m). Tedy výškový rozdíl 2325 metrů. Nejtěžších bylo 80 metrů po vstupu do kuloáru pokrytého ledem a svažujícího se více než 50 stupňů. Teprve potom vystřídal tvrdý sníh ledový povrch žlebu. Na otázku, proč si vybírá tak nebezpečnou hru s horami, Sylvain Saudan odpověděl: „Protože chci vyhrávat nad nesnadnosti, protože to miluji.“

Na chvíli se Sigge Bergmanem

Pan Sigge Bergman, generální sekretář FIS, ukončil svou inspekční cestu po dějišti mistrovství světa v klasických disciplínách ve Vysokých Tatrách jednáním s představiteli ČSTV v Praze. Předtím zasedl k jednomu stolu se sportovními novináři. Z tiskové konference jsme zachytili některé myšlenky Sigge Bergmana tak, jak odpovídal na dotazy novinářů.

„Dokonale uložený a technicky bezchybně prokomponovaný lyžařský areál pro skokany a běže v Mlynské dolině považují snad za největší dílo, jež bylo v tomto směru dosud vytvořeno. Myslím, že může sloužit jako vzorový stadion pro celý svět.“

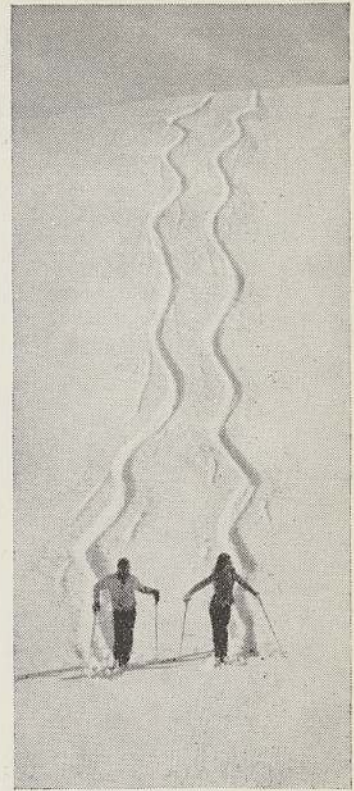
„Zda jsem přišel také na nějaké stíny při své cestě? Nesmylím, že věc, o níž chci mluvit, patří právě do kategorie, již měl na mysli tazatel, ale snad mě ve Vysokých Tatrách mírně překvapilo, že mnohé stavby nejsou dosud dovedeny až do konce. Třeba zrovna FIS hotel nebo Panorama. Nejsem odborník, a proto také jisté obavy, že se to všechno nepodaří dát pod střechu, jsou jen osobními pocity. Vaši odborníci mě ujistili, že do zahájení šampionátu bude všechno „all right“, a to musím pokládat za směrodatné a rozhodující. A vidím-li vaše nadšení pro věc, chci tomu také věřit.“

„Ptali jste se mě na prognózy, pokud se týká šampionátu, a na to, jak se připravují Skandinávci. Švédský lyžařský svaz věnoval na přípravu 160 000 švédských korun. To je hodně, snad nejvíc v dosavadní historii. Ale přesto si neděláme přehnané naděje a iluze o silách. Omladili jsme týmy a jejich výkonnost poroste v nejbližší budoucnosti. Letos to však ještě nebude stačit na světovou špičku. Předpokládám, že nejvíce medailí budou sbírat Norové, především v bězích a snad i ve skocích, pokud nebude váš Jiří Raška disponovanější než Wirkola. Osobně počítám s úspěchem SSSR a nejvíce šancí dávám Vedeninovi v běhu na 50 km. Překvapení může přijít z Kanady. Ve švédské Kiruně trénovaly běžecké týmy ze země javorového listu. Šokujícím účinkem působily na nás mladé běžkyně, které v sobě mají indiánskou nebo eskymáckou krev. Představují obrovský pohybový talent. Na běžkách jakoby utíkala samotná příroda s obrovským rezervoárem fyzických možností. Až srovnají indiánská a eskymácká děvčata krok se světovou technikou, zařadí se mezi světovou špičku a budou velmi nepřijem-

ným soupeřem skandinávských nebo ruských běžkyň.“

„Na aklimatizaci se dívám jako na individuální problém. Mora Nisse byl na štíru s každou výškou nad 500 nebo 700 metrů. Naproti tomu Sixtena Jernberga nedokázalo vykolejit ani 2000 m nad mořem. To byla obdivuhodná mašinka. Eggen měl potíže s nedostatkem kyslíku v minulosti, ale loňského roku byl už naprosto suverénem ve vašich Tatrách. Nadmořská výška působí rozdílně na organismus. Uznávám však, že si závodník musí zvykat. Aklimatizace se jeví tedy naprosto žádoucí i v případě Štrbského Plesa. Domnívám se, že osm dnů stačí, aby se tělo připravilo na změněné výškové klima. Podle toho zařizujeme příjezd švédského týmu do Vysokých Tater. Myslím, že své rozhodnutí pozmění Finové. Ti chtěli přicestovat čtyři dny před zahájením, a to by se jim mohlo vymstít.“

„Každou činnost je třeba nějak uzavřít, a teď mi připadá milá povinnost, abych zakončil i tu milou hodinku s vámi, vlastně s celým Československem. Vracím se domů se samými pěknými dojmy. To nepovažujte za zdvořilostní frázi. Cítil jsem se jako u přátel. Mělo by tomu tak být vlastně v celé členské rodině FIS. Máte krásnou zemi a milé lidi. Vaše pohostinnost je obdivuhodně srdečná. To dává dobrou perspektivu i nadcházejícímu světovému šampionátu. Mám jen jedno přání: aby šampionát měl korektní průběh bez rušivých momentů. Ukáží-li se nějaké komplikace, musíme je umět překonat. Nezasťírám, že by se mohly objevit překážky také v případě MS v Tatrách. Věřím však, že každou odstraníme z cesty společným úsilím a vzájemným pochopením. I vám novinářům přeji plný úspěch v práci. Kdykoli byste něco potřebovali, jsem vám k dispozici. Ve smokoveckém Grandu mě najdete. Mám pro vaši práci zvláštní pochopení a sympatie. Jsem vlastně jeden z vás. Třicet roků jsem dělal sportovní žurnalistiku a novinářem se cítím dodnes.“ (nj)

Jen dvě bílé stopy zůstaly svědkem nezapomenutelného dialogu lyžářů s prašanem

LYŽAŘSKÝ KALENDÁŘ FIS

Mezinárodní lyžařská federace zařadila do svého kalendáře sezóny 1969/70 celkem 709 mezinárodních závodů, které budou uspořádány ve 23 zemích.

Jde o 455 soutěží v alpských disciplínách — 242 závodů mužů (49 sjezdů, 112 slalomů a 81 obřích slalomů), 213 soutěží žen (38 sjezdů, 98 slalomů a 77 obřích slalomů).

V severských disciplínách bude uspořádáno 254 závodů — 199 pro muže (40 na 15 km, 21 na 30 km, 5 na 50 km, 16 štafet, 13 sdruženářských závodů, 64 skokanských a 40 soutěží pro juniory) a 55 pro ženy.

V alpských disciplínách byly do světového poháru zařazeny závody: Val d'Isère 10.—14. prosince, Cortina d'Ampezzo 19.—21. prosince,

Lienz 19.—21. prosince, Oberstau-
fen 3.—4. ledna, Hindeland 4.—5.
ledna, Adelboden 5. ledna, Grin-
dewald 6.—9. ledna, Wengen a
Morzine 10.—11. ledna, Bad Gas-
tein 14.—15. ledna, Villars sur
Ollon 17.—18. ledna, Krajska
Gora 21.—22. ledna, Kitzbühel 17.
až 18. ledna, Maribor 17.—18.
ledna, Krajska Gora 21. až
22. ledna, San Gervais 22.
až 24. ledna, Megeve 23.—25.
ledna, Madonna di Campiglio 29.
až 31. ledna, Ga-Pa (Arlberg-Kan-
dahar) 30. ledna—1. února, Abe-
tone 1.—2. února, mistrovství svě-
ta ve Vål Gardena 7.—15. února,
Saalbach 18.—21. února, Jackson
Hole 21.—22. února, Chamonix
26. února — 1. března, Vancouver
27. února — 1. března, Leysin 28.
února — 1. března, Heavenly Val-
ley 7.—8. března, Voss/Bergen
13.—15. března.

Z nejdůležitějších severských zá-
vodů: sv. Mořic 9.—16. prosince a
26. prosince (skoky), Engelberg
27. prosince (skoky), Oberstdorf
(Ga-Pa) Innsbruck/Bischofshofen
28. prosince—6. ledna (skoky),
Oslo 4. ledna (20 km), Klingenthal
9.—11. ledna (ženy), Lake Pla-
cid 9.—11. ledna, Le Brassus 17.
až 18. ledna, Chamonix (sv. Mo-
řic), Cortina (skoky) 18.—25. led-
na, Klingenthal (Brotterode) Ober-
hof 21.—25. ledna (skoky) Reit im
Winkel 24.—25. ledna, mistrovství
světa ve Vysokých Tatrách 14. až
22. února, Karlslund 15. února,
Bollnaes 22. února, Falun 27.
února až 1. března, Lahti 28. úno-
ra—1. března, Lahti 28. února až
1. března, Kurikkala pohár 28.
února — 1. března, Vassùv běh 1.
března.

Lyžaři a AMPEX

V listopadu a prosinci minulého
roku testovali západoněmečtí od-
borníci ve Sv. Mořici novou metodu
výuky. Postavili na svahu stan,
instalovali televizní kameru a sni-
mali při jízdě účastníky jedné z ly-
žařských škol. Ihned po dojetí mohl
instruktoři a jejich svěření po-
zorovat záznam jizdy. Západoně-
mecké národní družstvo sjezdářů,
které v té době ve Sv. Mořici tré-
novalo, využilo AMPEXU při tré-
ninku slalomu. Večer v hotelu mohl
závodníci se svými trenéry dis-
kutovat nad opakovanými záběry
projíždění slalomových bran.

(hr)

ROŽNOV kontra NORSKO

Dlouhé a vcelku srdečné jednání
s norskými skokany a jejich trené-
ry o startu Norů u nás na umělé
hmotě v Rožnově pod Radhoštěm
skončilo rozčarováním. Po všech
slibech a ujišťování o dobré vůli
a ochotě najednou Norové odřekli.

ukončení našeho mini zájezdu,
když bylo vše zdárně ujednáno a
víc se podařilo, jsem si s ulehče-
ním oddechl: „A teď se mohu v klidu
napít.“ Trvalo to dost dlouho,
neboť jsem se obětoval i za Juru.
A to je přece ve sportu nutné!

aneb věc sportu žádá oběti od člověka

Mezitím přišlo pozvání pro Raš-
ku a mne jako doprovodnou osobu
na oslavu Červeného kříže do Nor-
ska. Zpočátku jsem měl zato, že
stačí pouze Raška, ale po situaci,
která vznikla, a také na Jurovu
žádost, jsem změnil rozhodnutí. A
tak jsme odletěli na miniskoky do
Norska a možno říci i mini zájezd,
neboť za 27 hodin jsme absolvovali
Praha—Oslo—Praha, přičemž dvě
a půl hodiny jsme čekali v Kodani
a 4½ hodiny ve Stockholmu.

Přilétli jsme do Osla v 16.30.
Na letišti nás očekávali všichni
nejlepší skokani Norska s oběma
trenéry. Samozřejmě jsme se oka-
mžitě po vzájemném uvítání in-
formovali, proč k nám nechtěli při-
jet.

Z Osla jsme odjeli do Mysenu,
kde bylo centrum oslav. Při nich
byla uspořádána atrakce na umělé
vybudovaném mini můstku, na kte-
rý byly dovezeny 2 kamióny drce-
ného ledu a večer ve 20 hodin byl
uspořádán závod, kterému přihlíže-
lo 22 tisíc diváků. Byly to velmi
legrační závody a věřím, že diváci
byli plně spokojeni. Skákalo se na
nových vypůjčených mini lyžích 65
cm dlouhých. Při závodech nebyla
nouze o komické pády (nikdo ne-
směl trénovat).

Po závodech byli vyhlášeni vítě-
zové, což je dobrým zvykem všude
na světě. Prvý Engan, druhý Raš-
ka, třetí Wirkola. Tím byl také
ukončen první úkol naší cesty. A
druhý úkol stál stále přede mnou:
přemluvat norské skokany, aby
k nám do Rožnova přece přijeli,
což se po dlouhém jednání skutečně
podařilo. Hodně jsme přitom ňukali
do skleniček a říkali „skol“ (to je
„na zdraví“ po našem).

Ráno v 6 hodin jsem zase již s Ju-
rou odjžděl domů.

Za 14 dní nato norští skokani
do Ostravy skutečně přiletěli. Do
Rožnova jsme pokračovali auty.
K jejich přivítání nechyběla ani
ostravská televize. Nedělní závod
v Rožnově byl po všech stránkách
skutečnou pochoutkou pro všechny
sportovní nadšence. Skoro 35 tisíc
diváků bylo nadšeno tím, co vidě-
li. Byl to jeden z největších podni-
ků toho druhu sportu v Českoslo-
vensku vůbec. Mám dojem, že na
umělé hmotě byly vytvořeny 2 re-
kordy — 1 světový v návštěvě a
druhý vytvořil Jugoslávec Štefančič
68 metrů dlouhým skokem — nový
rekord v můstku.

Naši skokani skákali velmi dob-
ře. Jura předvedl skoky bez kazu.
Rovněž Matouš byl vynikající.
O Jugoslávci se dá říci, že jim
prospívá společné soustředění s na-
šími a rostou od závodu k závodům.
Norové přispěli zase propagačně,
ale i přesto, že netrénují na umělé
hmotě, vedli si velmi dobře.

Po závodech jsem se náhodně se-
tkal s Jurou na schodech hotelu,
kde bydlel, jinak to nebylo ani
možné, neboť všichni závodníci byli
tak obléháni diváky, že se k nim
nebylo možno dostat. Jura říkal,
že byl opravdu tak unaven, „že si
to nedovedu ani představit“. Vím,
jak zapůsobí psychóza závodu,
v němž se chce závodník odvděčit
za to, že ho mají lidé rádi. Poslal
jsem ho domů, kde se v rodinném
kruhu rychle zotaví, a pomyslel
jsem si, že toho bylo v poslední
době opravdu hodně. Norsko a teď
zase tento závod. Jura se toho vše-
ho zhostil opravdu na výbornou.

Po krátkém projevu na dobré

JOSEF SKRBEK

Sedačkový výťah Turecká - Križná

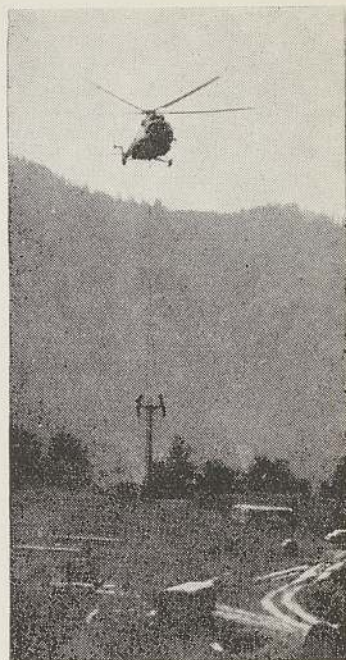
Neznáme dedinky pod Križnou ako je Dolná, Stredná a Horná Turecká budú sa mocť pochváliť krásou a návštevníkom urobiť dobrú náladu a pohodu. Počiatkom tohoto roku sa naplnil jeden zo snov vyznávačov krás našich hor. Začal sa stavať sedačkový výťah na hrebeň krásnej hory, ktorá bola dejiskom prvého majstrovstva republiky vo sjazdových disciplínach po prvej svetovej vojne. Myslienka stará cca 15 rokov konečne našla odzvu u povolanych ľudí a stáva sa skutočnosťou. Jeden z najkrajších kútov Veľkej Fatry, dlho macošsky zanedbávaný technikou, kultúrou a civilizáciou, kam zabľúdila len noha náhodného turistu či lyžiara, bude psát novou, šťastnou históriu.

Čoraz vypuklejšie sa rysovala potreba sprístupniť technikou hrebeň Križná - Majerova skala. Desiat rokov pokusov, celé rady vypracovaných investičných úloh, desiatky jednaní na príslušných kompetentných miestach, úradoch, a inštitúciách. Celý rad nadšených dobrovoľných pracovníkov chodil od dverí ku dverám, z kľučky na kľučku, žiadal, vysvetľoval, presviedčal. Márne. Sluby, nádeje, úsmevy, porčenie pliec. Roky ute-

kajú, nervy a dobrá voľa apoštolov sa vyčerpávajú. Jedni kapitulujú, po nich prídu ďalší a posledným z nich sa pred štyrmi rokmi podarí zachytiť niť, po ktorej sa možno kdesi vyšplhať. Aspoň do komisie výstavby ST ČSTV. Znovu sa vypracovávajú investičné úlohy, zháňa sa vyjadrení kompetentných organizácií. Konečne sme pred rokom dostali súhlas. Úfava, a hneď za ním pád. ST ČSTV pre nedostatok fondov odmieta finančné kritie, napriek tomu, že zmluvy s dodávateľmi sú už prakticky uzavreté. Nepochopenie zo strany ST ČSTV vystriedáva veľmi vecné a faktov sa držiace jednanie orgánov KNV a SNR odbor cestovného ruchu. Kolektív týchto inštitúcií na čele s Ing. Poliačekom, Ing. Sutorisom, Ježkom a Dr. Krkoškom dáva konečne zelenú pre zahájenie stavby. Toľko z histórie, miestami plnej nádeje, horkosti a sklamaní a novej viery.

Aby sa to mohlo krútiť

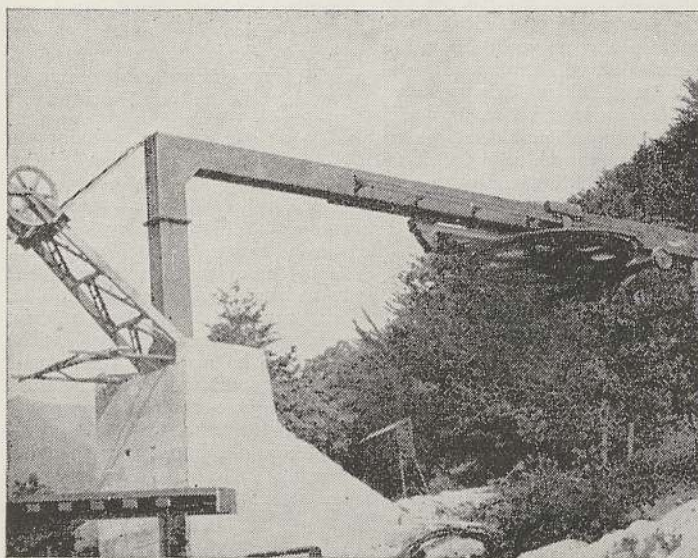
Vlastné práce na stavbe začali v máji 1968. Do daného termínu podarilo sa uskutočniť prakticky zemné práce, zabetónovať všetky podpory vrátane základov pod ťaž-

ný stroj a vratnú stanicu. Tým sa mohli dostať k slovu montéri n. p. Transporta, ktorí pod vedením hlavného montéra pána Pilaša sa pustili do montáže a stavby vlastného technologického zariadenia. Osadili a namontovali všetkých 34 podpier, hlavný pohon a dolnú stanicu. V dnešných listopadových dňoch zaoberajú sa napínaním nosného lana a jeho spletaním. Montéri EZ Bratislava už nafahujú spojovacie a ovládacie káble, a pracovníci stavebného dodávateľa šturmujú na dokončenie trafostaníc, aby sa to mohlo krútiť.

Rozprávka pod iným úhľom

To, čo je turistovi krásne a zjazdovári-lyžiari rozprávkové, dopadá na stavbára pod trošku iným úhľom. Predstavte si betónovať a dopravovať bremená v 35 až 40 stupňovom svahu. Ako sa zmení krásna hrebeňová túra cez Kráľovu studňu na Zadnú Križnú a Líšku, keď máte po nej vláčť osem a pol tony ťažký hnací agregát. Na medzistanicu sme transportovali 13 ton ťažký kotúč lana. To nepočítam dopravu skoro 300 kubíkov betónu po trase, kde človek, keď ji prejde sám bez záťaže má pocit, že vykonal túru. O stavbe tohoto druhu nechcel totiž žiadny dodávateľ ani počuť a preto, ak sme chceli výťah mať, neostalo nič, len aby Tatran Har-

manec organizoval brigády. Ty mali úspech a výsledkom je dnešný stav. Každý si môže predstaviť že keby sa spýtal budúceho náčelníka Martina Vajsa, alebo iných nadšencov, čo to jsou za posledné dva roky voľné popoludnie, voľná sobota, dovolenka apod., stretol by sa iba se začúvaním pohľadom.

Na travnatých svahov

Úradný harmonogram hovorí o zahájení prevádzkových skúšok 15. decembra 1969. V každom prípade budú moc lyžiari už v tejto sezóne preveriť či nádeje kladené do tejto stavby boli opodstatnené alebo nie. Pre úplnosť ešte niekoľko technických údajov o vlastnej lanovke. Údoiná stanica lanovky je v tesnej blízkosti — 120 m od osady Turecká MNV Staré Hory v n. v. 650 m, vrcholová stanica na hrebeni Lišky v n. v. 1385 m pri Majerovej skale. Výškový rozdiel činí 735 m pri celkovej dĺžke lanovky 2100 m. Počet prepravených osob 360/hod. Lyžiari budú využívať minimálne troch zjazdových tratí s európskymi parametrami v dĺžkach kolem troch kilometrov. Svahy sú trvanaté čiže budú zjazdne už pri minimálnej snehovej pokrývke. Tieto zjazdovky sú v športových kruhoch známe pre vynikajúcu technickú a terénnu rozmanitosť a ich trvalé využitie podmienené existenciou lanovky sa priaznivo odzrkadlí v rozvoji lyžiarskeho športu v tejto krajine. Priamo do obce Turecká, tedy i k výťahu, chodí pravidelný autobus linky ČSAD, čo znamená zvýšenie turistického ruchu ako v letnom tak i v zimnom období. Sprístupnený hrebeň Križná-Majerova skala umožní podnikat ďalšie turistické túry ve Veľkej Fatre. Predpoklady pre ekonomickú rentabilitu celého zariadenia tvoria blízkosť Banskej Bystrice (16 km), blízkosť turistického ťahu trasy sever-juh, tj. Ružomberok-Donovaly-Banská Bystrica, odbočka zo Starých Hor len 4 km, a perspektívne plánovaná výstavba ubytovacích zariadení na Salaškách, kde je medzistanica výťahu. Pre úplnosť uvádzame i náklady. Dľa vypracovanej dokumentácie predstavuje celkový investičný náklad na uvedenú akciu 7 200 000 Kčs, z čoho vlastná technologická dodávka Transparty 3 600 00 Kčs.

BALÁŽ ONDREJ,
diplom. technik

Lift na Kitzsteinhorn, kde trénovali naši dorostenci-sjezdaři, je postavený na ledovci

MLADÍ SJEZDAŘI NA KAPRUNU

První akce nově ustanoveného dorosteneckého družstva českých zemí je za námi a vydařila se nad očekávání. Na pozvání rakouského výrobce lyžařského bezpečnostního vázání Tyrolia, strávilo družstvo týden v ideálním tréninkovém prostředí na letním sněhu. V družstvu je zařazeno 7 chlapců, z nichž Šuda, Kotala, Vala a Navrátil jsou vybráni z dorostu, Fürich, Porubský a Zeman z loňských žáků. Trenérem družstva je, jak konečně napovídá klubová příslušnost chlapců, Honza Lučka z Ostravy. Družstvo dívek má 5 členek, z toho 3 starší, odchované na Telnici a Bouřňáku, Vyčitalovou, Bulínovou, Škutchanovou a dvě loňské žákyně, Uhrovou Alenu a Cihelkovou. Trenérem dívek je Josef Holinger, z jehož péče už vyšla leckterá reprezentantka a který má na svědomí první uměný sniž v naší zemi a pilehlých oblastech.

V takovém složení tedy vyjela juniorská reprezentace ČSR v sobotu 13. 9. z Prahy malým autobusem do Lišova u Českých Budějovic, kde se po absolvování více méně nevhodného filmu v místním biografu uložila k poslednímu spánku ve vlastní. V neděli jsme hravě dojeli do Kaprunu, byli uvítáni panem Wallmanem od firmy Tyrolia, ubytovali se v hotelu Mittereger a absolvovali slavnostní večeři v podobě vídeňských řízků. Ráno jsme odjeli na 7 km vzdálenou spodní stanici lanovky, kde nám vystavili „Skipas“ na 7 dní a vzápětí už jsme stoupali ve třech úsecích pod vrcholek Kitzsteinhornu do výšky 3000 m. Poslední úsek lanovky vede nad ledovcem, překonává výškový rozdiel 600 m a nosné lano je podepřeno jediným stožárem vysokým 110 m. Z horní stanice se na sniž sestupuje po železném scho-

dišti víc jak 200 m dlouhém. A pak už začíná lyžování, které si v ničem nezadá s lyžováním uprostřed naší zimy. Na ledovci je postaven lyžařský vlek s výškovým rozdílem 310 m. Jestliže píší postaven na ledovci, pak to minim do slova, poněvadž pouze horní a dolní stanice vleku je zakotvena na pevné skále, 15 stožárů je skutečně postaveno na ledovci na několika dřevěných pračcích. Je to jediný způsob jak výťah postavit, poněvadž ledovec putuje pomalu ale vytrvale do údolí a pevně zakotvené sloupy by pravděpodobně vytrhli. Kromě toho dosahuje síla ledovce místy až 30 m a zakotvit sloupy do pevné skály by bylo více jak problematické.

Naše juniorské družstvo trénovalo na tomto vleku a sjíždělo po nejvíce ve volné jízdě tři možné varianty. V průběhu týdne jsme

vystřídali všechny druhy sněhu, prašan, mokrý prašan, led i firn, ale vždy byla trať sjízdná a poskytl kvalitní trénink. Trénink byl intenzivní a většinou absolvovali závodníci více jak 25 vleků, což představuje 8000 výškových metrů denně. Osvojili si ve volné jízdě své zimní návyky a zlepšovali podle rad trenérů techniku své jízdy. V posledních dnech jezdili také slalom a obří slalom. Nesporně se tato letní příprava projeví v kratší době rozježdění na začátku hlavní sezóny. Společně s námi trénovalo na Kaprunu reprezentační ženské družstvo Rakouska a široký dorostenecký výběr chlapců i děvčat. Rakouští reprezentanti jsou na Kaprunu již od července, vždy jeden týden v tréninku, druhý týden doma na odpočinku. Trénují za každého počasí i sněhu od 1/2 do 1/212. Jezdí i za podmínek, kterých se mnozí naši trenéři bojí. Ledové boule s mantinely z mokrého prašanu, boule tak vysoké a ostré, že by se za ně nemusel stydět ani špindlerovský velký svah, brázdili Rakušané podle pokynů svých trenérů v malých nebo velkých obloucích. Nohy jim pérovaly jako automaty a vůbec neměli obavy, že si zkaží styl, nebo že se naučí brzdit. Také naši dorostenci brázdili svahy podle pokynů svých trenérů, ale byla na nich vidět menší vyježděnost, tvrdost spodní části těla a neklidné vedení trupu. Rakušané bydlí ve Státním tělovýchovném středisku, umístěném na úpatí ledovce ve výši 2450 m. Sami nepovažují toto řešení za šťastné, přestože mají středisko vybaveno velmi dokonale, dokonce i kuželníkem. I my jsme celkem rádi sjeli po absolvování tréninku do údolí, kde bylo více kyslíku a také více příležitosti k zábavě.

□ Kaprun není nejnámější svojí možností lyžování, ale svojí elektrárnou. Na dvou údolních přehradách položených vysoko v horách, soustavou potrubí štol a čerpadel vzniklo vodní dílo o výkonu více jak 300 MW. Tento technický zázrak se stal cílem tisíců turistů, kteří jsou přinuceni vystoupit ze svých vlastních aut a usednout do poštovního autobusu. Jsou vytaženi na první stupeň přehrady, jedou po silnici protkané tunely na druhý stupeň, projdou Limbergovou štolou, vypijí kafe v příjemném prostředí horského hotelu a vrátí se s pocitem, že viděli obdivuhodné lidské dílo a že přispěli k aktivní bilanci rakouského cestovního ruchu.

TYROLIA SERVIS V PRAZE

Na rozdíl od běžné praxe, že totiž dříve instalujeme prodej a teprve potom lopotivě dáváme dohromady příslušný servis, se rozhodla vídeňská firma Smolka ve spolupráci s pražským Drobným zbožím pro opačný postup. Nejdříve uvedla v Praze do provozu servisní službu. Ta má propagačně a kvalitou své práce napomáhat k tomu, aby se i prodej dostal na patřičnou úroveň. Jinými slovy, aby se dnešní tisícové položky z dovozu bezpečnostního vázání Tyrolia, jehož je Vídeňák s českými předky, pan Smolka největším výrobcem na světě, rozrostly na desetitisícové. Taková bude asi poptávka po bezpečnostním vázání.

Tyrolia servis se zabydlel v pasáži Černá růže v Praze. Angažovat se bude především v montáži bezpečnostního vázání Tyrolia, dále v záručních opravách, jejich lhůta je prakticky časově neohraničitelná, a v neposlední řadě bude vyvíjet účinnou poradenskou a informační a výchovnou činnost. Té je naší lyžařské veřejnosti obzvlášť zapotřebí, protože terén dosud nevstřebal — přes mnohá poučování — zásady správného nastavení vázání, aby splnilo své základní poslání: dokonale spojovat lyži s nohou lyžaře při jízdě a uvolnit spojení při pádu.

Tyrolia servis se chce zaměstnávat také přímým prodejem bezpečnostního vázání. Zatím byla kvóta 5000 kusů, jež byla dovezena koncem října z Vídně, rozdělena do sítí sportovních prodejen a obchodních domů v celé republice. Pro Prahu určil klíč dost zanedbatelné množství 500 kusů! Předpokládá se, že do konce roku dovezeme z Vídně ještě další položku bezpečnostního vázání Tyrolia. Objem dovozu je odvislý od vývozu jiného našeho zboží do Rakouska.

Prahou se zřejmě nevyčerpá okruh možností pro zřízení servisních stanic Tyrolia v naší republice. Počítá se, že další servisy postupně vybudujeme v horách s nejhustší lyžařskou koncentrací, to jest v Krkonoších a Tatrách. Aby i v krajích mohli opraváři dokonale zvládnout montáž bezpečnostních vázání, budou postupně odborné školení přímo ve vídeňské továrně, stejně tak, jako tam prodělali odborný kurs zaměstnanci pražského střediska Tyrolie. Vídeňská firma se rozhodla zařadit servis také na evropském kritériu mládeže ve sjezdových disciplínách koncem ledna ve Špindlerově mlýně.

Kvalita je — jak se zdá — vepsána přímo do výrobků, vycházejících z vídeňské firmy Smolka. Za sedm let, co k nám Tyrolia dochází (čtyři roky se prodávala pouze v Tuzexu a tři sezóny ji distribuje Drobné zboží), se prodaly už desítky tisíc bezpečnostního vázání. Reklamace přišly pouze na 10 kusů, z nichž ještě osm se ukázalo závadných v důsledku naprosto špatné montáže. To je dobrá vizítka práce.

A ještě jeden údaj, typický pro růst výroby vázání firmy Smolka: v roce 1949 z podniku vyšlo necelých sedm tisíc kusů, letos představuje roční kapacitu výroba 2 000 000 kusů. Dohromady jich přišlo na svět už 10 000 000 kusů v továrně ve Schwechatu. Pracuje tam 750 zaměstnanců, další pobočný podnik se staví v Neusiedlu pro 200 spolupracovníků.

(nj)

To samozřejmě pro naši výpravu nebylo. Trénovali jsme denně a využívali možnosti lyžovat do krajnosti. Teprve zde jsme si uvědomili, o kolik skromnější jsou naše možnosti ve srovnání s Rakušany. Oni prakticky nemají letní období a i svoji fyzickou přípravu si z velké

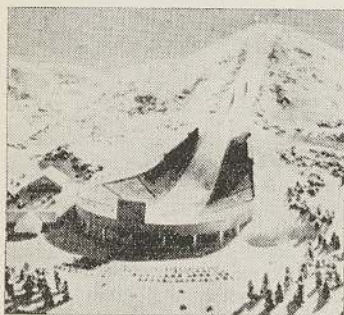
části odбудou na sněhu. Náš 1 týden tréninku, uskutečněný porozuměním firmy Tyrolia je však přesto proti předcházejícím letům pokrokem a věříme, že se projeví i ve výkonnosti našeho družstva v nastávající sezóně.

Ing. VÁCLAV KLOZAR

Tam leží Sapporo

Ano, na 43,04 stupni severní šířky a 141,20 stupni východní délky — tam leží japonské město Sapporo, dějiště Zimních olympijských her 1972, jež vyve mládež celého světa bez rozdílu

PROJEKT skokanského stadiónu

barvy pleti, náboženství a politického přesvědčení k olympijskému soutěžení v zimních sportovních disciplínách pro slávu sportu a čest národů.

Japonsko se podruhé stává zemí olympijského pořadatele. V historii ZOH to však bude poprvé, kdy se olympijské soutěže budou konat v bezprostředním zázemí velkoměsta. Téměř miliónové Sapporo je uloženo na náhorní rovině, obklopeno věncem hor v rozloze přes 1000 km². Je to druhé největší město Japonska. Pro zemi vycházejícího slunce představuje středisko zimních sportů č. 1. A ještě jedna věc tu upoutá pozornost. Jsou to zimní festivaly lidové tvořivosti. Celá hlavní třída Sappora, přímočaře ubíhající k horám, se promění v obrovskou výstavu sněhových soch

v nadživotní velikosti. Jedna vedle druhé.

Nevím, zda se Japonci pochlubí výtvarnou tvořivostí i v době ZOH. Dá se předpokládat, že ano. Nicméně nemohu si v této chvíli srovnat jinou skutečnost, již mi tam svěřili: že se totiž všechny největší bulváry Sappora budou ohřívat. Příslušná tělesa mají být uložena pod povrchem vozovek a třídy se tak stanou sněhuprosté. Pravděpodobně ta hlavní komunikace bude tvořit výjimku.

Byl jsem v Sapporu, kde mě uchvátily projekty dopravy v době olympijských her. Na všechna dějiště olympijských soutěží jsou už vybudovány přístupové komunikace — silnice nebo železnice. Naprosto přesně pracující železniční doprava z města do center olympijského závodění bude mít k dispozici elektrické vlaky, jež budou jezdit v pětiminutových intervalech. Nejdále vzdálené sportoviště pod Mt Eniwa bude dosažitelné za necelých třicet minut ze Sappora. Vzdálenost představuje více než 30 km. Za půl hodiny ze středu města až na stadión! To není špatná kalkulace. A podobně tomu bude se silniční dopravou, jež bude vedena hromadnými prostředky po systému dálnic. Japonci chtějí umožnit maximálnímu počtu lidí být přítom, až se olympijské soutěže dají do pohybu. Podle ujištění pořadatelů to bude doprava bez jakéhokoliv čekání. Z neoficiálních, ale — jak se říká — dobře informovaných kruhů jsem se dověděl, že pro pohodlí divákov a také proto, aby jejich koncentrace byla vskutku co největší, jsou Japonci připraveni po-

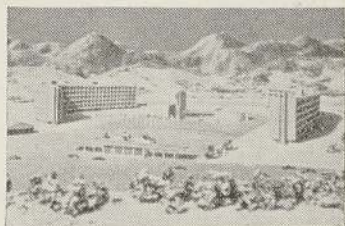
SAPPORO a jeho hlavní třída. Na obzoru pásmo hor: 1. Teine, 2. Okura, 3. Miyanomori, 4. Eniwa, 5. Makomanai, 6. Fuino

stavit pohyblivé přenosné tribuny. Budou uloženy na obrovských saních a přemísťovat je chtějí pomocí silných traktorů. Protože jsem v té zajímavé a pohostinné zemi spatřil dost technických zázraků a zázračků, jsem nakloněn věřit i takovému projektu.

Všechna ostatní sportoviště nebudou od Sappora vzdálena víc než 12 kilometrů, ať už je to hora Teine, kde se pojedou alpské disciplíny a ke slovu přijdou i závodníci na bobech, či Okura, na níž postavili skokanský můstek s kritickým bodem 90 metrů. Sedmdesátka bude stát v Miyanomori. Běhy budou ve Fuino, hokejisté a krasobruslaři v Makomanai. Přimo pod horami se začíná stavět olympijská vesnice ve tvaru dvou proti sobě obrácených podkov.

Mnohá stavby jsou už hotovy, jiné se teprve rodí v ateliérech architektů. Jedno je však jisté: až 3. února 1972 zahájí japonský císař Zimní olympijské hry, bude všechno v dokonalém stavu a perfektně fungovat. Za to dám ruku do ohně.

GUSTAV BÜRGERMIESTER

PROJEKT olympijské vesnice

Nový způsob výpočtu sdruženého závodu

Podle rozhodnutí kongresu FIS v roce 1967 v Bejrútě se měl kongres napříště zabývat změnami lyžařských pravidel jen jednou za 4 roky. Ale už při letošním kongresu v Barceloně musel učinit výjimku. Situace ve směrnících pro výpočet sdruženého závodu byla tak dezolátní, že kongres musel tuto otázku projednat už letos, nemělo-li docházet na příštím MS ve Vysokých Tatrách k dohadům, debatám, případně i k protestům.

K zmatkům došlo z těch důvodů, že kongres v Bejrútě — pravděpodobně opomenutím — nezaujal konkrétní stanoviska k často si i odporujícím návrhům jednotlivých komisí. Jejich představitelé pak dodatečně vydávali prohlášení, která se někde brala, někde nebrala v úvahu a olympijské hry v Grenoble se stejně nakonec počítaly podle starého způsobu. Navíc pak ještě skandinávské státy při svých vrcholných závodech propočítávaly výsledky podle svých návrhů při používání lineárních tabulek.

Tři návrhy

Protože situace byla nadále neudržitelná, byly podány k letošnímu kongresu v Barceloně a před tím jednotlivým členským organizacím FIS rozeslány k prostudování dva návrhy:

Vítěz Světového poháru v akci? Bravurní zákrok hodný Rivery? Nikoliv, stíhl Karl Schranz, vášnivý fotbalista, pokud nelyžuje, a obávaný player FC St. Anton

1. Společný návrh finsko-norsko-švédský, jehož hlavní podstatou bylo zavedení lineárních tabulek jak pro skok, tak i pro běh, odstranit průměrování u stylových známek a u běhu, ale u délek skoku brát za základ průměr dokonce z pěti nejdelších skoků.
2. Návrh Německé spolkové republiky, který požadoval ponechání progresivních tabulek, zrušit všechna průměrování, tj. za základ brát u běhu čas vítěze, u délek nejdelší skok v každém kole bez pádu, ale stylové známky přepočítávat podle dosavadních tabulek FIS do 60 bodů při základu součtu známek za nejlepšího stylového závodníka v každém kole, aby se celkový objem bodů za skok přiblížil objemu bodů u běžců.

Tento návrh byl nejrealnější, podle něho provedené výpočty se nijak nelišily od dřívějších výsledků a při tom ponechával dosavadní progresivní tabulky, které mnohem spravedlivěji hodnotí výkon závodníků než tabulky lineární. Byl proto sympaticky přijímán.

V poslední chvíli však předložila Německá demokratická republika třetí návrh, který obsahoval:

- a) zavedení lineárních tabulek pro běh i skok,
- b) u skoků za základ počítat nejdelší skok v každém kole bez pádu, stylové známky nepřepočítávat a u běhu za základ brát nejlepší čas,
- c) tento nejlepší čas u běhu ohodnotit maximálně 220 body, což je zhruba výsledek, jaký dosahují nejlepší skokani a tím tedy bude vyrovnán jejich bodový objem se závodníky v běhu.

Současně předložili jednoduché tabulky, ze kterých je možné, ze-

jména u běhu, okamžitě vyčíslit bodový výsledek.

Rychlost rozhodla

K všeobecnému překvapení byl tento návrh bez velkých diskusí přijat. Zřejmě zde hrála hlavní roli jednoduchost a rychlost výpočtu. K zjednodušení přispělo i další rozhodnutí: budou se sice i nadále skákat tři skoky, ale první bude jen zkušební a hodnotit se budou druhý a třetí skok. Tedy stejným způsobem jako u skoku prostého. Tím vlastně padla hlavní překážka k zrychlenému počítání sdruženého skoku, protože za této situace by mohla být stanovena za základ předem určená délka, jako je tomu u skoku prostého a výsledek by se mohl vyhlášovat ihned po doskoku závodníka. Tak dalece se ale nešlo; zatím se stále musí čekat až do skončení kola, kdy se zjistí základ, tj. nejdelší skok bez pádu.

Zdá se tedy, že nové tabulky, až na to, že jsou lineární a tedy zcela ne tak správné jako tabulky progresivní, mají mnoho výhod. Na podrobné prostudování však nebyl čas, a tak kongres prozíravě rozhodl, že jsou jen prozatímní na dobu 2 let, aby se mohly vyzkoušet, i když všechny mezinárodní závody a tedy i naše MS se podle nich počítat budou. Při pečlivějším studiu nových tabulek to ale vypadá, že budou muset být před definitivním schválením přece jen ještě upraveny, protože byly zřejmě šity horkou jehlou. Ostatně posuďte sami:

Německý návrh — kvůli zrychlení — tabulky značně zjednodušil. Pro skoky jsou jen dvoje tabulky:

u všech závodů, kde je P pod 60 m, hodnotí se 1 metr 3 body,

na můstcích, kde je P nad 60 m, hodnotí se 1 metr 2 body.

Podobně u běhu, tam jsou tři tabulky:

pro závody na 1—3 km je 1 minuta ohodnocena 18 body,

pro závody na 5—10 km je 1 minuta ohodnocena 15 body,

pro závody na 15 km je 1 minuta ohodnocena 12 body.

Jaké to má důsledky? Tak například v Tatrách, pokud vítěz dosáhne kritického bodu můstku, budou závodníci na 40 metrech už bez bodů a při překročení přes 10 %, například při nejdelším skoku 80 m nebude na 1 bod stačit ani 50 metrový skok. Mezinárodní pravidla vůbec neuvažují o tom, že by nějaký závodník nedosáhl ani bod. Nyní se to stát může a jestliže taková možnost existuje, neukazuje to na správné sestavení tabulek.

Ještě markantnější rozdíl bude u našich sduženářů-dorostenců, kterých máme takové „masy“. Při nejdelším skoku 60 m nebudou bodovat závodníci ani se 40metrovými skoky. Rozdíl takové výkonnosti je u nás nejméně u poloviny sduženářů-dorostenců. Nové tabulky tedy zřejmě nahodnocují skokanům, protože napříště dobrý běžec se slabšími skoky nemá naději na nějaké lepší umístění.

Jak je to u běhu? Tabulka na 15 km hodnotí 1 minutu ztráty srážkou 12 bodů a to bez rozdílu, ať se jedná o první nebo poslední minutu. Dřívější progresivní tabulky hodnotily při 55minutovém času vítěze první minutu 12,5 body, ale ty zadní už jen 6,5 body. Dnes, při čase vítěze 55 minut, bude závodník se ztrátou 19 minut — a to u sduženého běhu není nic mimořádného — už bez bodů s tím nepřijemným následkem, že podle dosavadních mezinárodních pravidel je takový závodník ze závodu vyřazen. Jinak relace zhruba odpovídá tabulkám pro skok.

Disproporce tabulek

Nevyváženost tabulek se však projevuje u běhů nižších kategorií. Tak například u dorosteneckého běhu na 5 km, při čase vítěze 20 minut, bude mít závodník s časem 30 minut — a to je už hodně slabý závodník — ještě stále 70 bodů. A u žactva? Tam stačí při čase vítěze 4 minuty u běhu na 1 km, aby to „šel“ za 16 minut, tedy 4× pomaleji než vítěz a stále ještě bude mít body.

Protože tabulky vykazují zřejmé disproporce, navrhla ÚKR ponechání dosavadního systému při všech našich závodech, než se všechny výše uvedené problémy vyjasní s tím, že pro potřeby trenérské rady všechny kontrolní a mistrovské závody přepočítá podle no-

MONOLOG

o psychologii

Trenér Jaroslav Honců vypracoval pro reprezentační družstvo běžců plán přípravy na MS, promyšleně dávkovaný nejen s hlediska ekonomického hospodaření se silami svých světců ale i gradovaný se zřetelem k nadmořským výškám

„Kdybych měl určit, kterou složku trénovací práce považuji za rozhodující, nerozpakoval bych se tvrdit: psychologickou. S darem onoho jemného čtení v duši světcově se pracuje v každém tréninkovém procesu daleko snadněji a efektivněji. Stejně tak si myslím, že potřeba psychologie vyvstává také pro trénující družstvo, jež má v závodech vydat maximum sil. Výkon sportovcův, tedy i lyžařův, se skládá ze složky fyzické a psychické. Někdo je dává do roviny, jiný oceňuje tu první 60 procenty a druhou čtyřiceti. Tak jako tak vytvářejí ona psychická procenta rezervu jež dosud ležívá ladem. Pokusme se ji zhodnotit, naučme běžce zbavit se všech zátěží a clon které zátěžkávají jeho výkon jako olovo. Proč nedokáže zvládnout psychickou atmosféru velkých závodů, když doma v tréninku utíká skoro jako Jernberg? Vít Fousek byl skoro čítankový příklad běžce, kterého velký závod doslova psychicky drtil. Kdysi jsem žádal — to ještě byla u vesla stará sekce — aby se na růstu běžcově podílela také psychická příprava. Vždyť máme v oboru psychologie sportu odborníky které nám může závidět celý svět. Rekli mi tehdy že jsem fantasta. Stojí za takovým názorem také dnešní předsednictvo Čs. svazu lyžařů?“

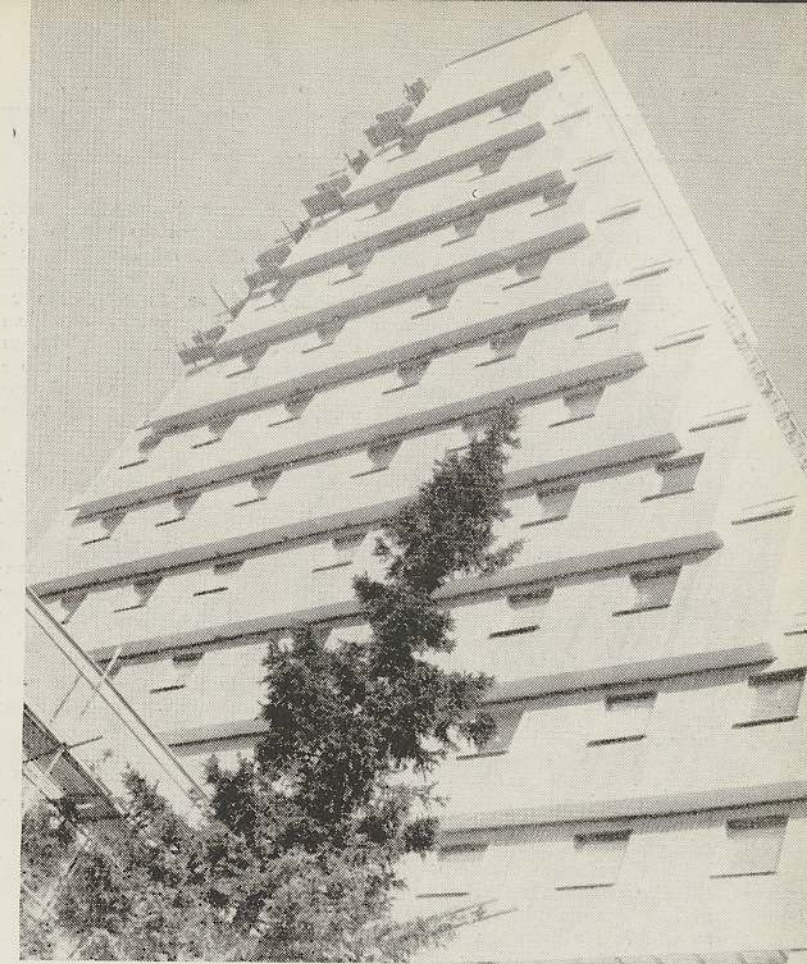
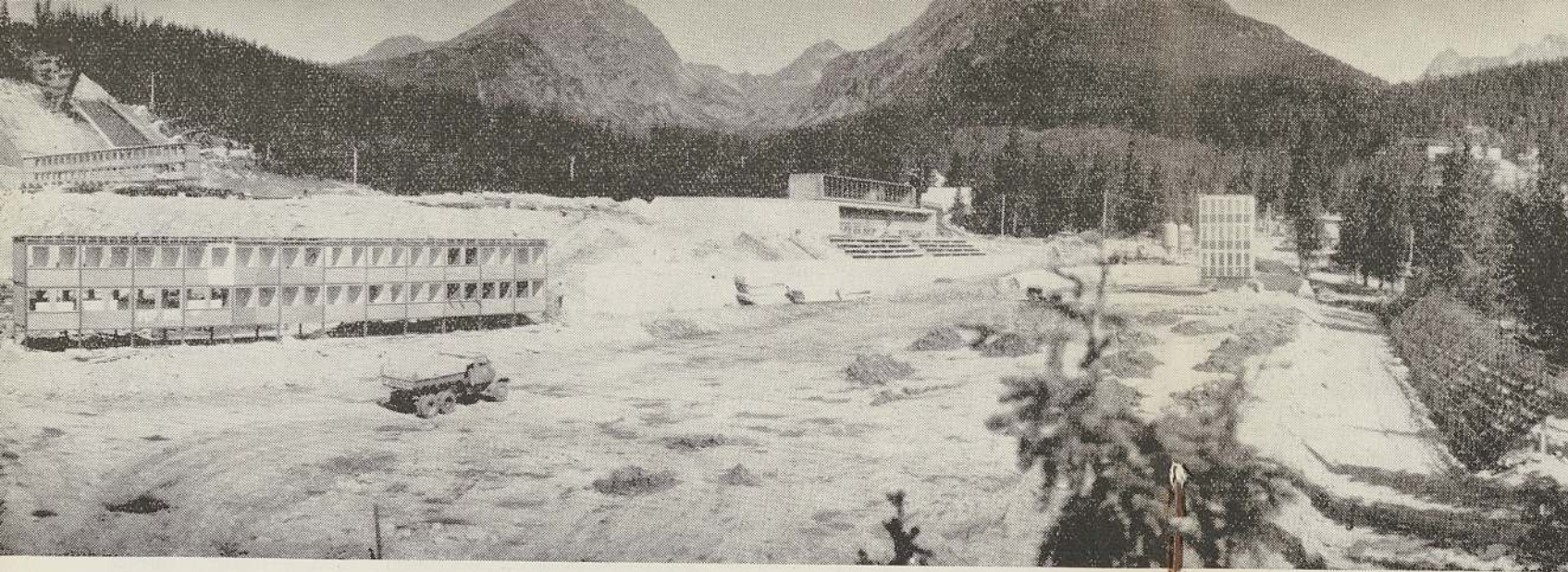
Jaroslav HONCŮ

vých tabulek. Vycházela z toho, že nové tabulky budou muset být upraveny, že jejich používání a systém výpočtu je stejně provizorní na 2 roky a že tedy by nebylo únosné vydávat nové tabulky a provádět nová školení rozhodčích, když po krátkém čase se to bude pravděpodobně zase měnit.

Trenérská rada však tento návrh zamítla a přestože málokterý člen předsednictva měl možnost nové

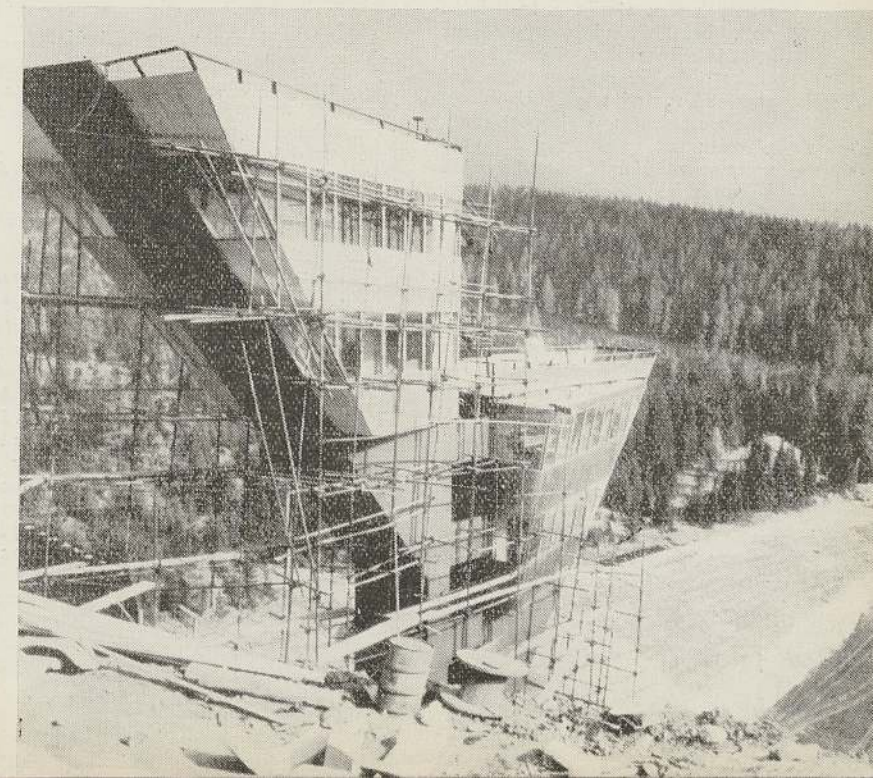
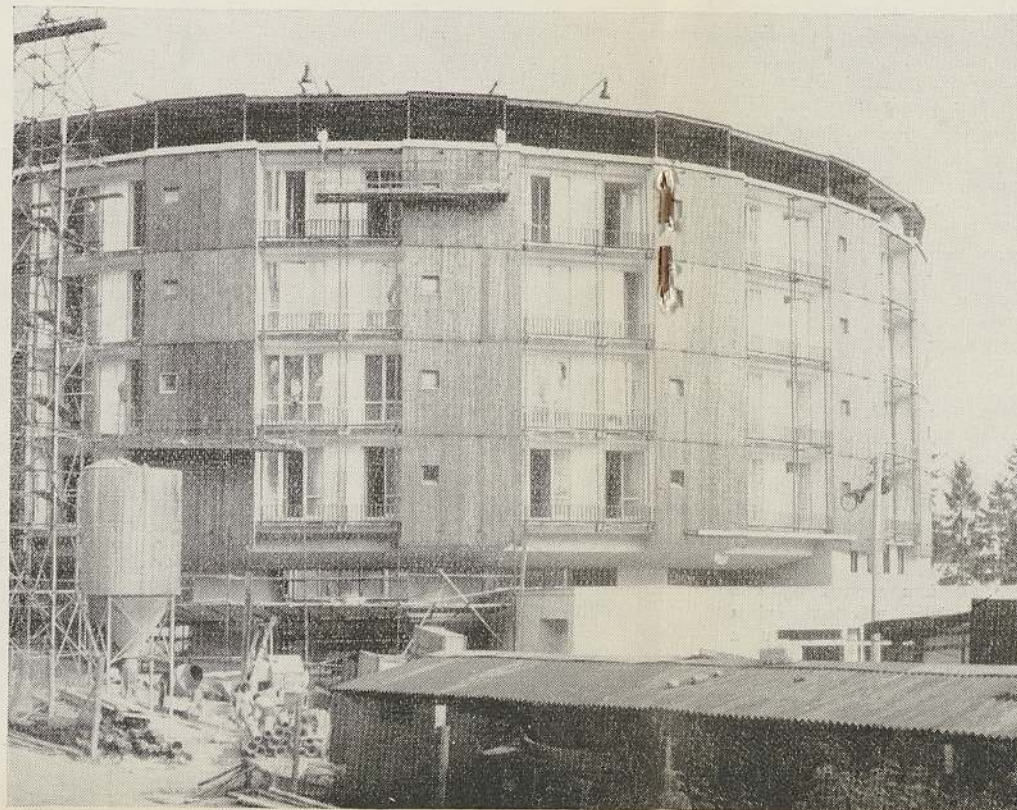
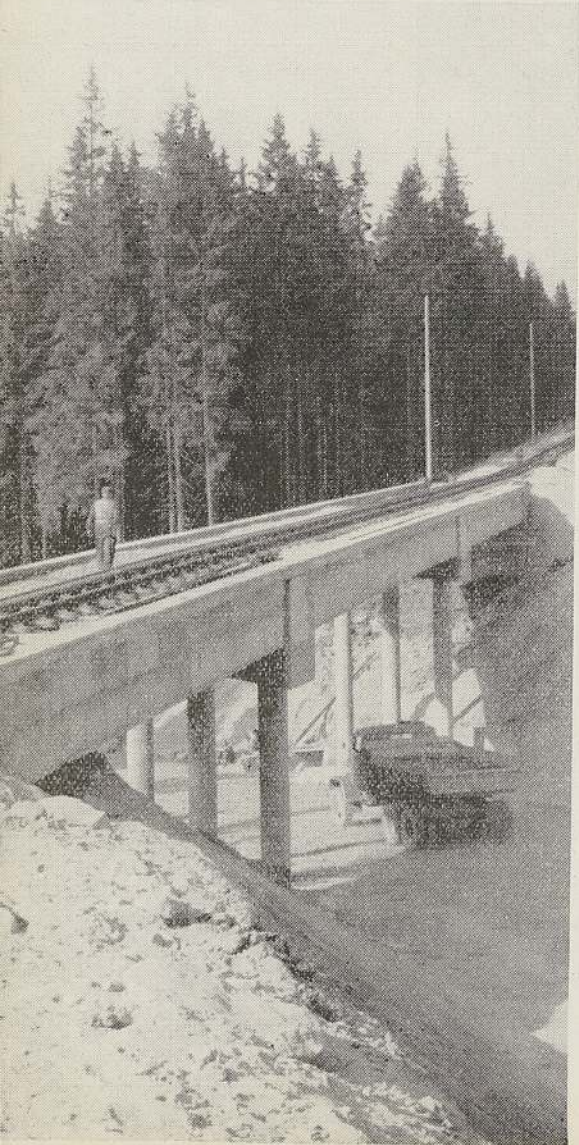
tabulky podrobněji prostudovat, bylo rozhodnuto podle přání TR nový systém hodnotení podle NDR tabulek zavést s okamžitou platností i pro všechny závody u nás. Ještě že manipulace a výpočet je jednoduchý, takže rozhodčí s tím nebudou mít žádné potíže. Jiná je už otázka, jak se nové tabulky osvědčí v praxi, zejména u nižších kategorií, ale to už nikoho nezajímá.

JIRÍ CEJKA

Finišující Vysoké Tatry

Série fotografií Tatrance VI. Koštiala je prosincového data a zastihuje výstavbu Vysokých Tater k mistrůvství světa ve finiši. Moderní architekturu, pronikající do našich velehor, reprezentuje stavba hotelu Panorama kde budou bydlet zahraniční závodníci, (vpravo nahoře) a smokoveckého Park hotelu, určeného novinářům (dole uprostřed). Architektonicky zcela nově je postavena věž pro rozhodčí skoku na lyžích (vpravo dole). Bežecký stadión dostává poslední make up (vlevo nahoře) a urychleně se dokončuje také ozubnicová trať ze Štrby na Štrbské pleso (vlevo dole).

Lyžování po švýcarsku

O švýcarské výuce lyžování je u nás poměrně málo informací. V základním lyžování mají ve světě dominující postavení Rakušané, vliv jejich školy je patrný všude, Francouzi, díky úspěchům francouzských sjezdářů a zásluhou teoretiků Jouberta a Vuarneta, ovlivňují lyžování závodní — sjezdové disciplíny. Zdá se, že Švýcarsko se snaží držet krok s ostatními alpskými zeměmi a jedním dokladem této domněnky je populárně psaná kniha „Ski in der Schweiz,“ kterou vydal Interverband für Skilauf, střední orgán všech organizací zabývajících se výukou lyžování ve Švýcarsku. „Ski in der Schweiz,“ tento švýcarský lyžařský výcvikový plán, je kolektivním dílem pod vedením Hugo Brandenberga.

V sedmi kapitolách je úmyslně a jasně popsána technika lyžování až po závodní techniku všech lyžařských disciplín. Běh na lyžích je pouze závodní disciplínou a vyučuje se tedy na běžecké výzbroji, obdobně i skok na lyžích.

V I. kapitole je popsána chůze, výstupy a obraty. Není tu nic odlišného, stejně jako ve II. kapitole, která se zabývá sjezdem přímým, šikmo a sjezdem přes terénní nerovnosti. Patrný je přirozený základní postoj, o jiném není zmínka. Jako brzdicí prvky uvádí III. kapitola plaha a sesouvání, které je zahajováno zvýšením postoje po předcházejícím lehkém snížení a uvolnění lyží více na plochy. Sesouvání se ukončuje zahraněním ve výrazném postoji sjezdu šikmo.

IV. kapitola popisuje způsob změny směru sjezdu a to, odšlápnutí, bruslení, přívratný oblouk, kristiánie ke svahu, přívratná a od svahu, a krátké smyky. (Kristiánie znamená srovnávací smyk.) U oblouků v oboustranném i jednostranném přívratu se zdůrazňuje přenesení váhy na vnější lyži, ohnutí vnějšího kolena a lehké protinatčení trupu. Kristiánie ke svahu se provádí lehkým snížením, stáčivým vysunutím patek lyží a zatížením vnější lyže. Technika přívratné kristiánie je popsána takto: odlehčená vnější lyže se vysune do přívratu a přeneše se na ni váha. Během připojení lehkého zvýšení postoje se přitáhne vnitřní lyže a obě v rovnoběžném vedení se dále stáčí (Kristiánia-fáze). Často se přidává píchnutí holi.

Kristiánie od svahu vychází ze sjezdu šikmo: na přípravné lehké snížení (Beugen der Fussgelenke), ze kterého vychází stáčivý impuls, dále navazuje uvolnění lyží více na plochy, stáčivé vysunutí patek lyží

a přenesení váhy na vnější lyži. Závěrem lyžař postoj snižuje a hrani (Hüftknick). Při větším odporu sněhu se doporučuje začínat kristiánií od svahu smykem ke svahu, který vytvoří potřebné podmínky pro nutný odraz zahájení kristiánie od svahu. Píchnutí hole zesílí odraz. V popisu není uvedeno zvýšení postoje, které je však patrné na kinogramu. Metodický postup:

- opakování kristiánie ke svahu a ze spádnice s píchnutím hole a zdůrazněným zahraněním,
- kristiánie ke svahu a na ni navazující kristiánie od svahu na vypuklém terénu (Buckel),
- kristiánie od svahu přeskokem s opřením o hůl. Přeskok častým opakováním mizí. Zpočátku se jezdí dlouhé oblouky.

Jako další forma srovnávací kristiánie přes spádnicí je uvedena kristiánie s torsí trupu (zahájená torsí trupu ve směru nového oblouku s následujícím protipohybem trupu). Popis je nahrazen podrobným kinogramem.

Krátké smyky jsou popsány jako kristiánie přes spádnicí s tím rozdílem, že střední fáze je více či méně zkrácena, tedy po nasazení následuje hned fáze ukončení. Provedení krátkých smyků vychází z odlehčených lyží zvýšením postoje, následuje vysunutí patek, přenesení váhy na vnější lyži. Současně se přiměřeně odklání a protinatčící trup. Píchnutí hole současně s ukončením smyku pomáhá odrazu k nasazení dalšího smyku. Podle terénu rozdělují Švýcaři krátké smyky na „Wedeln“ (v plochem terénu bez zvláštního hranění) a „Kurzschwinger“ (na příkřem svahu s výrazným zahraněním).

V. kapitola obsahuje přeskoky o jedné i obou holích a terénní skoky, jak je provádíme i u nás. Touto kapitolou končí základní výcvik a v následující VI. je výcvik závodní a to sjezdových disciplín, běhu na lyžích a skoku. U každé disciplíny jsou základní informace o technice, taktice a tréninku.

VII. kapitola popisuje techniku sjíždění vysokohorských terénů, kdy členové družstva jsou připoutáni na laně, (je to vlastně desatero sjíždění s lanem).

Závěr tvoří tři části: v první jsou podrobněji popsány a vysvětleny základní pojmy (jako spádnic, rotace, apod.), ve druhé jsou vysvětleny ke kapitole o sjezdu a změně směru sjezdu, popis potřebné výzbroje, a třetí obsahuje plán výuky švýcarských lyžařských škol.

Pro informaci nejdůležitější poznámky k technice zatáčení: Autoři uvádějí dvě nutné složky zatáčení: boční působící sílu (seitlich ansetzende Kraft), tj. boční odpor sněhu, a stáčivé působení (Drehwirkung). Boční síla způsobuje vychýlení lyží z původního směru a projevuje se během celého oblouku. Odklonem trupu vyrovnává lyžař stabilitu. Stáčivé působení musí prakticky probíhat během celého oblouku. Odklonem trupu vyrovnává lyžař stabilitu. Stáčivé působení musí prakticky probíhat během celého oblouku a jeho intenzita i délka trvání jsou závislé na odporu sněhu.

Změna směru má tři části: z a h á j e n í (Auslösung), kdy jedna nebo obě lyže jsou vytočeny z dosavadního směru (více či méně v příčném postavení) a podle odporu sněhu přiměřeně zatíženy. Příčné postavení lyží je možno provést přívratem, výskokem, zatížením špiček nebo patek lyží, protirotací, stáčivým vysunutím patek lyží nebo rotací. U všech způsobů je však nejdůležitější přenesení váhy těla na vnější lyži. Ve s t ř e d n í fázi, po vychýlení lyží z původního směru, působí pak boční odpor sněhu spolu se vznikající odstředivou silou a stáčivým působením. Různé síly použité při nasazení oblouku mohou působiti i nadále, ale jejich vliv je zpravidla menší než vliv odporu sněhu a

odstředivé síly. V konečné fázi se přiměřeným pohybem trupu zesiluje tlak na podložku, tím i brzdní, a stáčivé působení je zrušeno.

Síly působící změnu směru:

a) **bočně působící síla** (seitlich ansetzende Kraft) — vychýlením lyží z původního směru do více či méně příčného postavení vzniká bočný odpor sněhu, ze kterého pramení ze strany působící síla, nutná k dalšímu vychýlení lyží z dosavadního směru, a působící během celého oblouku. V okamžiku, kdy tato síla přestává působit, lyžař sjíždí nebo sesouvá v přímém směru;

b) **stáčivé působení** (Drehwirkung) je možno provádět čtyřmi způsoby:

1. **stáčení vyvolané vlastní vahou** — při sjezdu šikmo nebo sesouvání nepůsobí v předklonu nebo záklonu část váhy a odpor sněhu ve stejném bodu na lyže. Obě tyto proti sobě působící síly mají stáčivý účinek na lyže;

2. **stáčení řízením směru** (Steuerung), kdy jedna lyže je odchýlena od druhé a zatížena. Dvě proti sobě působící síly — odpor a zatížení lyže — způsobují otáčení;

3. **Zatáčení pomocí setrvačnosti**, kdy po nasazení oblouku bočný odpor sněhu a proti němu působící setrvačnost mají stáčivý účinek na lyže;

4. Při **rotaci** provádí trup otáčivý pohyb kolem osy ve smyslu zatáčení. Jeho zastavením se souhlasná rotace přenáší na lyže. Předpokladem pro rotaci je odrazový odpor na podložce (Abstosswiderstand). Při **protirotaaci** (Gegenschraube) otáčí lyžař během odlehčení lyží trup proti směru otáčení dolních končetin a tím i lyží. Protirotaace může mít i obrácený průběh, kdy během odlehčení lyží stáčivý pohyb provedou nejdříve dolní končetiny a trup reaguje protinátčením.

Stáčení lyží vlastní vahou a řízením směru může také působiti i ve střední fázi oblouku. Rotace a protirotaace mohou působit jen při nasazení oblouku (vychýlení lyží

do nového směru). Stáčení setrvačností je vyvoláno příčným postavením lyží při zahájení oblouku a může působit jen v jeho střední části.

K usnadnění nasazení i provedení změny směru se doporučuje využít terénních tvarů, odlehčení lyží zvýšením nebo snížením postoje. Také lyže ovlivňují provedení oblouku a to svou délkou, tvrdostí, kroutivostí a tvarem. I rychlost se podílí na usnadnění provedení změny směru sjíždění.

Poslední odstavec kapitoly podává přehled o lyžařské výzbroji.

Výcvikový plán švýcarských lyžařských škol:

I. třída — A (international)

- průpravná cvičení na lyžích, chůze, výstupy, sjezd přímý a šikmo,
- oboustranný převrat, obrat přednožením, cvičení při sjezdu.

II. třída — B

- oblouky v pluhu, vlny a muldy v lehkém terénu;
- sesouvání, převratný oblouk, jízda v obtížnějším terénu.

III. třída — C

- sjezd šikmo a sesouvání na tvrdém příkrém svahu, kristiánie ke svahu s využitím vhodného terénu, kristiánie ze spádnice s využitím terénu a spíchnutím hole;
- kristiánie ke svahu bez pomoci terénu, kristiánie ze spádnice bez pomoci terénu a s píchnutím hole, kristiánie ke svahu a ze spádnice v měkkém sněhu.

IV. třída — D

- jízda v terénu na příkřejších svazích, na tvrdém a měkkém sněhu; převratná kristiánie v lehkém terénu;
- přivratná kristiánie v těžkém terénu s píchnutím hole; převratná kristiánie v měkkém sněhu, kristiánie od svahu s pomocí vhodného terénu.

V. třída — E

- kristiánie od svahu s píchnutím hole, bez pomoci terénu; převratná kristiánie v každém terénu a sněhu;
- kristiánie od svahu, s píchnutím hole, v měkkém sněhu; přípravné cvičení pro krátké smyky.

VI. třída — F

- kristiánie od svahu v každém terénu a sněhu; nácvik krátkých smyků;

- krátké smyky v těžkém terénu a měkkém sněhu, „Wedeln“ na pistě a v měkkém sněhu, krátké smyky (Kurzschwingen) na pistě na boulich;

výuka různých možností nasazení smyku, kristiánie od svahu bez píchnutí hole.

Kromě toho případ od případu: třídy závodní, běžecké, turistické.

V poznámce se uvádí, že číslování tříd a dělení učebné látky není mezinárodně jednotné. Velké lyžařské školy dělí jednotlivé třídy ještě na skupiny.

Poslední stránky knihy „Ski in der Schweiz“ tvoří fotografie lyžařské akrobacie.

Pokud jsem měl možnost pozorovat letos o velikonočních v Zermattu švýcarské učitele lyžování, tedy výuka se provádí v blízkosti vleku, výtahu nebo lanovky, týká se výhradně sjíždění a zatáčení. Pro výcvik se volí příhodný terén, podle stupně vospělosti cvičenců. Pozoruhodné bylo sledovat mladé, asi 16 až 17leté hochy, kteří v oblečení lyžařských učitelů s velkým zaujetím a pečlivostí vyučovali lyžování děti kolem 10 let dole v Zermattu.

Švýcarští lyžařští učitelé nejezdí jednotně jako stylizovaní manekýni rakouských škol, jejich jízda jeví řadu individuálních znaků. Ty se projevují i ve výuce. Ale jedno mají všichni společné a to naprosto přirozený postoj při lyžování. Žádné polohy nejsou přehnané. Nezdá se tolik na vnější efekt, jako na jisté zvládnutí jízdy v terénu. A o to vlastně jde!

Killyho poslední tajemství: katapultovaný start

Bylo to již v roce 1966 ve Farallones, asi 14 dní před začátkem mistrovství světa ve sjezdových disciplínách v Portillo. Rakušan dr. Sepp Sulzberger tehdy přihlížel jako člen jury startu obřího slalomu. Uviděl neobyčejný start, který prováděl J. C. Killy.

Když Killy přijížděl ke startu, vždy velmi klidný a plně soustředěný, nic nenasvědčovalo tomu, že se stane něco neočekávaného. Ale stalo se.

Při povelu startéra „10 vteřin“ přestal Killy pohyby nohou vpřed a vzad leštit skluznici svých lyží o měkký nový sníh. Přiblížil se k startovací brance, až se dotkl pod kolena tyčinky od elektrického měření. Při „3 vteřinách“ zapíchnul své hole těsně za dřevěné kůly, tvořící startovací branku. Současně klouzl asi 25–30 cm zpět při napjatých pažích. Při „1 vteřině“ katapultoval do dráhy, odstrčil se neortodoxním způsobem. Killy projel už další brankou, když oba dřevěné kůly, tvořící startovací branku, se stále ještě chvěly, tak silný byl jeho odraz.

„Oho!“, řekl dr. Sulzberger. A když se ze svého úžasu poněkud vzpamatoval, poznamenal k nedaleko stojícímu trenérovi francouzských sjezdařů, Honoré Bonnetovi: „To se nesmí dělat!“ Bonnet reagoval tak jako vždy, když se jednalo o jeho závodníka: „A proč by to nesměl dělat? Kde to je napsáno?“ — odpověděl úsečně

Nakonec měl pravdu trenér francouzských sjezdařů Honoré Bonnet. Killy mohl takový start provádět,

protože to není v rozporu s pravidly. A prováděl jej znamenitě. V jednom obřím slalomu v Jackson Hole (USA) začátkem dubna 1967 zjistil delegát FIS Willy Schaffner, že Killy měl ve třetí brance náskok na všechny své soupeře téměř 1 vteřinu.

Killyho katapultovaný start jistě přispěl k prvnímu olympijskému vítězství tohoto vynikajícího sjezdaře na sjezdové trati v Chamrouse.

Na fotografii je J. C. Killy v okamžiku odstartování olympijského sjezdového závodu v Chamrouse. Je zde dobře vidět vzepření na lyžařských holích. Této polohy bylo dosaženo mohutným odrazem dolních končetin, se současným mohutným odrazem paží. Dolní končetiny protnou tyčinku elektrického měření již v mnohem větší rychlosti, než při normálním běžně prováděném startu. Správné provedení katapultovaného startu vyžaduje vodorovnou plochu místa startu a tvrdý podklad pro umístění talířů lyžařských holí, aby byl odraz co nejučinnější. Po technické stránce není zvládnutí startu tak těžké. Hlavní je fyzická připravenost.

Jen síla nohou již zdaleka nestačí, proto také Bonnet se svými svěřenci v létě tento start nacvičoval, po důkladném posilování paží. Na fotografii je vidět další zajímavost, přichycení horního okraje startovního čísla lepicí páskou, která zabrání proniknutí vzduchu pod číslo.

JAROMÍR PETŘÍK

CO VŠECHNO PRO DOVOLENOU?

nezapomeňte na
**POJIŠTĚNÍ
PRO CESTY
A POBYT**

- ÚRAZ
- POŠKOZENÍ, ZNIČENÍ
A ODCIZENÍ ZAVAZADEL
- ODPOVĚDNOST ZA ŠKODY
ZPŮSOBENÉ CIZÍMI OSOBAM

ČESKÁ STÁTNI POJIŠŤOVNA

Tak nosily své děti indiánské matky. Jejich "baby seruis" inspiroval dnešní Američanky. Obrázek je ze Squaw Valley

ODDÍL jako ty druhé

Pohled na pražskou Slávii Žizkov

Jistě by se dalo psát o mnoha jiných lyžařských oddílech, ale dnes jsme si vybrali jeden z těch malých pražských, který má za sebou teprve sedmáct let práce. Byly v ní neúspěchy, byly v ní i krize, ale oddíl i za těžkých podmínek žije a vyrůstají v něm noví, mladí sportovci.

Píšeme o Slávii Žizkov ÚRO, oddílu, který v minulosti vychoval řadu žákovských a dorosteneckých přeborníků, kteří dnes už třeba působí v jiném místě, protože studují, nebo šli na vojnu apod. Připomeňme si jen některá jména jako Čtvrtečka, Bartáková, Prášil, Fulínová, Martínková, Jiřík, Hašek, Krasilová, Krasil a mnoho dalších.

Poslední sezóny znamenaly krizi a 70 členů má mnoho starostí, aby její důsledky překonali. Ty tam už jsou doby, kdy zásluhou ÚRO byla doprava na hory za pákatel, kdy se bydlelo skoro zadarmo. Dnes si členové nejen hradí velkou část nákladů ze svých prostředků, kupují si výstroj a výzbroj, ale věnovali také stovky brigádnických hodin na úpravu své chaty ve Volském dole u Špindlerova Mlýna. Vztah ke sportu se dostal na kvalitativně vyšší úroveň. Celá činnost udělala z členů výbornou partu. Její páteř tvoří mladí závodníci, kteří velmi svědomitě dodržují tréninkovou kázeň. Trenéři Žák, Jarouš, Šimáček, Čtvrtečka dovedou nejen odborně vystupovat, ale jsou to starší kamarádi svých mladých svěřenců. A jistě je pro ně příjemné, když se jejich svěřenci uplatní jako sportovci v Dukle, když přicházejí noví mladí lidé a když se dostaví i slušné sportovní výsledky. Ale na tom mají podíl i funkcionáři, z nichž jmenujeme aspoň dva: Tischlera a Jiříka.

I v nastávající sezóně chtějí naplnit své sny a přání. Popřejme jim k tomu hodně zdaru a také k záměru, aby našli čas a sílu pro výcvik mládeže, která není nikde organizována. Slávie Žizkov ÚRO nepatří v současné době po výkonnosti stránce k těm exkluzivním lyžařským oddílům. Pracuje však dobře, s láskou k věci a obětavě. Zato jí patří dík. Jen kdyby takových oddílů bylo ještě víc.

PADESÁT VÝŠKOVÝCH KILOMETRŮ

Ve dnech od 16. III. do 30. III. 1969 se zúčastnila skupina čtyř učitelů a osmi posluchačů FTVS zájezdu do Chamonix. Celý zájezd byl výměnnou akcí, stejný počet posluchačů z pařížského ENSEPU se zúčastnil kursu FTVS na Richtrových boudách v Krkonoších. Hlavním cílem zájezdu bylo poznat současně vyučovací metody lyžování ve Francii a zlepšení lyžařského umění účastníků zájezdu.

V Chamonix jsme využívali všech výhod mládežnické organizace UCPA. Součástí denní penze byly permanentní jízdenky na lyžařské vleky a lanovky, a proto jsme mohli využít krás sjezdových svahů na le Brévent (2525 m), la Flégere (1877), les Gr. Montets (3275) a posléze z Aig. du Midi (3842). Podle statistika výpravy L. Slavíka jsme najezdili okolo 50 000 výškových metrů, většinou na kvalitním sněhu a na pečlivě (každý den) upravovaných tratích. Měli jsme možnost sledovat práci monitorů na sjezdových svazích a zúčastnili jsme se teoretické přednášky o nejnovějších způsobech zatáčení, kterou interpretoval pan Morra, čelný představitel E. N. S. A. v Chamonix. V této škole musí všichni kandidáti řemesla monitorského strávit šest týdnů na vlastní náklady, přičemž požadavky nejsou

zrovna malé a ne všichni uchazeči dosáhnou vytyčeného cíle. Zážitkem byl nezapomenutelný 20 km dlouhý sjezd po ledovci z Aig. du Midi za neuvěřitelně krásného počasí údolím Vallée Blanche.

Chtěl bych se zmínit o materiálním vybavení. Většina průměrných francouzských lyžařů jezdí na kvalitních lyžích zn. Rossignol s jednoduchým pojistným vázáním. Oblečení lidí zajímavých se o lyžování se vyznačuje převážně světlými pastelovými barvami (oproti Paříži, kde stále převládá černá barva). Většinou se nosí krátké bundy, pod nimiž vyčnívá svetr. Kalhoty jsou šité zvláštním způsobem, uvnitř jsou to šponovky, ale vnější tvar je podle nejnovější módy. Mnoho lidí také lyžuje v celých kombinézách „oteplovačkách“.

Lyžařské vleky, kterých je v této oblasti velmi mnoho (na le Brévent 5, na la Flégere 3 a na les Gr. Montets 5) jsou všechny velmi jednoduché a přesto pracují naprosto spolehlivě. Zalyžovat si v Chamonix, není pro naše, ale ani pro průměrného Francouze, levná záležitost. (Lanovka na Aig du Midi stojí 22 Ffr.) Všechny služby fungují dokonale a člověk si s ničím nemusí lámat hlavu. A na lyžích se cítí vsádku produktivně.

J. NĚMEC

Zlaté pravidlo pro volbu délek lyží

9. Šikovnost a umění mají největší vliv pro stanovení správné délky lyže.

Potud prameny. V tabulce 1. byly upraveny cviky podle naší učební osnovy, které odpovídají stupni obtížnosti cviků uváděných v prameni.

Uvedené tabulky a zásady se zdají přibližně vyhovovat kategorii dospělých lyžařů. Pro děti by bylo třeba doplnit tabulku pro volbu délek lyží končící nejnižší délkou 155 cm hodnotami pod touto mezí,

V jednom z předcházejících článků jsme psali o problematice délek lyží. Dnes se budeme zabývat volbou délek, jak ji doporučuje jedna zahraniční firma zabývající se výrobou lyží. Vytvořila systém pravidel a tabulek, které berou do úvahy různé faktory, ovlivňující volbu nejhodnější délkou lyží. Závěrem se pokusíme o určitou korekci délek podle našeho názoru a zkušeností.

Původní materiál uvádí rozhodující faktory pro volbu délky lyží takto: — výška postavy

- váha lyžaře
- stáří lyžaře
- lyžařská dovednost

Volba délky se rozumí pro obyčejného lyžaře nezávodníka, pro běžný způsob lyžování na lyžích sjezdového typu.

Napřed několik předpokladů:

1. Stupnice hodnot je průběžná, platí pro pětiletého jako pro padesátiletého.
2. Kratší lyže mají některé nevýhody. Tyto nevýhody nejsou tak velké jako přednosti, které skýtají pro určité stáří a dovednost.
3. Delší lyže mají přednosti, hlavně pokud se jedná o klidné vedení. Vyžadují ovšem větší umění a úsilí lyžařovo.
4. Je skutečnost, že vodivost lyží nesouvisí přímo s délkou lyží. Součet jízdních vlastností je v daleko větším vztahu k celkové konstrukci lyží než k jejich délce.
5. Materiál pro stavbu lyží nemá zvláštní vztah ke správné délce lyží.
6. Rozdíl mezi mužem a ženou není absolutní rozdíl v síle, nýbrž rozdíl ve váze při stejné výšce. Průměrný muž je silnější a těžší než průměrná žena stejné výšky.
7. Stáří je důležitý faktor.
8. Délka lyží stoupá s vahou a výškou lyžaře, když ostatní faktory jsou stejné.

ZLATÉ PRAVIDLO

1. Stanovte si přesně, do které třídy lyžařských dovedností náležíte (podle tab. 1.)
2. Sečtěte body, které pro různé údaje uvádí tab. 2.
3. Podle počtu docílených bodů najdete v tab. 3, odpovídající délku lyží. Dostanete-li se k mezilehlým hodnotám, určete si, zda chcete zvolit nejlépe vyšší nebo nižší počet bodů pro určení správné délky lyží.

TABULKA 1

1. Začátečník — první kroky na lyžích.
2. Začátečník — dovede sjezd v pluhu, začíná otáčet v pluhu.
3. Mírně pokročilý — zná oblouk v pluhu.
4. Mírně pokročilý — začíná s oblouky z přívratu.
5. Mírně pokročilý — zná oblouky z přívratu.
6. Pokročilý — začíná se snožnými oblouky.
7. Pokročilý — zná krátké snožné oblouky.
8. Velmi pokročilý — ovládá snožné oblouky i v obtížném terénu.
9. Mistrovská třída — ovládá snožné oblouky dlouhé i krátké v každém sněhu a terénu.

TABULKA 2

Dovednosti vaše	kategor.	body	Věk roky	Výška postavy		Váha		Součet bodů
				body	cm	kg	body	
1	10	80	10	190	17	90	19	
2	14	70	14	185	16	85	18	
3	17	60	16	180	15	75	18	
4	20	50	18	175	14	65	17	
5	24	45	19	170	13	55	16	
6	28	40	20	165	12	50	15	
7	29	35	20	160	11	45	14	
8	30	30	20	155	10	40	13	
9	31	25	20	150	9	35	12	
		20	20	145	8	30	11	
		15	20	140	7	25	9	
		12	17	135	6	15	8	
		10	15	130	5	14	7	
		7	10	125	4			
		6	8	115	3			
		4	5	105	2			
		2	1	100	1			

TABULKA 3

Součet bodů	doporučená délka		součet bodů	doporučená délka	
	cm	délka		cm	délka
87	220		83	210	
85	215		81	205	
79	200		69	175	
77	195		67	170	
75	190		65	165	
73	185		63	150	
71	180		61	155	

když víme, že tyto délky se používají, a kromě toho zásady nahoře uvedené to stanovují.

Při pohledu na tab. 2 a její hodnoty bodů se jeví určité nerovnoměrnosti v bodových údajích. Zdá se, že např. by lépe vyhovovalo pro dovednosti provést korekce v řádku 3., kde na místo 17 bodů dát 18 bodů, v řádku 4... 21

místo 20, v řádku 6... 27 místo 28. Obdobně pro stáří lze doporučit korekce pro věk 30... 21 bodů, pro 25 let... 22 bodů, pro 20 let... 21 bodů, 20 bodů pro 15 let je zřejmě nadsazeno, ale pro 7 let... 12 bodů, pro 6 let 9 bodů, pro 4 roky 6 bodů. Údaj pro 2 roky neuvádět. Tabulku 3. pak doplnit o následující:

počet bodů	délky lyží v cm	počet bodů	délky lyží v cm
59	150	55	140
57	145	53	135
51	130	37	100
49	125	35	95
47	120	33	95
45	115	31	90
43	110	29	90
41	105	27	85
39	100	25	80

Tím je možno provést volbu délky i pro minimální počet bodů, který je bezpochyby možný.

Zdá se však, že při volbě délky lyží bude třeba určitých korekcí, které vyplývají hlavně z vlastností lyžaře, jeho pohyblivosti, pohybovému nadání, rychlosti reakce, pohybovou připravenosti, rozloženosti jeho tělesné hmoty atd. Tyto vlivy jsou jistě podstatné a nejsou v tabulkách ani zásadách zachyceny. Rovněž odvaha a s ní spojená touha po rychlosti sjíždění jsou závažným vlivem.

Proto lze doporučit, aby tyto specifické vlivy si každý posoudil sám pro sebe a zavedl je do počtu tím, že úměrně množství pro lyžování negativních vlivů a jejich kvalitě provedl korekce při volbě délky lyží. Tyto korekce by měly ovlivnit volbu délky lyží směrem dolů, protože se zdá, že nahoře uvedené tabulky vycházejí z hodnocení lyžaře jako kvalitního sportovce. Rovněž lyžař, který nemá potřebu jezdit rychle, bude volit kratší délky lyží.

Dalším upřesňujícím vodítkem by mělo být stáří lyžaře. Toto chtě nechtě přibývá každému stejně, ale rozdíl pro volbu délky lyží lze spatřovat v tom, zda kupují lyže ve dvaceti letech, kdy mám předpoklady pro technický a „váhový“ rozvoj, nebo zda už tak řečeno „ježu s kopce“, to znamená od

45–50 let. Toto je sice v tabulkách zachyceno, ale není tam zachycena perspektiva technického růstu nebo perspektiva pouhé „údržby.“ Chci tím říci, že mladší adept se může přidržovat delších délek, starší by měl volit směrem dolů.

Svoji roli hraje i tvrdost lyží, ale se stoupající kvalitou výroby lyží se snad už neobjeví na trhu výrobky, které svou tuhostí předtí masivní žehličky prkno.

Závěrem jenom jedno. Není to, i přes to, že to vypadá složité a vlivů je celá řada, žádná věda. Chce to jen vědět, co chci na lyžích dělat a správně rozhodnout své umění a vlastnosti. Vycházej z tabulky lze doporučit, ale další korekce pak provést po rozvážné sebekritice a úvaze. Ale pozor! Když zkonstatujete, že ve 30ti letech nemáte „fyziku“, a že si tedy koupíte kratší lyže, tak jenom potvrzujete další i když nepěknou vlastnost, tj. pohodlnost. A pohodlnost znamená tloustnout, tloustnout znamená...

Však to znáte. A to nechce nikdo. Kromě toho vám pak narůstají body za váhu a tím se zvětšuje délka vašich lyží. Takže se pak perete nejenom s delšími lyžemi ale i s přebytočnou vlastní vahou, a to všechno s málo výkonným organismem a ochablým svalstvem. A to je nezdravé.

Ing. MIROSLAV CHLOUBA

Drobné ZPRÁVY

● FA HEAD S NOVÝM SORTIMENTEM. Nové modely lyží, v kterých se kombinuje umělá hmota s raketovým kovem vyvinula firma Head. Byly vyrobeny ve spolupráci s J. C. Killy a jeho jménem označeny. Každý typ má svou vlastní speciální konstrukci. Jako nosných elementů je používáno umělých pryskyřic a raketového kovu. Všechny typy mají výtečné jízdní vlastnosti.

● NEBEZPEČÍ V PRVNÍCH HODINÁCH. Na mnichovské univerzitní klinice vedou už řadu let statistiku lyžařských úrazů. Nejprekvapivější bylo zjištění: 30 % všech úrazů se stalo v první hodině lyžování, 35 % v dalších třech. Nebezpečí dopoledne, kdy organismus lyžařův není řádně zahřátý, je tedy evidentní.

● JAPONSKÝ ZÁZRAK. Japonsko je největším producentem lyží na světě. Přibližně 80 podniků vyrábí 1,7 mil. párů lyží ročně. Jeden milión převážně dřevěných lyží jde na export. Rakouská firma FISCHER vyrábí více než 600 000 párů lyží ročně, je největším výrobcem lyží na světě.

● LYŽAŘSKÝ MULI-LIFT. Podle sklonu svahu od 30 do 90 procent utáhne 10 kg až 4 osoby. Pohon tvoří Wankelův motor o 8 PS. Celé zařízení váží 45 kg. Vejde se do tří příručních zavazadel, z nichž jedno neváží více než normální batoh pro turu. Montáž na místě trvá 15 minut. Výtah nepotřebuje obsluhu. Tohoto zařízení používají již některá národní družstva k tréninku. Cena asi 2700 DM.

● LYŽAŘSKÉ HOLE PRO TVRDOU PISTU. Vídeňská firma Franz Bednar a syn dává na trh nové talíře z plastiku a kovu, které byly speciálně navrženy pro tvrdou pistu a ledové povrchy tratí. Talíře jsou opatřeny ostruhami. Kromě toho lyžařské hole z lehkého kovu o tloušťce stěny 0,75 milimetrů, které přes svoji zřejmou lehkost jsou velice trvanlivé. Kromě toho byly vystavovány nové tvary hlavice holí, které mají mít příznivý vliv na ovládání holí.

(Chl.)

Vážení lyžařští cvičitelé

Dostává se vám do ruky prozatímní vydání nové příručky pro školení lyžařských cvičitelů, která seznamuje se změnami v lyžařské technice za poslední dobu. Můžete si rozšířit vědomosti a použít jich ke zlepšení osobní techniky a výcviku.

Metodu lze jako velmi efektivní doporučit pro výcvik lyžařů — začátečníků i mírně pokročilých. Věřím, že naznačená kostra dostatečně poslouží pro základní informaci a orientaci, jakým způsobem řídit v normálních podmínkách cviky za sebou. Metodické řady návčivku jednotlivých cviků jsou uvedeny v technické části prozatímního vydání příručky pro školení.

Přiložené schéma značí metodu výcviku na lyžích sjezdového typu. Podle vyspělosti a schopnosti lyžaře je vhodné zařazovat ještě cviky další, jako je bruslení, odšlapování ke svahu a od svahu, skoky, přeskoky, odskoky, atd.

O výcviku v běhu je psáno v příslušné kapitole v technice a metodice a lze je aplikovat i v rámci

výcviku na lyžích sjezdového typu, když jsou k tomu vhodné podmínky a příležitost. Zásady a předpoklady jsou uvedeny ve skriptech.

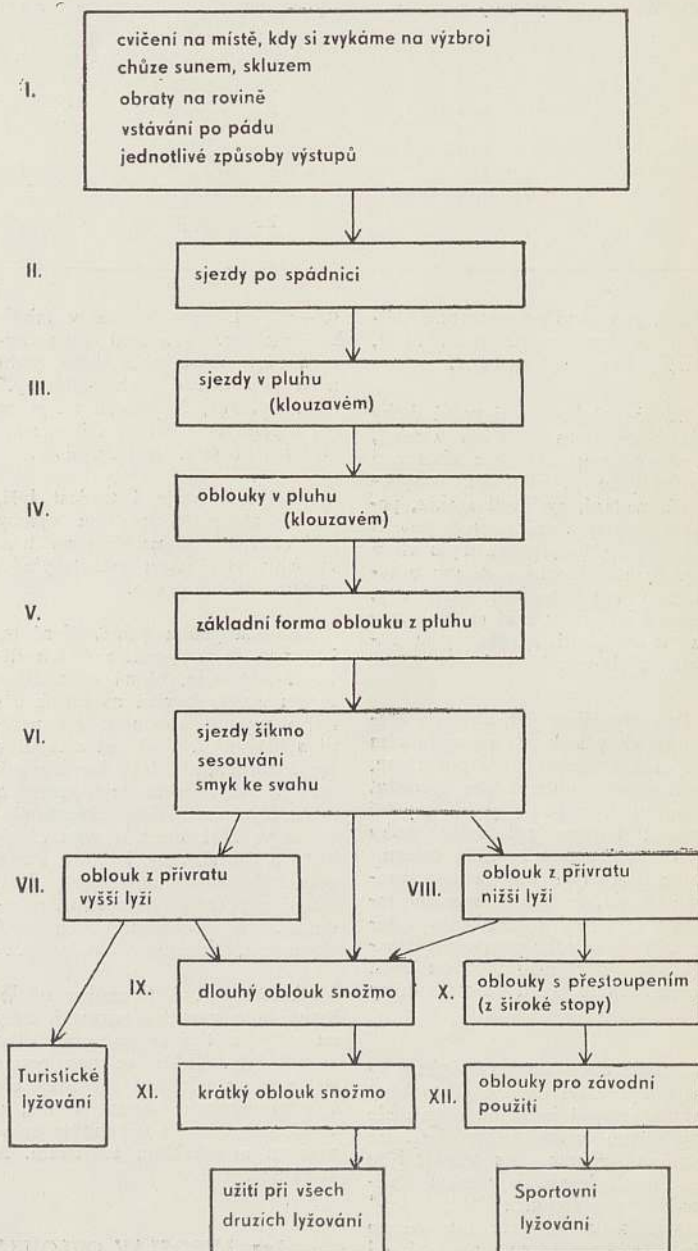
Doporučuje se zásadně, aby veškeré cviky s rovnoběžným vedením lyží nebo je-li část cviku prováděna

s rovnoběžnými lyžemi (oblouky z pluhu, z přívratu apod.), byly v základní formě prováděny zprvu v širší stopě. To znamená nenuťt lyžaře do úzké stopy! Širší stopa znamená vzdálenost asi 15–20 cm mezi lyžemi, podle velikosti postavy. Teprve později, když se cvik zdokonaluje, se snažíme o užší vedení lyží. Principiálně jsou veškeré pohyby stejné, ať je širší stopa jakkoliv.

● **FOTBALISTÉ LYŽAŘŮM.** Švýcarská společnost „Pro Ski“ se dohodla se švýcarským fotbalovým svazem o prodeji odznáček, propagujících lyžařský sport, při utkáních kopané. Záslužná akce přivedla do pokladny lyžařského svazu až téměř 100 000 švýcarských franků, jichž se použije k dotacím pro špičkový i masový sport.

● **SLAVNOST PO TAHITSKU.** Rozdílencí poct nejlepšími sjezdařům minulého roku K. Schranzovi a G. Gablové v lázeňském městečku Evian na břehu Ženevského jezera bylo koncipováno jako tahitská slavnost. Příslušnými věnci byli dekorováni oba laureáti a kolem nich pohybovaly líbezné dívky v neřalšovaném tahitském vzdušném oblečení.

● **VÝUKA NA DÁLKU.** Francouzská lyžařská škola v Saint-Martin-de-Belleville přišla s novým nápadem: lyžařské kursy řízené na dálku. Všichni žáci jsou vybaveni minitransistory, takže při delších sjezdech skupiny může každý jednotlivý žák být opravován a veden učitelem pomocí tohoto zařízení. (nj)

LYŽUJEME

Cvičitelé a trenéři věnují v posledních letech velkou pozornost speciálním napodobivým lyžařským cvičením. Paralelně se neustále zdokonalující lyžařskou technikou a způsobem jejího nácviku hledají pro získávání a utvrzování pohybových návyků moderní cvičební formy a prostředky.

na trampolínách

Atraktivním nářadím, na kterém lze získat a zejména pak utvrzovat pohybový návyk v podmínkách blízkých svou dynamičností a rytmičností pohybu na sněhu, jsou malé trampolíny. Jsou vhodné, zejména pro začátečníky, hlavně tím, že jejich účelným uspořádáním do různých formací podle navčívacích prvků je cvičenec přesně veden a vytváří si názornou představu o dráze, po které se bude pohybovat na sněhu, a o markantních změnách postojů, poloh a zatížení s možností přesné kontroly.

Předností cvičení na trampolínách je také možnost napodobení kratších nebo delších oblouků (podle seskupení trampolín) a tím také regulace píchání holí v rychlejším nebo pomalejším sledu. Hole používáme stejně dlouhé nebo jen nepatrně delší než na sněhu.

Pravdou je, že pohyb při provádění určitého lyžařského cviku na řadě trampolín není zcela souvislý jako při většině prvků metodické řady prováděných na lyžích na sněhu. Celá dráha pohybu se skládá z několikanásobného odrazu, letu, dopadu, proslápnutí a zhrounutí, a současně dalšího odrazu. Toto přerušení je však tak nepatrné (jedná se o malý zlomek vteřiny), že při přechodu řady trampolín dochází k pocitu souvislého pohybu jako při jízdě na lyžích.

Kromě toho při přeskokcích z jedné trampolíny na další dochází k zrychlení celkového pohybu, zvláště cvičíme-li na svahu, což opět přispívá k vytváření stejného pocitu jako za jízdy na lyžích. Rovněž jsou tu kladeny zvýšené nároky na nervosvalovou koordinaci a prostorovou orientaci.

Zpočátku cvičíme s menší intenzitou, zvýšenou opatrností, a oporou o jiné cvičence nebo hole, případně se záchranou. Přeskoky trampolín provádíme buď plynule, nebo mezi ně vkládáme tzv. „zapíchnutí“ s následným mezískokem

na téže trampolíně, tj. s opakovaným zhrounutím na každé nebo jen některé z trampolín.

A nyní k nácviku jednotlivých prvků metodické řady:

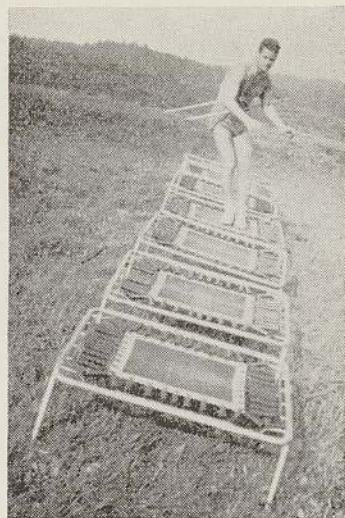
Sjezd po spádnicí navčíváme na pásu trampolín rozestavených od sebe asi 30 cm. Cvik provádíme lehkými rovnoměrnými přeskoky s maximálním a plynulým proslápnutím koberce každé trampolíny. Chodidla jsou rovnoběžná, stopa mírně rozšířená, špičku jedné nohy můžeme lehce předsunout.

Sjezd po spádnicí přes terénní nerovnosti je po cvičební stránce poměrně dosti obtížný.

Trampolíny rozestavíme v nepravidelných vzdálenostech. Větší vzdálenosti přecházíme mohutnějším proslápnutím předchozí trampolíny, před přechodem menších vzdáleností se na trampolíně „zapíchneme“, aby nás trampolína nevynesla příliš daleko. Přechod přes proslápnutou trampolínu je podobný přejezdu terénní prohlubiny (nohy jsou napjaty), přechod z jedné trampolíny na druhou přejezdu terénního hrbolu (nohy jsou pokrčeny). Přechod větší vzdálenosti mezi trampolínami je obdobou přejezdu většího hrbolu, přechod menší vzdálenosti menšího hrbolu. Ovládneme-li prvek bezpečně, můžeme mluvit o získání „pocitu trampolín“.

Jízdu do protisvahu navčíváme na pravidelném těsném seskupení trampolín. Při přeskokcích do kopce máme obdobné pocity jako na sněhu — „táhne nás něco dozadu“. Toto záporné působení sil se i na trampolínách snažíme vyrovnat větším předklonem, nižším postojem a „vytažením“ paží co nejvíce dopředu.

Pro aplikaci sjezdu šikmo rozstavujeme trampolíny šikmo svahem. Technika přeskokků je stejná jako při přeskokcích po spádnicí. Váhu těla máme však rozloženou více na spodní nohu. Horní polovi-

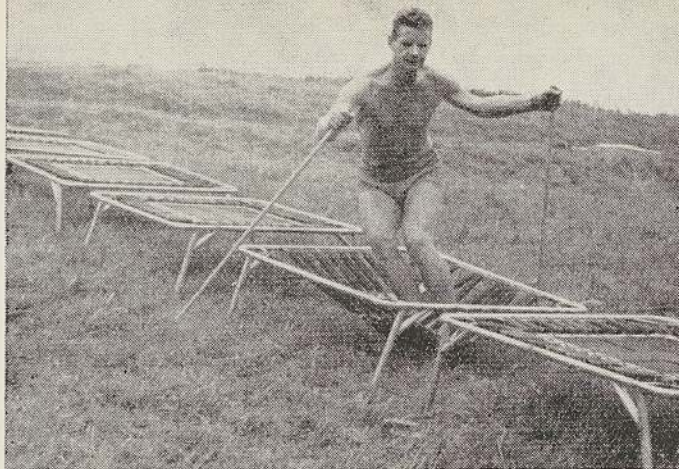
Obr. 1

Obr. 2

Obr. 3

Obr. 4

Obr. 5

Obr. 6

a paži vysouváme vpřed. Maximální vytočení příčné osy pánevní je v tomto smyslu pro nácvik dalších lyžařských prvků velmi důležité. Proto je procvičujeme s holemi vzájemně propojenými a fixovanými na pánvi, abychom mohli kontrolovat úhel přetočení pánve (obr. 1). Kolena při cvičení tlačíme ke svahu (chodidla tím stavíme na hrany) a spodní rameno snižujeme jako při provádění tohoto prvku na lyžích.

Skloubením techniky přeskoků po šikmém pásu a přeskoků kolmo do kopce po pásu trampolín různé od sebe vzdálených vytváříme pohybový návyk pro sjezd šikmo přes terénní nerovnosti a pro jízdu šikmo do protisvahu.

Velmi účinným cvičením pro terénní skok je přeskok z vyvýšené trampolínky přes terénní zlom na nižší trampolínku. Cvičíme nejdříve na dvou trampolínkách, později klademe další trampolínky před trampolínku odrazovou a za trampolínku doskočnou (obr. 2).

Pro výcvik v nasazování pluhu stavíme trampolínky po spádnicí střídavě vždy jednotlivě a ve dvojici těsně za sebou. Odrazem snožmo z jedné trampolínky přeskakujeme na další dvě do stejné rozkročného.

Při výcviku v odšlapování se odrazíme jednož (spodní, tj. zadní nohou) z vnitřní hrany chodidla. Švihovou nohu vytáčíme špičkou do směru odšlapu. V tomto směru také vysouváme koleno neodrazové nohy a provádíme výpad. Přitom horní polovinu pánve a horní rameno vysouváme ve směru pohybu, trup mírně předkláníme a odkláníme (obr. 3). Zadní odrazová noha se při doskoku přisouvá k přední, přenáší se na ni váha a dochází k dalšímu odrazu. Při přenašení váhy z přední na zadní provádíme nepatrný meziskok. Trampolínky pro tento cvik sestavujeme do oblouku ke svahu.

Pro bruslení stavíme trampolínky do dvou pásů po spádnicí těsně u sebe, a to tak, že jeden pás je posunut vzhledem k druhému o poloviční délku jedné trampolínky. Tím dochází k pološachovitému seskupení. Při nácviku používáme podobného způsobu odrazu jako při odšlapování. Chodidlo švihové nohy vytáčíme špičkou vně a koleno této nohy vysouváme šikmo vpřed. Po dopadu neodrazové nohy odrazovou k ní přisouváme, a to tak, aby byla obě chodidla rovnoběžná. Potom provádíme odraz a výpad opačným směrem.

Pro cvičení sesouvání klademe trampolínky:

- a) rovně pod sebe — sesouvání stranou (obr. 4),
- b) každou další vysouváme mírně vpřed — sesouvání šikmo vpřed,
- c) totéž, ale počínaje každou třetí nebo čtvrtou stahujeme pás trampolín dozadu — sesouvání střídavě šikmo vpřed a vzad.

Chodidla jsou postavena na vrstevnici, horní je předsunuté, spodní je více zatížené, pánev přikláníme ke svahu, trup natáčíme a vykláníme se svahu. Obě hole zapichujeme současně rovněž na vrstevnici nad úrovní chodidel (vedle trampolín). Z jednoho koberce na druhý přecházíme úskoky za pomoci odpihu holemi. Přechodem z jedné trampolíny na druhou, při kterém dochází k natažení nohou, naznačujeme sesouvání, dopadem na trampolínu do postavení na hrany s větším protlačení kolena ke svahu — zahranění.

Obloky v pluku. Trampolíny sestavíme do oblouku tak, že vždy první natočíme šikmo svahem, např. vpravo, druhá jde po spádnicí, třetí šikmo svahem vlevo a další zase po spádnicí. Tím sestavíme trampolíny do krátkých oblouků. Přeskoky z jedné trampolíny na druhou provádíme v pluhovém postavení. Při doskoku na „spádnicovou“ trampolínu přenášíme těžiště nad opornou plochu — chodidlo vnější nohy. Současně vykláníme trup a zatíženou nohu více pokrčujeme v kolenně. V tomto postavení se odrážíme a dopadáme na šikmou trampolínu. Než dopadneme na další „spádnicovou“ trampolínu, rázně zatížíme druhou nohu a přetáčíme trup v opačném smyslu.

Obloky přivráté spodní a odrazem z hrany spodní jsou novým metodickým prvkem přivráté techniky. Na rozdíl od normálního přivrátu vysouváme do přivrátu spodní (vnitřní) nohu, těsně před přechodem spádnic.

Trampolíny rozestavíme takto: první trampolínu postavíme po spádnicí, druhou šikmo svahem vpravo, třetí těsně vedle ní na vnitřní straně oblouku, čtvrtou jako první, pátou jako druhou, ale vlevo, šestou jako třetí, sedmou jako první a čtvrtou. Na trampolíně č. 3 nasazujeme levou nohu do přivrátu a přenášíme na ni váhu, vzápětí z ní však rasantním způsobem odrážíme a přecházíme do srovnání stopy na spádnicovou trampolínu. Potom nasazujeme přivrát pravou. Velmi dynamickým a rytmickým

cvičením je napodobení **girland srovnání smyků**. Toto cvičení je cenné tím, že se jím dá velmi dobře nacvičit rytmizace pohybu, soulad práce paží, holí a nohou. Sudé trampolíny stavíme po oblouku ke svahu, liché téměř do směru spádnic. Na sudých trampolínách se snižujeme a mírným odrazem z hran s oporou o spodní hůl přeskakujeme na lichou trampolínu, přičemž vysouváme paty ke spádnicí (obr. 5). Při přeskoku na další sudou trampolínu oporou o horní hůl vysouváme paty do smyku.

Smyk ke svahu nacvičujeme na podobném pásu trampolín jako sjezd šikmo, pouze s tou úpravou, že z něj tvoříme mírný oblouk. Postupně se snižujeme a více zatěžujeme spodní nohu. V souladu s vysouváním paty protínáme horní polovinu trupu. Vnitřní (horní) špičku předsouváme.

Při smyku ze spádnic snižujeme na prostředních trampolínách postoj, zatěžujeme vnější nohu, vysouváme vnitřní špičku a nasazujeme odklon trupu. Tento postoj „držíme“ až do seskoku z poslední trampolíny. Použitím trampolín naskýtá se tu možnost přesného určení a názorné ukázky místa, kde k píchnutí, zatěžování a odklonu dochází.

Podobně je tomu také při nácvičce smyku od svahu resp. oblouku. Na začátku oblouku však dochází k přenášení váhy z vnitřní nohy na vnější. Pomáháme si přitom ještě větším snížením (podobně jako na lyžích pohybem dolů), větším odklonem trupu a důslednější oporou o hůl (obr. 6).

Po nácvičení jednoho oblouku zařazujeme dva oblouky spojené, „puštěné“ po spádnicí vždy po dvou trampolínách postavených šikmo vlevo a po dvou šikmo vpravo. Oblouky jsou poměrně dosti dlouhé, rozkmit paží je táhlý a plynulý s dostatečně dlouhou oporou o jednu a druhou hůl.

Dále přistupujeme k nácvičce přechodu přes spádnicí odrazem z hran po předběžném smyku ke svahu (obr. 7). Při smyku ke svahu pícháme horní holí, oporou o spodní (vnitřní) hůl a odrazem z „hran“ provádíme přechod přes spádnicí. Před odrazem a po doskoku se značně snižujeme. Jak na lyžích, tak i zde je přechod spádnicí charakterizován značnou rasancí.

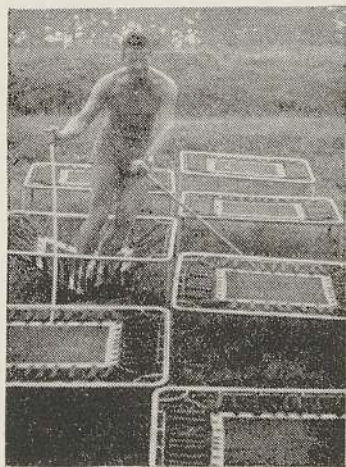
Následující cvičení je maximálně náročné na rytmizaci pohybu, a to jak na trampolínách, tak i na ly-

Obr. 7

Obr. 8

Obr. 9

žích. Je to přechod přes spádnicí odrazem z hran, který přímo navazujeme na vysoce koordinační cvičení — girlandy snožných smyků nebo „skákové girlandy“.

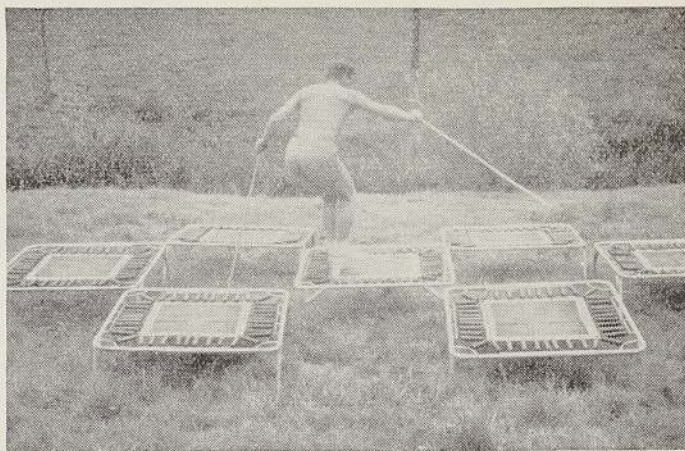
Charakteristickým rysem dobře nacvičené takovéto sestavy trampolín je pohybová sladkost, budící dojem vrcholné elegance. Zrytmizujeme-li dokonale tento pohyb a přidáme k němu správný cit pro vedení lyží, budou naše pohyby elegantní i na sněhu.

Nácvik snožných oblouků zahájíme cvičením krátkých smyků od svahu na místě, a to na jedné trampolíně, později na dvou trampolínách.

Pro nácvik na jedné trampolíně stavíme trampolínu úhlopříčkou po spádnicí. Špičky máme ve spodním rohu koberce trampolíny, paty vysouváme od jednoho jeho okraje k druhému. Přitom těžiště těla je stále nad středem trampolíny. Paže provádějí doprovodné kompenzační pohyby a přitom energicky zapichují střídavě jednu a druhou hůl. Diagonální postavení trampolíny je velmi výhodné, neboť dovoluje maximální rozkmit a výkyv holí a dokonalé vysunutí pat. Tentýž prvek cvičíme na dvou trampolínách (obr. 8). Zde jsou přeskoky náročnější na pohyb stranou. Vyžadují mohutnější odrazu z hran a větší opory o hůl. Zpočátku mezi přeskoky můžeme vkládat meziskok. Oba uvedené cviky je vhodné procvičovat také čelem proti svahu. V tomto postavení si můžeme dovolit větší předklon s důslednějším zatížením špiček. Tím „bojujeme“ proti největšímu nepříteli sjezdaře — záklonu.

A konečně snožné smyky z místa (obr. 9) na šachovitém seskupení trampolín. Jsou vrcholem základního výcviku na trampolínách a dokonalou napodobeninou krátkých snožných smyků na lyžích. Šachovité seskupení trampolín vyžaduje rychlé a rytmické přeskoky za vydatné pomoci píchání holí. Nohy natáčíme do nového směru ihned po odrazu, takže na další trampolínu dopadáme již otočení do opačného směru šikmo svahem. Po nacvičení této sestavy „lyžujeme“ na ní s maximální rasancí, současně však i ladností a pocitem velmi blízkým pocitu skluzu na sněhu. Podobně jak na lyžích tak i zde zdůrazňujeme vysunutí vnitřního boku, ramene, kolena a špičky.

Velmi účelným seskupením trampolín pro nácvik oblouků je seskupení do kruhu a osmičky

Obr. 10

(obr. 10) a trojúhelníku. Jsou to „nekonečné pásy trampolín, na kterých můžeme bez přerušení cvičit oblouky s rytmickým pícháním vnitřní nebo vnější holí (kruh), oblouky o malém poloměru kolem stále zapichnuté vnitřní hole (trojúhelník), navazované oblouky vpravo a vlevo se střídavým pícháním pravou a levou holí (osmička). Pánev vykláníme do středu oblouku a vysouváme vpřed, trup odkláníme vně. „Trojúhelníkové“ postavení nás nutí k rychlé změně směru (ostrý úhel), takže je velmi působivé pro nácvik krátkých smyků s velkým vysouváním pat. (Použití na prudkých svazích.)

Nadstavbou základního výcviku je „najíždění“ bran a „jízda“ v brankách. Trampolíny pro toto cvičení seskupujeme do tvarů, odpovídajících slalomovým figurám.

Cvičení na trampolínách je možné provádět v tělocvičně i venku. Máme-li tu možnost, je vhodnější

cvičit venku na svahu, alespoň zpočátku, neboť cvičenci zde získají lepší představu o postavení lyží vůči spádnicí a cvičení se pro ně stává názornějším. (Nakloněnou rovinu u jednotlivých trampolín můžeme však získat i v tělocvičně, a to vysunutím zadních nohou trampolín.) Svah vybíráme spíše mírný, aby při cvičení se svahu nohy nepodklouzávaly a tělu se nedostávalo nežádoucího zrychlení.

Avšak i cvičení prováděná v tělocvičně a zařazená do cvičebního nebo tréninkového plánu přímo v sezónním období mají pro zlepšení resp. udržení technické vyspělosti a fyzické kondice nesmírný význam. Vlastní výcvik na sněhu zrychlíme a upesníme ještě výrazněji, provádíme-li souběžně s výcvikem na trampolínách napodobivá cvičení na krátkých lyžích.

LUBOMÍR HOMOLA,
odb. as. KTV FF UP Olomouc

KAM ZA VLEKY A VÝTAHY

Dnes zakončíme naši cestu za lanovkami, vleky a výtahy ve Středoslovenském a Východoslovenském kraji. Vysvětlení údajů v závorce: typ, délka, výškový rozdíl, výška horní stanice kapacita osob a provozovatel.

VÝCHODOSLOVENSKÝ KRAJ

KOŠICE: Borda (VL, 200 m, 38 m, 475 m, 220 osob, MNV Borda)

Jahodná (VS, 450 m, 53 m, 753 m, 100 osob, Lokomotiva Košice)

Jahodná (VL, 250 m, 50 m, 735 m, 150 osob, ONV Košice)

Košice — Črmel (VS, 500 m, 135 m, 392 m, 356 osob, Lokomotiva Košice)

Košice — Podhradová (VL, 180 m, 45 m, 315 m, 220 osob, RaJ Košice)

- Zlatá Idka (VT, 1029 m, 314 m, 1000 m, 290 osob, Hutné stavby, Košice)
- Zlatá Idka (VL, 200 m, 43 m, 814 m, 220 osob, VSŽ Košice)
- POPRADE: Červený Kláštor (VL, 250 m, 85 m, 800 m, 275 osob, Tatranské hotely, Smokovce)
- Lučivná (VS, 629 m, 101 m, 910 m, 490 osob, Jednota LSD Poprad)
- Kežmarská chata (VS, 581 m, 112 m, 1620 m, 487 osob, UZ ČSTV)
- Kežmarok — Jeruzalem (VL, 260 m, 57 m, 700 m, 220 osob, TJ Jednota, Kežmarok)
- Podbánské (VS, 534 m, 98 m, 1300 m, 487 osob, Slovan Smokovce)
- Popradské Pleso — Osterva (VL, 200 m, 80 m, 1600 m, 180 osob, Tatranské hotely Smokovce)
- Smokovce — Hrebienok (PL, 2019 m, 254 m, 1280 m, 170 osob, ČSD)
- Smokovce — Hrebienok (VL, 738 m, 294 m, 1570 m, 340 osob, Slovan Smokovce)
- Smokovce — Hrebienok (VL, 245 m, 40 m, 1230 m, 200 osob, Slovan Smokovce)
- Smokovce — Vyhládka (VL, 230 m, 46 m, 995 m, 200 osob, Slovan Smokovce)
- Svit — Lopušná dolina (VL, 200 m, 50 m, 980 m, 275 osob, Tatravit, Svit)
- Štrbské Pleso — Solisko (VT, 1300 m, 250 m, 500 m, 200 osob, Slovan Smokovce)
- Tatr. Lomnica — Skalnaté Pleso (K, 4137 m, 867 m, 1750 m, 120 osob, ČSD)
- Tatr. Lomnica — Lomn. Štít (K, 1872 m, 856 m, 2600 m, 50 osob, ČSD)
- Tatr. Lomnica — Lomn. sedlo (S, 1090 m, 418 m, 2194 m, 250 osob, Slovan Smokovce)
- Tatr. Lomnica — Skal. Pleso (VL, 240 m, 90 m, 1860 m, 220 osob, Tatr. T. Lomnica)
- Tatr. Lomnica — Skal. Pleso (VL, 240 m, 90 m, 1860 m, 220 osob, Tatr. T. Lomnica)
- Tatr. Lomnica — Na Jamách I (VS, 437 m, 98 m, 976 m, 340 osob, Tatr. T. Lomnica)
- Tatr. Lomnica — Na Jamách II (VT, 768 m, 142 m, 1031 m, 476 osob, Tatr. T. Lomnica)
- Tatr. Polianka (VL, 280 m, 45 m, 1120 m, 220 osob, Tatr. T. Lomnica)
- Tatr. Štrba (VL, 200 m, 40 m, 220 osob, MNV Štrba)
- Velká Zmrzlá dolina (VL, 200 m, 150 m, 2150 m, 180 osob, Slovan Smokovce)
- Zelené Pleso (VL, 200 m, 50 m, 1400 m, 200 osob, Slovan Smokovce)
- Ždiar — Monkova dolina — Pri-slop (VL, 231 m, 59 m, 1200 m, 200 osob, Slovan Smokovce)
- PREŠOV: Sabinov — Drienice (VL, 230 m, 60 m, 660 m, 240 osob, MsNV Sabinov)
- ROŽŇAVA: Dedinky (VS, 450 m, 100 m, 850 m, 250 osob, Lokomotiva Košice)
- Mlynky (VT, 1000 m, 200 m, 1000 m, 150 osob, Baník Mlynky)
- Rožňava — Strelnica (VL, 200 m, 30 m, 316 m, 250 osob, MsNV Rožňava)
- SP. NOVÁ VES: Čingov (VL, 250 m, 48 m, 568 m, 250 osob, Raj Sp. Nová Ves)
- Harichovce (VL, 234 m, 61 m, 620 m, 171 osob, Družstevník Harich)
- Kropachy — Plejsy (VS, 400 m, 160 m, 900 m, 50 osob, TJ Pokrok, Kropachy)
- Kropachy — Plejsy (VL 2, 350 m, 105 m, 980 m, 279 osob, TJ Pokrok, Kropachy)
- Kropachy — Plejsy (VL, 195 m, 49 m, 890 m, 230 osob, Kovo-huty, Kropachy)
- Levoča (VS, 600 m, 130 m, 900 m, 150 osob, Slovan Levoča)
- Sp. N. Ves — Rittenberg (VL, 204 m, 58 m, 600 m, 118 osob, TJ Tatran Sp. N. Ves)
- Smolník — Spálená Huta (VL, 211 m, 61 m, 660 m, 190 osob, MsNV Smolník)

Photos J.J. LANGUEPIN - Exclusivité S.T.V.I.

Termínová listina lyžařských závodů

Kalendář vrcholných soutěží Čs. svazu lyžařů

BĚH (v závorce: pořadatel závodu, název a druh soutěže, případně kvalifikace, disciplína a kategorie):

17.—18. 1. Mšeno n. N. (J. Mšeno, mistrovství ČSSR družstev I. liga — veřejný závod, celost. kval., 5, 15 km, štaf., M, Ž)

24.—25. 1. Sliach (Bezroukov memoriál, mezinárodní, 5, 15 km, štaf., M, Ž)

31. 1.—1. 2. Štrbské Pleso (OV MS 70, mistrovství ČSSR družstev I. liga — veřej. závod, celost. kval., 5, 10, 15, 30 km, M, Ž)

8. 2. Nové Město n. Moravě (mistrovství ČSSR — Hančův memoriál, 50 km, M)

26. 2.—1. 3. Rožnov p. Radh. (TJ Rožnov, přebor ČSSR dorostu, D)

1.—8. 3. Harrachov (J. Harrachov, IV. spartakiáda, klasické)

5.—8. 3. Orav. priehrada (Slavia D. Kubín, mistrovství ČSSR)

14.—15. 3. Jeseník (Jesenická župa, mistrovství ČSSR družstev, celost. kval., 5, 15 km, štaf.)

Sdružený závod a skok:

1.—2. 1. Harrachov (J. Harrachov, veřejný závod, celost. kval., sdružený, M)

2.—3. 1. B. Bystrica (ČH B, Bystrica, veřejný závod, celost. kval., sdruž., skok, D)

8.—11. 1. Špindl. Mlýn, Tanvald Liberec, (Du Liberec, SEBA Tanvald, Ještěd Liberec, Týden skoků, celost. kval., Tanvald — P = 70, sdruž., skok, M)

28. 1.—1. 2. Rožnov p. Radh. (TJ Rožnov, přebor ČSSR dorostu, celost. kval., sdruž., skok, D)

1. 2. B. Bystrica (Štít FV, mezinár., skok, M)

5.—8. 2. Štrbské Pleso (OV MS 70, mistrovství ČSSR, celost. kval., sdruž., skok, M)

27. 2.—1. 3. Liberec (Du Liberec, veřejný závod, celost. kval., P = 70, sdruž., skok)

7.—8. 3. Josefův Důl (Ji. Jos. Důl, veřejný závod, celost. kval., sdruž., skok, D)

14.—15. 3. Králíky (Du B. Bystrica, veřejný závod, celost. kval., sdruž., skok, M)

21.—22. 3. Liberec (veřejný závod, celost. kval., sdruž., skok, D)

29.—30. 3. Špindl. Mlýn (Sn Šp. Mlýn, veřejný závod, celost. kval., skok, M)

Sjezdové disciplíny:

10.—11. 1. Špindl. Mlýn (Slavia Techn. Brno, Skorkov, memoriál, celost. kval., I. liga ČSSR, družstev, slal., ob. sl., M, Ž)

17.—18. 1. Bouřňák (Lok. Teplice, veřejný závod, celost. kval., slal., ob. sl., D)

25.—28. 1. Špindl. Mlýn (LS MV Praha jun. kritérium, mezinár., — sl. a sj, D)

7.—8. 2. Kohútka (TJ Gottwaldov, veřejný závod, celost. kval., slal., ob. sl., D)

23. 2.—1. 3. B. Bystrica (přebory čs. armády, sjezdové, klasické, M, Ž)

26. 2.—1. 3. Malá Fatra (Slavia VŠ Žilina, přebor ČSSR, všechny, D)

6.—11. 3. Jasná (mistrovství ČSSR, slal., 2× ob. sl., 2× sjezd, M, Ž)

13.—15. 3. Jasná (XXXI. roč. VC Demän. jask., mezinár., slal., ob. sl.)

21.—22. 3. Vrátna (Slavia VŠD Žilina, veřejný závod, celost. kval., I. liga ČSSR družstev, slal., ob. slal., M, Ž)

10.—12. 4. Chopok-jih (TJ Most. Brezno, veřejný závod, celost. kval., kval. záv. do M-ČSSR družstev, slal., ob. sl., M, Ž)

KALENDAŘ SOUTĚŽÍ SVAZU LYŽAŘŮ ČSR

Běh:

10.—11. 1. Nýdek (TŽ Třinec, zemská II. liga, 5, 15 km, štaf., M, Ž)

17.—18. 1. Č. Třebová (Lok. Č. Třebová, zemská kval. dorostu, běhy, D)

24.—25. 1. Capartice (Ji. Domažlice, zemská II. liga, 5, 10, 15, 30 km, M, Ž)

31. 1.—1. 2. N. Město n. Mor. (S. N. Město n. M., přebor žactva ČSR 1970, běhy, žactvo)

2.—4. 2. N. Město n. M. (S. N. Město n. M., přebor dorostu ČSR 1970, běhy, D)

5.—6. 2. N. Město n. Mor. (S. N. Město n. M., mistrovství ČSR 1970, 5, 15 km, štaf., M, Ž)

28. 2.—1. 3. Pustevny (MEZ Frenštát, zemská II. liga, 5, 15 km, štaf., M, Ž)

22. 3. Krkonoše (Sn ČSTV, Po hřebenech Krkonoš)

28.—29. 3. Krkonoše (Ski Jilemnice, veřejný závod)

Sdružený závod a skok:

17.—18. 1. Nýdek (Žel. Třinec, zemská kval., sdruž., skok, M, D)

24.—25. 1. Studenec (S. Studenec, zemská kval. žactva, sdruž., skok, žactvo)

30. 1.—1. 2. Rožnov + Frenštát (zem. kval., sdružený, skok, D)

5. 2.—8. 2. Štrbské Pleso (OV — MS 70, zem. kval., skok M)

14.—22. 2. Vys. Tatry (MS 1970)

28. 2.—1. 3. Špindl. Mlýn (Sn Šp. Mlýn, přebor žactva ČSR 1970, sdruž., skok, žactvo)

13.—15. 3. Harrachov (Ji. Harrachov, přebor dorostu ČSR 1970, sdruž., skok, D)

20.—22. 3. Špindl. Mlýn (Sn Šp. Mlýn, mistrovství ČSR 1970, sdruž., skok, M)

Sjezdové disciplíny:

2.—3. 1. (volný termín pro župní a divizní soutěže)

10.—11. 1. (volný termín pro zemskou ligu dorostu)

29. 1.—1. 2. Špindl. Mlýn (Pražská župa, přebor

dorostu ČSR 1970, souč. 2× sjezd jako celost. kval. dorostu, všechno, D)

7.—8. 2. Javorový (TŽ Třinec, výběr závod žactva, slal., ob. sl., žactvo)

7.—15. 2. Val Gardena (Itálie, MS 1970)

14.—15. 2. (volný termín pro zemskou ligu dospělých)

15.—18. 2. Špindl. Mlýn (Vysoké školy, akad. mistrovství ČSR, mezinár., slal., ob. sl., M, Ž)

19.—22. 2. ? (? , mistrovství ČSR 1970, všechno, M, Ž)

20.—22. 2. Řičky (Ji Ústí n. O., přebor žactva ČSR 1970, slal., ob. sl., žactvo)

7.—8. 3. (volný termín pro zemskou ligu dorostu)

14.—15. 3. (volný termín pro zemskou ligu dospělých)

21.—22. 3. (volný termín pro zemskou ligu dorostu)

28.—30. 3. Špindl. Mlýn (Slavia VŠ Praha, velikonocní slalom, M, Ž)

4.—5. 4. (volný termín pro zemskou ligu dospělých)

18.—19. 4. (náhradní termín)

Termíny župních soutěží nebylo možné zařadit z časových důvodů. Budou uveřejněny ve Zprávách svazu lyžařů ČSR.

KALENDÁR SOUTĚŽÍ SVAZU LYŽIAROV SSR

Běh:

27. 12. 1969 Donovaly (ČH B. Bystrica, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 1, 2, 3 km, žiactvo)

28. 12. Podkonice (T. Podkonice, veřejné — VIII. roč. Podkonické 15ky, 3, 5, 10, 15 km, M, Ž, D)

29. 12. Štrbské Pleso (ČH Poprad, veřejné, 3, 5, 10, 15 km, M, Ž, D)

2.—3. 1. Vršatec (Sp. Dubnica, slov. kval. II. liga, slov. liga dorastu, lyž. liga žiactva, 1, 2, 3, 5, 10, 15 km, M, Ž, D, žactvo — západ)

3. 1. Nižná (Tesla Nižná, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 1, 2, 3 km, žiactvo — sever)

3. 1. Harmanec (Družst. Gerlachov, slov. kval. tva, liga, žiactva, 1, 2, 3 km, žiactvo — juh)

3. 1. Gerlachov (Družst. Gerlachov, slov. kval. žiactva, liga žiactva, veřejné — Memor. hrdinů, 1, 2, 3, žiactvo — východ, 5, 10, 15 km, Ž, J, D)

11. 1. Trenčín (TJ Trenčín, slov. kval. žiactva, liga žiactva, veřejné — Memor. gen. Goliana, 1, 2, 3 km žiactvo — západ, 5, 10, 15 km, Ž, J, D)

11. 1. Lipt. Kokava (Družst. Lipt. Kokava, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 1, 2, 3 km, žiactvo — sever)

11. 1. Kremnica (B. Kremnica, slov. kval. žiactva, 1, 2, 3 km, žiactvo — juh)

11. 1. Tatr. Lomnica (Tatran T. Lomnica, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 1, 2, 3 km, žiactvo — východ)

11. 1. Vyhne (B. Vyhne, veřejné, Trubanov memor., 3, 5, 10, 15 km, Ž, J, D)

17.—18. 1. Mlynky (B. Mlynky, slov. kval. II. liga, liga dorastu, liga žiactva — východ, 5, 15 km, M, Ž, 3, 5, 10 km, D, 1, 2, 3 km, žiactvo)

17.—18. 1. Dolany (Družst. Dolany, slov. kval. žiactva, liga žiactva — Preteky generácií, 1, 2, 3 km, žiactvo — západ)

18. 1. Dolný Kubín (Slavia D. Kubín, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 1, 2, 3 km, žiactvo — sever)

18. 1. Žilina (Sn Žilina, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 1, 2, 3 km, žiactvo — juh)

25. 1. Záv. Poruba (Pokrok Záv. Poruba, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 1, 2, 3 km, žiactvo — sever)

25. 1. Skycov (Družst. Skycov, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 1, 2, 3 km, žiactvo — západ)

25. 1. Turč. Teplice (B. Turč. Teplice, veřejné, slov. kval. žiactva, liga žiactva, Cena št. kúpelov, 1, 2, 3 km, žiactvo — juh, 5, 10, 15 km, M, Ž, J, D)

25. 1. Dobšiná (Kovo Dobšiná, OLZ, veřejné, slov. kval. žiactva, liga žiactva, XIV. roč. Štít Dobšinej, 1, 2, 3 km, žiactvo — východ, 5, 10, 15 km, M, Ž, J, D)

31. 1.—1. 2. Chvojnica (CHZWP Nováky, majstr. Slovenska, výber IV. CS, behy — klasické, žiactvo)

1. 2. Čingov (Tatran Sp. N. Ves, veřejné, beh Slov. rajom o pohár kpt. Nálepku, 30 km, M)

1. 2. B. Štiavnica (Baník B. Štiavnica, veřejné, Biela stuha mesta B. Štiavnica, štaf., M, Ž, D)

1. 2. Lysá p. Mak. (Kož. Lysá p. M., veřejné, IV. roč. mem. J. Furu, 3, 5, 10, 15 km, M, Ž, D)

8. 2. Kremnica (B. Kremnica, slov. kval. II. liga, slov. liga dorastu, 5, 10, 15 km, M, Ž, D)

8. 2. Kúpele Borda (Sj Sečovce, veřejné, XVII. roč. o pohár drag. hrdinů, 3, 5, 10, 15 km, M, Ž, D)

8. 2. Závažná Poruba (Pokrok Z. Poruba, veřejné, beh oslobodenej mládeže, behy, nar. po 9. 5. 1945)

22. 2. Kamzík-Bratislava (Lok. Bratislava, veřejné, behy, M, Ž, D)

15. 3. Štrbské Pleso (ČH Poprad, veřejné, memor. hrdinů SNP, 3, 5, 10, 15 km, M, Ž, D)

15. 3. Donovaly (ČH B. Bystrica, veřejné, memor. ing. Zátareckého, 5, 15 km, M, Ž)

22.—23. 3. Jasná (Jasná Lipt. Mikuláš, majstr. Slovenska, slov. kval., behy, M, Ž, D)

29. 3. Tatr. Štrba (Družst. Štrba, veřejné, Beh okolo Štrby, 30 km, M)

6. 4. Štrbské Pleso (Sn Smokovec, veřejné, jarné preteky, 3, 5, 10, 15 km, M, Ž, D)

Sdružený závod a skok:

31. 12. 69 Králiky (Štrbské Pleso (Du B. Bystrica, slov. kval., skok, M, D)

11. 1. Kremnica (B. Kremnica, slov. kval., liga mládeže, skok, D, žiaci)

18. 1. Selce (Družst. Selce, slov. kval., majstr. Slov. — SLM, skoky, M, D, žiaci)

25. 1. Štrbské Pleso (Sn Smokovec, majstr. Slov., slov. kval., skok, M, D)

7. 2. Brezno (Most. Brezno, slov. kval., liga mládeže, skok, D, žiaci)

1. 3. Harmanec-Cenovno, (T. Harmanec, slov. kval., liga mládeže, skok, D, žiaci)

8. 3. Hronov (T. Hronov, veřejné, skok, M, D)

8. 3. Lahnok (DPaM Žilina, slov. kval., liga mládeže, skok, D, žiaci)

29. 3. Králiky (ČH B. Bystrica, slov. kval., skok., M, D)

Sjezdové disciplíny:

31. 12. 1969 Hrebienok (Sn Smokovec, veřejné, Novoročný slalom, slal. M, Ž, D)

- 2.—3. 1. Na Babe (Lok. Pezínok, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× slal., žiactvo — západ)
- 2.—3. 1. Lučivná (B. Istebné, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× slal., žiactvo — sever)
- 2.—3. 1. Klak (B. Prievidza, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× ob. slal., žiactvo — juh)
- 2.—3. 1. Kežmarok (Štart Kežmarok, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× slal., žiactvo — východ)
3. 1. Kamzik (Lok. Bratislava, verejné, slal., M, Ž, D)
- 10.—11. 1. Remäta (B. Handlová, slov. kval., liga dorastu, 2× ob. slal., D)
- 10.—11. 1. Malinô (TJ Ružomberok, verejné, Štít mesta Ružomberok, slal., ob. sl., M, Ž, D)
11. 1. Hrebienok (Sn Smokovec, verejné, VC Vys. Tater, slal., M, Ž, D)
- 17.—18. 1. Šibenický vrch (Sn Gelnica, slov. kval., — II. liga, slal., ob. sl., M, Ž)
- 17.—18. 1. Čertov (Gum. Púchov, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× ob. slal., žiactvo — západ)
- 17.—18. 1. Opalisko (Pokr. Záv. Poruba, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× ob. slal., žiactvo — sever)
- 17.—18. 1. Remäta (B. Handlová, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× slal., žiactvo — juh)
- 17.—18. 1. Dobšiná (KOVO Rožňava, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× ob. slal., žiactvo — východ)
- 24.—25. 1. Kropachy-Plejsi (Pokr. Kropachy, slov. kval. — II. liga dor., Kropašská vzbura, 2× zjazd, D)
- 24.—25. 1. Remäta (B. Handlová, verejné, VII. roč. nočného slal., Cena PV, slal., M, Ž, D)
- 24.—25. 1. Gelnica (Sn Gelnica, verejné, Lukačov memor., 2× ob. slal., M, Ž, D)
25. 1. Donovaly (ČH B. Bystrica, verejné, Cena povstal. Donoval. ob. slal., D)
25. 1. Čertov (Gum. Púchov, verejné, Cena Gumární b. p. Púchov, slal., M, Ž, D)
31. 1.—1. 2. Opalisko (Pokr. Záv. Poruba, slov. kval. — II. liga, 2× ob. slal., M, Ž)
31. 1.—1. 2. Vysoká (T. Podkonice, verejné, XV. roč. Ceny Podkoníc, zjazd, M, Ž, D)
1. 2. Trenč. Teplice (Sn T. Teplice, verejné, Malašov memor., slal., D)
31. 1.—1. 2. Lezovec (Sp. Piešťany, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× zjazd, žiactvo — západ)
31. 1.—1. 2. Husárik (Lok. Čadca, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× zjazd, žiactvo — sever)
31. 1.—1. 2. Chvatimech (Stroj. Piesok, slov. kval. žiactva, liga žiactva, 2× zjazd, žiactvo — juh)
31. 1.—1. 2. Kropachy-Plejsi (Pokr. Kropachy, slov. kval. žiactva — LLZ, XI. roč. memor. F. Pažouta, 2× zjazd, žiactvo — východ)
- 7.—8. 2. Husárik (Lok. Čadca, slov. kval. dor. — SLD, memor. E. Krkošku, 2× zjazd, D)
- 7.—8. 2. Lipovec (Lok. OZ Prešov, verejné, Šarišský pohár a memor. J. Veheca, slal., M, Ž, D)
8. 2. Svit (Iskra Svit, verejné, memor. Sl. Gargaška, slal., M, Ž, D)
- 14.—15. 2. Malinô (TJ Ružomberok, slov. kval. dor., liga dor., slal., ob. sl., D)
- 14.—15. 2. Jesenská dolina (Družst. Belá, verejné, V. roč. O štit Lysca, zjazd, ob. sl., M, Ž, D)
- 21.—22. 2. Chopok-juh (SŽ Podbrezová, slov. kval. — II. liga, 2× zjazd, M, Ž)
- 23.—25. 2. Vrátna-Grúň (Sn MF Žilina, majstr. Slov. žiactva — výber IV. CS, slal., ob. sl., zjazd, žiactvo)
1. 3. Mlynky (B. Mlynky, verejné, XIV. roč. Kahanec bane Mlynky, ob. slal., M, Ž, D)
1. 3. Hrebienok (Inter hotel Smok., medzinár. Inter Grand Prix — Grand hotel, slal., zam. M, Ž)
- 1.—8. 3. Harrachov stretnutie mládeže ČSSR a SSSR v rámci IV. CS, všetko, žiactvo)
- 7.—8. 3. Klak-Fačkovské sedlo (Pravno a Prievidza, verejné, Pohár Hornej Nitry, 2× ob. slal., M, Ž, D)
- 7.—8. 3. Štrb. Pleso-Solisko (LŠ ZDŠ Smokovec, súťaž lyž. škôl O cenu Lastovičky, slal., ob. sl., žiactvo LŠ)
8. 3. Rožňava (Geolog Rožňava, verejné, IX. roč. Geolog. kladivo z Vietnamu, ob. slal., M, Ž, D)
8. 3. Bukovica (Lipt. Poruba, verejné, Strmá dolina, slal., M, Ž, D)
- 20.—23. 3. Skalnaté Pleso (Štart Kežmarok, verejné, memor. obetí laviny, slal., ob. sl., žiactvo)
29. 3. Skalnaté Pleso (Tatr. T. Lomnica, verejné, veľkonočné preteky, ob. slal., M, Ž, D)
- 4.—5. 4. Martinské Hole (Stroj. Martin, slov. kval. — II. liga, XIX. roč. MJN, 2× slal., M, Ž)
- 10.—12. 4. Chopok-juh (Most. Brezno, celoštát. kval. I. liga, Cena Níz. Tater, slal., ob. sl., M, Ž)
12. 4. Meškalka-M. Fatra (F. Sučany, verejné, Pohár oslobod. Sučan, slal., M, Ž, D)
19. 4. Poprad. Pleso (Sn. Smokovec, verejné, Dračia bránka, zjazd, M, Ž, D)
- 25.—26. 4. Zelené Pleso (Tatr. T. Lomnica, verejné, Štít Jastrabej veže, slal., ob. sl., M, Ž, D)
3. 5. Malá Stud. dolina (Sn. Smokovec, verejné, Jarné preteky, slal., M, Ž, D)
- 9.—10. 5. Roháče (T. Roháče, verejné, medz. odd. styk, O goralský klobúk, slal., M, Ž, D)
- 4.—5. 7. Zmrzlá dolina (Štart Kežmarok, verejné, medz. odd. styk, Letný slalom, slal., ob. sl., M, Ž, D)

LYŽAŘSTVÍ

ROČNÍK 55

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, M. Chlouba, dr. Kulhánek, J. Leiss, B. Tvrzník a M. Vrbčan. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za dva měsíce. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Vimperk. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávkou přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 15. září 1969.

**KOUZLO ZIMNÍCH SPORTŮ
PLNĚ VYCHUTNÁTE V OBLEČENÍ
Z PRODEJEN KOŽEŠIN KARA**

PRAHA 2, Londýnská 81
TRUTNOV, Gottwaldovo nám. 16
PARDUBICE, tř. 7. listopadu 504
HLINSKO V ČECHÁCH, Leninova 1142
KOLÍN, Kouřimská 30
TEPLICE, Školní 15
LIBEREC, 5. května 37
MARIANSKÉ LAZNĚ, Poštovní 57

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU TĚLESNÉ VÝCHOVY